

ஸ்ரீமதேராமா தஜாயநம.

சுடர் ம பு ரா ண ம்.

பூருவகாண்டம்

முதலாவது.

இராம நவதரித்த வத்தியாயம்.

எண்ணாக்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

என்றலும்வெண்மதிக்கண்ணியிறைவன்பாத மினிதேத்துமிராமனிய
ற்சரிதைபாவும், மன்றவிரித்துரைத்தியெனமகதிவீண வான்முனியுமுயா
குடுமிவானந்தேய்க்கும், குன்றினிருஞ்சிறகரிந்தவயிரவொள்வாட் குரிசிலு
ங்கேட்டலுமகிழ்ந்து குழைவ்னோடும், கன்றுகுணிலாவிளவின் கணிகள்வீ
ழ்த்தங்காயாம்பூவண்ணிவை சுழறுமன்றே.

விராய்மலர்ப்பூங் குழலிபங்கன் மகிழ்வினோற்கும் வெள்ளிமலைக்கீழ்
கிடந்து விளரிபாடும், இராவணனுக் காறழலமென் றிமையோசிடத நியக்
கர்முனி வராகளெறி திரைநீராடைத், தராதலமேழும்புரகரு மரசோ
டுஞ் சதுமுகத்தோன் பாற்கடலிற் சார்த்துபோற்றக, கராமநியக்கதிரை
மி பணித்துவேழங் காத்தருளுந் திருநெடுமால் கழறலுற்றான்.

அய்யசோக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வாலிதிற்கேட்டொன்றென் வடிவமோநான்குடையச்
சால்வறுமூலகங்காக்குந் தயரதன்புதல்வராவி
ஞாலமீதுதிப்பநீவிந் நனிமலாககானின்வெற்பில்
பால்படுகுரங்கோடென்காய் வருகெனப்பணித்தல்செய்தான். (க)

பண்ணவொருமவ்வா றுதித்தனர்பரிதுயோட்டிக்
கண்வழுக்குறுசெஞ்சோதிக் கதிர்மணிமுகடுவேய்ந்த
அண்ணலங்குடுமிமாட முடித்துயரயோத்திவேந்தன்
புண்ணியப்புதல்வரின்றிப்புலம்பொடுந்ருந்தானன்றே. (ச)

வெளிதெறிந்தகன்றகேள்விச் சுமந்திரன்வேந்தைநோக்கி
ஒளிறுவேலுரோம்பாதன் காத்திடுமூலகம்யாவும்
துளிமுகில்விளர்ப்பஞானத் துறைபடிகுலககோட்டண்ணல்
அளியுடனெய்தின்வானம் பொழியுமென்றமைச்சர்சொன்னார். (ந)

அறைதலுமுருவவாட்க ணந்நலர்வேந்தனாவ
மறைபயின்முனி பாற்போகி மார்பினிற்சோடுபூத்த
செரிதவமுனிவொன்ன முனிவீனமயக்கஞ்செய்தாங்
கிறைநகர்தன்னிவிய்ப்ப விளம்பயல்பொடிக்ககன்றே. (சு)

வேந்தர்கோன்மகிழ்ந்துதூய மெய்த்தவமுனிவன்வேட்பச்
சாந்தையென் றுலகமேத்துந் தன்னுடைப்புதல்விதன்னை
நந்தனன்முனியுமாங்க ணிருந்தனவனீன்டெய்தின்
நாந்தகவுழுவாய் நன்மகப்பெறுதியென்றான்.

(௭)

எனவுரைத்திடலும்வேந்த னிமைப்பினி லுரோமபாதன்
தனிநகர்க்கெய்தியாங்குத் தவம்புநிகிலக்கோட்டண்ணல்
முனிவனைக்கொணரவன்னோன் பரிமகமுற்றிப்பின்னும்
வினையில்புத்திரகாமேட்டி. மேதகவாற்றினானே.

(௮)

ஆற்றியதழலிற்றேன்று மவியினையணங்குறாக்கு
வீற்றுலீற்றுகடல்கக் கௌசலைவிறல்கொள்வாலி
கூற்றையின்றனர்கைகேசி குணப்பெருங்கடலையின்றான்
மாற்றிலாவிருவாதம்மைச் சுமித்திரைவயிறுவாய்த்தான்.

(௯)

இராமன்வேற்பரதன் தூய விலகருவனியக்கர்வேந்தர்
பராவுசத்துருக்கனென்னப் பழிப்பறுநாமஞ்சாத்தித்
தராதலமுமுதும்போற்றச் செளளமேமுதலவாக
விராவுந்கருமம்பாவும் விழுமிதினவசிட்டன்செய்தான்.

(௧௦)

நறைகமழலங்கன்மலை நம்பியைமுதலமைந்தர்
பிறையெனவளருநாளிற் கௌசிகன்பெட்டினோடும்
அறைகமுலவனிலேந்தர் நெருங்குபேரவையினெய்தி
இறையவன்போதந்தேத்தியிருக்கெனவிருந்துசொல்வான்.

(௧௧)

அரக்கர்தீவினையால்வேள்வி யாற்றலனிடையூறின்றிப்
புரப்பதற்குன்பாலுற்றேன் புதல்வனையளித்தியென்ன
இரத்தலுமுள்ளமாழ்கித் தயரதனி ராமனென்னும்
வரைத்தந்தேதாளினானே முனிபின்போய்வருதியென்றான்.

(௧௨)

என்னவெஞ்சிலையிராம னிலக்குவனோடும்யார்க்கும்
பன்னருங்களிகொள்கேள்விப் பழமறைக்கிழவன்பின்போய்க்
கொன்னுனையெயிறுப்பேழ்வாய்க் கோளரிவழங்குங்கானின்
மன்னலுமிரண்டிவிஞ்சை மறையொடுமருளினானே.

(௧௩)

நெட்படுகானினேகு நெறியினோர்சாலேநோக்கி
விடலைபீதென்கொலென்னக் கௌசிகன்விமலன்முன்னம்
ஒழிவறுதவஞ்செய்காலை யுடற்றியவிலவேளங்கம்
அடலையினேரித்தநாள்தொட்டநங்கஞ்ச்சிரமமென்பார்.

(௧௪)

என்றவனீங்குமெல்லை யோரிருநகரநோக்கிக்
குன்றெனத்திரண்டதோளா னிடையெவைகடறுகென்ன
மின்றிகழ்வயிரவாளான் விருத்திராகுரன்றறவி
பொன்றுதல்செய்தபாவம் போக்கியதலங்கனென்றான்.

(௧௫)

சூர்வளியெறியுங்கானிற் றுனைவினினைகுமெல்வை
ஆரியன்றோன் றுங்கானம் யாதூயறைதியென்னப்
போர்கெழுசுகேகவேதன் பொன்னடிக்கமலம்போற்றி
வாரணிபுனைந்தமார்ப மங்கையையினி தினின்றோன்.

(௧௬)

ஓடரித்தடங்கட்செவ்வா யொண்ணுதற்பீணகொன்மென்றோட்
டாடகைதன்னைச்சந்தம் களிப்பவத்தையனல்லாள்
ஆடனமாரீசனோடுஞ் சுவாகுவையருளினின்றோன்
எடவிழ்ந்துந்தார்க்கந்த னின்னுயிர்தொலைந்தானன்றே

(௧௭)

தாடகைமைந்தோடுந் தமிழ்முனி தன்னைப்பற்றப்
பீடுறுதவத்தோன்சீறிப் பிறையெயிறறரக்கியாகிக்
கோடிவேழத்தினுற்ற பலத்தொடுங்குகென்ன
நீடிருஞ்சாபம்பெற்ற ிசாசரிவனமீதாமால்.

(௧௮)

ஆங்கவடன்னையைய வணங்கெனவுளத்திலெண்ணல்
தீங்குறும்விரோசனன்றன் சிறுவியைமகவான்கொன்றோன்
பாங்குடைவெள்ளிதாயைப் பசுந்துழாய்முருந்தன்கொன்றோன்
ஈங்கிவகருநிரீயு மிவளையிர்செகுத்தியென்றோன்.

(௧௯)

அத்தலைச்செறுநராவி யயின் றுவெம்புலவுநாறு
முத்தலையெஃகமேந்தி முகிலெனவுரையார்த்துப்
பைத்தலைச்சுடிகைநெற்றிப் பார்முதுகுருக்கவந்தான்
தத்துவெங்குருதிப்பேழ்வாய்த் தாடகையென்பான்மன்றோ.

(௨௦)

ஈங்கிவடன்னைக்கோறி யெனமுனியியம்பவையன்
வாங்குவிற்பகழியொன்றோற் றாடகையாவிமாய்த்து
நீங்கலுமோரைஞ்ஞாறு வெங்கனைநெறியினல்கி
ஆங்கவையுபசந்தானம் புரியருமறையுமீந்தான்.

(௨௧)

அவ்வுழியகன் றுசெல்லு மருநெறியதனின்மன்றோர்
திவ்வியாச்சிரமநோக்கி யாதிதுசெப்புகென்னப்
பவ்வந்ருலகந்தன்னோர பதத்தினிற்பொதிந்தோன்வையும்
இவ்விடந்தன்னைச்சித்தாச் சிரமமென்றிசைப்பொன்றோன்.

(௨௨)

ஆங்குளின்றேகியைய னருமகச்சாலையெய்தித்
தீங்குறுமுனிவவேள்வி செய்கெனவியம்பலோடும்
வீங்கியகேள்விபோய கௌசிகன்வேள்வியாற்ற
ஓங்குமாரீசனோடுஞ் சுவாகுவந்தமரினுன்றோன்.

(௨௩)

ஏற்றவர்தம்மில்வெம்போர்ச் சுவாகுவையெரிவாயம்பின்
கூற்றினுக்குணவுநல்கிக் கொடியமாரீசன்றன்னைக்
காற்றின்வெம்பகழியொன்றோற் கடலிடைக்கவிழ்த்தியாரும்
போற்றருவேள்விமுற்றப் புரந்தனன்புலவுவேலான்.

(௨௪)

கோவெடுத்தருந்துமவைவேற் குமரருக்காசிகூறிப்
பாவடிப்பருமயாணைப் பிடிமிசைப்பனைக்கைநீட்டி.
மேவருகானம்யாவங் கடந்துவில்வீரோடும்
காவுகுழ்சோணையாற்றங் கணாமிசையினி துசென்றான். (உரு)

இவ்விடம்யாவர்தேய மென்றிடவிராமன்கேட்ப
அவ்வியமவித்தசிந்தை யருந்தவன்றெளிந்துசொல்வான்
தெவ்வாநன் சவைக்கும்வைவேற் குசனெனுந்திறல்கொள்வேந்தன்
மவ்வலங்கூந்தற்செவ்வாய் விதேகர்கோன்மகனைவேட்டான் (உசு)

ஆங்கவணன்குமைந்தர்ப் பெற்றனளவரின்மூத்தோன்
வீங்குதோட்குசனாபப்பேர் விறல்கெழுவேந்தர்வேந்தன்
ஓங்கெழின்மாடமுற்று மகோதயமென்னவோதும்
திங்கறுநகரங்கோலித் திருவினவீற்றிருந்தானன்றே. (உஎ)

கதிர்வடிவேற்குசாம்பன் கௌசாம்பிநகரஞ்செய்து
விதிமுறையரசுசெய்தான தூர்த்தசநாமவேந்தன்
மதியினோவியக்குந்தன்மாரணியமாநகரஞ்செய்தான்
சிதைவறுவசமாடஞ்சூழ் கொடிக்கிரிவிரசஞ்செய்தான். (உஅ)

இத்தலம்வசவின்றேய மஞ்சுவெற்பிடையிற்றோன்றும்
அத்தலமகததேய மன்னநீண்மலையினின்றும்
முத்தமுந்துகரும்வாரி யகின்முருகுட்டியோடும்
தத்துநீர்த்தரங்கஞ்சிந்து மாகதிதானென்றுண்டால். (உக)

அன்னமாநதியின்றிர்த்தத் தாடல்வேற்குசநாபற்குக்
கன்னலங்குதலைச்செவ்வாய்க் கிருதாசிகளிப்பினீன்ற
கொன்னுனைவேற்கண்ணாரோர் நூற்றுவர்கொடியினொல்கி
வன்னமேகலைகளார்ப்ப வண்ணெர்மலர்கொய்தாரால். (உ௦)

காற்றிறையவனானோக்கிக் காமநோயுழந்துமாழ்கி
ஊற்றுறுமின்பம்யாமோர் கூட்டத்தினுறுதினொன்னப்
போற்றலுமறுத்தவேற்கட் பூங்கிளியினையதிஞ்சொல்
நூற்றுவருடலம்புக்கு நுடங்குகனாக்கினானே. (உ௧)

மங்கையரிதனைத்தந்தைக் கோதலுமனத்தினெண்ணிப்
பங்கயமடந்தையன்ன சோமதைபரிவினோடும்
துங்கநற்குளிக்கீன்ற பிரமதத்தனுக்குத்தாய
சங்கினமுழங்கியார்ப்பத் தகுமணம்புரிவித்தானால். (உ௨)

பாம்புறழ்துழைதுசுப்பிற் பாவையருடற்கூன்போகிக்
காம்பிலிதேயந்தன்னிற் களிப்பொடுபிரமதத்தன்
ஏம்பலினிருந்துவாழ்ந்தா னிவைநிற்ககுசநாபப்பேர்
வாம்பரிக்கடங்கேர்மன்னன் மகமினி காற்றினானே. (உ௩)

அருமகமாற்றுமெல்வை யாடல்வேற்குசனாகெய்திப்
பொருவறுமைந்தவொப்பில் புதல்வனாப்பெறுதியென்ன
வரமளித்துடலினோடும் வானநாடதனி லுற்றான்
கருணைகூர்குசநாபன்சீர்க் காதியையினி தினீன்றான். (௩௪)

ஆங்கவன்கௌசிகப்பே ரணங்கொடுமென்னை யீன்றான்
தீங்கின்மற்றவளே தூய செயி ரறுகௌசிகப்பேர்
வீங்குநீராறாயீண்டு மேவின ளென்னவோதி
நீங்கலுங்கங்கையென்னு நெநெதிதோன்றிற்றன்றே. (௩௫)

வள்ளலந்தியைநோக்கி வரன்முறைகூறுகென்னத்
தெள்ளிதின் மறைகடேர்ந்த கௌசிகன்செப்பலுற்றான்
கள்ளவீழ்மலர்மென்கூந்த லுமையினைக்கங்கையோடும்
எள்ளருமிமயவேந்த னினி திறிப்பயந்தானன்றே. (௩௬)

உமையினையயன்மால்காணு தோங்கொளியாகிநின்ற
இமயவிற்குழையவாங்கு மீசனுகநீந்தானி ர்தத்
தமரவெண்டினாரீர்க்கங்கை பாதலந்தரணிவிண்ணின்
அமர்தலாலுலகினுள்ளோ ரமர்திரிபதகையென்பார். (௩௭)

* * * (௩௮)

* * * (௩௯)

உலகெலாங்கமலத்தோனோ டன்றசிற்றுதரவல்லி
குலமனையவர்பான்மைந்தர்ப் பெறுகலீனொன்றுகூறி
நலனுறுகடவுளோரை வைதகன்ஞாலந்தன்னைப்
பலாவிழைகணிகைபோல வாழ்கெனப்பகர்த்துபோனான். (௪௦)

சரவணமதனில்வெய்தார் தழலுமிழ்வடிவேலேந்து
முருகவேளினி துதோன்றி மொய்யமர்கடந்தவெற்றி
எரியுமிழ்தறுகட்பேழ்வா யவுணராயிகலி னூறித்
தருநீழலமர்வைகத் தானையங்காவல்பூண்டான். (௪௧)

ஈங்கிதுகிடக்கங்கை வரன்முறையினி துகேட்டி
வாங்குவிற்சகரனில்வாழ் மனைவியரிருவர்தம்மில்
தீங்கெறிபிருகுவென்னுஞ் செய்தவனருளாற்பொன்னங்
கோங்கலர்குழலான்மற்றோர் குமரனையினி தினீன்றான். (௪௨)

கலிவிருத்தம்.

அறுபதினாயிர மாடன்மைந்தரை
மறுவறமற்றவள் வயிறுவாய்த்தனள்
இறையசமஞ்சத னென்னுமைநதனைச்
சிறுவனையொறுத்தலாற் கானஞ்சேர்த்தினான். (௪௩)

ஆங்கசமஞ்சத னஞ்சுமானெனும்
தீங்கறுபுதல்வனைச் சிறப்பினீன்றனன்
வீங்குதோட்சகரன் வரம்புரவிவேள்விகள்
பாங்கினிலொன்றொழி நூறுபண்ணினான். (சச)

மீட்டிமவ்வேள்வியின் விடுத்தவாம்பரி
பூட்டுவிளிந்திரன் புணர்ப்பின்வெளவுறா
வாட்டமில்கபிலமா முனிவன்வான்றவம்
ஈட்டுறுசாலையி னொளித்திட்டேகினான். (சரு)

தள்ளரும்பெரும்புகழ்ச் சகரர்வாம்பரி
எள்ளருமபெரும்புவி யெங்குங்காண்கிலார்
பள்ளரீர்வேலையைத் தொட்டுப்பாதலத்
துள்ளுறைகபிலன்மாட் டிறைதல்கண்னுற்றார். (சசு)

தெள்ளிகிற்காண்டலுஞ் சினவுமன்னதைத்
தள்ளருமுனிமொழி சாம்பராக்கலும்
வள்ளறன்மைந்தரை வரவுகாண்கலா
துள்ளநொந்தஞ்சுமான் செல்கென்றோகினான். (சஎ)

அஞ்சுமான்பாதலத் தனைந்துமாதவன்
செஞ்சரண்பணிந்தவ னருளிற்செல்பரி
எஞ்சலிவ்சகரனுக் கீந்துதந்தையர்
உய்ஞ்சிடவருந்தவ முஞ்நறினானோ. (சஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அருந்தவம்பன்னாளாற்றி யஞ்சுமானென்னும்வேந்தன்
திருந்தலர்புகழும்வேற்கைத் திலீபனையினிதினீன்று
வருந்தினனாகிவிண்ணோ றொளிகொளவீசும்பிற்போனான்
மருந்தினுமினியகேள்வித் திலீபனும்வானஞ்சேர்ந்தான். (சக)

அன்னவனளித்தவெற்றிப் பகீரதனன்பினோடு
முன்னரும்பருவமுப்பா னுயிரந்தவஞ்செய்காலைப்
பன்னருமறையோன்றோன்றிப் பகீரதவிழைந்ததென்ன
உள்ளாங்கங்கையிந்த வுலகினினுறுதல்வேண்டும். (ரு)

வென்றவனென்ன வளித்துவானதியீண்டெய்தின்
எந்நெய்யெய்யு நிமற்றத் தரிக்குநரில்லையென்னு
நந்தலிலரமனேக நாமவேற்குரிசிறாய
சந்திரமௌலியெய்த வளப்பினாட்டவஞ்செய்தானே. (ருக)

நீற்றொளிபழுத்தநெற்றி நிமலன்வந்தெய்தக்கங்கை
ஆற்றினையளித்தியென்ன வருந்தவம்பெரிதுமாற்றப்
போற்றருங்கங்கையீசன் புரிசடைக்காட்டுளெய்தித்
தோற்றமின்னுகமன்ன னீசனைத்தொழுதுசொல்வான். (ருஉ)

கங்கையையளித்தியென்னக் கடவுடன்சடையின்மீது

தங்குமோநிவலைநல்கத் தளியுமிழ்தர ளுஞ்சிநி

எங்குநீர்பெருகிடு பாடச் சன்னுவின்சாலையெய்த

அங்கவன்குடங்கைதன்னு லள்ளினனருந்தினுனல்.

(௧௦௩)

அருந்தலுமரசன்வேண்ட வரும்பெறற்கங்கைதன்னைப்

பெருந்தவன்செவியின்மீட்டும் விடுத்தலுமபெட்பிடேறும்

திருந்தலாக்கடந்தவைவேற பகீரதன்நிணடோச்சில்லி

பொருந்துறும்வழியினேகிப் பாதலமபுகதன்றே.

(௧௦௪)

பாதலததெய்திவேந்தர் ரடலையிற்படர்சலோமும்

திதுறுசகரர்யாருந் துறக்கதநினினி நுசேர்தார்

மாதவக்கிழமைபூண்ட மன்னனுமயோத்தியுறறான்

ஈதிதன்காநதையென்னக் கௌகிகனியம்பினுனே.

(௧௦௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

என்றுயர்கங்கைவரன்முறையுரைத்தாங் கேகுழிவிசாலமானகரம், துன்

றவிந்நகரம்யாதெனவிராமன் சொற்றலுங்கௌகிகனுரைப்பான், வென்றி

வேலவுணாதமமொடுந்தேவா கொடியவெஞ்சுமந்தனிப்புரிந்து, பொன்றலும்

பொன்றாமருந்துவேட்டமரர் புணரியைப்பல்கல்கடைந்தார்.

(௧௦௬)

மாயிருஞாலந்தாழியாமத்து மந்தரமாமதிதறியாக்

காயும்வெவ்விடத்துவாசுகிநாணக் கடற்புனலவெண்டயிராக

ஆயிரம்பருவங்கடைதலுமாலம் பிறப்பமான்முதலியவமாரா

பாய்விடையுயர்த்தபனிமதிக்கண்ணிப் பண்ணவன்பதம்பழிச்சினரால்,

வெயிலுடன்முனைத்துக்கிளைத்தசெம்மேனி விமலனாங்கெய்திமான்புதலாம்

செயிரறாதேவார்பருவறுடைத்துத் திகழ்விடமருந்தினனகல

மயிலியல்பாகனருளினைவிபந்து மான்முதலாகியதேவர்

பயிறருகடலைளவும்வியந்து பற்பலநாட்கடைந்தனரால்.

(௧௦௭)

மந்தரந்தாழமாயவனாமை யுருககொடுவலியினற்றாங்கி

உந்துநீர்க்கடலைக்கடைதலுமோகை கமண்டலமோர்கைதண்டேந்தி

நந்தலிறன்வந்திரிமுதற்பிறந்தார் நாடகக்கூத்தியராகும்

அந்தமிலரம்பைமகளிர் தெள்ளமுதோ டறுபதுகொடிவந்துதித்தார்.

(௧௦௮)

நிலவுகொப்புளிக்கும்வெண்ணகைத்துவர்வாய் நிகொறியரம்பையர்தமகருச்

சிலதியரந்தமகளிர்வந்துதித்தார் திகழ்வளிமனத்தினுங்கடிய

கலினவாம்புரலிபிறத்ததுபின்னர்க் கருங்கடன்முழுவதுஞ்சிவப்பப்

புலரியிலெழுந்தசேட்டிளங்கிநிற் கௌததுவம்பிறத்ததுபொலிவின்.

(௧௦9)

வியன்சினத்தருக்களைந்துமாங்குதித்த விண்ணவர்முதலினோர்யாரும்

பயன்படுதேனுப்பிறத்ததுமறறோர் பான்மதிக்குடையவனுதித்த

தியங்குநாற்கோட்டுவனாகிகரயிரா வதப்பகடெழுந்ததுபின்னர்க்

தயங்கொளிமுகத்துக்காக்கைமீதுயாத்த தெளவையாங்குதித்தனஎன்றே.

பூங்கதிர் பரப்பியுலகெலாம்விளக்கும் புண்ணியத்திங்களாங்குதித்த
தோங்குபைங்கணக்காற்சேயிதழ்க்கமலத் தொழுகொளிபரப்புபொற்பொ
குட்டு, வாங்குதுண்ணுசப்புவெண்ணகைத் துவர்வாய்வடிபுணாசேயிரெடுங்
கட், டங்குயிற்றகுதலைப்பொன்னுறழ்மேனித் திருமகளுத்தனனன்றே.

வாருணிதவம்பிறந்ததுபின்னர் மற்றதுகர்தலாற்றேவர்
சீர்கெழுசுரராயினரெதுண்ணூர சுரராயினர்சிந்தோங்கும்
ஆரமுதுதித்தலங்கொளிமணியுந் திருவையுமாயனுக்களித்தார்
வர்கெழுமமுதமெமதென்ன வவுணருமமரருமேற்றார். (கூக)

ஏற்றவர்தம்மையவன்விலக்கி மோகினி யுருவொடுமெய்தித்
தோற்றியவமுதமுதலியவெவையுஞ் சுரர்தமக்களித்தலுமாற்றம்
ஊற்றிருந்தொழுதும்வச்சிரப்படையா லடல்கெழுமவுணையொறுத்தாங்
காற்றலின்மகவான்பொன்னுலகினத்தூந் தனதடிப்படுத்தினனளித்தான்.

என்னுடைப்புதல்வர்வோடுமடிய விகலுடைச்சும்ச்சியினெறுத்த
இன்னுயிரினையவதிதிமைத்தலாயின் டொறுப்பவோர்சிதுவனையுள்கெ
றன்னமென்னடையதிதியிரந்துறைப்பக் காசிபனாயிரம்பருவம் [ன்
மன்னிரீபுனிதமாய்த்தவமியற்றின் மகப்பெறுவாயெனவறைத்தான்.

ஆயிரம்பருவநோற்பவனொருநா ளிலெகுழல்விரித்தாங்குதலும்
பாயொளியிரப்படையினுளைக்கிப் பைந்தொழுவயிறறினுட்புகுந்து
சேயையேழ்கூறாறுத்தலுமணங்கு சிதைத்திடலெனவிரந்திடலும்
மாயிருவிசும்பினேழ்மருத்துவராய்த் திரிவுறவரமளித்தகன்றான். (கூசு)

அரும்பிளமுறுவற்றிதிமுனம்விரத மாற்றுழியிவ்விடமாகும்
பொருந்தலர்க்கடந்தவிக்குவாகுப்பேர்ப் புரவலனலம்புசையென்னும்
கரும்பினைக்கலந்தாங்களித்திடும்விசாலன் கட்டியநகரீதவன்றன்
பொருந்தியமருமான்சுமதியிந்நகரம் புரவுபுண்டிருந்தனனென்றான். (கூஎ)

கோசிகனிவ்வாறுரைக்குமெல்லையினிற் கோதறுசுமதிவந்தெய்தி
ஆசைகடொறுந்தன்புகழ்நிறுவு மையனையளவளாய்த்தழிஇக்கொண்
டேசுறுந்தன துளகர்வயிற்கொணர வியற்றியவிருந்தெதிர்விரும்பி
மாசறுமுனியுந்தம்பியுந்தொடர மிதிலையுர்மருங்கணைந்தனனல். (கூஅ)

கூன்புறக்கனிதாழ்கவிழ்குலைநாக்குங் குறுங்கழுத்தரம்பையிற்றாவி
வான்படர்ந்தோங்குங்கமுகிளம்பாளை கிழிதரவாளைபாய்ந்துழக்கும்
கான்படர்ந்திலைவளநகர்மருங்கோர் கண்கவர்சாலையைநோக்கி
ஊன்கெடநோற்றமுனியவவ்விடமேதுரைத்தியென்றிடமுனியுணாப்பான்

ஏர்களிந்தொழுகுமின்னுருத்துவர்வா யகலிகைநகைவிருந்தருந்த
வாொலிகழற்காலிந்திரனெய்தி மருவுதல்கோதமனோக்கிச்
சீர்கெழுபலமவீழ்ந்திகெனச்சபித்துச் சேயிழைதன்னையுணின்றி
ஆர்தருமடலைபாயலாய்ப்பன்னு ளரூபியாயுறைகெனச்சபித்தான். (கூஓ)

ஏங்குதுண்னுசுப்பாண்முனிவவிச்சாப மொழியுநாட்கூறெனவிராமன்
பூங்கழற்றுசுளுன்மெய்யினிங்கதுவிற் போருமென்றுனாத்தனனகலத்
தீங்கறும்வலாரிககமராதென்புலத்தோர் கூறதாய்த்திகழ்தரவீசம்
வாங்கினரமைப்பக்கறபகநீழல் வானவர்போற்றவீற்றிருந்தான். (எக)

அறுசீர்க்கழிநெடி-லாசிரியவிருந்ததம்.

தீதறுமுனிவனிவ்வா றுனாத்தலுஞ்செம்மல்கேட்டுப்
போதருநெறியினையன் பொன்னடித்துகள்சென்றெய்தக்
கோதமன்பன்னிசாப நீங்கிவெங்குருதிவேற்கண
மாதுருவாகியாசி வழங்கித்தன்மகிழ்நற்சோந்தான். (எஉ)

வள்ளலுமினையகோவும் வான்றவமுனிவன்பின்போய்
அள்ளிலைப்பலவினெற்றி யளிந்துவீழ்சுளையி னூறும்
கள்ளயின்றிளஞ்சுன்மந்தி கடுவெழுநெய்நிதினோடும்
வெள்ளீர்ப்படப்பைசூழு மிதிலைமாநகரம்புக்கா. (எங)

சேட்டிளம்பரிதிப்புத்தேள் செலவயாகடவுண்மான்றேர்
ஓட்டறவிவந்தசெம்பொற் சாலையுருலங்கொடினடோள்
வாட்டிறவினையோடு மறைமுனியெய்தனோககித்
தாட்டுணைபணிந்துவெள்வேற் சனகனல்லிருக்கையீந்தான். (எச)

அருகுறைகுமரர்தம்மை யாய்பிழித்தாமமார்பன்
பருகுவான்போலநோக்கிப் பழமறைக்கிழவபோந்த
திருவினார்யாவொன்னத் தயரதன்சிறுவரீசன்
பொருகிலைதுகைகாண்பா னிவ்வுழிப்போந்ததென்றான். (எடு)

விறொழிற்கொருவனாய விராமனைவிழைவினோக்கி
மற்றடந்தோளாய்கேட்டி. கௌகிகன்வரலாறென்னப்
பொற்றளிர்வொருவுமேனி யகலிகைபொற்பினீன்ற
ாற்றவக்கிழமைபூண்ட சதானந்தனவிலலுற்றான். (எசு)

கற்றிரள்பிறழ்ந்திண்டோட் காதிசேயுலகம்யாவும்
ஒற்றைவெண்குடையுள்வைத்துத் திகிரியொன்றுருட்டுநாளில்
வெற்றிவேற்புளிரோடும் வேட்டமேற்கொண்கொன்போய்
நற்றவவசிட்டன்வைகுஞ் சாலையினண்ணினோனே. (எஃ)

அருந்ததிகணவன்வேந்தோ டளவளாய்முகமன்கூறி
விருந்தினிதனித்தியென்னத் தேனுவைவிழியினோக்க
மருந்தினுமினியவாய வான்சிறப்பியற்றமன்னன்
திருந்தூற்றவத்தோயிந்தத் தேனுவையளித்தியென்றான். (எஅ)

என்றலுமறுப்பமன்னன் தேனுவையெகூர்துபற்றத்
துன்றியமயிர்க்காரோறும் யவனனாததோற்றிவெய்ய
வென்றிவேற்றானைமாட்ட வெஞ்சமத்தரசன்மைந்தர்
சென்றிடிவுக்காரந்தான் முனிவரன்செகுத்தானந்தே. (எக)

கூற்றமும்வெருவவேந்தன் கொடுஞ்சிலைமுழையவாங்கி
ஏற்றருமுனிவற்காற்றா திடைந்தனனாகிமைந்தர்
தூற்றவர்தம்பினுய்ந்த மைந்தனைநோக்கிவையம்
போற்றுகென்றிமயத்தெய்திப் புலனவித்திருந்துநோற்றான். (அ௦)

இமையவிற்குரிசிலெய்தி விழைந்தமையுணர்ந்தேனென்ற
அமைவருங்கடவுள்வாளி யளித்தலுமரசன்போத்து
கமையுடைவகிட்டன்மெய்யில் விடுத்தவெங்கணைகயாவும்
திமிரமேய்கதிரிற்றண்டந் தியெழவிழுங்கிறற்றே. (அ௧)

ஆங்கதகண்டவேந்த னரசர்வெந்திறலையெள்ளி
ஒங்கமுறாட்டி யுண்ணு முனிவரையுவர்துபோகித்
தீங்கறுமுனிவர்கைகுந் தென்புலமதனிலெய்திப்
பாங்குறத்தழலிடுப்ப னாயிரம்பருவநோற்றான். (அ௨)

நோற்றலுங்கமலப்புத்தே னெய்தின்வந்தெய்துமன்னன்
போற்றலுமுவந்திராச முனிவனென்றுரைத்துப்போகக்
காற்றினைதுகர்ந்துசெய்ய கண்முகிழ்ந்தழலிடுப்பண்
ஆற்றருவிரதம்பின்னுமாயிரம்பருவஞ்செய்தான். (அ௩)

விழவுகண்டியிலாவீதி யயோத்திராடாளும்வேந்தன்
மழைநிகர்தடக்கைவண்மை வளர்திரிசங்குவென்போன்
தொழுதருவகிட்டற்போற்றி யுடலொடுந்நறக்கமெய்தப்
பழமறைதெறிந்தோரொச்சம் பண்ணுவிரதிகெவென்றான். (அ௪)

என்னலுமுனிவனெல்லா தென்றலும்புநல்வாப்போற்றி
மன்னவன்புரிதிரொன்ன மறுத்தலும்பிறாபாலெய்தி
நன்மகம்புரிவனென்ன நான்மறைவகிட்டன்சிறி
நின்னிலைதிரிந்துமற்றோ நீசனாயுறைதியென்றான். (அ௫)

களைகனாயுலகம்யாவங் காத்திந்தலைமைநீங்கி
உளமெலிவெய்திக்காதி மைந்தனுக்குற்றகற்றத்
தளரனி துறககத்துய்ப்ப நென்றருந்தவத்தோர்க்குவ
வளர்தவவகிட்டன்மைந்தர் மறுத்தலும்வைதுகொன்றான். (அ௬)

தழலிடைநறுநெய்பெய்து தனிமகம்புரியத்தேவர்
விழைவொடுமலிசைக்கொள்ளார் விடுத்தலும்வெகுட்சிகூர்ந்து
தொழுதருசருவையேற்றி வேந்தனைத்துறக்கத்துய்ப்ப
இழிதொழிறகீழிண்டெய்த லெனவுமபரிழித்திட்டாரால். (அ௭)

சென்னிசீழாகவீழும் திரிசங்குவென்னும்வேந்தை
நின்னிலென்றமைத்துவானி னிறுவிவாசவன்றன்னோடும்
இன்னுமோருலகஞ்செய்வ நெனவுககணங்கள்வினனோ
பன்னருஞ்சராசரங்கள் சிறகிலபடைத்தானன்றே. (அ௮)

படைத்தலும்விண்ணோரஞ்சிக் கோசிகன்பால்வந்தெய்தி
அடற்கருவலத்தோய்நீயீன டமைத்தவையமையுமுன்னம்
தடுப்பறப்படைத்தயாவூர் தார்த்திரிசங்குவோடும்
உடுத்தெரியுலகின்பாங்கூர் வதிகவென்றுரைத்துப்போனார்.

(அக)

கடவுளர்போயபின்னர்க் கௌசிகன்றுனைவினைகிக்
குடதுகையதனைநண்ணிக் கொடுத்தவமியற்றமுமல்வைப்
படிபுகழம்பரீடன் பசுவினைமகவான்வெளவ
வடுவிலாரிகுஞ்சேயை வான்பொருள்கொடுத்துக்கொண்டான்.

(க௦)

பொற்றடந்தேரினேற்றிப் புருடமேதத்துக்காக
மற்றடந்தோளான்கொண்ட மறைமுனிபுதல்வனோடும்
கற்றடிப்படுத்தவிஞ்சைக் கௌசிகஞ்சாலேநண்ணப்
பற்றறுமுனியைநோக்கிப் பாலகனமுதிட்டானே.

(க௧)

அழுதகங்குழையும்பாலற் கஞ்சலென்றினி துகுறிப்
பழுதறுமுனிவனீன்ற மைந்நராப்பாத்துநீவா
விழைவொடும்பசுவாயிந்த விடலையைக்காமினென்னத்
தொழுதனார்மறுப்பவேட ராகெனத்துனைவின்வைதான்.

(க௨)

அந்தணன்புதல்வனுய்ய வாங்கவன்செவியி னூடு
மர்திரமிரணகூறி மறைமுனிவிடுப்பவேந்தன்
எந்திரத்தேரினேற்றிச் சாலையினெய்தியுபக்
கந்திரிலார்ப்பமைந்தன் கடவுண்மந்திரந்தையோர்ந்தான்.

(க௩)

அத்தலையமரொய்தி யவியினையடைர்ரோமிந்த
வித்தகச்சிறுவன்றன்னை விடுக்கெனவிடுத்தவோந்தன்
பத்திமைவேள்விமுறறிப் பதியினிலடைந்தான் பின்னும்
பொய்த்தலைப்புகாதநெஞ்சப் புண்ணியன்றவத்தினின்றான்.

(க௪)

காதிசேயாற்றுகின்ற தவத்தினைக்கமலப்புத்தேள்
மேதகவியந்துபோந்து மெய்த்தவவிருடியென்ன
ஒதினைகலப்பின்னு மொழிவறுமபுலன்கள்செற்றுத்
த்தெறிந்தழலினைப்பட் செய்தவமியற்றினானே.

(க௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலரசிரியவிருத்தம்.

வெண்ணிலாக்கதிகாள் விழுதுவிட்டொழுகும் விழுமணியணிபலவற்
றின், வண்ணமென்கருங்காவட்கநஞ்சிருண்டு வளர்குழறப்பொறையினிலந்
தோ, துண்ணிடைமுரிய முரியுமென்றேங்கி நூபுரமரற்றவெங்குற்றம்,பெ
ண்ணுருக்கொண்டு வருதல்போற்பெட்பின் மேநகையவ்வுழிப்போந்தான்.

விளிம்புபூத்தெறிந்தமேகலையொலிப்ப மின்னெனமென்மெலவொதுங்
கித், துளங்கிடையொல்க மேநகைவரலும் கோசிகனருந்தவந்தூற்ற்தாங்,
குளங்களிந்தருகவாங்கவளோடு மொருபதினாயிரம்பருவம், அளந்தறிவரி
யவின்னலம்பருகி யமரரினுளங்களித்திருந்தான்.

(க௬)

மாயையின்கோட்பான்மேநகையோடு மருவினனெனத்தனையிகழா
ஆயிரங்காதமகன்றவேற்றடங்க ணமிழ்தினையொல்லையின்விடுத்துப்
போய்வடதிகையினாயிரம்பருவம் பொறியவித்தருந்தவம்புரியச்
சேயநாணமலோன் மாமுனியெனப்பேர்சிற்பொடுமினி தளித்தகன்றான்
முனிவரன்பின்னுமாயிரம்பருவ மூச்சலித்தருந்தவம்புரியக்
கனியுறழ்திஞ்சொலரம்பையையமரர் விடுத்தலுங்காதிசேய்முன்னம்
தனியவளெய்தப்பாறையாகென்னத் தையலைச்சபித்தருமுனிவன்
புனிதநல்லொழுக்கம்பூண்டிகீழ்த்திகையிற் போயினனருந்தவம்புரிந்தான்.
பருவயினாஞ்ஞாறருந்தவம்புரிந்து பாரணம்பண்ணும்வெஞ்சோற்றைத்
தருதியென்றமராகோன்மறையவனா யிரத்தலுந்தயாவொடுமளித்துப்
புருவமத்தியையினிருவிழிசேர்த்துப் புலனொடுமூச்செழாதவித்துத்
திரமுறுமுனிவனாயிரம்பருவந் தீயிடையருந்தவம்புரிந்தான். (க00)

பேசருந்தவத்துமுனிவரனுச்சி பிளந்தழற்பிழம்பெழுந்தோங்கி
மாசறுபுவனமெங்கனும்புகையாய் மண்டலுமடவானுமுகைக்கும்
ஈசனாங்கெய்திமகிழ்ந்தனம்பிரம விருடநீதவமொழிகென்னப்
பாசடைக்கமலப்பொகுட்டினோனகலப் பழமறைவகிட்டினையடைந்தான்.
அன்னமாமுனிவனிவனெனவுரைத்துச் சனகனன்மரபுமாங்கியம்பிப்
பன்னருங்கேள்வியுறுசநாநந்த னிருத்தலுங்கெளகிகன்பரிதி
தன்னுயிர்குலத்தினரசுரத்தோற்ற முழுவதூந்தரளவென்கவிகை
மன்னவன்சனகனுணர்ந்துளங்களிப்ப மகிழ்வுடனினிதெடுத்ததாத்தான்

அறுசீர்க்குழிநெடி.லாகிரியவிருத்தம்.

நல்லெழிப்புதல்வரின்றி வராமகட்போற்றநங்கை
அல்லியங்கமலையன்ன சீதையையரிதிற்றந்தான்
வல்லியோர்பாகனம்பொன் வரிசிலைநகியிந்த
வில்லிதுத்தவற்கேயுன்றன் மெல்லியல்கொடுத்தியென்றான். (க0௩)

எனப்புகன்நிலங்குவைவேற் சனகனென்றுயாத்தோன்றந்த
தனிச்சிலைகொணர்மினென்னச் சகட்டினிற்கொணர்ந்துகாட்ட
முனிக்கிறைகண்ணிற்றாண்ட முகினிறப்பவளச்செவ்வாய்ப்
பனிப்பிறைப்பூண்டெய்தோளான் பரிதியினிழிந்துசென்றான். (க0௪)

சென்றதுமெடுத்தநாணிற் செறித்ததூந்திரண்டசெம்பொன்
குன்றவில்லையவல்லிற் குனித்ததுமிறுத்தவாறும்
ஒன்றிடாவிமையாநாட்டத் தமரருமுணரகில்லார்
என்றிடி.லிமைத்துநோக்கு மனிதனோவினி துகாண்பார் (க0௫)

முருகுமுத்தோற்றத்தையன் மூரிலில்லிதுத்தலோடும்
உருகுபேருவகைவெள்ள மூவட்டெடுத்தொழுகவேந்தன்
கருணைகூர்முனியைநோக்கித் கடிமணமுடித்தற்கின்னே
தருநிகரணியவண்கைத் தயரதற்குணர்த்துகென்றான். (க0௬)

கோசிகன் விடுத்தவோலை காண்டலுங்குமரரோடும்
துசலாதுழைதுசுப்புத் தொண்டைவாய்மகளீரோடு
மூசுவண்டரற்றுந்தண்டார்த் தயரதன்முன்வா குழக்
காசுகண்படுக்குமாடக் கடிநகாமிதிலைபுககான்.

(க௦௭)

குடவனையலறியேங்கக் குணில்பொருமுரசுமார்ப்ப
உடைதிரைக்கடலந்தானை யொளிறுவேற்சனகன்போந்து
தடமுடைப்பவளச்செவ்வாய்ச் சீதையைத்தழல்சான்றாக
மடலவிழ்துளவினற்கு நீரோடும்வழங்கினேன.

(க௦௮)

உருவவோடரிக்கட்செவ்வா யூர்மினையென்னுமாதை
அருவரையினையுண்டோ ளிலக்குவற்களித்தநாளும்
மருவலர்க்கடந்தவைவெற் குசத்துவசன்நன்மக்கள்
இருவரைப்பரதனுக்குஞ் சததுருகநிற்குமிந்தான்.

(க௦௯)

மணவினைமுடிந்தபின்னர் மன்னர்கோன்மைந்தர்குழப்
பணிவரும்பவளத்தாற்றுச் செந்நெலம்படப்பைவேலி
அணிகெழுமிதிலைநீங்கி யகநகர்க்கேகுமெல்வைத்
துணிகதிர்ப்பரசராம னிராமனைநோக்கிச்சொல்வான்.

(க௧௦)

பாற்றினஞ்சுழலுஞ்சூலப் படையினோனளித்தவில்லை
ஆற்றல்கொலிறுத்ததென்ன வணிமணிமுறுவல்கோட்டி
ஏற்றதியிந்தவில்லென் றளித்தலுமிமைப்பினெற்றிக்
கூற்றுழ்பகழிக்கென்கொ விலக்குநீகூறுகென்றான்.

(க௧௧)

ஈட்டியதவங்கள்யாவு மெய்துகொன்றிடுதியென்னப்
பூட்டியபகழியொன்றற் பொன்னகர்ப்புகவுமாற்றி
வாட்டிமலினையோடு மன்னொடுஞ்சிலையிராமன்
சேட்டிளம்பரிதிதாழு மணிமதிலயோத்திசேர்ந்தான்.

(க௧௨)

இராமனவதரித்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ-ஆவது. இராமன் வனம்புகுந்த வத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடியலாசிரியவிருத்தம்.

நாசினங்குமுகின்மிடறுகொப்புளிக்கு நறவுபாய்வயல்விளிம்புடித்த
கேகயத்தரசற்காணியவிருப்பிற் பரதனுமிளவலுங்குளர்ந்த
ஓகையினடைந்தகாலையினென்றா ருதிரமுண்ணேகவைத்தொளிரும்
வாகைவேலரசன்சுமந்திரன்முதலா மந்திரத்தலைவரோடுபொப்பான். (க)
கற்பகக்கானத்தரசவீற்றிருக்குங் கடவுளுமேக்கறவெய்தப்
பற்பலகாலமுலகெலாமளித்தே னினியொளிர் பருமணிமௌலி
அற்பினினிராமற்கணிபெறச்சூட்டி யகனிமவனாடிபடுத்தி
எற்பெழுந்துடலமுணங்கமா தவத்தி னிருப்பதென்கருத்தெனவிசைத்தான்

காந்தெரிகவிழ்க்குங்கடகீன்முன்கைக் காவலன்மொழியெதிர்விரும்பி
ஆய்ந்ததூற்கேள்விவகிட்டனைமுதலோ ரிராமனுக்காங்குவினம்பி
வந்தெழினகரம்புனைகெனமுரசு மியமபொலிகேட்டலுங்கூனி
பார்தள்வாய்ப்படுத்தபறவையிற்பதைத்துக் கேகயன்டாவைபாலடைந்தான்

மாற்றவண்மைந்தன்மணிமுடிபுனைந்துமாநிலம்புரக்கநின்மைந்தன்
ஏற்றுணுவருந்தியிழிவுறுதிராமற் செரிமணிமென்விசூட்டிடுதல்
பாற்றினஞ்சுழலுமபரிதிவேலரசற் குராததுநீலிலக்கெனப்பணிப்ப [பாள்
வேற்றடங்கண்ணிமன்னவனுழைப்போய் முனிவொடுமென்மெலவுரைப்

முன்னீதருவலென்றநல்வரங்க ளிரண்டுமீன்தெவெனமொழிய
என்னுயிர்தருதியென்குமளிப்பன் கேட்கெனவிருநிலமுழுதும்
பன்னருஞ்சிறப்பிறபரதனுக்களிப்ப தொருவரமீடொடுபருவம்
பொன்முடிதுறந்துகாநிடையிராமன் போவதொவரமெனப்புகன்றான்.

முரசொலிகேட்டவசுணமென்புள்ளின் மூச்சலிந்தொருவழிதேறிப்
பரதனுக்குலகமளிப்பனென்மைந்தன் படர்வனம்புகாதளித்திடுகென்
றரசர்கோனிரப்பமறுத்தலுமெய்ம்மை யாவியிற்சிறந்ததென்றளித்துப்
பொருகிலையிராமன் றனைத்தருகென்னச் சுமந்திரனெடுந்தனிப்புகன்றான்.

மைம்முகில்கமலக்காடுபூத்தனைய மணிநிறவண்ணன்முன்னெய்திக்
கைம்மலர்குவித்துச்சுமந்திரனழைப்பக் கலினமானேறினிநிவார்ந்து
தெம்முனைகடந்தகினவுவெற்காளை தயரதன்மருங்குசென்றெய்தி, | னனல்.
எம்மையாளுடையாயழைத்ததெனென்ன விழைவனெஞ்சயாந்தசொந்த

கல்லும்வல்லிரும்பும்வெண்ணெயென்றுரைப்பக் காழ்படுமனத்தகைக்கேசி
மல்லடுதினிதோட்பரதனுக்குலகம் வழங்கியேழிருபருவம்
கொலபுலிவழங்குகாநிடைத்திரியக் கூறினனுந்தையென்றரைப்ப
வில்விழுங்குயர்தோட்செம்மணீபணித்தவிலக்கலனெனத்தொழுநகன்றான்

கோசலையுறையுங்கோயிலுளெய்திக் கொற்றவன்பணியுரைத்ததுள்ளம்
மாசறத்தேற்றிச்சுமித்தினையோடு மன்னுழைப்போசெனக்கூறிப்
பூசல்வண்டறைதாரினையவனெடும் புரிசரம்பிரங்குடிகுருதிலைத்
தேசுகண்படுக்குஞ்சிதைபின்றொடரத தயரதன்மருங்குசென்றடைந்தான்.

தயரதன்வருத்தநோக்கியுள்ளிந்து சுமந்திரன்றளர்வொடுமாழ்கி
அயர்வொடுங்கலுழந்துகொடியகைக்கேசி முகத்தினைநோக்கியீதறைவான்
செயிரறுகடவுண்முனிவனல்லருளாற் றிருவளர்கேகயத்தரசன் [ருளான்.
உயிருடையெவற்றின்பாடையுணர்ந்தாங் கொழுநாடன்னின்பற்றொ

மற்றடந்தோளான்மனைவியோடனிடின் வைகியமலரீணப்பிறத்தில், சி
ற்றெறும்பொழுங்கிற்சேறலுமரசன் சேவடிக்கடக்கரிதென்ன, உற்றயன்மே
வுமெறும்புமற்றயலோ றொறும்புடன்வெகுண்டிளைத்திடுதல், கொற்றவேன்
மன்னனுணர்ந்தனனகைப்பக்கோற்றொழுகைத்ததென்னென்றான். (கசு)

ஈங்கிதுவலின்முடியுமென்னாவி யியம்பலனென்னவமுறுத்துக்
கோங்கவர்குமுலாங்குகென்றனாத்து முனிதலுங்கோவடுவேலான்
திங்குமுள்ளத்தரிவைதோணலத்திற் றீதுவேறின்மெனவிடுத்தான்
ஆங்கவளகட்டிற்றேன் நியவுனக்கு மருளுறுமோவெனவறைந்தான். (கஉ)

மழையுறந்தடக்கைத்தயரதன்மனைவாழ, மங்கையர்வயிறலைத்தேங்கி
அமுருரலோதைகடையுமடிவி றூரகலியுடைந்தெனவொலிப்பக்
கழைசுழிதறுகட்கடாக்களிற்றையான் காவலன்பணிதலைக்கொண்டு
குழைபொருதடங்கட்கொடியொடுமினைய கோவொடுமவளநகர்கடந்தான்.

கொடிஞ்சிமான்மடந்தேர்சுமந்திரன்விடுப்பக் கோனகரமுதுபின்றொடரத்
தடந்தினாக்கரத்தானவமணிகொழிநருங் கங்கையங்ககாயினிற்சார்ந்து
தொடர்ந்துபின்செல்வோரறிவுறவண்ணந் துன்றிருளிடமறைந்தேகி
மடங்கலேற்றையான்முனிவரருறையுஞ் சாலையின்மகிழ்வுடனடைந்தான்.

அலத்தகமருட்டிவருந்துயர்காவி னனிகொட்டிற்றடியணங்கோடும்
இலக்குவனோடுசெல்வுழிப்போந்த சுகனோடுந்தோழமையெய்தி
ஒலித்தடந்தினாநீர்க்கங்கையாறன்று பரந்துவறகண்டவனொருவிச்
சினைத்தழும்பிருந்ததம்புயத்தொணல் சித்திரகூடமெய்தினனல். (கடு)

கோதைவேற்றடக்கைத்தயரதனருங்குற் றோசலேகேட்டியான்முன்னம்
ஏதமில்வேட்டமாவொனெய்திக் கங்குலினிநுழதன்மகவைத்
தீதியல்விலங்கென்றெய்துவீழ்ந்திடலுஞ் சிறுவனன்மொழியினைக்கேட்டுக்
காதலோடெடுத்துமற்றவன்றந்தை கைக்கொடுத்தள்ளவாறுரைத்தேன்.

மத்தரின்மயங்குகண்ணிலாமுனிவ றிநந்தினைமந்தனைத்தழுவிப்
புத்திரசோகத்திறத்திரியென்னப் புலகயெழுவேனைமுனிந்துரைத்துக்
சித்தமாழாந்துபன்னியோடெய்திச் சிறுவன்வெர்தழல்புகுந்தவிந்தா
வித்தகமுனிவன்சாபபீதென்ன விளம்பினையருமெல்வையினில். (கஉ)

சித்திரகூடத்திராமெனய்தியது செப்பியசுமந்திரன்மொழியால்
அத்திறமரசன்மாற்பகம்பிளப்ப விற்றத்தலங்கனவுகண்டபூங்கி
முத்தவெண்கலிகைப்பரதனுமொன்றா முடைகமழ்குருதிவேற்றடக்கைச்
சத்துருக்கிநுங்கக்கையமகன்று தண்புனலையோத்தியிலடைந்தார். (கஅ)

மற்றடந்தினிதோண்மைந்தர்கைக்கேகி மலரடிவணங்கினர்நிற்ப
உற்றவையனைத்துமாங்கவளுரைப்ப வருமுலீழரவெனநடுங்கிப்
பெற்றவெங்குற்றைமுனிந்துபோயரச னடியின்வீழ்ந்தழுதுபேதுறலும்
கற்றவர்தெருட்டத்தாதையைவேள்வித் தழலினிற்கடனகழித்தனரால்.

களைகளுயந்தையளித்தவிவ்வுலகங் காக்கெனவசிட்டனைமுதலோர்
தெளிவுறவுரைப்பமறுத்தனனாகிச் சித்திரகூடம்வந்தெய்தித்
தனையவிழ்கமலக்கண்ணைவணங்கித் தந்தைவிண்ணடைந்தமைசாற்ற
உளமெலிவெய்திககலுழந்துதன்றொதைக் குறுகடனயாவையுங்கழித்தான்.

புரவுபூண்டிலகமளிப்பதுள்கடனிற் போற்றலென்கடனெனத்தொழுது
பரதன்வீழ்ந்திரப்பத்தழீஇக்கொடென்வாயமை பழுதுறத்தொழுபருவம்
அரசனாயுலகமளித்திரீயென்னப் பணிந்தவன்பாதுகையிரண்டும்
எரிமணியிமைக்குமௌலியிறபுனைந்து நந்தியம்பதியிடையிருந்தான். (௨௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

சித்திரகூடநீங்கித் திசைமுகனையகேண்மை
அத்திரியுறையஞ்சாலை யடைந்தநருயையன்ருண்
கொத்தலர்மாலைசாந்தஞ் சானகிக்களிப்பக்கொண்டு
தத்தநீரருவிச்சாரற் றண்டகாரணியஞ்சார்ந்தார. (௨௨)

கழைபொருதுகுத்தமுத்திற் கவையடிபெயர்ப்பமாழ்கி
உழையினமொதுங்குகானி னுறுதலுமுருமுச்சிற்றத்
தழலுமிழ்குருகிப்பேழ்வாய் விராதனாயிழையெவளவ
நிழலுமிழ்வாளின்வீட்டி. நிலத்திடைப்புதைத்திட்டாரால். (௨௩)

அங்கவனெழுந்துமுன்னாள் தும்புருவரம்பைதன்னால்
பொங்குசீர்க்குமரனிட்ட சாபம்போக்கினையென்றேத்தித்
தங்குதன்பதியினேகச் சரபங்கன்றனக்குமீளாத்
துங்குநன்முத்திரல்கித் தொன்னெறிசெல்லுமெல்லை. (௨௪)

பசுவின்றோன்மெய்யிற்போர்த்துப் பாய்புலிதிரியுமாபோல்
வசையறுமுனிவர்வேடந் தாங்கியும்வனத்திலுள்ள
நிசிரர்க்கோடலென்கொ னீதியோவென்றுசதை
வசுமுதற்படைகடாங்கில் வன்கண்மையடுக்குமன்றே. (௨௫)

என்னவோர்காதையுண்டு கேட்டியெம்பெருமவென்றாத்
தன்னிருகைகளுப்பிச் சானகியுனாககலுற்றாள்
முன்னமோர்முனிவன்செய்த தவத்தினையழிக்கமுன்னிப்
பொன்னகர்க்கிறைவனோவான் முனிகையிற்கொடுத்திப்போனான். (௨௬)

மற்றதுகாத்தல்வேண்டி லைரவாள்கையிற்கொண்டு
நற்றவன்கொடிகளவன்புன் மரங்குறைப்படுத்திப்பின்னர்
உற்றபல்லவங்கியாவுமொறுத்தவாள்பிடித்தவாற்றால்
பற்றுதிரகிலெப்திப் பருவரலுழந்தானன்றே. (௨௭)

ஆதலால்வரிவிலேந்தி யரக்கரைமுனிந்துகோறல்
திதெனவுரைப்பவையன் சீதைசொன்மகிழ்ந்துகேட்டு
மாதவர்தமக்குமுன்னம் வஞ்சினமுரைத்தவாற்றால்
பாதகர்க்கொல்லினன்மை பயந்திடும்பழியுறதால். (௨௮)

அன்றியுமரசோதி தரிப்பதேயறமதாகும்
மன்றலங்குமுலாயென்ன வரிசிலையிராமன்கூறித்
துன்றருந்தவத்தின்மிக்க சுதிக்கணன்வழிமுன்காட்டத்
தென்றமிழ்முனிவன்சாலை யுணித்தெனச்செல்லுமெல்லை. (௨௯)

சென்னெறியதனின்மற்றோர் தாமமைமெவிற்பெய்வ
நன்முழவியம்பக்கேட்டு நண்ணுமோர்முனிவனோடு
மன்னுமீதென்கொலென்ன மறைபயின்மாண்டுகண்ணன்
என்னுநன்முனிவனோடு ளிருந்தவம்புரியுமெல்வை. (௩௦)

வத்தநுமுனிவன்செய்யு மிருந்தவமொழிப்பத்தெய்வக்
கூத்தியனாவர்தம்மை வயிரவாட்குரிசிலேவ
வேய்த்தடந்தோளாரொய்த முனியுளம்விழைந்துவாவி
நீத்தமோர்சாலையாகத் தவத்தினுனி றுவியன்னோன். (௩௧)

திங்கரும்பனுக்குஞ்செஞ்சொற் றெரிவையர்நலனுண்டாட
ஆங்கவர்சதியினு மமலையிம்முழக்கமென்ன
வாங்குவிற்தந்தோளண்ணன் மற்றவைவிரும்பிக்கேட்டு
நீங்குழியிளவலோடு மிராகவனி கழ்த்தலுற்றான். (௩௨)

வில்வலன் றுணைவனாகும் வெய்யவாதாபிதன்னை
ஒல்லையிற்றகரதாக்கி பொறுத்தவூன்புழுக்கலாங்குப்
புல்லியமறையோர்க்குட்டிப் போதுகென்றியம்பவெய்யோன்
வல்லையின்முனிவரவீய வயிறுபோழ்நதேருவானால். (௩௩)

செந்தமிழ்மணக்குஞ்செவ்வாய்க் குறுமுனி தனக்குத்தியோன்
வெந்திறற்றம்பிதன்னை யின்னணம்விருந்துசெய்ய
அந்தமிலவலியோன்றன்னை யகட்டினுறுத்தவெற்றி
மைந்துடைமுனிவன்சாலை யீதெனவழங்கலுற்றான். (௩௪)

தமிழ்முன் சாலையெய்தி யிறைஞ்சலுந்தவத்தினிமிக்கோன்
உமிழ்கதிர்வாளுமவில்லுந் தூணியுமுதவக்கொண்டாங்
கமையுறழ்தோளியோடு மையனுமினையகோவும்
கமழலந்துறைகுழ்பஞ்ச வடியினி ற்கடிதுசென்றார். (௩௫)

அவ்வுழியெருவைமன்னன் சடாயுவந்தணுகலோடும்
செவ்வீசேரிராமனோக்கி யாரைசெப்புகென்ன
எவ்வெலாத்திசையுமவென்ற தயரதன்றோழன்யானென்
கவ்வையின்மரபின்செய்தி கேளெனக்கழறலுற்றான். (௩௬)

ஆசறுதக்கனீன்ற வறுபதுமகளிர் தம்மில்
ஏசறுமென்மர்தம்மைக் காசிபற்கீந்தானந்தப்
பாசிழைமகளிர் தம்மி லதிதிமுப்பான்முக்கோடி
தேசறுமமரர்ப்பெற்றா டி. தியித்தியையின்னான். (௩௭)

தனுவயக்கிரீவற்றந்தாள் காளிகாளிகன்றனோடும்
புனிதமாராகந்தந்தா டாமினாயென்னும்புவை
செனிகிரவுஞ்சிபாசி திருதராட்டியியினோடும்
கனிமொழிச்சுகியென்றோதுங் கன்னியர்தம்மைப்பெற்றான். (௩௮)

பாசிபாசத்தையீன்றான் செனிபருந்துவணமீன்றான்
தேசுடைக்கொளஞ்சியென்பான் கூகையைச்சிறப்பினீன்றான்
ஆசறவுயர்ந்தசீர்த்தித் திருதராட்டிரில்லன்னம்
ஏசுநேமிப்புள்ளூர் கானனமிவற்றையீன்றான். (௩௯)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சுசியெனவுடாப்பாணகையினைத்தந்தா ணகைதொழும் விநதையைத்தந்
துகளறுகுரோதவசையரிமிருகி சுவேதைமாதங்கிசார்த்தூலி [தாள்
கிழ்தருசுரசைகத்துருசுரபி பத்திரமதையுடன்சிறப்பின்
வகைபடுமிருகமந்தையையீன்றான் மிருகிநீணமிருகமீன்றனளே. (௪௦)

உரைத்திடுமிருகமந்தைவெங்கரடி. சுவரிமான்சுவரிமானுயிர்த்தாள்
நிரைத்தசீர்ப்பத்திரமதையிராவதையை யீன்றனளிராவதைநிகரில்
வகைக்கிணையராபத்தினையீன்றா ளரிசுரங்களித்தனண்மானம்
பரித்தசார்த்தூலிமந்தியோடழல்வாய்ப் பாய்புலிதன்னையீன்றனளே. (௪௧)

சொற்றமாதங்கிமாதங்கமுயிர்த்தாள் சுவேதைதிக்கயத்தினைப்பெற்றாள்
மற்றையசுரபிரோகிணியோடுத் திருவியைமகிழ்ந்தினி தளித்தாள்
உற்றகந்திருவிசுநிளையையுயிர்த்தா ளுரோகிணிபசுவினைப்பெற்றாள்
பற்றுசுரசைநாகங்களீன்றாள் கத்துருபன்னகமுயிர்த்தாள். (௪௨)

மனுவெனவுடாப்பாண்முகத்தினி ன் மார்பிறொடையினில்வழங்குறு
காலில், புனிதமாமறையோர்வேந்தர்நல்வணிகர் பின்னவர்தமைப்பொறை
யுயிர்த்தாள், அனலையென்றுரைப்பாடருக்களைப்பயந்தாள் விநதையென்
பவளருணையும், துனைவினிற்பறக்கும் புள்ளரசினையுந் துகளறவினிதி
னீன்றனளால். (௪௩)

அருணனென்றுரைப்போ னருள்செய்சம்பாதி தன்னுடன்சடாயு
வென்றுரைக்கும், எருவையின்வேந்தா மென்னையுமீன்றா னெனமகிழ்ந்தி
னிதெடுத்தாத்து, வரிசிலையுழவிற்புறங்காத்திங் கிருக்குவனென்றயல்
வனத்தின், விரிசிறைப்பறவை யேகலுமிராமன் விழைவொடுமாங்கமர்ந்த
னனால். (௪௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சென்றவணிநுக்குமெல்வைச் சிலைத்தழும்பிருந்தகிணடோட்
குன்றினைநோக்கியாசை கூர்ந்துகுர்ப்பநகையென்னும்
வன்றிறலரக்கிபோந்து மானிடவுருவமெய்தி
இன்றெனைமருவியாவி தருகெனவிரந்துசொன்னாள். (௪௫)

அய்யனுமசதியாடிச் சின்மொழியறையுமெல்வைப்
பையரதுசுப்புச்செவ்வாய்ச் சீதைபாங்கெய்ததோக்கி
கையினிலரக்கிவெளவ வினையவன்கண்டிகா தும்
வெய்யவண்மூக்குங்கொய்தான் கரனடிவீழ்ந்துசொன்னாள். (௪௬)

அவ்வனாகேட்டலோடு மழலெழவுருத்துப்பொங்கித்
தெவ்விகரனும்விறூ டணனும்வேறறிரிசிராவும்
வெவ்வழற்குலமேந்தி விரிகடற்றூனையோடும்
எவ்வெலாத்திசையுஞ்சூழ்போந் திராமனையமரினேற்றார். (சஎ)

ஏற்றவருடலம்புன்றோ லிறைச்சியென்பீருண்மூளை
வீற்றுவிற்றுகவீழ வெஞ்சிலைக்கல்விகாட்ட
ஊற்றிருந்தொழுகுங்கண்ண ளிலங்கையினெல்லையெய்தி
ஆற்றலங்குருதியொள்வா ளிராவணற்கறியச்சொன்னான். (சஅ)

கேட்டலுங்வெகுளியோடு காமமும்கிளர்ந்துபொங்க
வாட்டி. றலரக்கர்தோமான் மாமனல்லிருக்கையெய்தி
ஊட்டரக்குண்டசெவ்வா யொண்டொடிச்சீதைகாணத்
தீட்டரும்படிவமானாய்ச் செல்கெனமறுத்துச்சொல்வான். (சக)

மரையுருவாகமுன்னர் வாளெயிற்றரசுந்மற்றங்
கிருவோடி. ராமன்முன்ன டொத்தலுமவன்கையம்பால்
பொருவருமென்னோடெய்து மிருவருமபொன்றல்செய்தார்
வெருவியான்மாயைதன்ன லிலங்கையின்மேவினோல். (ரு0)

கத்தருமகவானுனை கறுப்பெனவிநதையென்னும்
மைத்தடங்கண்ணாள்வெள்ளை யென்றலுமைந்தர்செய்யும்
வித்தகச்சூழ்ச்சிதன்னா ல் விநதையைத்தாசியாக்க
அத்தலைக்கலுமுன்னனை யருஞ்சிறைநீக்கவெண்ணி. (ருக)

மேவிடுநெறியிலீராறி யோசனையகன்றமேனிப்
பாவடிக்களிறுமன்ன பரப்புற மாமையொன்றும்
சேவடியுகினள்ளிப் பழமரஞ்சேர்தலோடும்
ஆவெனயாருமார்ப்ப வதன்பணையொழிந்ததன்றே. (ருஉ)

நூறியோசனையினுற்ற பணையினைநொய்திற்கெளவிச்
சேறலுமதனிற்சேரும் வாலகில்லியராந்திதிஸ்
ஆற்றிமுனிவர் தம்மை மென்மெலவகற்றிவிண்போய்
ஊறமிரதெடுத்தத்தாயர்க் குதவிவன்சிறையுந்தீர்த்தான். (ருஈ)

ஆங்கவன்வதிந்தவாலிற் றீத்தலையாற்றுகின்ற
திங்கறுதவத்திறதீரோ னென்றலுமரக்கன்சீறி
வீங்குதோட்கரணக்கொன்ற தகம்பனன்விளம்புஞானும்
ஈங்குவந்துரைத்தேனன்று மறுத்திவைபோல்வசொன்னாய். (ருச)

எங்கைதன்செவியுமூக்கு மிகலின்றியறுத்தவெய்யோன்
மங்கையைவெளவமானாய்ச் சென்றவன்மயககிடாயேல்
துங்கீண்மௌலிகொய்வ னென்றலுந்துணுக்கமெய்தி
அங்கவன்முன்னமம்பொன் மானுருவமைந்துசென்றான். (ருரு)

பொற்பிதிலோய்க்கும்புள்ளிப் பொறியினமானவெளவி
அற்பினிற்றருதியென்ன விராமனுக்கமிர் தச்செவ்வாய்க்
கற்பினுக்கரசுகூறத் தொடர் தலுங்கடிதினோட
விற்பழுத்துமிழும்வெய்ய கணையொன்றால்வீழ்த்தினானே. (௫௬)

வீழ்தருபொழுதிற்சீதா விலக்குவவென்னவீழும்
ஆழ்துயர்மொழியைக்கேட்ட வணியிழையினையகோவை
வாழியெங்கோமான்செய்தி கண்டவண்வருதியென்னத்
தாழிருந்தடக்கையையன் தளாவொடுங்கடிதுபோனான். (௫௭)

இருவருமகன்றவற்ற நோக்கியவிலங்கைவேந்தன்
அருமறைபறையுமக்கோற் பகவனையருகினெய்தத்
திருவனையென்வென்வித் தீயினிலொளிப்பச்செந்தி
மருவருமாயாசேத வகுத்துமுன்விடுத்ததன்றே. (௫௮)

சீதையென்றிலங்கைவேந்தன் சில்லியந்தடந்தேதோற்றிப்
போதலுஞ்சடாயுவெம்போர் புரியவொள்வாளில்வீழ்த்தி
மூதெயிலண்டகோள முகடியிலங்கையெய்தி
மாதினையசோகரீது லரக்கியர்மருங்குவைத்தான். (௫௯)

ஈங்கிவைநிற்கவெய்து மிலக்குவனி ராமன்செய்ய
பூங்கழல்வணங்கியாங்க னுற்றவைபுகலெலோடும்
வாங்கியசிலையோன்சாலை மருவினன்னங்கைக்காணு
தேங்கிவெய்துயிர்த்துமாழ்கி யெங்கஊந்துருவிப்போனான். (௬௦)

அறைகழல்வீரொய்து நெறியினிலமரர்கோமான்
சிறையரிவளாயின்வீழ்ந்த சடாயுவைத்திகைத்துநோக்கிப்
பெறலருங்கற்பிற்சீதைக் குற்றவைபேசுமெல்லை
மறிதலுமவற்குச்செந்திக் கடன்கழித்தகன்றார்மன்றே. (௬௧)

நொச்சிமென்போதுவின்றா மிருளினுண்புனற்குச்செல்லும்
அச்சணங்கயில்விலலேந்து மிலக்குவனயோமுகிப்பேர்
நச்செயிற்றரக்கிமூக்கு நாக்கொடுங்கொய்தபின்னர்க்
கச்சமால்களிறுபோல்வார் சுவந்தன்வாழ்ககரம்புக்காள். (௬௨)

மையன்மால்யானையாதி விலங்கெலாம்வயிற்றி னூடு
கையரிக்கொண்டுபெய்யுங் சுவந்தனைச்செகுப்பவன்னான்
மொய்கழலியக்கனாகி முறையினிற்பணிந்துபோற்றி
ஐயன்மீர்சவரிதன்பா லடைகெனவடைந்தாரன்றே. (௬௩)

அருந்தவத்துணங்குமேனிச் சவரியுமடகுமூலம்
விருந்தளித்தண்ணல்கேட்டி விரிதலைமதங்கவெற்பில்
பொருந்தினன்சுக்கிரீவ னவனெடுநண்புபூண்டு
திருந்தலர்ச்செகுத்தியென்ன வுரைத்துநன்முத்திசேர்ந்தான். (௬௪)

கலிநிலைத்துறை.

மையகார்நிறவண்ணனு மிளவொ மணி ; ருழ்
ஐயதண்புனற்பம்பைபமா நதிமருங்குத மன்
பொய்யில்வாய்மைகேட் டளவளாயவனெடும்போந்து
செய்யதாமரைநாயகன் மதலைபாற்சோந்தார். (௬௫)

தணிப்பருந்திறற் சுக்கிரீவனைத்தழல்சான் ரூப்
பிணித்தவன்பினிற் பெட்பொடுந்தோழமைகொள்ள
வணக்குவெஞ்சிலை கொடுங்குணைவாலி மார்புருவப்
பணித்தியென்றலும் பங்கயக்கண்ணனோர்தனனால். (௬௬)

வாலி திண்டி றலுணாக்குவன் மகிழ்ந்துகேட்கென்னச்
சிலமெய்தியசுக்கிரீவன் றெளிந்துணாப்பான்
ஆலமன்னமாயாவியென் றுணாத்திடுமவுணன்
காலன்னனவோர் வாலியைக்கடுஞ்சமர்க்கழைத்தான். (௬௭)

ஆங்கவன்றனைத் தொடர்ந்துபோய்ப் பாதலத்திணந்து
வீங்குதோளுடை யவுணனதாருயிரவீட்டி
ஈங்குரூமையி னிறந்தனனென்மனத்தெண்ணி
நீங்குபாதல மடைத்தியானெடுநகர்புகுந்தேன். (௬௮)

வாலியாருயிர் மறிந்தனனென்றெனக்கமைச்சர்
கோலநீண்முடி சூட்டலுங்கொடுத்தொழில்வாலி
காலினாற்பில மடைத்திடுங்கல்லினையுடைத்தென்
பாலடைந்தியா னிரப்பவும்பருவரல்வினைத்தான். (௬௯)

மந்தரத்தினைக் கடலினைமற்றொழிற்கழைத்த
துந்துமிப்பெய ரரக்கனநாருயிரதொலையா
உந்திமெலெடுத்தெறிதலுமதங்கனாற்றுவையும்
இந்தமாதவச் சாலையினெய்திவீழ்ந்ததுவே. (௭௦)

மதங்கமாமுனி யாங்கதுநோக்கியவ்வாலி
கதங்கொடங்குறிற் கதிர்முடித்தலையொருநூறு
விதம்படத்தனித தெறிக்கெனவெகுண்டுணைத்ததனால்
அதிர்ந்துவாலியிங் கணைவுரூனெனவிவணமார்தேன். (௭௧)

துந்துபிப்பெய ரரக்கனதென்பிதுதுணைவின்
அந்தரத்தெடுத்தெறிக்கெனவிரவிசெயறைய
மந்தரக்கிரியணயதை மணிவிரற்றலையால்
உந்தவையிரண் டியோசனைபொல்லையேகியதே. (௭௨)

காழ்கொண்டோங்கி யெண்டிசையினுங்கவடுவிட்டியர்ந்த
ஏழ்மராமர முருவிடவெய்கெனவிராமன்
தாழ்த்தடக்கையி னாற்றலந்தடஞ்சிலைகுனித்துப்
பாழிமாமர முருவிடவோர்குணபணித்தான். (௭௩)

வில்லிமுங்குதோ னையனதாற்றலைவியந்து
கொல்சினத்தவா லியைகுகதிர்சேயறைகுவ
மல்லினுவ வனிவன்வலிதொலைத்தலுமாழார்
தொல்லைமீண்டெஃ துரைத்தலுமிராகவனுரைப்பான். (எசு)

வேறுகண்டில னுங்கனையென்றுவில்வீரன்
ஊறுதேமலர்ப் பிணையலொன்றணிந்தமருடற்றச்
சேறியென்றலும் வாலியைச்சென்றுபோர்க்கழைப்ப
ஏறிரண்டெதிர் தம்புரிந்தாலெனவேற்றார். (எரு)

ஏற்றவெஞ்சமர் புரிதலுமிராமன்வில்வணக்கிப்
பாற்றினஞ்சுழன் றென்னலர்ரிணப்புலாற்பருகி
ஊற்றிருந்துநெய்த் தோருமிழ்கழியொன்றுகைப்பக்
கூற்றுமஞ்சுறும் வாலிதன்னுயிர்குடித்ததுவே. (எசு)

பரிதிவானவன் மைந்தனவ்வுலகடிப்படுத்திப்
புரவுபூண்டிடப் பொழிசுதிர்மணிமுடிபுனைந்து
கருவிவான்பொழி சாலமாங்கொழிந்திகொறும்
அருவிநூங்குயர் பிரச்சிர்வணமலையமாந்தார். (எஎ)

கிறந்தமல்லலந் திருவினாலிரவிசேய்நம்மை
மறந்தனன்கொலென் றிளவிலைவிடுத்தலும்வணங்கி
அறங்கிடந்தொளிர் நெஞ்சினன்கிடங்கிந்தையடைந்தாங்
குறைந்தவெய்யவன் மைந்தனுக்கியாவையுமுரைத்தான். (எஅ)

இரவிகாதல னிளவிலோடி.ராமன்மாட்டெய்தி
வினாவின்வானரத் தலைவரைக்குணக்கினுமேற்கும்
பரவுமுத்தர திசையினும்பனிமொழியணங்கைத்
துருவியொல்லையின் மீள்கெனத்துனைவினின்விடுத்தான். (எக)

அங்கதனற்றற சாமபவனலனென்றறையும
துங்கவெம்படைத் தலைவாருழ்வரச்சுடராழி
மங்குலார் குழன் மடவரற்களிக்கெனவழங்கிச்
சிங்கவேறென வதுமனைத்தென்றிசைவிடுத்தான். (அ௦)

நெடிபடுங்கொடுங் கானமும்வரைகளுநீந்திப
புடைகொள்வான்பில மருங்கினிலெய்தலும்போதந்
நிடர்வினைத்திடு மவுண்ணையிராவணனென்ன
அடல்வினைத்தவ னுருயிரங்கதன்செகுத்தான். (அக)

அங்கதன்முத லாங்கயவானரத்தலைவர்
சிங்கவேறெனப் பிலத்துவாரத்திடைச்சென்று
கங்குன்மேய்த்தொளிர் சுதிர்மணிக் குப்பைகால்விரிக்கும்
துங்கமாநக ரிடத்திலோர்தோகையைக்கண்டார். (அஉ)

கண்டவானர ருளமிறும்பூதறக்கருதி
வண்டொட்டயர் வணரிருங்கூந்தனியாரா
அண்டருந்நிகர் நகரம்யார்நகரம்பவளம்
விண்டுகுறென மின்கொடிமென்மெலமிழற்றும். (அ௩)

மயனெனுந்திற லவுணர்கோன்வரத்தினுன்முன்னம்
வெயில்செய் பொன்னினிற்செய்திடும்விழநகரீது
பயிலுமன்னவன் விசும்பிடைப்பனிமதிமுகததுக்
குயிலைவெளவியிக் கோநகரதனில்வீற்றிருந்தான். (அ௪)

அச்சணங்குவேல் மயனுடையாருயிர்மடிய
வச்சிரப்படை யெறிந் துவானவர்க்கிறையகலச்
செச்சையங்குழற் றிருநிககோமைக்கநகரம்
பச்சைமாலுந்தி பூத்தவன்பரிவுடனளித்தான். (அ௫)

தாமப்பூங்குழற் றண்ணிலாத்தரளவென்முறுவல்
ஏமையென்பவ ளிந்நககொன்வயினளித்துக்
காமர்வானுல கடைந்தனளென்றலுங்கவிகள்
தாமவோதியாஞ் சென்னெறிகாட்டெனத்தொழுத. (அ௬)

அஞ்சனப்புய றாதர்நீர்பிலமகன்றேகச்
செஞ்செவ்விழி புதைக்கெனச்செங்கையாற்புதைப்ப
விஞ்சையொன்றவ னுரைத்தலும்வெம்பிலமகன்று
மஞ்சுகண்படு மகேந்திரவரையின்வந்தடைந்தார். (அ௭)

ஆங்கனெய்திய வங்கதன்முதலியவீரர்
கோங்குலாங்குழற் கொம்பினைக்கண்டிலமன்றி
வீங்குபோரிடைச் சடாயுவைப்போலவீந்திலமென்
தேங்குமாற்றங்கேட் டிருந்தசம்பாதிபி துரைப்பான். (அ௮)

எம்பிவீந்தமை கூறுமினென்னலுங்கவிகள்
நம்பிசாகவ னன்மனைக்கிழத்தியையரக்கன்
வெம்புகாட்டிடை வெளவலுஞ்சடாயுமுன்விலக்கத்
தும்பைமோலியான் சுடர்மணிவாளினுற்றணித்தான். (அ௯)

மாழைநோக்கியைக் கொண்டவனெகலும்வருந்திப்
பாழியம்புயத் திராகவன்பரிதிசேயோடும்
தோழமைக்கொடு வாலியைத்தொலைத்தரசனிப்ப
ஏழைபோமிட நாடுமென்றெங்களைவிடுத்தான். (௧௦)

என்னவோதலு மெருவைவேந்துளங்கசிந்துருதி
முன்னம்யானுமென் றம்பியுமொய்கதிருலகின்
மன்னுவான்பறந் திடுதலும்வருந்துமென்றம்பி
தன்னையென்னுடைச் சிறையினுற்றயாவொடுங்காத்தேன். (௧௧)

வெய்யவன்கொடுங் கதிரினுன்மென்சிறைகருகி
மையலோடுமிம் மகேந்திரவராயினில்வீழ்ந்து
பையுளுற்றன னெம்பியெவ்வுழிப்படர்ந்தனனோ
ஐயன்மீரஃ தறிந்திலனிவ்வுழியமர்ந்தேன். (௧௨)

யான்பயந்தருள் சுபாரிச னானெனக்களிப்பான்
வான்படர்ந்தயர் மகேந்திரவராயின்மேவுதலும்
ஊன்படர்ந்தவே லிராவணனோரணங்கோடு
கான்படர்ந்தன னேகலுங்கனன்றுபோய்ப்பிடித்தான். (௧௩)

பொருந்தவெளவலு மிராவணன்புரந்தருள்கென்ன
வருந்திக்கூறலும் விடுத்திவண்வந்தவைபுகலத்
திருந்துமாதவர் சீதையுய்ந்தனளெனச்செப்பல்
பரிந்துகேட்டனன் பார்வைக்குந்தோன்றினென்றான். (௧௪)

முன்னிசாரங்க முனிவரனி ராகவன் றாதர்
மன்னினின்சிறை மாண்புடன்முனைத்திடுமென்னப்
பன்னினானென்ப பகர்தலும்பண்டுபோற்சிறகர்
துன்னிநன்கினின் முனைத்திடராமனைத்துதித்தான். (௧௫)

சீதையாண்டிறை யிலங்கையுட்சேர்ந்தனளென்ன
ஓதிவீந்தவச் சடாயுவுக்கிருகைநீருகுத்துக்
காதல்கூர்தரும் வானரர்க்கின் னுரைகழறி
ஏதமற்றிடு மெருவைவேந்தேகினனன்றே. (௧௬)

துன்றுவார்சிறை யெருவைவேந்தேகலுந்துவன்றி
நின்றுவீரரு ணிறைந்தபேருவகையராகி
வென்றுமாருதி தினைக்கடல்கடக்கெனவிளம்பக்
குன்றின்மீதிவர் கோட்புலிப்போத்தெனவிவந்தான். (௧௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம.

அங்கண்வானுலகணவுமா கேந்திரவராயினின்றதமன்
திங்கண் ண்முடியுரிஞ்சச் செல்வுழிமகபதியொறுப்ப
மங்குல்சேர்வழிகீரினுண் மறைந்தமைஞ்ஞாகமென்னுழையில்
தங்கியேகெனவதனைத் தடககையிற்றடவந்துபோனான். (௧௮)

தினாசெய்தெண்கடன் முகட்டிற்கலுமுனிற்செல்லுமாருதியைச்
சுரையென்பவாடுப்பத் தன்னுடைப்பேருடல்கருக்கி
வினாவின்வாய்வுழிப்போகி மெய்நிழல்வெள்ளவுபேரர்க்கி
குருதிவாயிடைப்புருந்து குடற்பறித்திலங்கையிற்குதித்தான் (௧௯)

கன்னிமுதெயிலுடுத்த கடிநகரிலங்கைகாத்தோம்பும்
மின்னுநக்கவாளெயிற்ற வணங்கின் வெங்கொடிற்றினிற்றாக்கி
அன்னமாநகர்முழுது மங்கையிற்கனிபெனநோக்கி
வன்னமேகலையணங்கைக் காண்கிலனுவருந்துற்றான். (௨௦)

திங்களின்வடிம்பிடறு சினைமலரசோகநன்னிழலின்
மங்குலாடொளியெறிக்கு மாகபூத்தமென்கொடிபோல்
வெங்கண்வாளெயிற்றகல்வா யரக்கியர்மருங்குவிற்றிருக்கும்
நங்கைவாணமுகநோக்கி நன்னுதற்சீதையென்றுணர்ந்தான். (க0க)

அன்னகாலையினெய்தி யரக்கர்கோனி ரப்பவுமறுத்த
கன்னி மாதவக்கொழுந்தின் கற்புடைமாட்சிமைநோக்கித்
துன்னுகங்குலின்யாருந் துயில்வுழியாழிகைக்கொடுத்துப்
பொன்னின்வார்சிலைக்குரிசில் புகன்றவையாவையும்புகன்றான். (க0உ)

ஆங்குசின்மெழுந்தறும் னாடகப்பசுந்தளிரீன்ற
தேங்கொணன்மலர்பொதுளுஞ் சோலைகள்யாவையுஞ்சிதைப்ப
வீங்குதோளினாவில்லர் கங்கரர்வெஞ்சமருடற்ற
ஓங்கலன்னதோள்வலியா லன்னவராருயிரொதுத்தான். (க0ங)

கயிலைமால்வளையெடுத்தவன் பணித்தலுங்கடற்படைத்தலைவர்
அயிலெயிற்றவாளரக்கரை வருமமைச்சர்தம்மைந்தர்
வெயிலெறிக்கும்வாளுழவ ரொழுவரும்வெஞ்சமருடற்ற
உயிர்குடித்தவர்புண்ணினி ரொழு கிடவுடல்பிழிந்தெறிந்தான். (க0ச)

மீட்டெவாளெயிற்றரக்கன் விடுத்தருள்சம்புமாலியைத்தன்
தோட்டிணைப்பெருவலியாற் றெலைத்தலுமிலங்கையர்பெருமான்
பூட்டுவெஞ்சிலைக்குமர னக்கலைப்போர்க்கெதிர்ப்பிடிப்பச்
சேட்டிளங்கிறிணையா னழலெழிலத்தொடுத்தேய்த்தான். (க0ரு)

வயிரவாட்படையுழவன் மறங்கெடவாரிசிலைகுனிக்கப்
புயனிற்றத்தெவந்தழற்கணி ராவணியமாக்கெதிர்ப்புகுந்து
வெயிலெறித் தழல்கவிழ்க்கும் விரிஞ்சன்வெம்படையினில்வீக்கி
அயிலெயிற்றவாளரக்கன்முன்ன ரவ்வதுமனையுய்த்தான். (க0சு)

ஆனாரீயெனமுனிவுற வரக்கரைக்கிளையொடுமறுப்பான்
வீரவஞ்சினமுரைத்த வில்லிதன் றாதன்யானின்னே
சோர் வில்லகற்புடையணங்கை விடையெனி லுன்னுடறுணியா
ஈருளுன்சுவையேய்க்கு வழங்குமவ்விராகவன்பகழி. (க0ள)

என்றுமாருதியுரைப்ப விராவண்ணெளிதினிற்சுரங்கைக்
கொன்றுகீக்குமினென்னலும் வீடணன் றாதகைக்கோறல்
வென்றியன்மென விலக்க வாலினில்வெண்ணிகில்கற்றி
மன்றவெங்கனல்கொளுத்தி வல்லையில்விடுக்கெனவுரைத்தான். (க0அ)

அன்னவாறுவெவ்வரசர்கர் வாலிடை யாழல்கொளுத்தக்
கன்னி மூதெயிலுடுத்த கடிநகரிலங்கைதீயூட்டி
அன்னமேகலையணங்கைப் பணிந்துருளாமணிவாங்கிப்
பின்னாவெண்டி-லாக்கடரூய் மகேந்திரத்தடைந்தனன்பெரியோன் (க0ஆ)

வாலிமைந்தனைத்தொழுது மாதிரைக்கண்டமைவிளம்பிப்
பீலிமாமயிலகவுமது வனமழித்தனன்பெயர்ந்து
நீலமால்வரையினை நெடியவன்சேவடிவணங்கிச்
சாலியீன்பெருங்கற்பிற் றையலைக்கண்டமைபகர்ந்தான். (கக௦)

பகர்ந்தமாருதியின்னும் பரிவொடும்வெற்றிநுந்தேந்தி
முகிழ்ந்தவெண்டளவநகை மொய்குழறருசுடர்மணியைப்
புகழ்ந்தநல்கலும்வாங்கிப் பொருப்புறழ்த்தடம்புயம்பணைப்ப
மகிழ்ந்துகண்மணிகுளிர்ப்ப நோககினைன்வரிசிலையிராமன், (கக௧)

ஒற்றையாழியந்தடந்தே ரூர்பவன்மைந்தன்முன்னடப்பக்
கொற்றவெஞ்சிலைக்குரிசில் குறுகலராருயிர்குடிக்கும்
வெற்றிவாளுடையிளவல் பின்வரவினாவின்றிப்போதந்
தெற்றுதெண்டினைசருட்டு மிரங்குநீர்க்கடற்களாயிற்றுத்தான். (கக௨)

இராமன் வனம்புகுந்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாதுனாயநம :

கூர்மபுராணம்.

இதில் நிலைமொழியும் வருமொழியும் வடமொழிப் பெயர்கள் ; முன்
னது பொருட்பெயர், பின்னது பண்புப்பெயராயினும், பண்பாகுபெயராய்,
பழமையாகிய ஒழுக்கத்தை உணர்த்தலால் தொழிற்பெயர். கூர்மபுராண
மென்பது ஆரூர்வெற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர் ; விரிந்தால் கூர்மத்
தினது புராணமெனவிரியும் ; ஆரூவது கபிலர்பாட்டு என்பது கபிலரால்
செய்யப்பட்ட பாட்டு, கபிலர்மேல் செய்யப்பட்டபாட்டு என்னும் இருவ
கைச் செய்யுட் கிழமைகளில் முன்னதுபோன்ற செய்யுட் கிழமைப்பொ
ருளது. இவ்வாறாவது கூர்மத்தினால் கூறப்பட்ட நூலென்னும் பொருளி
ல்வந்தது. இந்துல் முதலூலால் பெயர் பெற்றது. புராணம்-சர்க்கம், பிர
திசர்க்கம், வமிசம், மறுவந்தரம், வமிசாதுசரிதம் என்னும் ஐந்துவகை
யிலக்கணமுடையது. இவ்வாசிரியர்.

தோற்றமுலகமீண்டொடுங்க துகடர்மனுவந்தரமுனிவர்
ஆற்றலரசர்மரபவர்தஞ் சரிதமென்னுமோரைந்தும்
சாற்றுபுராணவிலக்கணமென் றறிஞருரைப்பாத்தவறின்றிப்
போற்றுபுராணம்பதினெட்டின் பெயருமுறையிற்புகலுவாம்.
எனக்கூறிய செய்யுளானு முணர்க.

சாககம் - உலகம் தோற்றம் ஒடுங்கல, பிரதிசாககம் முனிவா ஆற்றல, வமிசம் அரசாமரபு, வமிசாதுசரிதம் அவாதஞ் சரிதம் என உணராக மதுவநதரம் வேறு மதுஎனபது ஒரு மதுவினூடைய காலம் எழுபததொரு மகாயுகம் கொண்டது, மகாயுகம் கிரோதாயுகமுதலிய நான்குயுகங்கொண்டது

சாககம் - பிரகிருதித் தோற்றமுரைத்த அநுபியாயம், பிரதிசாககம்-தக்கன்மனையியா வானவாமககனமுதலியோணாப்பெற்றது வமிசம் - சூரியன் மரபுரைத்தது, மதுவநதரம்-மதுவநதரமுரைத்தது வமிசா, சரிதம், ராமகிருஷ்ணஜீ அவதாரமுரைத்தது முதலியவை இவ்வனைத்தும் இந்நூலுள் இருப்பனகாண்க

இராமனவதரித்த வத்தியாயம்

இராமன் - அமயாரூப மனத்தில் மகிழ்வன, தன்னைக்காண்போராயாவையும் மகிழ்விடவன எனனும பொருளமைத்த வடமொழி ஜனபாபடாக்கசப்பெயர், அவசரித்த அவதாரமெனனும் வடமொழிப்பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம், அததியாயம் (படிக்கப்படுவது) நூனமுடிபை உணர்த்தும் பெயரென மூன்றுசொல் இரண்டு சந்தியாய நின்ற வித்தொடாமொழி அவவீரச செவ்வன என்பதுபோல இவ்வத்தியாயத்துக்குக் காரணப் பெயராயிற்று இரண்டு சந்தியாவன முன்னது எழுவாய்த் தொகாநிலைத்தொட பின்னது காரியப் பொருட்டாகிய பெயரெச்சத் தொகாநிலைத்தொடா என்க இனிவரும் அததியாயங்களுக்கும் இவ்வாறே ஏற்குமாறுகாக

1 இதன்படி பொருள் என்றமும்=என்றுசொல்லுதலும், வெள்கண்கண்ணி=வெளிய சந்திரமாலையணிந்த, இறைவன்,-சிவனது, பாகம்-பாதங்களை, இனிது ஏகதம்-இனிமையாகத் துக்கிகின்ற, இராமன்=இராமனது, இடறச்சரிதையாவும் - இயற்கையாகிய சரித்திரம் முற்றும், மனற-நிச்சயமாக, விரித்தது உரைத்தினை - விரிவாகச்ச சொல் என்று, மகதிவீணை - மகதியெனனும் வீணையை நாவகிய, வானமுனியும் - உயரநதாரதமுனிவனும், உய குடுமி - உயரநத சிகரம், வானமதேயக்கும் - மேகத்தைத்தேயச செய்கின்ற, குன்றின் - மலைகளினது, இருசிறகுஅரிந்த - பெரியசிறகுகளை வெட்டிய, ஓள - ஒளிதங்கிய, வயிரவாள - வசகிராபுத்ததையேநதிய, குரிசிலும் - தேவராஜமும், கேட்டலும், கேட்டுத்தலும், மகிழ்நது- களித்தது, குழைவினோடும் - மனஉருக்கத்தோடும், கன்று - பசுவின்கன்று, குணிலா-குறுநதழ பாக, விளவின்கணிகா - விளாவ்கணிகளை, வீழ்த்தும்-விழ்ச்செய்யும், காயாம்புவண்ணன் - காயாம்புவையோத்த மேனியையுடைய கண்ணன், இவைகழறும் - இவற்றைச் சொல்லுவான் என்றவாறு

ஒவ்வொரு காலத்தில் பாற்கடல் கடையுந்தோறும் உதிக்கின்ற ஒரு கலைச் சந்திரனை எடுத்துத் தான் மாலையாக அணிந்து கொள்ளுதலின் மதிக்கண்ணி இறைவனென்றார். குன்றின் சிறகரிந்தசெய்தி. மலைகள் அசுரர்களுக்கும் இராட்சதர்களுக்கு மிடம்கொடுத்து பறந்து இறங்குகின்ற ஊர்களிலுள்ள உயிர்கள்மாய்தலைக் கண்டு இந்திரன் மலைகளின் சிறகை அரிந்தனன் என்பது. கன்றால் விளாவின் கனி உருத்தசெய்தி- கஞ்சனால் அனுப்பப்பட்ட வற்சாகுரன் கன்றுருக்கொண்டு கண்ணன் பசுமேயக்கையில் அவனைப்பாய எத்தினித்தபோது அஃதுணர்ந்து கண்ணன் அக்கன்றின் பின்னங் கால்களைப் பிடித்து விளாமரத்தி லறைந்தனனென்பது. என்றலும், கேட்டலும், இறந்தகால வினையெச்சங்கள். என்-பகுதி, து, அல்-சாரியை, உம் இறந்தகால வினையெச்சவிகுதி, தகரம் தகரமானதும், உகரக்கேடும் சந்தி. யாவும்+ என்பதில் யா எஞ்சாமைப் பொருளது. உம்மை முற்றும் மை யாதலின். மன்ற - தேற்றப்பொருள்தரும் இடைச்சொல். உரைத்தி - ஏவலொருமை வினை, உரை-பகுதி, ய்-சர்தி, து - சாரியை, இ-ஏவலொருமை எதிர்கால விகுதி. வானம்-இடவாகுபெயர். வயிரவான் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். ஒடு என்னும் மூன்றனுருபைச் சார்ந்த உம் சாரியை. குணிலா என்பதின் ஈற்றின் அசுரவினையெச்ச விகுதியும், குச்சாரியையும் தொகுக்கப்பட்டன. இது முதலிய இரண்டு செய்யுளும் முதற்சீரிரண்டும், ஐந்தும், ஆறும் காயிறு திச்சீரும், மற்றசீர் நான்கும் மாவிறுதிச்சீரும் பெற்ற அடிகள் நான்காலமைந்தன ஆதலால் எண்சீர்க்கழிநெடுமலாகிரிய விருத்தமெனப்படும்.

2. (இ-ள்.) விராய - கலந்துள்ள, மலர்ப்பூங்குழலி-மலர்களை யணிந்த பொலிவாகிய கூடநிலையுடைய உமையவளை, பங்கன்-ஓர்பாகத்திலுள்ள சிவனது, மகிழ்வின் ஓங்கும் - களிப்பினால் உயர்கின்ற, வெள்ளிமலைக் கீழ்கிடந்து-வெள்ளிமலையின் கீழ்தங்கி, ய்ளரிபாடும் இசையைப்பாடிய, இராவணனுக்கு - இராவணன் செய்யும் உபதிரவத்துக்கு, ஆற்றலமென்று - பொறுக்கமாட்டோமென்று, இமையோர் - தேவர்களும், சித்தர் - சித்தர்களும், இயக்கர் - யட்சர்களும், முனிவரர் - முனிசிரோஷ்டர்களும், எறிதிரை - வீசுகின்ற அலைகளையுடைய, நீராடை - கடலாகிய ஆடையையணிந்த, தராநலம்எழும் - எழுதிவுகளையும், புரக்கும் - காக்கின்ற, அரசோடும்-அரசர்களோடும், சதுர்முகத்தோன் - பிரமன், பாற்கடலிற் சார்ந்து-பாற்கடலிலே சேர்ந்து, போற்ற-வணக்கஞ்செய்ய, காரம் - முதுகை, மறிய - விழுந்திறப்ப, நேமி - சக்கரத்தை, பணித்து - கட்டினையிட்டு, வேழம்-கஜேந்திரனை, காத்தருளும் - காத்த, திரு-இலக்குமியையுடைய, நெடுமால்-பெரியவிஷ்ணு, கழறலுற்றான்.-சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

விராய - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். விரா - பகுதி, ய்-இறந்தகால இடைநிலை, அ-பெயரெச்சவிகுதி, குழலி - பெண்பாற் படர்க்கைப்பெயர்.

பெண்பார் படர்க்கைப் பெயர், குழல்-பகுதி, இ-பெண்பார் படர்க்கை விருதி. வில்லியென ஆண்பாலிலும், பொன்னியென ஒன்றன்பாலிலும், இகரவிருதி வரும். பொன்னி-காவேரி. மகிழ்வின் ஒங்கும் என்னும் வினைக்கு வினைமுதல் வெள்ளிமலை. பங்கன்மலை-பொருட் பிறிதின் கிழமைப்பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்.

3. (இ-ள்.) வாலிதின் - தெளிவாக, கேண்மின் என்று - கேளுங்கோளென்று, என்வடிவம் - என்உருவம், ஓரான்குடறுஆய் - ஒருநான்கு அமிசமாகி, சால்வுஉறும்-ரிறைவுள்ள, உலகம்காக்கும் - பூமியிலுள்ளனாக் காக்கின்ற, தயரதன் புதல்வா. ஆரி - தசரதசக்கரவர்த்திக்குப் புத்திரர்களாய், ஞாலமீது - பூமியில், உதிப்பம் - அவதரிப்போம், நீவிர் - நீங்கள், நனிமலர் - மிக்கமலாகனையுடைய, காணின் - காட்டிலும், வெற்பின்-மலையிலும், பால்படி - பகுப்புண்டாகிய, குரங்கொடு - குரங்குகளும், எண்கு - கரடிகளும், ஆய்-ஆக, வருகனெ - பிறஉகக்கடவிரென்று, பணித்தல்செய்தான் - கட்டளையிட்டான், என்று.

வாலிது பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன் படர்க்கைப்பெயர்; வால்- (தூய்மை) பகுதி, இ சாரியை, து ஒன்றன் படர்க்கை விருதி; இன் ஏழாமவேற்றுமைபுருபு. தெளிவாக என்பது ஐயம், திரிபு, பேதைமையிலலாமலென்றபடி. தயரதன் சக்கரவர்த்தியாதலால், அவனானைக் குட்பட்ட பூமியைச் சால்வுறும் உலகென்றார். உதிப்பம் தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று. உதி பகுதி, ப்சந்தி, ப் எதிர்கால இடைநிலை, அம் தன்மைப் பன்மை விருதி; தனித்தன்மைப் பன்மையிலையாதலால் இப் பன்மையை உயர்வுபற்றிவந்த வருவமைதியென்க. உலகம் இடவாகுபெயர்; வடமொழியாயின் உலோகமென வருமென்பர் ஈச்சினர்க்கினியர். பகுப்பாவன செம்முகக்குரங்கு, கருங்குரங்கு, முகமுதலியவை. இது முதலிய நாற்பது செய்யுளும், முதற்சீரும், நான்காஞ்சீரும் விளவிதுதிச் சீராகவும், மற்ற நான்குசீரும் மாவிறுபிச் சீராகவும்வந்த அடி நான்காலமைந்தன ஆதலால் அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிரூத்த மெனப்படும்.

4. (இ-ள்.) பண்ணவர் - தேவர்கள், எவரும் - எல்லாரும், அவ்வாறு-அந்தப்படி, உதித்தனர் - பிறந்தார்கள், பரிதி - சூரியனை, ஓட்டி - அப்புறப்படுத்தி, கண்வழுக்குறு - (பார்ப்பவர்களுடைய) கண்கள் மழுங்குகின்ற, செம்சோதி - சிவந்த ஒளியை வீசுகின்ற, கதிாமணி - கிரணங்கனையுடைய இரத்தினங்களால், முகமி - மேலிடத்தை, வேய்ந்த - அணிந்த, அண்ணல் - உயர்வாகிய, அம் - அழகிய, குமியி-சிகரங்கனையுடைய, மாதம்-வீடுகளை, உடுத்தி - குழப்பெற்று, உயர்-உயர்ந்த, அயோத்திவேந்தன் - அயோத்திமாநகரத்து அரசன், புண்ணியம் - நல்லிணையின்பயனாகிய, புதல்வர் இன்றி - புத்திரர் இல்லாமல், புலம்பொடும் - புலம்புதலோடு, இருந்தான்-இருந்தனன். என்று.

புலம்பொடி மிருததலாவது—வந்த முனிவர்களிடத்தி லெல்லாம் இரங்கிச் சொல்லுதல். பரிதி - பண்பாகுபெயர். ஓட்டுதலாவது - தன்உயர த்தைக் கடக்கமாட்டாமல் சூரியன் விலகிச்செல்லுதலும், தன்னுடைய இயற்கையான ஒளியால் சூரியனொளி வேண்டாமையும் பற்றியென்க : அண் ணைக்குமிடம் என்பதில் ஆம் சாரியையெனினு மொக்கும்.

5. (இ-ள்.) வெளிது - அறியாமையை, எறிந்து - வீசி, அகன்ற-வி சாலமாகிய, கேள்வி - ஸாங்கேவியையுடைய, சுமந்திரன் - சுமந்திரனெ ன்னும்மந்திரியா தலைவன், வேந்தை நோக்கி - தசரதனைப் பார்த்து, ஒளி றுவேல் - பிரகாசிக்கின்ற வேலைத்தாவகிய, உலோம்பாதன் - உலோம்பாத னென்னு மரசன், காந்திமம் - அரசசெய்சின்ற, உலகம்யாவும் - தேசம்மு முமையும், துளிமுகில் - மழையைத் தூவுகின்றமேகம், விளாப்ப - வெளு த்துத்தோன்ற, ஞானததுறை - ஞானவழியில், படி-படிக்கின்ற, கலைக்கோ ட்டி அண்ணல் - முகத்தில் மான்கொம்பையுடைய பெரியமுனிவன், அளி யுடன் - கருணையோடு, எட்டின் - இஹு வந்தால், வானம் பொழியுமென் று - மேகம் மழைபெய்யும் என்று, அமைச்சா சொன்னார் - மந்திரியா சொன்னான். எ-று.

வெளிது பண்படியாகப் பிறந்த ஒன்றன் படர்க்கைப் பெயர். வெண்மை பகுதி, மையீறு கெட்டது சந்தி, இகரச்சாரியை, து ஒன் றன் படர்க்கை விசுதி. இங்கு வெண்மை அறியாமையின் மேலது. வேந் து பண்பாகுபெயர். காத்திடும் நிகழ்காலப் பெயரொச்சம். கா பகுதி, த் சந்தி, து சாரியை, இடி பகுதிப்பொருள் விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத் துமொரு பகுதி ; உம் நிகழ்காலப் பெயரொச்ச விசுதி. இஹு உலகமென் றது தேசத்தை. யாவும் என்பதில் உபமை முற்றும்மை யாதலால் யா, எஞ்சாமைப் பொருளது. உடுத்து இறந்தகால வினையெச்சம் உடு பகு தி, த் சந்தி ; த் இறந்தகால இடைநிலை ; உகரம் வினையெச்ச விசுதி, புத ல்வரின்னி எழுவாய்த் தொகாநிலைத் தொடராகவும், இரண்டாம் வேற்று மைத் தொகைநிலைத் தொடராகவும் கொள்ளச் சிடந்தது.

6. (இ-ள்.) அறைதலும் - இப்படிச்சொல்லுதலும், உருவம் - அழ கிய, வாள்கண் - வாள்போலும் கண்களையுடைய, அந்நலார் - அழகிய நல் லுருவமுடைய வேசையர்கள், வேந்தன் ஏவ- அரசன் ஏவியதினால், மறை பயில் - வேதங்களில் பழகுகின்ற, முனிபால் - கலைக்கோட்டுமுனிவனிட த்தில், போகி-போய், மார்பினில்-மார்பினிடத்து, கோடு - விலங்கின்கொ ம்புகள், பூத்த - உண்டாகிய, செறிதவம் - மிகுந்ததபத்தையுடைய, முனி வொன - முனிவர்களென்று தம்மை நினைக்கும்படி, முனிவனை-கலைக்கோ ட்டுமுனிவனை, மயக்கம்செய்து- மயங்குதல் செய்து, ஆங்கு - அப்போது, இறை - உலோம்பதனுடைய, நகர்தன்னில்-நகரத்தில், உய்ப்ப - கொண்டி வந்துவிட, இருபுயல் - பெரிய மேகம், பொழிந்தது - மழைசொரிந்தது.

ஏவ காரணப்பொருட்டாகிய செய என்வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம், போகி-என்னும் வினையைக்கொண்டது. போகி இறந்தகாலவினையெச்சம். குச் சாரியைபெற்ற, போகு பகுதி, உகரத்தின் திரிபாகிய 'இ' விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. 'போகு' என்பதை, இயற்கைப் பகுதி யென்பாருமுள். 'துளிமுகில்'-துளிக்கின்ற, துளித்த, துளிக்கும் என்று விரித்தவினைத் தொகையாகக் கொள்ளுதலேயன்றி 'துளியையுடையமுகில்' என இரண்டாம் யெற்றமை யுருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையாகவும் கொள்ளலாம். அண்ணல் - பண்பாருபெயர். உய்ப்ப காரணப்பொருட்டாகிய இறந்தகாலச் செயவெனெச்சம்; இது பொழிந்ததென்னும் வினைகொண்டது.

7. (இ-ள்.) வேந்தர்கோன் - அரசாக்கரசனாகிய உரோமபதன், மகிழ்ந்துகளித்து, தூய-பரிசுத்தமுடைய, மெப்த்தவமுனிவன் - உண்மையாகிய தவத்தையுடைய கலைக்கோட்டு முனிவன், வேட்ப - விவாகஞ்செய்துகொள்ளும்படி, சாந்தையென்று - சாந்தையென்று, உலகம் எத்தும்-உயாந்தோரால் துதிக்கப்படுகின்ற, தன்னுடை - தனது, புதல்விதன்னை - மகனை, ராத்தனன் - கொடுத்தனன், முனியும் - அம்முனிவனும், ஆங்கண்-அவ்விடத்தில், இருந்தனன்-(தன் ஆச்சிரமத்துக்குப் போகாமல்) இருந்தான், அவன் ஈண்டு எய்தின் - அவன் இய்குவந்தால், நாந்தக உழவ - வாள்வீரனே, நீயும் - நீயும், நல்மக-நல்லபிள்ளையை, பெறுதிஎன்றான் - பெறுகின்றாயென்று சொல்லினான். எ-று.

சாந்தையென்பவன் தயரதனுடைய மகன்; தயரதனுக்கும், உரோமபதனுக்கும் வேற்றுமையிலாத நட்பினால், உரோமபதன் தசரதனை நோக்கி இப்பெண்ணைப் பெற்ற மகிழ்வைப் பெற்றாயாகலால் இவனைவளர்க்கும் சுகம் நான் பெறட்டுமென்று அறைத்துப்போய்த் தன்மனையில் வளர்த்தனனாதலால் விவாகம் செய்துகொடுப்பதில் சுதந்தரையினனென அழிக. வேட்ப காரியப்பொருட்டாகிய ிசயவென்வாய்பாட்டு எதிர்காலவினையெச்சம்; வேள் பகுதி, ப் விரித்தல் விகாரம், *அ எதிர்கால வினையெச்சவிகுதி, ளகரம் டகரமாதல் சந்தி; இம்முதனிலையின் அடியாக வேட்ட, வேட்கின்ற, வேட்டும் எனப் பெயரெச்சமும், வேட்டு, வேட்கின் எனவினையெச்சமும்பிறக்கும். உலகம் உயர்ந்தோரைத்தனக்குக்கண்ணாக உடைமையால் இடவாகு பெயராய் அவரை யுணர்த்திற்று. முனியுமென்ற உம்மை உயர்வு சிறப்புப் பொருளோடு ஒருபுடை எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை. நீயுமென்ற உம்மை இழிவுசிறப்புப் பொருளோடு ஒருபுடை இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை. இழிவு சிறப்பாவது புத்திரனைப்பெறுமை, மக ஆண்பெணிரண்டுக்கும் பொதுவாயினும் இங்கு ஆண்பாலின் மேலது; இது ஈற்றில் உகரச்சாரியை பெற்று மகவு எனவழங்கும். பெறுதி முன்னிலைப்பன்மை நிகழ்கால வினைமுற்று; பெறுபகுதி, த் நிகழ்கால இடைநிலை, இ முன்னிலையொருமை விகுதி. எதிர்காலத்தை நிகழ்காலத்தால் கூறி

னது கலைக்கோட்டு முனிவன்வநதால் பிள்ளைப்பேறுளதாகுமென்னும் துணிவினால் வந்த காலவழுவமைதி.

8. (இ-ள்.) என உணாத்திடலும்-என்று(சுமந்திரன்)சொல்லுதலும், வேந்தன் - தயரதன், இமைப்பினில் - இமைக்குந்தொழில் நடக்குங்காலத்தில், உலோமபாதன் - உலோமபாதனது, தனிநகர்க்கு - ஒப்பற்றஅங்கதேசத்துக்கு, எய்தி - சேர்ந்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், தவம்புரி - தவத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கும், கலைக்கோட்டண்ணல் - கலைக்கோட்டையுடைய யுயர்ந்தோனாகிய, முனிவனைக்கொணர - முனிவனை உடன்கொண்டுவர, அன்றோன்-அம்முனிவன், பரிமகம் - அசுவமேதத்தை, முற்றி - நிறைவேற்றி, பின்னும்- அதன்மேலும், வினைநில-தியவினையில்லாத, புத்திரகாமேட்டி - புத்திரனைப்பெறும் விருப்பத்தால் செய்யும் யாகத்தை, மேதக (யாவரும்) விருப்பக்கருகியாக, ஆற்றினான் - செய்தான். எ-று.

இமைப்பு இமைக்குந்தொழில் நடக்குங் காலத்துக் காயினமையால் முகத்தலனவை யாகுபெயர். கொணர செயவென் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம்; கொணர பகுதி, அ இறந்தகால வினையெச்சவிசுவதி, ர் விரித்தல் விகாரம்; பரிமகம் முற்றதற்குக் கொணர்தல் காரணமாதலறிக. முற்றி பிறவினையாகிய இறந்தகால வினையெச்சம்; முற்று பகுதி, வி பிறவினை விசுவதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்சவிசுவதி, இது விவ் விசுவதி தொகுத்தலாய் சின்றது. மேதக மேவத்தக என்பதில் மேளன அகரவிசுவதி தொகுத்தல் பெற்றது. புத்திரகாமேட்டி என்பதைப் புத்திரகாம இட்டி - எனப்பதம்பிரிக்க.

9. (இ-ள்.) ஆற்றிய-செய்த,தழலில்-யாகத்தியில்,தோன்றும்-பிறந்த, அவியினை - அன்னத்திரனையை, அண்டகு அனார்க்கு-தெய்வப்பெண்ணை ஒத்த தேவியர்க்கு, வீற்று வீற்றுஆக - வெவ்வேறாக, நல்க - தயரதன்கொடுத்ததினால், கொளசலை-கொளசலாதேவி, விறல்கொள்வாலி - மிகவலியைப் பெற்ற வாலிக்கு, கூற்றினை - யமனாகிய சேராமனை, என்றனன் - பெற்றான், கைகேசி-கைகேசி, குணப்பெருங்கடலை - நற்குணத்தின் பெருங்கடலாகிய பரதனை, என்றான்-பெற்றான், மாற்றலிலா - மாறுதலில்லாத, இருவர்தம்மை - இலக்குமணனையும் சந்தருக்கினனையும், சுமித்தினா - சுமித்தினா என்பவள், வயிறுவாய்த்தாள் - கருக்கொண்டி பெற்றாள். எ-று.

அவி விண்ணொருணவு; யாகத்திற் பிறந்த அன்னத்திரனையாதலால் அதனை அவியென்றும், இராவணனை வாலிற் கட்டிச் சென்றவனாதலால் அவனைக் கொலைசெய்ததே சிறந்த வெற்றிபென்னுங் கருத்தால் சேராமனை வாலிக் கூற்றுவனென்றும், தன்தாயால் தனக்குக் கிடைத்த அரசியலில் விருப்புநீக்கித் தன்னண்ணன் பெறவேண்டுமென்று சடைமுடிதாங்கி, மரவுரியுதித்துச் சித்திரகூட்டுசென்று தன்தமையினை நகரத்துக் கழைப்பச் சேராமன் மறுத்தகாலே பாதுகைகளைப் பெற்றுவந்து, சிங்காதனத்தில் வைத்

துச்சத்துருக்கினனை ராசகாரியம் பார்க்கும்படி கட்டினையிட்டுத் தான்நந்திக் கிராமஞ்சார்ந்து தென்திசையை நோக்கிக் கண்ணீர் பெருகவிட்டுக்கொண்டு காய்கனிகளை உண்டு அண்ணன் மீண்வேருகிறவனாயும் அவ்வாறிருந்தமை பற்றிப் பரதனைக் குணப்பெருங்கடலென்றும், இலக்குமனனும், சத்துருக்கினனும் முறையே சீராமனிடத்தும், பரதனிடத்தும் ஒரு நாளும் மாறுபடவில்லாராதலால் மாற்றிலா விருவொன்றும் கூறினர். அனைங்கு பரிசித்துயிர் கவரும் அழகுடைய தெய்வம், மாற்று தல் விசுவபுணர்ந்து கெட்டமாத்திரத்தில் மாறு மாற்றென விகாரப்பட்டமையால் முதனிலைநிரந்த தொழிற்பெயரென்க. அண்ணனேவலால் அரசாட்சியைப் பரித்தவனென்பது பொருள் பரதனென்பது.

10. (இ-ள்.) இராமன்-இராமன், வேல்பரதன்-வேலைத்தாங்கியபரதன், தூய-சுத்தமுள்ள, இலக்குவன்-இலட்சுமணன், இயக்காவேந்தன்-யட்சர்களுக்கு அரசனாகியகுபேரன், பராவு - துதிக்கின்ற, சத்துருக்கன் - சத்துருக்கினன், என்ன - என்று, பழிப்புஅறு - நிந்தையிலலாத, நாமம்சாத்தி - பெயர்களிட்டு, தராதலம்முழுதம்-பூமிமுழுமையும், போற்ற - துதிசெய்ய, சொள்ளம்முதல்ஆக- சொளகருமம்முதலாக, விராவு-(வைதிகத்தோடு) கலந்த, நங்கருமயாவும் - நல்லகருமங்களையெல்லாம், விழுமிதின் - சிறந்தவிதியில், வசிட்டன் செய்தான்-வசிட்டமுனிவன் செய்தான், எ-று.

தான்வருந்தும்படி செய்துகொண்டிருந்த லவனாகுரனை உயிர்க்கொலைபுரிந்த காரணத்தால் சத்துருக்கினனைக் குபேரன் துதிப்பானாயினான். பகைவர்களை அழிப்பவனென்பது. தூய பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரொச்சம்; தூய்மை என்னும் முதனிலை, அகரப் பெயரொச்ச விசுவபுணர்ச்சியில் மையிறுகெட்டது சந்தி. சொள்ளம் குடுமிவைக்குங் கருமம்; தராதலம் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர், முழுது பண்புப்பெயர்; முழு பகுதி, து பகுதிப்பொருள் விசுவபு; உம்மை முற்றும்மை. பராவு, விராவு என்னும் முதனிலைகள் பர விர என்பவற்றின் ஈற்று அகரம் ஆகாரமாய் நீட்டல்பெற்றன; உகரச்சாரியைபெற்று, பராவு பராவு, விராவு விராவு எனவரும், இங்கு இவ்விரண்டும் வீணத்தொகை வீணச்சொற்கள். விழுமிது பண்படியாகப் பிறந்த ஒன்றன் படர்க்கைப்பெயர்; விழுமம் பகுதி, து ஒன்றன்படர்க்கை விசுவபு, அம்முககேரி சந்தி, இ சாரியை, உகரக்கேடும் சந்தி. இலட்சுமணன் - கைங்கரியமாகிய செல்வமுடையான்.

11. (இ-ள்.) நறைகமழ் - தேன்மணக்கின்ற, அலங்கல்மலை-அலங்கலாகிய மாலையணிந்த, நம்பியை முதலமைந்தர் - சீராமன் முதலாகிய புத்திரர், பிறைஎனவனரும் நாளில் - பிறைச்சந்திரன்போல வளர்கின்ற நாளில், கௌசிகன் - விசுவாமித்திரன், பெட்பிணோம் - அன்பிணோம், அறைகமழல் - ஒலிக்கின்ற வீரகண்டைஅணிந்த, அவனிலெந்தர் - பூமியை ஆளுகின்ற அரசர்கள், நெருங்குபேர் அவையின் - நெருங்கியுள்ள பெரியசபையில், எய்தி - வர, இறையவன்-தசரதசக்கரவர்த்தி, போதந்து-(எதிர்)

வந்து, எத்தி-துதித்து, இருக்கஎன - வீற்றிருக்கக் கடவையென்று வேண் டினமையினால், இருந்துசொல்வான் - வீற்றிருந்து சொல்வான். எ-று.

அலங்கல் பூமாலைக்குத் தொழிலாகுபெயர் ; அலங்கன்மாலை இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். நம்பி யாவரும் விரும்பத்த க்கவன் ; நம்பு (விருப்பு) பகுதி, இ ஆண்பாலொருமை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இது உரிச்சொலடியாகப் பிறந்த ஆண்பாற்பெயர் ; தம்பி, நும்பி, எம் பிபோன்ற நம்பி பொருளடியாகப் பிறந்த முறைப்பெயர் : நாம் பகுதி, பி இனையவனென்னும் முறைப்பொருண்மை விசுதி, நா நவ்வானது குறுக்க ல்விகாரம். பகுதி பண்மையினொருமை வந்த வழுவமைதி. நம்பியை என் பதில் ஐ சாரியை. நம்பி என்னும் பெயரோடு முதல் என்னும் குறிப்புப் பெயரொச்சத்தின் முதனிலை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத் தொடராகப் புணர்ந்தது. முதல் பண்பாகுபெயராய்ச் சீராமனை உணர்த்தி யது. முதல் பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரொச்சம். பிறை தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர் ; பிற பகுதி, ஐ வினை முதற்பொருண்மை விசு தி, பகுதி யீற்று அகரக்கேடு கடைக்குறை : பிறத்தலுடைய தென்பது பொருள். போதந்து இறந்தகால வினையெச்சம் ; போ என்னும் படாக் கைக்குரிய முதனிலைத் தனிவினையோடு தன்மைக்குரிய தா என்னும் முதனிலைத் தனிவினை புணர்ந்த போதா பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்த கால இடைநிலை, உ வினையெச்ச விசுதி, சந்தித் தகரம் நகரமாதல் மெலித்தல்.

12. (இ-ள்.) அரக்கர் - இராட்சதர்களது, தீவினையால் - கொடுந் தொழிலால், வேள்வியூற்றலன் - யாகத்தைச் செய்யாதொழிந்தேன், இ டையூறின்றி - இடையூறில்லாமல், புரப்பதற்கு - (யாகத்தை)காப்பதற்கு, உன்பால் உற்றேன் - உன்னிடம் வந்தேன், புதல்வினை - சிறந்தபுத்திரனா கிய சீராமனை, அளித்திஎன்ன - (என்றோடு) அனுப்பென்று, இரத்தலும்- பணிவாகக்கேட்டுதலும், தயரதன் உள்ளம்மாழ்கி- தசரதன்மனம்மயங்கி, இராமன் என்னும் - சீராமனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும், வரை - மலையை ஒத்த, தடவுத்தோளினுனை - பெருந் தோள்களுடையானை, முனி பின் - இம் முனிவனுக்குப் பின்னே, போய்வருதி - போய்வா, என்றான் - என்று கட்டளையிட்டான். எ-று.

ஆற்றலன் தன்மை யொருமை எதிர்மறை வினைமுற்று: ஆற்றப்பகு தி, அல் அத்தொழிலை மறுக்க வந்த எதிர்மறை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்துமொரு பகுதி, அன்தன்மை யொருமை விசுதி. இடையூறு ஒரு சொல்லின் தன்மையது ; இடையூறு பகுதி, தல் விசுதி புணர்ந்த கெட்ட மாத்திரத்தில் இடையூறென நீட்டல் பெற்றது. ஊறெனத் தனிமொழி யாகவும் வழங்கும். வரை மூங்கிலுக்குப் பண்பாகுபெயர் ; அது தானியாகு பெயராய் மலையை உணர்த்தியது. போய்வருதி மங்கல வழக்கு. முனி இ றைவனைச் சிந்தனை செய்பவன்.

13. (இ-ள்.) என்ன - (சக்கரவர்த்தி) என்றுசொல்ல, வெம்சிலை-வெவ்விய கோதண்டத்தைத் தாங்கிய, இராமன் - சீராமன், இலக்குவனோடும் - இலட்சுமணனோடும், யார்க்கும் - எவர்களுக்கும், பன்னரு-சொல்லுதலருமையாகிய, களிகொள்-களிப்பைக்கொள்ளுகின்ற, கேள்வி - கேள்வியாகிய, பழமறைக்கிழவன் பின்போய் - பழமறைகளுக்கு உரிமையையுடையவனாகிய விசுவாமித்திரனுக்குப் பின்னேசென்று, கொல் - கொல்லுந்தொழில்மைந்த, துணை - கூர்மையாகிய, எயிறு - பற்களமைந்த, பேழ்வாய் - ஆழமாகிய வாயையுடைய, கோள்அரி - வலியமைந்த சிங்கங்கள், வழங்கும் - உலாவுகின்ற, காணின் - காட்டில், மன்னலும் - சேர்தலும், இரண்டிவிஞ்சை - இரண்டு வித்தைகளாகிய, மறை-மந்திரங்களை, அருளிஞன் - விசுவாமித்திரன் உபதேசித்தான். எ-று.

பன் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர் எனக்கொள்ளுதலன்றி, செயவெனெச்சம் ஈறுதொகுத்தல் பெற்றதெனினும் ஒக்கும். கொல் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் : விஞ்சைமறை - இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகைநிலைத்தெடர். ஒடு-இசைநிறைப் பொருளது. ஓடும், ஓடும்-இரண்டு உம்மைகளும் சாரியை. இரண்டு மந்திரங்களாவன:-பசியை ஓட்டுவதாகிய 'பலை' என்பதும், தாகத்தைப் போக்க, ஊக்கம், உடல்வலி முதலியவற்றைத் தரும் 'அதிபலை' என்பதும் ஆம்.

14. (இ ள்.) நெடிபடு - தியுண்டாகின்ற, காணின்-காட்டில், ஏகு நெறியின் - போகும்வழியில், ஓர்சாலைநோக்கி - ஓர்ஆச்சிரமத்தை நோக்கி, விடலை - வீரனாகிய சீராமன், ஈதுஎன் - இவ்வாச்சிரமம்யாது, என்ன-என்றுகேட்க, கௌசிகன்-விசுவாமித்திரமுனிவன், விமலன்-சுத்தனாகிய சிவன், முன்னம் - முன்னாளில், ஒடிவுஅறு - (இடையில்) கெடுதலில்லாத, தவம்செய்காலை - தவத்தைச்செய்கின்ற காலத்தில், உடற்றிய - கோபம் பிறக்கச்செய்த, வில்-வில்லைத்தாங்கிய, வேள்-மன்மதனது, அங்கம் - உடலை, அடலையின் - சாம்பலாக, எரித்த - எரியச்செய்த, நாஸ்தொட்டி - நாஸ்தொடங்கி, அநங்கன் ஆச்சிரமம் அநங்காச்சிரமம், என்பார் - என்றுசொல்வார். எ-று.

குருதி என்பதன் - மருத நெடி. கொல்அசை. உடற்றிய இறந்தகாலப் பெயரொச்சம் ; உடற்று பகுதி, இன் இறந்தகால இடைநிலை, அ பெயரொச்சவிகுதி, இடைநிலை ஈற்று எனக்கேடு கடைக்குறை, பகரமெய் சந்தி ; இது செயப்படுபொருள் குன்றாத பிறவினை ; செயப்படுபொருள் சிவமூர்த்தி. உடன்றதன்வினை. அடலை தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், அடுபகுதி, அல் சாரியை, ஐ செயப்படுபொருண்மை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. வேள் விருப்பம், அதனை உயிர்களுக்கு குண்டாக்குகின்றவனுக்குக் காரியவாகுபெயர். எரித்த நாஸ்தொடல் அங்கமில்லாதவ னுயினுதலால் மன்மதனுக்கு அநங்கனைப் பெயர்வழங்கும்.

15. (இ-ள்.) என்று - என்றுசொல்லி, அவன் நீங்கும்எல்லை - அவ்விடத்தினின்று நீங்கிச்செல்லும்போது, ஓர் இருநகரநோக்கி - இரண்டு நகரங்களைப் பார்த்து, குன்றுஎனத் திரண்டதோளான் - மலைபோலத்திரண்ட தோள்களையுடைய சீராமன், இவை - இந்நகரங்கள், எவை - எப்படிப்பட்டவை, கூறுகஎன்ன - சொல்லுக என்றுகேட்க, மின்னிகழ்வயிரவாளான் - ஒளிவிளங்குகின்ற வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரன், விருத்திராசுரன் - விருத்திராசுரனுடைய, ஆவிபொன்றுதல் செய்தபாவம் - உயிர் அழிதலைச் செய்தபாவத்தை, போக்கிய தலங்கள் என்றான் - நீக்கிய தலங்களென்று சொல்லினான். எ-று.

எவை ஈறுதிரிந்த குறிப்பு வினையாலணியும்பெயர், நடந்தவை, செய்தவை என்பனவும் அன்ன. செய்த காரணப் பொருட்டாகிய பெயரொச்சம் தன்காரியமாகிய பாவமென்னும் பிறபெயர்கொண்டது. போக்கிய என்னும் பிறவினையாகிய பெயரொச்சம் தன் காரணமாகிய தலமென்னும் நிலப்பெயர் கொண்டது. பொன்றுதல் பிறவினையாகிய தொழிற்பெயர்; பொன்று தன்வினைப்பகுதி, வி பிறவினை விசுதி, பொன்று வி பிறவினைப்பகுதி, த் சந்தி, தல் புடைபெயர்ச்சி விசுதி; இதில் விவ் விசுதி தொகுத்தல் பெற்றது. இந்திரன் விருத்திராசுரனை ஆசிரியனாக வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றபொழுது அவன் அசுரர்களது நலத்தைக் குறித்து மெதுவாக மந்திரஞ் சொல்வதை இந்திரன் உணர்ந்து அவ்வசுரனது தலையை வச்சிரத்தால் புடைத்தான். இரண்டு தலங்களாவன-கொலைசெய்த இடம் மலதம், பிராய்ச்சித்தமாகத்தவஞ்செய்த இடம் கரூசம்.

16. (இ-ள்) சூர்வளி எதியும்கானில்-துன்பத்தைச் செய்யுங் காற்று வீசுகின்ற காட்டில், துணைவனின்-வேகமாக, ஏகம் எல்லை-போகும்போது, ஆரியன் - பூச்சியனாகிய சீராமன், தோன்றும்கானம் - காணப்படுகின்றகாடு, யாது - எத்தன்மையது, நீ அறைதி என்ன - நீ சொல்லென்று கேட்க, போர்கெழு - போரில்மிருந்த, ககேது - ககேது என்பவன், வேதன் - பிரமனது, பொன்அடிக்கமலம்போற்றி - அழகிய பாததாமரைமலர்களை வணங்கி, வார்அணி புனைந்த மார்பம்- கச்சையும் ஆபரணத்தையும் அணிந்த மார்பையுடைய, மங்கையை - பெண்ணை, இனிதின் ஈன்றான்-இனிமையாகப்பெற்றான். எ-று.

சூர்வளி சுழல்காற்று. அறைதி எவ்வொருமை வினை; அறைபகுதி, து சாரியை, அல்லது த் எழுத்துப்பேறு, இ எவ்வொருமை எதிர்கால விசுதி. யாது வினாவடியாகப் பிறந்த ஒன்றன் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று. ஈன்றான் ஆண்பாற்படர்க்கை இறந்தகால வினைமுற்று; ஈன் பகுதிற் திறந்தகால இடைநிலை, ஆன் ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி.

17. (இ-ள்.) ஒடுஅரி - செவ்வரிஓடிய, தடங்கண் - பெருங்கண்ணையும், ஒள்துதல் - ஒளிதங்கிய நெற்றியையும், பனைகொள்மெல்தோள்-மூங்கிலினழைசப் பெற்ற மென்மையாகிய தோள்களையுமுடைய, தாட

கைதன்னை - தாடகையை, சுந்தற்கு - சுந்தனுக்கு, அளிப்ப - மணஞ்செய்துகொடுக்க, அத்தையல்நல்லாள் - அவ்வலங்காரமுள்ள நல்லவள், ஆடல் மாரீசனோடும் - (போரில்) வெற்றி அடைவதற்குரிய மாரீசனுடனே, சவாகுவை - சவாகுஎன்பவனை, அருளின் ஈன்றான் - கருணையோடு பெற்றான், ஏரிஅவிழ் - இதழ்கள்விரிந்த, நறுதார் - நல்ல மலர்மாலையணிந்த, சுந்தன் இன்உயிர் தொலைந்தான் - சுந்தன் இனியஉயிர் நீங்கினான். எ-று.

தையல் அலங்காரம்; அது பண்பாகு பெயராய்ப் பெண்ணையுணர்ந்துவதுமுண்டு. இங்கும் தையனல்லாளென்பதற்குத் தையலாகிய நல்லாளென உரைத்து இருபெய ரொட்டிப் பண்புத் தொடராக்கலுமாம். சுந்தன் தன்புத்திர நிருவருடைய வலியைக் கண்டு செருக்குக்கொண்டு தானும் மனைவியும் குமாரரோடு அகத்திய முனிவனது ஆச்சிரமத்தை அடைந்து, அங்குள்ள சோலையை அழிப்பதைக் கண்டு, அம்முனிவன் சபித்தமையினால் சுந்தன் உயிர் தொலைந்தான். உயிர் தொலைந்தான் திணைவழுவமைதி. அளிப்ப காரணப் பொருட்டாகிய செயவென் வாய்பாட்டிறந்த காலவினையெச்சம்: அளிப்ப அளி பகுதி, ப் சுந்தி, ப் விரித்தல் விகாரம், அ இறந்தகாலச் செயவெனெச்ச விருதி.

18. (இ-ள்.) தாடகை-தாடகையென்பவன், மைந்தனோடும்-புத்திரர்களோடுசென்று, தமிழ்முனிதன்னை - தமிழை வெளிப்படுத்திய அகத்திய முனிவனை, பற்ற - பிடித்துவைய, பீடுஉறு - பெருமைமிக்க, தவத்தோன்-தவத்தையுடைய அகத்தியமுனிவன், சீறி-கோபங்கொண்டு, பிறையிறு-பிறைபோலும் கோரப்பற்கையுடைய, அரக்கிஆகி - இராட்சதியாய், கோடிவேழத்தின் - ஒருகோடி யானைகளினிடத்து, உறறபலத்தொடு - உள்ளவலியுடனே, கூடுக என்ன - சேரக்கடவை யென்று சொல்ல, நீடு இருசாபம்பெற்ற - மிக்கபெருமையாகிய சாபத்தைப்பெற்ற, நிசாசரி - அரக்கியினுடைய, வனம் ஈதுஆம் - காடு இது வாகும். எ-று.

தாய் சாபம்பெற்றதைக் கூறவே புத்திரர் சாபம்பெற்றதைக் கூற வேண்டா தாயிற்று. பிறை தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; பிற பகுதி, ஐ வினைமுதற் பொருண்மை விருதி, பகுதி யிற்று அகரக்கேடு கடைக்குறை; பொருள்பிறத்தலுடையதென்பது. நிசாசரி இராத்திரியில் திரிபவன்.

19. (இ-ள்.) ஆங்கு- அப்போது, அவள்தன்னை-அத்தாடகையை, ஐய-ஐயனே, அணங்குஎன - பென்னென்று, உளத்தில் எண்ணல் - உள்ளத்தில் நினைவாதை, தீங்குஉறும் - தீமைமிகுகின்ற, வினோசனன்தன்-வ்னோனனுடைய, சிறுவியை - புத்திரியாகிய புலோமையை, மகவான்கொன்றான் - இந்திரன் கொலைசெய்தான், பாங்குஉடை - பகடுவமுடைய, வெள்ளிதாயை - சுக்கிரனுடைய தாயை, பசுதுழாய் முகுந்தன் - பசுமையாகிய துளவமாலையணிந்த கிருமால், கொன்றான் - கொலைசெய்தான், ஈங்கு-இப்போது, இவைகருதிநீயும் - இக்கொலைகளை நினைத்து நீயும் - இவன் உயிர்,

இத்தாடகையினதுயலா, செகுத்திஎன்றான் - மாய்த்துவிடு என்றுசொல்லினான். எ-று.

ஆங்கென்பது என்றனென்னும் வினையென்கொண்டது. உளத்திலெண்ணல் தீங்குறும் என்பதற்கு - உள்ளத்திலெண்ணலால் பாவம் நேரிடும் என உணர்த்தலும் பொருந்தும். செகுத்தல் - கொலைசெய்தல்: நிதியுமாகிய உயிரைக் கொலைசெய்தல் யாவராலும் முடியாத காரியமாதலின் அதற்கு உடலினின்றும் உயிரை நீக்குதலெனப் பொருளுணர்த்த, நீயுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. செகுத்தி வவலொருமை வினை: செகு பகுதி, த் சந்தி, து சாரியை, இ வவலொருமை எதிர்கால விருதி, உகரக் கேடும் சந்தி, அணங்கு - ஆசை: அது நன்காரணமாகிய பெண்ணுக்குக் காரியவாகுபெயர்.

20. (இ-ள்.) அத்தலை - அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், செறுநர் - பகைவருடைய, ஆவிஆயின்று - உயிரையுண்டு, வெம்புலவு நாளும் - வெவ்விடி புலால்மனம் மணக்கின்ற, முத்தலை எடுக்கம்எந்தி - மூன்று தலையையுடைய ஆயுதமாகிய குலத்தைக் கையிலேந்தி, முகில்என-மேகம் போல, உரறிஆர்த்து - குமுறி ஆரவாரித்து, பைத்தலை - படமுடைய (ஆதிசேடனது) தலையில், சுடிசைநெற்றி - உச்சிக்கொண்டையுள்ள நெற்றியிலுள்ள, பார் - பூமி, முதுகுஉளுக்க - முதுகை அசைக்க, வந்தாள் - வந்தனள், தத்து - தத்துகின்ற, வெம்குருதி - வெம்மையாகிய இரத்தம் வெளிப்படுகின்ற, பேழ்வாய் - மூலந்தகன்ற வாயையுடைய, தாடகை என்பாள் - தாடகையென்று சொல்லப்பட்டவள். எ-று.

செறுநர் நிகழ்கால வினையாலணையும் பெயர்; செறு பகுதி, (கோபி) ந் நிகழ்கால இடைநிலை, ஆ பல்லோரா படர்க்கை விருதி ஆயின்று இறந்தகால வினையெச்சம்: அயில் பகுதி, ந் இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்சவிருதி, லகரம் நகரமாதல் சந்தி, அது னகரமாதல மெலித்தல். கா என்பது போன்றபா பண்பாகுபெயர். பிறவுயிராகனைக் கொன்றுண்ட இரத்தமாதலின் வாயின்கடையில் தத்துவதாயிற்று. என்பாள் எதிர்காலச் செயப்பாட்டு வினையா லணையும்பெயர்: என் செய்வினைப்பகுதி, ன் சந்தி, அ சாரியை, ப் சந்தி, படு செயப்பாட்டு வினைப்பொருண்மை விருதி, என்னப்படு செயப்பாட்டு வினைப்பகுதி, ப் எதிர்கால இடைநிலை, ஆள் பெண்பாற்படர்க்கை விருதி: என்னப்படுவா ளென்பதில் படு விருதி தொகுத்தலாய் நின்றது.

21. (இ-ள்.) ஈங்கு - இப்போது, இவள் தன்னை - இத்தாடகையை, கோறிஎன - கொல்லென்று, முனிஇயம்ப - விசுவாமித்திரன்சொல்லியதஞல், ஐயன் - ஐயனாகிய சீராமன், வாங்கு - வளைத்த, வில்பகழி ஒன்றால் - வில்லில்தொடுத்த ஓரம்பினால், தாடகை ஆவி - தாடகையினதுயிரை, மாய்த்து - நீக்கி, நீங்கலும் - அப்புறஞ்செல்லுதலும், ஓர்ஜஞ்ஞாற்

றுவெம்களை - ஐந்துறு கொடிய பாணங்களை, நெறியில் - சாத்திரமுறையில், நல்லி - (சீராமனுக்கு)கொடுத்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவை- அப்பாணங்களினது, உபசங்காரம்புரி - மீட்டுதலைச் செய்யும், அருமறையும் எந்தான், அரியமந்திரங்களையும் உபதேசித்தான். ஏ-று.

கோறி ஏவலொருமை வீணை : கொல் பகுதி, து சாரியை, இ ஏவலொருமை எதிர்கால விசுதி, லகரக்கேடும், தகரம் நகரமாதலும், உகரக்கேடும் சந்தி, முதல்நீண்டது நீட்டல். மறை தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர் : மறு பகுதி, ஐ செயப்படுபொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி : பொருள் மாணுக்கரல்லார்க்குச் சொல்லப்படாதவை. ஆங்கென்றது அடைக்கலம் புகுத்தவனா. மறையுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை.

22. (இ-ள்.) அவ்வுழி - அவ்விடத்தினின்று, நீங்கிச்செல்லும் - நீங்கிநடக்கின்ற, அருநெறியதலில் - காட்டுவழியில், மற்றொர் - வேறொரு, திவ்விய ஆச்சிரமம் - தேவர்தங்குதற்குரிய ஆச்சிரமத்தை, நோக்கி - பார்த்து, இதுயாது - இது எப்படிப்பட்டது, செப்புகஎன்ன-சொல்லக்கடவாயென்றுகேட்க, பவ்வமரீர் - கடலினீரால் குழந்த, உலகம் - பூமி, தன்ஓர்பதத்தினின் - தன் ஒருதிருவடியினால், பொதிந்தோன் - மூடியநாராயணன், வைரும் - தங்கியுள்ள, இவ்விடந்தன்னை - இந்த இடத்தை, சித்த ஆச்சிரமம் என்று - சித்தாச்சிரமமென்று, இசைப்பர் என்றான் - (அறிவுடையோர்) சொல்லுவொன்று சொல்லினன். ஏ-று.

திவ்வியம் தேவர்க்குரியது. யாது வினாவடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று. செப்புக என்னும் வியங்கோள் வினையின் பகுதி செப்பு திசைச்சொல். பௌவம் என்பதிலுள்ள ஓகாரத்துக்கு அவ் என்பது எழுத்துப்போலி. சித்தாச்சிரமம் : முனிவன் உள்ள இடம். பொதிந்தோன் ஆண்பாற்படர்க்கை இறந்தகால வினையாலணியுப்பெயர் : பொதி பகுதி, த் இறந்தகால இடைநிலை, த் சந்தி, ஆன் ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி, சந்தித்தகரம் நகரமாதல் மெலித்தல் : விசுதி ஓவானது செய்யுள் வழக்கம்.

23. (இ-ள்.) ஆங்குநின்றவகி - அவ்விடத்தினின்றுபோய், ஐயன்-சீராமன், அருமகச்சாலை - (செய்தல்)அருமையாகிய யாகசாலையை, எய்தி-அடைந்து, தீங்குஅறு-(காமவெகுளி பேதைமையாகிய)குற்றங்கள்நீங்கிய, முனிவ-முனிவனே, வேள்விசெய்கஎன - யாகத்தைச் செய்யக்கடவை என்று, இயம்பலோடும் - சொல்லுதலும், வீங்கு - மிகுகின்ற, வை- (உள்ளத்தில்) வைக்கப்படும், கேள்விபோய - நூற்கேள்வியில் தேர்ந்த, கௌகிகன் - கோசிகன் புத்திரனாகிய விசுவாமித்திரன், வேள்விஆற்ற - யாகத்தைச் செய்கையில், ஓங்குமாரீசனோடு - உயர்ந்த மாரீசனோடு, சுவாகு வந்து-சுவாகு என்பவன் வந்து, அமரின் உற்றான் - போர்த்தொழிவில் அமர்ந்தான். ஏ-று.

ஆங்கு ஏழாம்வேற்றுமை இடப்பொருளில்வரும் சுட்டியாகப்பிறந்த பெயராயினும் சிறுபான்மை ஐந்தாம் வேற்றுமை நீங்கற்பொருளவாகிய நின்று, இருந்து என்னும் சொல்லுருபுகளை யேற்றுவரும் : அறுமுனிவன் என்பதை வினைத்தொகை நிலைத்தொடராகவும், பெயசொச்சத் தொகாநிலைத்தொடராகவும் உணாக்கலாம். போய இறந்தகாலப் பெயசொச்சம் : போ பகுதி, ய் இறந்தகால இடைநிலை, அ பெயசொச்ச விருதி. இயம்பலோடும் இறந்தகால வினையெச்சம் ; இயம்பு பகுதி, அல், ஓடு சாரியை, உம் இறந்தகால வினையெச்ச விருதி, உகரக்கேடு சந்தி.

24. (இ-ள்.) ஏற்றவர்தம்மில்-எதிர்த்த இரண்டரக்கரில், வெம்போர்ச்வாகுவை - கொடியபோரில் சிறந்த சுவாகுவை - எரிவாய் அம்பின்-தீயைவீசுகின்ற வாயையுடைய அம்பினால், கூற்றினுகரு-யமனுக்கு, உணவு-உணவாக, நல்கி - கொடுத்து, கொடிய மாரீசன்மன்னை - கொடுமையுள்ள மாரீசனை, வெம் - கொடிய, காற்றின்பகழிஒன்றால் - ஒருவாயுவாஸ்திரத்தால், கடலிடைக் கவிழ்த்து - கடலில் கவிழ்த்துவிழ எறிந்து, யாரும் - எவாகளும், போற்றுஅரு, புகழ்தல்முடியாத, வேள்விமுற்ற - யாகம் நிறைவேறுமபடி, புரத்தனன் - காத்தனன், புலவுவேலான் - புலாவின் யணமுள்ளவேலை ஏந்திய சீராமன். எ-று.

போற்று முதனிலைத் தொழிற்பெயர் எழுவாய்த் தொகாநிலைத் தொடராக அரு என்னும் பண்படியோடு முடிந்தது : இவ்வாறன்றிப் போற்ற என்னும் செயவெனெச்சத் தீறுதொகுத்தலாயிற்றெனினும் ஒக்கும். எரிவாய் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராகக் கொள்ளுதலே அன்றி, எரிகின்றவா யெனப்பொருள் கொண்டு, வினைத்தொகை நிலைத் தொடராக்கினும் பொருந்தும். உணவு தொழிற்பெயர் : உண் பகுதி, அ சாரியை, வு புடைபெயர்ச்சி விருதி. கொடிய பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயசொச்சம் : கொடுமையென்னும் பண்புப்பெயர் பகுதி, பெயசொச்ச விருதியாகிய அகரப் புணர்ச்சியில் ஈறுபோதல், என்பதனால், மை ஈறுகெட்டு, 'இடை உகரம்' இய்யூதல், என்பதனால், இகரம் ஆகி, 'இஃ ஐவழி' யவ்வும், என்பதனால் யகர வுடம்படுமெய் சோன்றி முடிந்தது.

25. (இ-ள்) கோஎடுத்து-(பகை)அரசர்களைஎடுத்து, அருந்தும்வைவேல்-உண்ணுகின்றகூரியவேலைத்தாங்கிய, குமரருக்கு ஆசிகூறி - இராமலட்சுமணர்களுக்கு ஆசீர்வாதம்சொல்லி, பாஅடி - பரந்தபாதத்தையும், பருமம் - மேலிடம் தவிசையும் உடைய, யானை - யானையானது, பிடிமிசை - பெண்யானையின்மேல், பனைக்கை - பனைபோன்ற கையை, நீட்டி-நீட்டித்தழுவி, மேவரு - விரும்பிவருகின்ற, கானம் யாவும்கடந்து - கானம்முழுதும் கடந்து, வில்வீரோடும் - வில்லைத்தாங்கிய அவ்வீரோடும், காவருழ்-சோலைகளாற் சூழப்பட்ட, சோணயாற்றங்ககாயிசை - சோணையாற்றின் அழகிய காயின்மேல், இனிது சென்றான் - சுகமாய் நடந்தான் முனிவன். எ-று.

இராமன்வதாகதவதநயாமம்

கோ ஒருமை பன்மைகளுக்கடிய பொருளையாகும் இராமன்வதநயாமம் யாகின்றது. இதுபற்றியே கோதகன் என்ற பன்மைகளை வரக்கூடுமென்று கருதிப் பொருள் விசுவயென்பா, வைவேல் பன்மைகளைக் கலைக்கின்றார். பருமயான யென்பதில் பரும சாதிபற்றுவதில் அடைபாற்றுகலை வங்கக் கடலென்பதிலும், காட்டானிடைய கசேந்திரனை அடைபாற்றுகலை என்பதிலும் அவ்வாறு அடைவருதல் காண்க மே என்னும் முதனிலை இறந்தகால வினைபெச்சப் பொருள்பட நின்றது. யாற்றங்கரை என்பதில் அம் சாரியை என்னலும் பொருந்தும்.

26. (இ. எ.) இவ்விடம் - எதிரில் தோன்றுகின்ற இடம், யாவர் தேயம் - எவருடைய தேசம், என்றிட - என்றுகேட்டக, இராமன் கேட்ப - சீராமனதுசெவியிற்படுபடி, அவ்வியம் அவித்தகிந்தை - பொருமையை அழித்தமனமுடைய, அருந்தவன் - அரிய தவங்களைச்செய்த விசுவாமிததிரன், தெளிந்த சொலவான் - தனனுள் தேற்ச்சொல்லுவான், தெய்வா - பகைவருடைய, ஊன்கவையகும் - உடலைச் சுவைபாரசுகின்ற, வைவேல் - கூரியவேலைத் தாங்கிய, குசுன்னும் - குசனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும, திறலகொள் வேந்தன் - வலியைப்பெற்ற அரசன், மவ்வல அமகூத்தல - முல்லைமலா மாலையணிந்த அழகிய கூந்தலையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயையுமுடைய, விதேகாகோன் மகனை - மிதிலாநகர அரசன்மகனை, வேட்டான் - கலியாணஞ் செய்தான் என்று.

விதேகா விதேகதேயத்தாரா. விதேகம் தேசம், மிதிலை இராசதானி. இத்தேய அரசன் யோகத்தினால் தேகத்தை ஒறித்து நெடுநான் அத் தேசத்திலிருந்தான் ஆகலால் அவனுக்கு விதேகன் எனவும், அவனுடைய தேசத்துக்கு விதேகம் எனவும் வழங்கும்: வகிவட்டருடைய சாபத்தினால் தேகமிழாதவனுடையவன் இம்மரபிலுள்ள. இச்சரிசையை அவன் மேலேற்றிக கூறுவாருமுண்டு என்றிட இடைச்சொல்லியாகப் பிறந்த காரணப் பொருட்டாகிய இறந்தகாலச் செயலெனெச்சம்: என் பகுதி, அ சாரியை, இவ் பகுதிப் பொருள் விசுவ, தகரம் நகரமானதும், உகாககேடும் சத்தி, அனைத்தமொரு பகுதி, அ இறந்தகாலச் செயலெனெச்ச விசுவ, அவ்வியம், மவ்வல் இவ்விரண்டில ஓளகாரத்துக்கு அகரவகரம் போலியாகவந்தன.

27. (இ. எ.) ஆங்கு-அக்காலத்தில், அவன்-அப்பெண, நான்கு மைந்தர்ப் பெற்றான் - நான்கு குமாரர்களைப்பெற்றான், அவரிட-அந்நாலவரில், மூத்தோன் - மூத்தவன், வீங்குதோள் - பருக்கின்ற தோள்களையுடைய, குசநாப்போ - குசநாபனென்னும் பெயரையுடைய, விறல்கெழு - வெற்றி உண்டாகிய, வேந்தாவேந்தன் - அரசர்களுக்கு அரசன், ஓங்கு எழில-அழகுமிருந்த, மாடம் முற்றம்-மனைகள் கிரம்பிய, மகோதயம் என்னலுதும்-மகோதயமென்று சொல்லப்படும், தீங்குஅறும் - தீமைகளை மீட்குகின்ற,

வெதாணை 'ஸ' உட்குறாடரா, லாலும், நன-உய்-ஞ-

25 (௦௦) கிராம ௨௨ கிராமங்களுள்ள கிரிய வேலைத்தாய
ிய, குராமட - குராமட என்னப்பா, கொள்கையிரதரம் பெய்து கொ
சா பிப்பென வராகநன் தளப 91, 91முத அரகமெய்தான் - (மது
த 91) ௨௨௨௨ அமுத நரம 91 அகமெய்தான், அதுதாசுராமவேந
தள - அதுதாசுராம வேறுபெயராயுடைய அரதன், மகியிடுறா -
அதனைபா, ௨௨௨௨ - ௨௨௨௨௨௨௨, அமாநெய்ய அம து மா
௨௨௨௨௨௨, நகரமெய்தான் - நகர வத எய 91௨௨௨, ௨௨௨௨௨௨
அதே ௨௨௨௨, ௨௨ - ௨௨௨௨௨௨௨, ௨௨௨௨௨௨ - மனைகள் சிரமபிய, கொ
த - கொ களை 91 91, சிரியசம செததான் - கிரியிரசுராமனை எயப
தெதினா. ௨-௨.

அதோசு தரசுகி என்பது அத்தூத்துச்சென்றானது, சீரவிாசம மலிகை டட்டா மலிகையினதியிலாளசாகரு ஆகிலின் இது ஆறும் வெறுநுமை ப்தொள்கப்பற்றத்துப் பிரதே அனமொழித்தொகை.

29 (ர-அ) இத்தலம் - இயலிடம், வகவினோயம் - உசுஎன்பவ
னுடைய தேசம், அஞ்சுபெழியினையில் ஐந்து மலைகளுக்கருகிலில், தோ
னபம் - விளங்குகின்ற, அசலம் - அவலிடம், மகத்தேயம் மகத்தேசமெ
ன்னப்படும், அன்ன - அப்படிப்பட்ட, நீள்மலையினின்று - பெரிய மலை
களினின்று, முரதமும - முரதங்களையும், துதிரும - பவளங்களையும், வாரி -
வாரிக்கொண்டு, அசில - அசினமரங்களையும், முருடு - குங்குமமரங்களையும்,
உருட்டி - உருட்டிக்கொண்டு, ஷம் ஓடுகின்ற, தசது தசதுகிற, நீர்
ததரங்கம் பிரதம் - நீர்லைகளை எறிக்கிற, மாகதிதானனதும் - மாகதியெ
ன்று சொல்லப்படும், உரலி - ஓராகி உளது என்று

மகாதேசசுத்திரம் என ழாது மலைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு பாயவதி ழுல ழு நெருமாசுப் பனட டெயா வழங்கியது அஞ்ச ழுதென்பதிலு நகரத்தாருகு துகாரம, தாரசுதுகஞ்ச சகரமும் பௌரியாக் வந்த வலாய ழை பனட, பனட ழுர்ம, சக ம ழன்னும் பெயஞ்சம இரண்டுகேகி, மாகு மன்தும ரு பெயலாகு சொ ழட ழன சிந்துமென்பது தனவீனை கரும செயப்படுபொருள குனறிப்பினைகரும, செயப்படு

பொருள் குன்றாவினைக்கும் பொதவாயினும் இங்குப் பிறவினைக்கும் செட்ப்படுபொருள் குன்றாவினைக்கும் உரியதாய் நின்றது.

30. (இ-ள்.) ஆடல்பேஸ் - பெற்றிவேலேதாதங்ரிய, குசாபபற்கு-குசாபபற்கு, கன்னல்அபருதலை - கார்பின் லோசம்போலும் அழியமபுலைச் சொல்லிப்பெருகின்ற, பெரியாய் - சிவதலாயையுடைய, கிருதாதி - கிருதாதி(பாசுபாசு), களிப்பின் - பள்ளக்கவிட பிழல், பன்ற - பெற்ற, கொல் - (பலகவனா) கொல்விசின்ற, துரவேல்கலேலூர் - கூரியவேல்போலும் கனகையுடையாராயி, சூர் ஞாநுவர் - ஒரு ஞாநுவர், கொடியின் ஒல்கி - பூவகொடிபோல அசைந்து, வன்னமேகலைகள் அப்ப பலநிறவகையுடைய மேகலைகள் ஆரவாரிக்கும்படி, அன்னமாநதியின் - அப்பமப்பட்ட பெரியதியினது, காத்தத்து - சுத்தநீரில், வணகெனா - வணகர்கள் (காலால்)தடவுகின்ற, பலகொயதார் - மலாபரித்தார். எ-று.

அன்ன இடஞ்சொல்லியாகப் பிறத குறிப்புப் பெயரோச்சும் ; அன்பகுதி, வ் சநி, அ பெயசெச்ச விசுதி. பெயவாய் பண் 11 சொனக நிலைத் தொடர் ; விரிந்தால் பெய் மயாகிய வாயெனவரியும், செம்மைமென்னும் நிலைமொழிவாபென்னும் வருமொழி புணர்ந்தபோது, “ராமபோதஸ்” என்பதனால் மை மிறகெட்டு, “மூங்கின்ற மெய்திரிதல்” என்பதனால் மகரம் வகரமாகத் திரிந்தது. பலவகை மணிகள் கோத்துச் செய்யப்படுவது மேகலை யாதலால் வன்னமேகலை என்னப்பட்டது பெண்களின் பன்மையைக் குறித்து மேகலை மேகலைகளெனப் பன்மையாய்நின்றது.

31. (இ-ள்.) காற்றுஇறை - காற்றுக்குதலைவருவிய வாயுடகவான், அவனானோக்கி - அப்பெண்களைப்பாற்றி, சாமநோய் உபத்தி - சாமநோயினால் வருதல்பட்டு, மாழ்கி - மனமபவசி, காற்று - நம் பூம்பம் - பெருகுமின்ற இன்பத்தை, யாதோர்கூட்டத்தின் - கந்தருவருடைய மனத்தில், உறுதிர் என்ன-அடையுமின்னென்று, போற்றலும் - பிரகதுபேடருதலும், மறுத்த - (அதுகூடாது) தடை சொல்லிய, வேகென - வேல்போலும் கனகையுடைய, பூசினிஅனைய - அழகியவியின் மொழியையுத்த, தஞ்சொல் - இவிய சொற்களையுடைய, தூறறவா - தூறறவருடைய, உடலம்புக்கு - உடலில்புகுத்து, துடங்குகன்-(உடல்)நடுங்குநிறகூறு, ஆக்கினன் - செய்தான். எ-று.

உறுதிர் எவர்பன்மைவினை ; உறு பகுதி, த் எழுத்துப்பேறு, இரவர்பன்மை எதிசால் விசுதி. கூன்முதுகில இறைசகி பாரமாக நிற்பதாதலால் துடங்குகுனென்றா. உடலமென்பதில் அம் சாரியை. ஆகவே இவ் ஆண்பாற்படாசைக இறந்தகாலப் பிறவினையாகிய வினைமுற்று ஆகவே வினைப் பகுதி, க் சந்தி, கு பிறவினை விசுதி, அனைத்தும் பிறவினைப் பட்டி, இன் இறந்தகால இடைநிலை, ஆன் ஆண்பாற்படாசைக விசுதி, ௧ கரக்கேடு சந்தி; இவ்வாறன்றி, ஆகு என்பதே தன்வினைப் பகுதியென கொண்டு

கூட்டுடென விகாரப்பட்டுப் பிறவினைப் பகுதியாவதுபோல ஆக் கென்பது பிறவினைப் பகுதி யாயிற்றெனினும் பொருந்தும்.

32. (இ-ள்.) மங்கையர் - மங்கைப்பருவமுடைய அப்பெண்கள், இதனை - இச்செய்தியை, தந்தைக்கு ஒதலும் - குசநாபனாகிய தந்தைக்குச் சொல்லுதலும், மனத்தின் எண்ணி - தன்மனத்தில் ஆராய்ந்து, நாயகம்மடந்தை அன்ன - தாமரைமலரி லெழுந்தருளிய திருமகனை ஒத்த, சோமதை - சோமதையென்பவள், பரிவினோடும் - அன்போடு, தங்கம் உயர்வாகிய, நல்குளிக்கு ஈன்ற - நல்குளியென்பவனுக்குப் பெற்ற, பிரமதத்தனுக்கு - பிரமதத்தனென்பவனுக்கு, தூயசங்குஇனம் - சத்தமாகிய சங்கின் கூட்டம், முழங்கி ஆர்ப்ப - மிகுதியும் ஒலிக்க, தருமணம்புரிவித்தான் - தருந்த கலியாணம் செய்வித்தான். எ-று.

பதின்மூன்று வயதுமுதல் பதினெட்டு வரையும் பெண்மங்கையெனப் படுவாள். தூய குறிப்புப் பெயசொச்சம்; தூய்மை பகுதி, அ பெயசொச்ச விசுதி, மையீறுகெட்டது சந்தி. முழங்கியார்ப்ப ஒருபொருட்பன்மொழி.

33. (இ-ள்.) பாம்புஉறழ் - பாம்பினை ஒத்த, துழைதுசுப்பின் - துண்மையாகிய இடையையுடைய, பானவயர் - பிரதிமையை ஒத்தபெண்கள், உடல் கூன்போசி - உடலினது வளைவுநீங்கினமையினால், காம்பிலிதேயந்தன்னில் - காம்பிலிதேசத்தில், களிப்போடு - மகிழ்வினோடு, பிரமதத்தன் - பிரமதத்தனென்பவன், ஏம்பலின் இருந்து வாழ்ந்தான் - விருப்பத்தினாலிருந்துவாழ்ந்தான், இடைநிற்க - இடைநிற்கட்டும், குசநாபப்பேர் - குசநாபனென்னும் பெயரையுடைய, வாம்பரி - தாவியோடும் குதிகைகளைப் பூண்ட, தடவுத்தேர் மன்னன் - பெருந்தேனையுடைய அரசன், மகம்இனிது ஆற்றினான் - (புத்திர காமேட்டியென்னும்) யாகத்தை இனிமையாகச் செய்தான், எ-று.

பாவை உவமையாகுபெயர்; இதுபலப்பால் விசுதிபெற்றுப் பெண் பன்மையை யுணர்த்திற்று. போகி போக என்னும் இறந்தகால வினையெச்சத்தின் திரிபு. இது ஏம்பலினிருந்து வாழ்ந்தமைக்குக் காரணமாயிற்று.

34. (இ-ள்) அருமகம் ஆற்றும் எல்லை - அருமையாகிய யாகத்தைச் செய்யும்போது, ஆடல்வேல்குசன் - வெற்றியைத் தருகின்றவேலைத் தாங்கிய குசனென்பவன், ஆங்குஎய்தி - அவ்யாகசாலையை அடைந்து, பொருவுஅறுமைந்த - ஒப்பில்லாத புத்திரனே, ஒப்பு இல்புதல்வரை - ஒப்பில்லாத பிள்ளைகளை, பெறுதிஎன்ன - பெறுவாயென்று, வரம்அளித்து - வரத்தைக்கொடுத்து, உடலினோடும் - தேகத்தோடு, வானநாடதனில் உற்றான் - சுவர்க்கம்போய்ச் சேர்ந்தான், கருணைகூர் குசநாபன் - அருள்மிருந்த குசநாபன், சீர்க்காதியை இனிதின் ஈன்றான் - சிறப்புள்ள காதியை இனிமையாகப் பெற்றான். எ-று.

பொருவறு, ஒப்பில் இரண்டும் எழுவாய்த் தொகாநிலைத்தொடர், அறுமைந்த வினைத்தொனக நிலைத்தொடர்; இல் புதல்வரை, பண்புத்தொ

கை நிலைத்தொடர். நாடது ஒன்றன் படர்க்கைப் பெயர்; நாடு பகுதி, அசாரியை, து பகுதிப்பொருள் விருதி, ஆதலால் சொல்லளவில் பகுபதமாயும், பொருளளவில் பகாப்பதமாயும் வந்ததென்க.

35. (இ-ள்.) ஆங்குஅவன்-அப்படிப்பட்டஅக்காதி, கௌசிகிப்பேர்-சௌகிகியென்னும் பேரையுடைய, அணங்கொடும் - பெண்ணினோடும், என்னைசனான - என்னைப்பெற்றான், தீங்குஇல் - தீமையில்லாத, மற்றுஅவளே - மதறவளே, தூய - சுத்தமாகிய, செயிர்அறு - (முற்குவோர்) குற்றம்நீங்குகின்ற, வீங்குதீர் - மிகுந்த நீரையுடைய, கௌசிகிப்பேர் - கௌசிகிஎன்னும் பெயரையுடைய, ஆறுஆய் - ஆறுசி, சன்நிமேவினன் - இவ்வுலகில் தங்கினான், என்னஒதி, என்றுசொல்லி, நீங்கலும் - அந்நதிக்கு அப்புறப்படுதலும் - கங்கையென்று சொல்லப்படும், நெடுநதிதோன்றிற்று - பெரியயாறு காணப்பட்டது. எ-று.

அணங்கு பண்பாகுபெயர். கௌசிகி நாயகனாய் இரிகிகமுனிவன் சுவர்க்கத்துக்குச் செல்ல, பிரிவாற்றாமல் நதியுருக்கொண்டு பின்சென்றான், அவனைநோக்கி நீ பூமியில் சுற்றி நதியாயிருவென்று சொல்லிப்போயினன். அவளே என்னும் ஏ பிரிநிலை. மற்று பிறிதென்னும் பொருளது. தோன்றிற்று ஒன்றன் படர்க்கை இறந்தகால வினைமுற்று, தோன்று பகுதி, இன் இறந்தகால இடைநிலை, று ஒன்றன்படர்க்கை விருதி, எனகரம் மகரமாதல் சந்தி.

36. (இ-ள்.) வள்ளல் - (யாவருக்கும் வேண்டியவற்றை) தருகின்ற சீராமன், அந்நதியை நோக்கி - அந்த யாற்றைப்பார்த்து, வரல்முறை - (பூமியில்) வந்ததைப்பற்றிய முறைமையை, கூறுகஎன்ன - சொல்லுகஎன்றுகேட்க, தெள்ளிதின் - தெளிவாக, மறைகள்சேர்ந்த - வேதங்களையுணர்ந்த, கௌசிகள் செப்டல்உற்றான்-விசுவாமித்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான், கள்அவிழ்மலர் - தேன்கிற் றுகின்ற மலரையணிந்த, மெல்கூந்தல்-மெல்லிய கூந்தலையுடைய, உமையினைக் கங்கையோடும் - பார்வதியைக் கங்கையுடனே, என்அரு இமயவேந்தன் - இகழ்வு இல்லாத இமயமலை அரசன், இனிதினில் - இனிமையாக, பயந்தான் - பெற்றான். எ-று.

வள்ளல் ஈகைத்தன்மை: இப்பண்புப்பெயர் பண்பியை உணர்த்தலால் பண்பாகுபெயர்: வரன்முறை பண்புத்தம் கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்: விரிந்தால் வரலினது முறை என விரியும். உமை இளம்பருவத்தில் தவத்துக்குச் சென்றதைப் பருவதராசன் கண்மி, உ-மா என்றான் அதுவே பெயராயிற்று: உ என்பது அழைப்பதற்குரிய ஒலிக்குறிப்பு, மா வேண்டா என்னும் பொருளது. என் அரு எழுவாய்த் தொகாநிலைத் தொடர். என் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

37. (இ-ள்.) உமையினை - பார்வதியை, அயன்மார்க்காணது - பிரமனும் விஷ்ணுவும் காணாதபடி, ஓங்குஒளிஆகின்ற - உயர்ந்த அக்கினிம

லையாகின்ற, இமயவில் - பொன்மலையாகிய வில்லை, குழையவாங்கும் - வளையும்படி வளைத்த, ஈரனுக்கு ஈந்தான் - சிவனுக்குக் கொடுத்தான், இந் தத்தமரம் - இந் த ஒலியையுடைய, வெள்ளினா - வெண்மையாகிய அலைக ளையிசுக்கின்ற, நீரகங்கை - நீர் மிகுதியுள்ள கங்கை, டாதலம் - பாதாள லோகத்தில், ஈரணி-பூமியில், விண்ணின் - 'சுவாகசகரில், அமாதலால்-தவ குதலால், உலகின் னாளோ - உலகத்திலுள்ளவர்கள், அமா - வீரும்பதத் துக்க, திரிபதகை எனபா - திரிபதகை என்று சொல்வா. எ-று.

திரிபதகை-மூன்றவழியாய்ச் செல்வது, பாதலத்தில் பாய்வதற்குப் போகவதி, பூமியில் பாய்வதற்குப் கங்கை, சுவாகசத்தில் பாய்வதற்கு மங் தாகினி என்பனபெயர்.

38.	*	*	*	*	*
39.	*	*	*	*	*

40 (இ-ள்) உலகுஎல்லாம்-உலகையெல்லாம், கமலத்தோனோடு-பிரமனோடு, ஈன்ற - பெற்ற, சிறுஉதரவல்லி - சிறுவயிறறையுடைய பூங் கொடிபோன்ற பாவதி, நலன்உறு - சுகத்தைஅதுபல்குகின்ற, கடவுளோ னா - தேவர்களை, குலமனையவர்பால் - குலத்தில் மனஞ்செய்த மனைவிய ரிடத்தில், மைந்தாப்பெறுகலீ-புத்திரரைப்பெறமாட்டா, என்று வைதுகூ றி - என்றுசரித்துச்சொல்லி, அகல்நூலந் தன்னை - விசாலிதத பூமியை, பலர்விழை - பலர்விரும்புகின்ற, கணிகைபோல-ஊசிபோல, வாழ்களன்ப் பகாந்துபோனா - வாழ்சுகடவையென்று சொல்லிப்போயினான். எ-று.

கணிகைபோல வாழதலாவது ஒருவனுக்குரியதாய் நின்றதேயம் வேற்றரசன் அவனை வெற்றிகொண்டபின், வெற்றிகொண்டவனுக்கு ஒரு கைக்குள்ளாதல. மனை தலைமைபற்றிவந்த இடவாகுடையர் பெறுகலீர பல்லோர பட்டங்கை எதிமறை வினைமுற்ற; பெறுபகுதி, குச் சாரியை, அல எதிமறை விஞ்சி, உசரககேசி சந்தி, அனைத்துமொரு பகுதி, ஈர முன் னிலைப பன்மை விஞ்சி, மைந்தாப் பெறுகலீ இதவிதாடா இரண்டாம்வே ற்றுமைத சொகைகிலைசொடராதலாலும், நிலைமொழி யுயராதனைப் பெய ராதலாலும், நன்-உயிர்-கு-கூ-உல் பகரம் மிகாது, உரு-கு-கக-ஆல் இயல் பின் விகாரமாயிற்று.

41. சரவணமதனில் சரவணப்பொய்கையிலு, வெய்தும - வெ ப்பமுறையுடைய, சமல்உமிழ் - தினயககக்குகின்ற, வடிவோவந்து - கூ ரியவெலை வந்திய, முருகவேள் - முருகனாகிய செவ்வேள், இனிதேனா ன்றி - இனிமையாக அவதரித்து, மொய் அமாகடந்த - (வீரர்)நெருங்கிச் செ ய்தபோனா வெற்றிகொண்ட, வெற்றி-வெற்றியையும், எரிஉமிழ்- நேயச் சிந்துகின்ற, தறுகண - அஞ்சாமையையும், பேழ்வாய் - பெரியவாயையு முடைய, அவுணா - அசுரனா, இகலித்தூறி-போரில் பொடிசெய்து, தரு கிழல் - கற்பகத்தருக்கரினது கிழலில், அமரர்வைக - தேவர்கள் இனி

மையாகத் தங்கும்படி, தானைசாவல் ஆண்டான் - தேவர்கேனைக காக்கத் தொழிலைப்பூண்டான். எ-று.

சரவணம் - தருப்பைப்புல்; சரவணப்பொய்கை என்றது - சரவணப்புதரள்ள கங்கையின் சிறுநீர். முருகுவன் திருபெயரொட்டுப்பண் புத்தொகை நிலத்தொடர். தானையநகாலென் என்பதில் அம் என்றதைச் சாரியை, காமல், அருகாகிய பண்பை உணர்த்தும் பண்புப் பெயராகக் கொண்டு ஆழகாசிய காலென உணர்ப்பினால் பொருந்தும். இது தானையகாலல், தானையுக் காலல், தானையினது காலல் எனவிரிகலாம்.

12. (இ-ள்.) நங்கு நிகுநிடக - இப்போது நிகு நிகுநகட்டும், கங்கைவரல்படி - கங்கைவருதலின் முறையைய, பண்பு கேட்டி - இவ்விடமபாது காம, காங்குநில - பண்புத்தந்திரிய வில்லைத்தாங்கிய, சரவணம் - சரவணைய, இவ்வயம் - மனையில் வாழ்ந்து, மனைய - இவ்வயம் பால - மனையிவா (இவ்வயில், சங்குளிய - கீழ்) நயல்களை அப்புத்தந்திய, நிகுநகட்டும் - நிகுநகட்டு சொல்லப்படும், நெய்தல் அருளால் - நெய்தந்திய தவருடையானது அருளினால், பொன் - பொன்னத்தமமைந்த, அம் - அழகிய, கோங்கு அலா முழுவன் - மணம்பரவிய கூர்த்தையுடைய கேசினி, மற்று லா முழுவன் - வேறொருமுழுவன், இனிதின் நான் நுள் சுகமாகப் பொருள். எ-று.

பின்னைப்பேறில்லாக் குறையால் இமாசலத்தின் சாரலில் சுகரன் மனைவியருடன் சென்று தவஞ்செய்துகொண்டு நிகுநுமனிடவையும் வழிபாடு செய்து வந்தமையால் அம்முனிவர் பிரதாபசாலிகளாகிய புத்திரர் வேண்டோர் ஞானமுடைய புத்திரன் ஒருவன்வேண்டோர் என்று கருணையோடு வினவியகாலே மூத்தாளாகிய கேசினிக்குப் பல புத்திரர்களையும், சுமங்கி ஒரு புத்திரனையும் அதுக்கிரிக்கும்படி பணியாகக் கேட்டுக்கொண்டானென்பது என்றது. கிடக்கவியந்தோள் வினாமுற்றுகலின், நன் - உயி - கு - என ஆல் இயல்பாயிற்று. கங்கைவரல் வினாமுதற் பொருண்மையிலவந்த தொழிற் பண்புத்தந்தி கிழமைப் பொருளதாசிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலத் தொடர் : வரன்முறை பண்புத்தந்தி கிழமைப் பொருளதாசிய அவ்வேற்றுமைத் தொகைநிலத் தொடர். கேட்டி வல்லொருமை; கோ பகுதி, து சாரியை, இ வல்லொருமை எதிராகல விசுதி, த கர ளகரத் திரிபும், உகரக்கேம் சந்தி; இது முன்னிலை விவையாயின் இவந்தகால வினாமுற் நெனப்படும, ட் இவந்தகால இடைநிலை, இ முன்னிலை யொருமை விசுதி. நிகுந வடமொழிக் குற்றியலுகரமாதலிற் கெடாது நின்றது.

13. (இ-ள்.) அறுபதினாயிரம் - அறுபதினாயிரமாகிய, ஆடல்மைந்தனை - வெற்றியுடைய புத்திரனை, மறஅற - குற்றமில்லாமல் மற்றவன் - கேசினி என்பவன், வயிறுவாய்த்தனன் - கருப்பமிருந்து பெற்றனன், அசம

ஞ்சகன் - அசமஞ்சகன், என்னும் னமந்தனை - என்று சொல்லப்படும்புத் திரனை, சிறுவரை - (அயோத்தியிலுள்ள) சிறுவர்களை, ஓமத்தலால் - (சர யுநதியில் ஏறிந்து) தண்டித்தலினால், இறை - சகரராசன், கானம்சேர்த்தி னான் - காட்டுக்கு அனுப்பினான். எ-று.

நகரத்தில் அசமஞ்சகன் சிறுவர்களைச் சரயுநதியி லெறிந்து கொல் கின்றமையால் உண்டாகின்ற பழிக்கு அஞ்சி அவனைக் காட்டுக்குச் செ ல்ல அரசன் கட்டளையிட்டபோது, நான் எறிந்த சிறுவர்களை யெல்லாம் தவமகிமையால் வரவழைத்துவிட்டுச் சென்றான். ஓறுத்தல் தொழிற்பெ யா; ஓறு பகுதி, த் சந்தி, தல் புடைபெயர்ச்சி விசுதி. மூன்றனுருபு ஏதுப்பொருளது. சோத்தினான் பிறவினையாகிய ஆண்பாற்படாக்கை இறந் தகால வினைமுற்று; சோதன் வினைப்பகுதி, த் சந்தி, து பிறவினை விசுதி, இவ்வினைத்துஞ் சேர்ந்த சேர்த்து பிறவினைப் பகுதி, இன் இறந்தகால இ டைநிலை, ஆன் ஆண்பாற்படாக்கை விசுதி. இதுமுதலிய ஆறுசெய்யுளும், மூன்றனுஞ் சீரொன்றும் மாவிறுதிச் சீராகவும் மற்ற மூன்றும் விளவிறுதிச் சீராகவுமவந்த ௨4. நான்காலமைநன ஆதலால் கலியிருத்த மெனப்படும்.

41. (இ-ள்.) ஆங்கு அக்காலையில், அசமஞ்சகன் - அசமஞ்சகனென் பவன், அஞ்சுமானளனும் - அஞ்சுமானென்னப்படும், திங்குஅறு-தீமையி ல்லாத, புதல்வினை - புத்திரனை, சிறப்பின் ஈன்றனன் - (களிப்பின்) மிகுதி யோடு பெற்றனன், வீங்குதோள் - பருந்த தோள்களையுடைய, சகரன் - சகரமகாராசன், வாம்புரவி வேள்விகள் - நாவுகின்ற அசுவமேதங்கள், ஒன்றுஒழி - ஒன்றொழிந்த, நூறுபாங்கினில் பண்ணினான் - நூறு பகருவ மாகச் செய்தான். எ-று.

45. (இ-ள்.) மீட்டும் - மேலுமசெய்சின்ற, அவ்வேள்வியின்-அவ வசுவமேதத்தில், விடுத்த - (பூமியைச்சுற்றிவர) அனுப்பிய, வாமபரி - தா விஷ்டிக்குதினையை, பூட்டுவில் - (அம்பை) பூட்டுவன்ற வில்லைஎந்திய, இந் திரன்-இந்திரன், புணாப்பின் - ஆலோசனையினால், வெளவுறு - அபகரித்து, வாட்டம்இல் - துன்பம் இல்லாத, கபிலமாமுனிவன் - கபிலனென்னும்பெ ருமுனிவன், வால்தவம் - தூய்மையாகிய சுவத்தை, ஈட்டுறு - பெருகச்செ ய்கின்ற, சாலையின் ஒளித்திட்டு - சாலையில் மறைவாகக்கட்டி, ஏசினான் - போயினான். எ-று.

இந்திரன் - பெருஞ்செல்வமுடையான் என்பது பொருள். மீட்டு பிறிதென்னும் பொருள்பட நின்றமையால் இடைச்சொல். உம்மை இற ந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. வெளவல் - களவுசெய்தல் : வெளவுறு செய் யா என்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம்; வெள என்னும் முத னிலைத் தொழிற் பெயரை வினைப்படுத்த உறு என்னும் முதனிலை புணர் ந்து நின்ற வெளவுறு பகுதி, ஆ இறந்தகால வினையெச்ச விசுதி, உகர க்கேடு சந்தி, ஒளித்திட்டு - ஒளி பகுதி, த் சந்தி, து சாரியை, இடு பகுதிப்

பொருள் விசுவாசம், உகரக்கேடு சந்திப்பெற்று நின்ற ஒளித்திடு பகுதி, உ வினையெச்சவிகுதி, இங்கு உகரக்கேடு சந்தி, பகுதி ஒற்றிரட்டியதே காலம் காட்டியது ; ஒளித்திட்ட, ஒளித்திட, ஒளித்திடுகின்ற, ஒளித்திடுவான் என எச்சயினங்களிலும், முற்றுவினையிலும் வருகின்றமையினால் இட்டென்பதை அசைமொழி என்னற்க.

46. (இ-ள்.) தன்னுரு பெருபுகழ் - நீசுருரலரிய பெரும்புகழையுடைய, சுகரீர் - சுகரீர்கள், வாய்ப்பரி - தாவினும் குகினையை, எள்ளுருபெருபுவி - நிந்தையிலலாடி பெரியபூமியில், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், காண்கிலார் - காணுதவர்களாய், பள்ளநீர்வேலையை - அழமாசிய நீரையுடையகடலை, தொட்டு - தொண்டி, பாதலத்துள் உறை - பாதாளத்தில்வசிக்கின்ற, கபிலன்மாடு - கபிலமுனிவனிடத்தில், உறைதல் கண்ணுற்றார் - அக்குகினா இருத்தலைக் கண்டார்கள். எ-று.

தன்னுரு, எள்ளுரு எழுவாய்த் தொகாநிலைத் தொடர். தன்னுரு, எள்ளுரு எனக்கொண்டு செய்வன் வாய்பாட்டு வினையெச்சத் தொடரொனினும், தன்னற்குஅரு, எள்ளற்குஅரு எனக்கொண்டு நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடரொனினும் ஒக்கும். தொட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் ; தொடு பகுதி, உ வினையெச்ச விகுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டியதே காலங்காட்டியது, உகரக்கேடுசந்தி.

47. (இ-ள்) தெள்ளிதில் - பிரத்தியட்சமாக, காண்டலும் - காணுதலும், சினவு - கோபிக்கின்ற, மன்னரை-ராசகுமாரராரிய சுகரனா, தன்னுரு- (பிறரால்) நீக்குதல் கூடாது, முனிமொழி - முனிவனதுசொல், சாம்பா. ஆங்கலும் - சாம்பலாகச் செய்தலும், வள்ளல் - சுகரரரசன், தன்மைந்தரை - தன்புத்திரரை, வரவுகாண்கலாது - வருதல் காணாமல், உள்ளம்நொந்து - மனம்கொந்து, அஞ்சுமான் - அஞ்சுமானே, செல்க என்று - போகக் கடவாயென்று, ஒதிருண் - சொல்லினான். எ-று.

தெள்ளிதில் என்பதில் தெள்ளிது பண்படியாகப் பிறந்த ஒன்றன் படர்க்கைப்பெயர் ; தெண்மை பகுதி, து ஒன்றன் படர்க்கைவிகுதி, மையீறு கெட்டதும், எகரத்தோற்றமுஞ் சந்தி, இசாரியை. இல் ஏழனுருபு. சினவு மன்னர் வினைத்தொகை நிலைத்தொடர். சினவும் மன்னனைப் பதம்பிரிக்கும் பெயரெச்சத் தொகைநிலைத் தொடர். உகரச்சாரியை பெருமல் வரின் சினக்கும், சினந்த, சினக்கின்ற எனவரும். வினைத்தொகை வினைச்சொல்லொன்றும் உகரச்சாரியை பெற்றே வரும். அஞ்சுமான் செல்க என்பது விளித்தொகை நிலைத்தொடர் ; இது அண்மைவிளி. நிலைமொழியீற்று எனகரம் திரியாது நிற்பதினால் அஞ்சுமான் செல்க என்பதை இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடரொன்னலாகாது.

48. (இ-ள்.) அஞ்சுமான் - அஞ்சுமானென்பவன், பாதலத்து அணைந்து - பாதாளத்தில்சேர்ந்து, மாதவன் - பெருந்தவத்தினனாகிய கபில

முனிவனது, செம்சரஸ்பணித்து - செந்நிறமாகிய பாதங்களை வணங்கி, அவன் அருளின் - அவனது கட்டளைபினால், செல்பரி - ஒழிதற்குரியகுதினாயை, எஞ்சல் இல் சகரனுக்கு-(ஊக்கம்)குறைதலில்லாதசகரனுக்கு, எந்து-கொடுத்து, தந்தையா - பிதாக்கள், உய்ஞ்சிட - நல்லசதியடையும்படி, அருதவம்-அருமையாகிய தவத்தை, உளுற்றினான்-முயன்றசெய்தான்.எ-று.

அருளென்னும் பண்புப்பெயர் தன் காரியமாகிய சட்டளைபின்மேலது. இன் உருபு கருவிப்பொருளது. உய்ஞ்சிட காரிய ட்பாருட்டாகிய செய்வென் வாய்பாட் டெதிர்கால வினையெச்சம்; உய்ஞ்சி, த சந்தி, து சாரியை, இஃ பகுதிப்பொருள் விருதி, சந்தித்தகரம் நகரமாதல் மெலித்தல், உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்துமொருபகுதி, அ எதிர்கால வினையெச்ச விருதி, உகரக்கேடு சந்தி, நகரத்துக்கு நுகரமும், தகரத்துக்குச் சகரமும் போலியாகவந்தன.

49. (இ-ள்.) அருதவம் - அருமையாகியதவத்தை, பல்நாள் ஆற்றி-பலநாள்செய்து, அஞ்சுமான்என்றும் வேந்தன் - அஞ்சுமானென்றும் அரசன், திருந்தலா - பகைவரும், புகழு ம்வேற்கை - புகழு ம்வேலைத் தாங்கிய கையையுடைய, திலீபனை இனிதின்என்று-திலீபனை மகிழ்வாகப்பெற்று, விருந்தினன்ஆகி-விருந்தாளிஆகி, விண்ணோர் எதிர்கொள - தேவர்கள் எதிர்கொண்டுவர, விசும்பில்போனான்-சுவர்க்கத்தில்போயினான், மருந்தினும்-அமிரதத்தினும், இனியகேள்வி-இனிமையாயுள்ள நூற்கேள்விகளை உணர்ந்த,திலீபனும் வானம்சேர்ந்தான்-திலீபனும் சுவர்க்கமடைந்தான். எ-று

பன்னாள் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடா ; விரிந்தால் பன்மையாகிய நாள்என விரியும் : பல என்பதன் விகாரமொழி பல் என்பர் நன்னூலாகிரியர் முதலியோர். திருந்தலா எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர் ; திருந்து பகுதி, அல் பகுதிவினையை மறுக்கவந்த விருதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்து மொரு பகுதி, அா பல்லோபடாக்கை விருதி; இதனீற்றில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொகுத்தல். விருந்தினன் பண்படியாகப் பிறந்த ஆண்பாற்பெயர். விருந்து புதுமைப் பண்பு. வின், விசும்பு, வானம் இடவாகு பெயர். இது முதலிய ஏழு செய்யுளும் முதற்சீரும், நான்காஞ் சீரும விளவிறுதிச்சீராகவும், ஒழிந்தசீர்நான்கும் மா விறுதிச்சீராகவும்வந்த அடிநான் காலமைந்தன ஆதலால் அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரிய விருத்தமெனப்படும்.

50. (இ-ள்.) அன்னவன் - அத்திலீபன், அளித்த - பெற்ற, வெற்றிப்பகீரதன் - வெற்றியையுடைய பகீரதனென்பவன், அன்பினோடு-(சகரிடத்துவைத்த) அன்பினாலே, முன்அரு - நினைத்தலருமையாகிய, முப்பான்ஆயிரம் பருவம் - முப்பதினாயிரம் வருடம், தவம்செய்காலை - தவத்தைச் செய்தபோது, பன்அரு - சொல்லுதலரிய, மறையோன் - வேதங்கையுடைய பிரமன், தோன்றி - எதிரில்வந்து, பகீரத - பகீரதனே, விழைந்தது - நீ விருடபிய பொருள், என்ன - யாது,உன்அரு - நினைப்பதற்குஅரிய,

கங்கை - கங்கையென்பவள், இந்த உலகினின் - இந்தப்பூமியில், உறுதல் வேண்டும் - அடைதல்வேண்டும். ஏறு.

என்னஎன்பது எவனென்பதன் வினாக் குறிப்பு வினைமுற்றின் மூலம் இந்த இ என்னும் சுட்டி நம்மூஉ. மறையோன் பொருளடியாகப் பிறந்த ஆண்பாற் படர்க்கைப் பெயர் : மறைபகுதி, ய் சந்தி, ஆன் ஆண்பாற் படர்க்கைவினா, வினா ஆ ஓ ஆதல் செய்யுள்முதலுக்கு; மறைதொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர் ; மறு பகுதி, ஐ செயப்படு பொருளமை வினா, உகரக் கேடு சந்தி, பொருள் குத்திரருக்கு மறுக்கப்பட்டதென்பது. இறைவனுடைய குணம் செயல் முதலியவற்றை மறைவாகச் சொல்வது என்னும் பொருளதென்னின் பண்பாகுபெயர்.

51. (இ-ள்.) மைந்தனும் - ஆடவனுசிய பகீரதனும், வேண்டும்என்ன-(கங்கைவருதல்) வேண்டிமென்ற கேட்க, அளித்த - வரத்தன்று, வான்நதி - உயர்ந்தகங்கை, ஈண்டு எய்தின் - இங்கேவந்தால், எந்தையைஅன்றி - எந்தந்தையாரிய சிவனை அல்லாமல், தரிக்குந் - தாங்கவல்லவர், மற்றுஇல்லை - வேறுஇல்லை, என்ன-என்றுசொல்லி, நந்தில்லை - அழியில்லாத, பிரமன்எக - பிரமன்போக, நாமவேல்குளில் - அச்சத்தைத்தருகின்ற வேலைத்தாங்கிய பகீரதராசன், தூய - களங்கமில்லாத, சந்திரமௌலி, சந்திரனைமுடியுடைய சிவன், எய்த - தன்முன்வர, அளப்பு இல்நாய் - அளவுசெய்தவில்லாத நான்கள், தவறுசெய்தான் - தவத்தைச்செய்தான். ஏறு.

தரிக்குந் பல்லோர்படர்க்கை நிகழ்கால வினையாலணையும் பெயர் : தரி பகுதி, க் சந்தி, கு சாரியை, ந் நிகழ்கால இடைநிலை, அர் பல்லோர்படர்க்கை வினா : இவ்விடைநிலை காலங்காட்டாமல் பெயரிடை நிலையாய், கொழுநன் எனவருதலும் காண்க. மற்று வினைமாற்றுப் பொருளது. என்ன இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த செய்யா என்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். அச்சப்பொருளதாகிய நாமமென்னும் உரிச்சொல் நாம என ஈறுதிரிந்தது. இங்ஙனமன்றிக் குறிப்புப் பெயரொச்சமெனினும் ஒக்கும்.

52. (இள) நீறுஒளி-நிறுநீற்றினது ஒளி, பழுத்தநெற்றி-முதிர்ந்தநெற்றியையுடைய, சிமலன்வந்து எய்தி - பரிசுத்தனாகிய சிவன் வந்து பிரசன்னமாகி, கங்கைஆற்றினை - கங்கையாற்றை, அமைந்திஎன்ன - தருவிட்டாயென்று கேட்க, அருதவம் பெரிதும்ஆற்ற - அரிபதவத்தை மிகுதியும் செய்ய, போற்று அரு கங்கை - துதித்தலருமையாகிய கங்கை, ஈசன் புரிசடைக்காட்டின் எய்தி - சிவனது கட்டுகின்ற சடையில் வந்து சேர்ந்து, தோற்றம் இன்று ஆக-வெளிப்பதிவிலதாயிருக்க, மன்னன்-பகீரதராசன், ஈசனைத்தொழுது சொல்வான் - சிவனைத்தொழுது சொல்லுவான். ஏ - 1

அளித்தி ஏவலொருமை வினை, அளி பகுதி, த் சந்தி, து சாரியை, இ ஏவலொருமை எதிர்கால வினா, உகரக்கேடு சந்தி, தோற்றம் தொழிற்

பயா , தோன்று பருதி, அம்புடை டெயாச்சி ல்குதி, உசரககேம னக
ராம நகரமாதலும் சந்தி, குற்றியலுகரங்கனும், முற்றிய லுகரமும் அமலிகு
திப புணாச்சியில பகுதி விகாரப்படும

53 (இ-ள்) கங்கையை அளித்தினை - (நடைமீல அடங்கிய)
கங்கையைச் சுருணையாலகொடு எனறுகேட்க, கடவுள் - சிவன், நன் டை
யின்மீது தனசடையில் தங்குநீர் - தங்குசுன்ற கங்கைநீரில், திவலை
லக-ஒருதுளியைக்கொடுக்க, தனி-அத்துளியானது, உமிழ-சங்கிதல தரபட
ட்ட, தரளமசிறிது முததுகளைச் சிந்தி, எங்குநீ ப பெருகி ட-எங்கும் நீர்பெ
ருகிஹம்படி, சூரவினசாலையத - சூரமுன்வனது வேலாவிச்சாலையை
அடைய, அங்குஅவன் அச்சாலையில் அமுருனிவன், குடங்கைதன்னால-உ
ள்ளங்கையால், அளவினன் அருந்தினை - அளவிடணடான என்று

கடவுள் தொழிலாகுபெயா குடங்கை குடம்போலக் குழிதனைக்
அளவினன் அருந்தினை முன்னுள்ள வினமுற்று வினையெச்சமாய அடு
தத வினையை கொண்டு முடிந்தது, வினமுற்று வினையெச்சமானபோது
இயற்கையாகிய வினையெச்சங்களைப் போலாகாமல், கனத்திண்பால் இட
ங்களைவிட்டு நீங்காமல் நிற்கும் வினமுற்று வினையெச்சமாகுதல் எவவிட
ததொழுவ வினமுறவுகள் பெயாக்களைப் பயனிலேசனாகக் கொண்டு முடியு
ம, பெயரைக்கொள்ளாமல் வினையககொண்ட இடத்தில் என்க சந்த
முனிவன் உண்டு செவியினவழி விடுதமையால் கங்கைக்குச் சாந்தியே
னும் பெயரும், பதீதன கொண்டுவந்தமையால் பாதித்தியென்னும் பெய
ரும்வழங்கும்

54 (இ-ள்) அருந்தலும்-உண்ணுதலும், அரசனவேண்ட-பகீரதன்வே
ண்டிக்கொள்ள, அருபெறல் கங்கைதனை - பெறுதலுரிய கங்கையை,
பெருதவன் - பெருந்தவத்தினனாகிய சாந்தமுனி, செவியன் - காதிலை,
மீடும் விடுததலும் - மீளவும் விடுததலும், திருந்தலாகடந்த - பகைவரை
வென்ற, வைவேல - கூரமையாகிய வேலைத்தாங்கிய, பகீரதன் - பகீரதனு
டைய, தினதோச்சிலலி - தினமையாகிய தெரினது சக்கரம், பொருந்த
றும் வழியினவகி - பொருந்துகின்ற கவடின்வழியே போட, பெடநீனோ
டும-பெருமையோடு, பாதலம்புகது-பாதாளலோகத்தில் புகுந்தது என்று.

அன்று, ஏ அசை சில்லிவட்டம், அது பண்பாகுபெயா

55 (இ-ள்) பாதலத்தையதி - பாதாளத்தில் சென்று, வேந்தா அ
டலையில் - (சகரொன்னும்) அரசர்களது சாமபரில், பாதலோடும - செல
லுதலும், த்துஅது - குற்றமற்ற, சகராயாரும் - எல்லாச்சகரர்களும், தற்க
கத்தின்-கவாககத்தில், இனிதுசோந்தாரா - கமராகச்சோந்தாரா, மாதவகி
முமைபுண்ட - பெருந்தவத்தின் துரிமையை மேற்கொண்ட, மன்னனும்-
பகீரதராசனும், அயோததி உற்றான் அயோததியாநகரத்தைச்சாராதான,

இதன்காலை - இந்நதியின்சரிததிரம், ஈது என்ன இது என்று, கௌசிகள் இயம்பினான் - விசுவாமித்திரமுனிவன் சொல்லினான். ஏ-று.

வேந்தரடலை நிரிபிணக்கப் பொருளதாகிய ஆளும் வேறுமைத் தொகை நீலத்தொடர். மன்னனுமென்ற உடமை இறந்தது தழியநீரே டெ உயரவு சிறப்புபொருளது.

56. (இ-ள்) என்று உயரங்கை வரல்முறை-என்று உயர்வாகிய கங்கையின் டு வருகையின் முறைமையை, உரைத்துஆங்கு ஏ குழி - சொல்லி அங்கே நடக்கையில், விசாலையாநகரம்-விசாலையாகிய பெரியநகரத்தை, துன்ற-ஒருங்கு, இந்நகரம் யாதுஎன - இந்நகரம் எத்தனையையென்று, இராமன் சொற்றாலும் - இராமன் கேட்குதலும், கௌசிகள் உரைப்பான் - விசுவாமித்திர முனிவன் சொல்லுவான், வென்றிவேல் அவுணாதம்மொடு - வெற்றிதரத்தருந்த வேலைத்தாங்கிய அசுரரோடு, தேவா - தேவர்கள், கொடியவெய்மொ - மிக்ககொடுமையாகிய போனா, தனிபுரிந்து - தாமே செய்து, பொன்றலும் - (தம்மில்பலா) அழிதலும், பொன்றா - சாகாத, மருந்து - அமீரத்ததை, வேட்டுஅமரா - விரும்பித்தேவர், புணரியை-பாற்கடலை, பல்பகைகடைந்தா - பலநாள் கடைந்தா. ஏ-று.

இச்செய்யுள்முதல், கூக-செய்யுளும் முதற்சீரும், மூன்றாஞ்சீரும், ஐந்தாஞ்சீரும், ஆறாஞ்சீரும் விளவிறுதிச் சீராகவும், ஒழிந்த மூன்று சீர்கள் மாலிறுதிச் சீராகவும் வந்த நான்கடிகளால் அமைந்த செய்யுள்களாதலால் எழுசீராக கழிநெடிலாசிரிய விருந்தக்களெனப்படும். சொற்றாலும் இறந்த கால வினையெச்சம்; சொல் பகுதி, து, அல், சாரியை, உம் இறந்தகால வினையெச்ச விருதி, லகர தகரங்கள் நகரமாதலும், உகரக்கேடும் சந்தி. கொடியவெய் ஒருபொருட் பன்மொழி. புணரி இடையறாதது என்னும் பொருளதாதலின் இ வினைமுதற் பொருணமை விருதி. பொன்றாமருந்து என்பதில் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் தன் காரணமாகிய மருந்தென்னும் பெயர்கொண்டது.

57. (இ-ள்) மாஇருஞாலம்-மிகப்பெரியபூமி, தாழிஆ - சாழ யாகவும், மந்தரம்-மந்தரமலை, மத்துஆ-மத்தாகவும், மதிதறிஆ-சந்திரன் தூணாகவும், காயும்வெம்விடத்து - சுடுகின்ற வெவ்விய விடத்தையுடைய, வாசுகிரான் ஆக-வாசுகிஎன்னும் பாம்பு கயிறாகவும், கடல்புனல்-கடலினீர், 'வெள் கயிர்'ஆ-வெண்மையாகிய தயிராகவும், ஆயிரம்பருவம்-ஆயிரம்பருவம், கடைதலும் - கடைதலும், ஆலம்பிறப்ப-விஷம்பிறக்க, மால்முதலிய அமரர் - மால் முதலிய தேவா, பாய்விடை - பாய்கின்ற ரிஷபக்கொடியை, உயர்த்த - உயரப்பிடித்த, பால்மதிக்கண்ணி - வெண்மையாகிய பிறைச்சந்திரமாலையணிந்த, பண்ணவன்பதம் - சிவமூர்த்தியினது பாதங்களை, பழிச்சினர் - துதித்தார்கள். ஏ-று.

மாயிநு ஒருபொருட் பன்மொழி : இடைமேதோன்றிய உடம்படு மெய்யல்லாத யகரமெய் நன்-உருபு-கு-நக-ஆல் தோன்றியது. ஆக என்னும் செயவெனெச்சம் ஈழதொகுத்தல் பெற்றது. பழிச்சினா பல்லோரபடர்க்கை இறந்தகால வினைமுற்று ; பழிச்சு பகுதி, இன் இறந்தகால இடைநிலை, அர் பல்லோரபடர்க்கை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி.

58. (இ-ள்) வெயில்-சிவந்தஒளி, உடன்முனைத்து-தன்னேடு தோன்றி, கிளர்ந்தசெம்மேனி-பிரகாசித்த சிவப்பாயி மேனியையுடைய, விமலன்- சிவமூர்த்தி, ஆங்குளய்தி - ஆங்கே வந்து, மால்முதல்ஆம் - திருமால் முதலாகிய,செயிஅறுதேவர் - குற்றமற்றதேவர்களது,பருவரத்துடைத்து-துன்பத்தநீக்கி, திகழ்விடம் அருந்நின்னஅகல - விளங்குகின்ற விடத்தை உண்டவனாகி நீங்க, மயிலியல்பாகன் - மயில்டோலும்-சாயலுடைய பார்வதியை ஒருபாகத்திலுடையவனது, அருளினையய்து - கருணையை ஆகிசயித்துப்பேசி, மால்முதலாகிய தேவர் - திருமால்முதலியதேவர், பயில்தருகடலை - கடைகின்ற கடலை, மீளவும - மீளவும், விமைத்து- விரும்பி, பற்பலநாள் கடைந்தனர் - பலபலநாள் கடைந்தார்கள. எ-று.

மயிலியல் உவமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். வியந்து இறந்தகால வினையெச்சம் ; வியபகுதி, த்சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்ச விசுதி, சந்தி த்தகரம் ககரமாதல் மெலித்தல் விகாரம்.

59. (இ-ள்.) மந்தரம் தாம - மந்தரமலை அபிழ்ந்தமையினால், மாயவன் - திருமால், ஆமைஉருக்கொடு - ஆமையினுருவங்கொண்டு, வலியினால் - பலத்தினால், தாங்கி - சுமந்து, உந்து நீர்க்கடலை - தள்ளுகின்றஅலை நீரையுடைய கடலை, கடைதலும் - கடைதலும், ஓர்கை சுமண்டலம் - ஒருகை சுமண்டலத்தையும், ஓர்கைதனடுவந்தி - ஒருகை யோகதண்டத்தையும் ஏந்தி, நந்தல் இல் - அழிதலில்லாத, தன்வந்தரி முதல் பிறந்தான் - தன்வந்தரி முதலில் பிறந்தான், நாடகக்கூத்தியர் ஆரும் - நாடகத்தில் வல்லகூத்தியராகிய, அந்தம் இல்-முடிவில்லாத, அரம்பைமகளிர் - தெய்வப்பெண்கள், தென்அமுதொடு - தெளிவாகிய அமுதத்தோடு, அறுபது கோடிவந்து உதித்தார் - அறுபதுகோடியர் வந்துபிறந்தார். எ-று.

கூத்தியர் தொழிலடியாகப் பிறந்த பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர் : கூத்து (முதனிலையிலாத் தொழிற்பெயர்) பகுதி, இ பெண்பாற் படர்க்கை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இதன் பண்மையை உணர்த்தப் புணர்ந்தது அர் விசுதி, ய் சந்தி. ஒருமை விசுதிக்கொது சிந்த, பண்மை விசுதிபெற்ற பெயர்கள் பூங்குழலியர், சிறுமியர், பிறைறுதலியர், அறுபதுகோடி எண்ணலளவை யாகுபெயர். அறுபது, பத்துக்கோடி இவ்விரண்டு தொடரும் பண்புத்தொகை நிலத்தொடர்.

60. (இ-ள்.) நிலவுகொப்புளிசகும் - சந்திரிகையை மிகுதியும் வீசுகின்ற, வெள்ளகை - வெண்ணையாகிய பற்கள் அமைந்த, துவாவாய்- சிவந்தவாயையுடைய, நிகாஎழி - உவமையில்லாத, அரம்பையாதமக்கு - அரம்பையர்களுக்கு, சிலதியர் - தோழியர், அந்தமகளிரா வந்து உதித்தார்-கணக்கிலாத பெண்கள்வந்து பிறந்தா, திகழ்வளமனத்தினும் - விளங்குகின்றகாற்றினும் மனத்தினும், கடிய - வேகமாய்ச் செல்லத்தக்க, கலினம் - கடிவாளம்பூண்ட, வாம்புரவி பிறந்தது - தாலிலும் உச்சைகிரவசென்னும் குதிபிறந்தது, பின்னா - பின்பு, கருகடல்முழுவதும் - பெரிய கடல்முழுவதும், சிவப்ப - செந்நிறமாகத்தோன்ற, புலரியில் எழுந்த - விடியற்காலையில் உதயஞ்செய்த, சேடுடுளகதிரின் - மிகக இளமையாகிய சூரியனெப்போல. பொலிவின் கௌத்துவம் பிறந்தது - மிகுந்த ஒளியோடுகௌத்துவமண பிறந்தது. எ-று.

நிலா என்னும் பெயர் குறியதன்கீழ் ஆக்கு, மகி, உகரமேற்றது. நன் உயிர்-கு-உஉ கொப்புளிக்கும் பெயரெச்சத்தில் கொப்புளமெனலும் பெயரடியாகப் பிறந்த கொப்புளி பகுதி. நகை தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், ரகு பகுதி, ஐ வீணமுதற் பொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; ஒளியையுடையது என்பது பொருள். மகளிரா மக பகுதி, அள் பெண்பால் படர்க்கை விசுதி, விசுதி-அகரக்கேடு முதற்குறை, அல்லது ஈகர விசுதி எனினும் பொருந்தும், இவ்வொருமையின் பன்மையையுணர்த்த இர் விசுதி புணர்ந்தது.

61. (இ-ள்.) வியன்சினை - பெருங்கிணைகளையுடைய, தருக்கள் ஐந்தும் - கற்பகமரங்களைந்தும், ஆங்குஉதித்த - அப்பாற்கடலில் பிறந்தன, வின்னவா முதலினோ - தேவாமுதலினோ, ஆரும்-உண்ணுகின்ற, பயன்படு - பாலுண்டாகின்ற, தேனுபிறந்தது - காமதேனுப் பிறந்தது, மற்ற ஓர்பாலமதி - வேறொரு வெண்மையாகிய சந்திரன்போன்ற, குடை அவண்உடுத்தது - குடை அங்குப் பிறந்தது, நாற்கோட்டி - நான்குதந்தங்களை யுடைய, இயங்குவரைநிகா - உலாவுகின்ற மலையை ஒத்த, அயிராவுதட்பகடு - ஐராவதமென்னும் யானை, எழுந்தது - பிறந்தது, பின்னர் - பின்பு தயங்கு - நன்றாய் விளங்குதல், ஒளி - மறைந்த, முகத்து - முகத்தையுடைய, காக்கைமீது உயர்த்த - காக்கைக் கொடியை மேலே உயர்த்துணைதெளவை ஆங்கு உதித்தனள் மூதேவிஅங்குப் பிறந்தாள். எ-று.

ஐந்துமென்ற உம்மை முற்றம்மை. வின்னவர் முதலினோ யாரும் பயன்படு எனப்பாடமானபோது - தேவர் முதலியோராவரும் பயனைப் பெறுகின்ற எனஉணர்க - மேல்காட்டிய பாடத்துக்கும் இவ்வுரை உணர்வுகளும் பொருந்தும். யார், ஆர் யாவொன்பதன் மருஉ விஞ்சுப்பிரந்த குடை வருணனைடைந்தான். தயங்கொளி முகத்தென்ற வந்தவன்தெளவைக்கென்க. துக்கமே விளங்கு முகத்தினளாதலின் துக்கமென்கு முன்பிறந்தவளாதலால் தெளவையென மூதேவிக்குப் பெயர்.

62. (இ-ள்) பூகதிபரப்பி பொலிவாகியகிரணங்களைப்பரப்பி, உலகுள
லாம்-உலகமுழுமையும், விளக்கும்-விளங்கச்செய்கின்ற, புண்ணியத்திங்கள்-
புண்ணியத்தை ஒருதசநகிரன், ஆங்கு-தித்தது-அங்குப்பிறந்தது-ஒங்குபை
ங்களைக்கால்-உயாகின்றபசுமையாகியமுடங்கிய, நணடி - உள்ள, சேய்-இதழ்க
கமலாது-சுவந்தஇதழுகளநிரம்பிய சாமலாபபூவினது, ஒரு குழிபரப்பி-ஒ
ரு குகின்றஒளியைப் பரப்புகின்ற, பொன்பொருட்டு-பொன்னுடைய பொருட்
டில, வாங்கு-வளைகின்ற, துணுசுப்பு-நுட்பமாகியஇடையையும், வெள்ளைக-
வெண்மையாகிய பற்களமைந்த, துவாவாய - சிவப்பாகிய வாயைய, வடி
புறா - மாம்பிஞ்சின் பிளவைஒத்த, சேய்-அரிநெடுங்கண் - சிவப்பாகிய வரி
யுள்ள பெருங்கண்களையும், குயில - குயிலின் குரலேஒத்த, நீகுதலை - மது
ரமாகிய மழலைச்சொல்லையும், பொன்உறழ்மேனி - பொன்னே நுத்தமேனி
யையுமுடைய, திருமகள் உதித்தனள் - இலட்சுமி பிறந்தாள் என்று.

புண்ணியத்துக்கு உரு வெண்மைநிறத்ததாதலால் அது உவமையா
யிற்று, சேயிதழ் பண்புத்தொகை நிலைதொடர் . செமமை என்னுமபண
ப்புப்பெயா இதழென்னும் வருமொழிப் புணர்ச்சியில, நிலைமொழி யிற்று
மை யீறகெட்டு, முன்னின்ற மகரமெய் யகரமாசி, செ என்னும் ஆதி எ
ழுத்து நீண்டது : ஆதி நீளாதாயின செவ்விறழென வரும் கமலம் முத
லாகுபெயா. வமி மாம்பிஞ்சு , வடி அதன் பிளவு இ ஒன்றன்பால விசுதி.
தி இனிமையுணர்த்தும பண்புப்பெயா : இது இரட்டிய தித்தி என்னும
பகுதியா யாகத் தித்திப்பு, தித்தித்து, தித்தித்த, தித்தித்தது, என வளைகள்
பிறக்கும் பரப்பி பிறவினையாகிய இறந்தகால வினையெச்சம் ; பர தன்
வினைப்பகி, ப் சங்கி, பு பிறவினை விசுதி, பெறா பரப்பி பிறவினைப் பகு
தி, உகரத்தின் னர்ப்பாகிய இ இறந்தகால வினையெச்ச விசுதி, உகரக்கேடு
ககன், அவ்வாறன்றி, எழும்பென்னும் தன்வினைப் பகுதி, எழுப்பெனப்
பிறவினைப் பகுதி ஆவதுபோல வரம்பென்பது வரப்பெனப் பிறவினைப் பகு
தியாய் பிறமெனினம் பொருந்தும்

63. (இ-ள்) வாருணநிறவம் வாருணியாகியமது, பிறந்தது-தோன்றிய
துவண்ண-பின்பு, அதுதுகாதலால்-அம்மதுவைஉண்டதனால், தேவா-தே
வர்கள். சாங்கு - சிறப்புண்டாகிய, சுரா-ஆயினா-சுரரொன்பட்டார், அஃ
கைவண்ணா-அந்த மதுவை உண்ணாதவா, அசுரா-ஆயினா - அசுரரொன்
ன்பட்டவர்கள் சிறந்து ஓங்கும் - சிறப்புப்பெற்ற உயாகின்ற, ஆர் அமுதுஉ
ண்கையால்-அகமையாகிய அமிர்தம் பிறந்தது, அலங்குஒளிமணியும்-மிகுதி
யமையானவர்களைக் கொடுத்துவ மனியையும், திருவையும் - திருமகளையும்,
நாயகனாகிய-அளித்தார் - திருமாலுக்குக் கொடுத்தார், ஞாகெழும் அமுதம்-
அமையானவர்களுக்காய் அமுதம், எமது எமது என்ன - எம்முடையது எம்முடைய
துவண்ண, அவணரும் அமரரும் - அசுரரும் தேவர்களும், ஏற்றார்- கையே

வாருணி வருணன் மகன் : ஆதிசேடனுக்கு மனையாளாயினான். இப்பதம் தத்திதாந்த நாமம். இவன் மதுவுக்கு அதிதேவதை. எமது பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்றம் : யாம பகுதி, அ சாரியை, து ஒன்றன் படர்க்கை விருதி, யா இடப்பிறப்பாலொத்த எகரமானது குறுக்கல்-அடுக்கு அவாப்பொருளது.

64. (இ-ள்) ஏற்றவர்தம்மை-கையேந்தினவர்களை, மாயவன் வில்லக்கி-நாமால் அப்புறப்படுத்தி, மோகினி உருவொடும்எய்தி-மோகினியிருவத்தோடும்வந்து, தோற்றிய அமுதம்முதலிய எவையும் - பிறர் தஅமுதம் முதலிய எல்லாப்பொருள்களையும், சுராதமக்கு அளித்தலும் - தேவர்களுக்குக் கொடுத்தலும், மாற்றம் (அசுரர்மேல்) பகைமை, ஊற்றிருந்து - சுரப்பெடுத்து, ஒழுகும் வீச்சுரப்படையால் - பெருகுகின்ற வச்சிராயுத்தினால், அடல்கெழும் அவுணை ஒறுத்து - வலியிருந்த அசுரரைத் தண்டித்து, ஆங்கு - அப்போது, ஆற்றலின் - தன்வலியினால், மகவான் - இந்திரன், பொன் உலகு அனைத்தும் - சுவர்க்கலோகத்தார் எவரையும், தனது அடிப்படுத்தினன் அளித்தான் - தன்காத்தொதுங்க நடத்திக்காத்தான். எ-று.

அசுரர் கொடியவர்களாதலால் விருப்புக்கொண்டு வந்து விழுதலும் மோகினியிருக்கொண்ட பெருமான் உங்களில் வல்லவன் என்னை அங்கேகரிக்கலாமென்று சொல்லுதலும். யான்வல்லேன் யான்வல்லேனென்று ஒருவரை யொருவர் தாக்கினமையாலும், இந்திரனது வச்சிரப் படையினாலும் மாண்டார்கள் ; சாதுக்களாகிய தேவர்கள் தாபெனப் பாலித்து நின்றமையால் அமுதம்பெற்றுயர்தார்கள். மகவான் யாவராலும் பூசிக்கப்படுவோனென்பதுபொருள்.

65. (இ-ள்.) திதி - திதியென்பவன், என்னுடைப் புதல்வர் - என்னுடைய புத்திரர், வேரொடுமடிய - சந்ததியோடும் அழியும்படி, இகல்உடைகுழ்ச்சியின்ஒறுத்த - பகையையையுடைய ஆலோசனையினால் தண்டித்த, இன்உயிர்அனைய - (உனக்கு) இனிய உயிரை ஒத்த, அதிநிமைந்தனை - அதிதியின் புத்திரராகிய தேவர்களை, ஈண்டுஒறுப்ப - இப்போதுதன்மிகும்படி, ஓர்சிறுவனை - ஓர்புத்திரனை, அருள்க என்று - கருபைசெய்க என்று, அன்னம்என் நடையாதிதி - அன்ன நடையென்னத்தக்க நடையுடைய திதியென்பவன், இரந்து உரைப்ப - யாசித்துக் கேட்டுக்கொள்ள, காசிபன் - காசிபமுனிவன், நீபுனிதமாய் - நீபரிசுத்தமுடையளாகி, ஆயிரம்பருவம்-ஆயிரம்பருடம், மன்னி - சலனமில்லாமல், தவம்இயற்றின் - தவத்தைச்செய்தால், மகப்பெறுவாய் எனஅறைந்தான் - பிள்ளைபெறுவாயென்று சொல்லினான். எ-று.

உடை இரண்டனுள் முன்னது ஆறாம் வேற்றமைச் சொல்லுருபு. பின்னது பண்படியாகப் பிற்த குறிப்புப் பெயரொச்சம் ; இவ்விரண்டும் ஈறு தொகுத்தல்பெற்றன. ஒறுப்ப காரியப்பொருட்டாகிய எதிர்காலச் செ

யவெனெச்சம் ; ஒறு பகுதி, ப் சந்தி, ப் விரித்தல் விகாரம், அ எதிர்கால வினையெச்ச விசுதி. பெறுவாய் ஏவலொருமை வினை; பெறு பகுதி, வ் சந்தி, ஆய் ஏவலொருமை எதிர்காலவிசுதி; வகரமெய் எதிர்கால இடைநிலையாயினபோது முன்னிலையொருமை எதிர்கால வினைமுற்றென்ச. இவ்விரண்டில் முன்னதை இங்குக் கொள். புனிதம் குணியைக் குணமாகக்கூறுவதோர்மரபு வழுவமைதி. ஓர்மரபு பெருகுவதற்குச் சந்ததியே காரணமாதலால் அதனை வேலொன்றார்.

66. (இ-ள்.) ஆயிரம்பருவம் நோற்பவன் - ஆயிரம்பருவம் தவஞ்செய்பவளாகிய திதி, ஒருநாள் - ஒருதினம், அலைகுழல் விரித்து உறங்குதலும் - அலையும் இயல்புள்ள கூந்தலை விரியவிட்டு நித்திரித்தலும், பாய்ஒளி-பாய்கின்ற ஒளியையுடைய, வயிரப்படையினான் நோக்கி - வச்சிராபுதத்தையுடைய இந்நிரன் கண்டு, பைந்தொடி வயிற்றினுள்புகுந்து - திதியினுடைய வயிற்றுள்புகுந்து, சேயைஏழ்கூறாய் அறுத்தலும் - இளங்குழந்தையை ஏழ்பங்காகத் துண்டிசெய்தலும், அணங்கு - அப்பெண், சிதைத்திடல் என இரந்திடலும் - அழித்திடாதையென்று கெடுக்கதலும், மாயிருவிசம்பின்-மிகப்பெரிய சுவர்க்கத்தில், ஏழ்மருத்துவார்ஆய் - ஏழு மருத்துக்களாகி, திரிவுறவரம் அளித்து அகன்றான் - சஞ்சரிகுடும்படி. வரத்தைக் கொடுத்திப் போனான். ஏ-று.

பைந்தொடி என்பதில் பசுமையென்னும் நிலைமொழி தொடியென்னும் வருமொழிப் புணர்ச்சியில், மை யீறுகெட்டு, ப என்னும் அடி அகரம் ஐ ஆகி, 'இனையவும்' என்பதனால் சுகரம் கெட்டு, நகரமாகிய இன மிகுந்து புணர்ந்தது. தொடி தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர் : தொடி பகுதி, இ செயப்படுபொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, பொருள் தொடுக்கப்படுவதென்பது; இத்தொடர் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடராதலால், இது பண்புத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப் பெயர். சேய், அணங்கு பண்பாகுபெயர்கள். மருத்து ஒருவகைத் தேவசாதியார்.

67. (இ-ள்.) அரும்பு இளமுறுவல் - மூலலை அரும்பை ஒத்த புன்சிரிப்பையுடைய, திதிமுனம்விரதம் ஆற்றழி இவ்விடம்ஆகும் - திதியென்பவன் முன்புதவம்செய்த இடம் இந்த இடமாகும், பொருந்தலர் கடந்த - பகைவனாவெற்றிகொண்ட, இக்குவாகுப்பேர்ப் புரவலன் - இட்கவாகு என்னும் பெயருடைய அரசன், அலம்புசைஎன்னும் - அலம்புசையென்று சொல்லப்படும, கரும்பினைக்கலந்து - கரும்பைஒத்தவளைச்சேர்ந்து, ஆங்குஅளித்திடு - அப்போதுபெற்ற, விசாலன் கட்டிய நகரமாத - விசாலன் கட்டிய நகரம்இது, அவன்றன் பொருந்தியமருமான் - அவனுடைய சேர்ந்தபேராகிய, சுமதிநூநகரம் - சுமதியிந்நகரத்தை, புரவுபுண்மி இருக்குநன்என்றான் - காத்தலை மேற்கொண்டிருக்கின்றான். ஏ-று,

அலம்புசை தெய்வவேசி. கரும்பு உவமையாகு பெயர். விசாலன் மகன் ஹேமசந்திரன், இவன்மகன் சுசந்திரன், இவன் மகன் தும்ராசுவன், இவன் மகன் சிருஞ்சயன், இவன்மகன் சுகதேவன், இவன்மகன் குசாசுவன், இவன்மகன் சோமதத்தன், இவன்மகன் சுமதி ஆதலால் மகன் மகனல்லாமைபற்றிச் சுமதியைப் பொருந்திய மருமானென்றார்.

68. (இ-ள்.) கோசிகன்-விசுவாமித்திரன், இவ்வாறு-இப்படி, உனாக்கும்எல்லையினில் சொல்லுகின்றகாலத்தில், கோதுஅறு-குற்றமில்லாத, சுமதிவந்துஎய்தி-சுமதிவந்துசேர்ந்து, ஆசைகள்ளோறும் - எல்லாத்திக்குகளிலும், தன்புகழ்நிறவும் - தன்கீர்த்தியை நிலைபெறச்செய்யும், ஐயனை-பெரியானாகிய சீராமனை, அளவளாய் - அன்போடு மனங்கலந்துபேசி, தழீஇக்கொண்டு-தழுவிக்கொண்டு, வசஅறும்-நிந்தையிலலாத, தனதுநகர்வயின் கொணரா - தன்னகரத்தில் அழைத்துவந்து, இயற்றிய - செய்த, விருந்துஎதிர்விரும்பி - விருந்துணவை எதிராகவிரும்பியுண்டு, மாசுஅறுமுனியும்-காமவெகுளிமயக்கமில்லாத விசுவாமித்திரனும், தம்பியும்தொடர - இலட்சுமணனூந்தொடர்ந்துவர, மிதிலைஊர்மருங்கு அணைந்தனன் - மிகிவாபரிக்காசுசமீபத்தில் சேர்ந்தான். ஏ-று.

நிறவும் நிகழ்காலப் பிறவினைப் பெயரெச்சம்; நில்தன்வினைப்பகுபிறவினைவிகுதி,பகுதியீற்ற லகரங்கெட்டு, விகுதிமுதல் தகரம் தகரமானது சந்தி, இப்படிமுடிந்த நிறு பிறவினைப்பகுதி, உசாரியை, வ் சந்தி, உம்நிகழ்காலப் பெயரெச்சவிகுதி, உகரக்கேம்சந்தி. அளவளாய் இறந்தகால வினையெச்சம். அளவளா பகுதி, உகரத்தின் திரிபாகிய ய் விகுதி; அளவு மனங்கலத்தல் தன்னளவும் முன்னிலையானளவும், வினாவுதலால் வருவதாதலால் அளவளா முதனிலைத் தொழிற்பெயரென்க. தழீஇக்கொண்டு என்பதில் அளபெடை சொல்லிசையளபெடை. விருந்து புதியவர்க்குப் பண்பாகுபெயர்; அவர்க்குச் சமைத்த உணவுக்குக் காரணவாகுபெயர். எதிர்விரும்பி - விருந்திலேவான் விருப்பத்தினளவுவிரும்பி என்பது. ஈ-ஆம் வரியில், கொணர என்பதைக் கொணரா என்று திருத்துக.

69. (இ-ள்.) கூன்புறக்கனி - வளைந்த மேற்புறமுடைய கனிகள், தாழ்கவிழ்குலைநாக்கும்-தொங்குகின்ற கவிழ்ந்தகுலைகளைத் தூக்குகின்ற, குறுகழுத்து - சிறுகழுத்துடைய, அரம்பையில்தாவி-வாழைமரத்தில் குதித்து, வான்படர்ந்து ஓங்கும் - மேகத்தில்தென்று உயர்கின்ற, கமுகு இளபாளை - கமுகமரத்தினது மென்மையாகியபாளை, கிழிதர - கிழியும்படி, வாளைபாய்ந்து உழக்கும் - வாளைமீன் பாய்ந்து கலங்கச்செய்கின்ற, கான்படர்மிதிலை - சோலைகள் படர்ந்துள்ள மிதிலையாகிய, வளநகர்மருங்கு - வளப்பமுடைய நகரத்தின் பக்கத்தில், கண்கவர் - (பார்ப்பவருடைய) கண்களையிழுக்கின்ற, ஓர்சாலையைநோக்கி - பன்னசாலையைப் பார்த்து, ஊன்கெடநோற்ற - உடல் இளைக்கும்படி தவஞ்செய்த, முனிவ இவ்விடம் - முனிவ

னே இந்தஇடம், ஏது உரைத்திஎன்றிட - யாதுசொல்லென்று கேட்க, முனிஉரைப்பான் - முனிவன் சொல்லுவான். எ-று.

கூன்புறம் வினைத்தொகை நிலைத்தொடர், விரிந்தால் கூனிய, கூன்கின்ற, கூனுமென விரியும். தாழ்என்னும் முதனிலையை வினைத்தொகை வினைச்சொல்லாக்காமல், வினையெச்சப் பொருள்பட நின்ற தெனக் கொண்டு, தாழ்ந்தென உரைப்பினும் பொருந்தும். வான் இடவாருபெயர், நோற்ற இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; நோல் பகுதி, ந் இறந்தகால இடைநிலை, அ பெயரெச்சவிருதி, லகரம் நகரமானது சந்தி, கிரிசர காரியப்பொருட்டாய் எதிர்கால வினையெச்சம்: கிழியென்னும் முன்னிலைத் தனிவினைப்பெயரை வினைப்படுத்தத் தா என்னும் முதனிலை புணர்ந்த கிழிதா பகுதி, அ எதிர்கால வினையெச்ச விருதி, தா தவ்வானது குறுக்கல், ருவிரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி.

70. (இ-ள்.) ஏர்கணிந்துஒழுகும்-அழகுபழுத்துவழிகின்ற, இன்உரு-இனியஉருவையும், துவர்வாய்-பவளம்போன்றவாயையுமுடைய, அகலிகை-அகலிகையினது, நகைவிரந்து-புன்சிரிப்பாகியவிரந்தை, அருந்த-உண்டதனை, வாராஷி-நீண்டஒலிக்கின்ற, கழல்கால்இந்திரன்-வீரகண்டையணிந்தகாலையடைய இந்திரன், எய்திமருவுதல் - வந்து அவனைச்சேர்தலை, கோதமனநாகங் - கௌதமன் உணர்ந்து, சீர்கெழுபலம் வீழ்ந்திடுக எனச் சபித்து - சிறப்புண்டாகிய விஷணுர் அறுந்து விழக்கடவதென்று சபித்து, சேயிழைதன்னை - செம்பொனணியணிந்த அகலிகையை, ஊண்இன்றி-உணவில்லாமல், ஆர்தரும்அடலை - நிரம்பியுள்ளசாம்பல், பாயல்ஆய் - படுக்கையிடமாக, பலநாள் - பலநாள், அருபிஆய் - உருவமில்லாதவளாகி, உறைக எனச் சபித்தான் - தங்கக் கடவையென்று சபித்தான். எ-று.

ஊண் உண்ணப்படுவதென்னும் பொருளில் உண் பகுதி, ஐ செயப் படுபொருண்மை விருதி புணர்ந்துகெட்ட மாத்திரத்தில் முதனீண்டது: இவ்வாறன்றி ஆகுபெயரொனக் கொண்டு, உண் பகுதி, தல் என்னும் புடைபெயர்ச்சி விருதி புணர்ந்து கெட்டது, கெடுதலும் முதல் நீண்டமையால் முதனிலை திரிந்த தொழிலாகு பெயரென்க. விழ்ந்திடுக -உறைக என்னும் வியங்கோள்களில் அகராறு தொகுத்தலாயின, சேயிழை பண்புத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப்பெயர்.

71. (இ-ள்) ஏங்கும்-வருந்துகின்ற, துண்துசுப்பான்-துண்ணியஇடையையுடையஅகலிகை, முனிவ-முனிவனே, இச்சாபம்ஒழியும்நான்-இச்சாபம்(என்னினின்று) நீங்கும்நானே, கூறுஎன - சொல்லென்று கேட்க, இராமன் - இராமனது, பூகழல்துகள் - தாமரை மலர்போன்ற பாதத்தினது பொடி, உன்மெய்யினில் கதுவின் - உன்னுடலில் படிந்தால், போகும்என்று உரைத்தனன் அகல - நீங்குமென்று சொல்லிப்போக, தீங்குஅறுவ லாரிக்கு - தீமை நீங்கிய இந்திரனுக்கு, அமரர் - தேவர்கள், தென்புலத்

தோர் - பிதிரருடைய, கூறதுஆய் - பாகத்துக்குரியதாக, திகழ்தகர் - விளங்குகின்ற ஆட்டினது, வீசம்வாங்கினர்அமைப்ப - பீசத்தை எடுத்து ஒட்டவைத்ததனால், கற்பகரிழல் - கற்பகத்தினீழலில், வானவர்போற்ற வீற்றிந்தான் - தேவர்கள் துதிசெய்யும்படி (இந்திரன்) பெருமையாக இருந்தான். எ - று.

கௌதமனுடைய சாபத்தினால் இந்திரனுக்குப் பீஜம் அறுந்து விழுதலும், பிதர் தேவர்களுக்குத் தரும் யாகப் பசுவாகிய ஆட்டின் பீசத்தை பிதிரர்கள் பெறுதபடி வரம் பெற்றுக்கொண்டு, பின் ஆட்டின் பீசத்தை எடுத்து இந்திரனுக்கு ஒட்டினர். தென்திசையிலிருப்பவராதலால் பிதிரருக்குத் தென்புலத்தானொன்ப பெயராயிற்று. வலாரி - வலனைச்சங்கரித்தவன்.

72. (இ-ள்.) திதுஅறு - குற்றமற்ற, முனிவன் - விசவாமித்திரன், இவ்வாறுஉணர்த்தலும் - இப்படிச் சொல்லுதலும், செம்மல்கேட்டு - சீராமன்கேட்டு, போதருநெறியின் - நடக்கின்றவழியில், ஐயன் பொன்அடித்துகள் - ஐயனுடையஅழகிய பாதத்தில்படிந்ததுகள், சென்றுஎய்த - போய்ப்படிந்ததனால், கோதமன்பன்னி - கௌதம முனிவனுடைய பத்தினியாகிய அகலிகை, சாபம்ரிங்கி - சாபம்ஒழிந்து, வெம்கருதி ஸீல்கண்-வெவ்விய இரத்தந்தோய்ந்த வேல்போலும் கண்களைஉடைய, மாது உருவாகி-பழைய பெண்ணுருவைப் பெற்றாளாகி, ஆசிவழங்கி - ஆசீர்வாதத்தைச் சொல்லி, தன்மகிழ்நன் சேர்ந்தான் - தன்னாயனாகிய கௌதமனைச் சார்ந்தான். எ - று.

செம்மல் பண்புப்பெயர் ; செம் பகுதி, ம் சந்தி, அல் பகுதிப்பொருள் விசுவாமிதிரன், இது பண்பாகு பெயராய்க் குணியை உணர்த்தியது. மாதுகாரிய வாகுபெயர். இச்செய்யுள் முதலிய இருபத்து நான்கு செய்யுளும் முதற்சீரும் நான்காஞ்சீரும் பெரும்பாலும் விளையுதிக்கிராகவும், ஒழிந்த சீர் நான்கும் மாலியுதிக்கிராகவும் வந்த கழிநெடிலடி நான்காலமைந்தன ஆதலால் அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தமெனப்படும். பெரும்பாலு மென்றமையால் சிறுபான்மைகாழியுதிசு சீரும்வரும். அது எழுபத்தாறாம் செய்யுளில் நான்காம் அடியில் நான்காஞ்சொக்க காண்க.

73. (இ-ள்.) வள்ளலும் - ஈகைத்தன்மையுடையசீராமனும், இளைக்கோவும் - இலக்குமணனும், வான்தவ முனிவன் பின்போய் - உயர்ந்ததவத்தையுடைய விசவாமித்திரன் பின்னேசென்று, அள்ளிவைப் பலவின்நெற்றி-அச்சவடிவாகியஇலைகையுடைய பலாமரத்தின்முகத்தில்,அளிந்து வீழ்களையின்ஊறும் - நெந்துவீழ்கின்ற சுளையில் சுரக்கின்ற, கள்அயின்ற - இரசத்தையுண்டு, இளஞ்லம்ந்தி - இளமையாகிய கருப்பத்தையுடைய பெண்குரங்கு, கவெனோடு - ஆண்குரங்கினோடு, இனிதின்தொடும் - களிப்பினாலுதிக்கின்ற, வெள்ளை - வெள்ளமாகிய நீர்வளமுள்ள, படப்பை சூழ்ந்த -

சோலைகளால் சூழப்பட்ட, நீர் கிலைமாநகரம்புக்கார - மிதிசையென்னும் பெரிய நகரத்தில் புகுந்தாரா. எ-று.

வள்ளல் பண்பாகுபெயர். சுகரத்துக்குக் கீழிடத்தை நெற்றி என்றது இலககணை வெள்ளமும் அவ்வாகுபெயர்

74 (இ-ள்)சேமிஇளபரிதிப்புத்தேள் - மிகுந்தஇளமையாகியசூரியனாகியதேவன், செலவுஅயர்-செல்லுதலைச்செய்கின்ற, கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, மான்தேர் - குதிரைகட்டியதேர், ஓட்டிஅற - ஓடுதலொழிய, நிவந்தசெம்பொன் சாலையுள் - செம்பொன்றைக்கட்டிய அரண்மனையில், உலம்கொள்தின்னடோள்-திரண்ட கல்லினழைக்கொண்ட வலியமைந்ததோள்களையும், வாஸ்திறல் இளையரோடு - வாஸின்போரில் வல்லமையையுமுடைய இராமலட்சுமணர்களோடு, மறைமுனி எய்தல்நோக்கி - வேதங்களைஉணர்ந்த விசுவாமித்திரன் வருதலைஅறிந்து, வெள்வேல்சனகன் - கூரியவேலைத்தாங்கிய சனகன், தாள் துணைபணிந்து - இரண்டுபாதங்களையும்வணங்கி, நல்லிருக்கை நந்தான் - நல்லஆசனத்தைத் தந்தான். எ-று.

புத்தேள் பண்பாகுபெயர். செலவு தொழிற்பெயர்; செல் பகுதி, அ சாரியை, வு புடைபெயர்ச்சி விசுதி. ஓட்டி முதனிலைநிந்த தொழிற்பெயர். வெண்ணம்பு பண்பு கூர்மைப் பண்பை உணர்த்தியது. இருக்கை தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்: இரு பகுதி, க் சந்தி, கு சாரியை, ஐ இடப்பொருண்மை விசுதி, நடையென்பதும் இது. இரு-நட பகுதிகளிரண்டும் செய்யப்படுபொருள் குன்றிய வினையடிகளாகையால் ஐ விசுதியைச் செய்யப்படுபொருண்மை விசுதியென்ன லாகாதென்க.

75. (இ-ள்.) அருகுஉறைகுமார்தம்மை - முனிவன்பகததில் தங்கிய சிறுவர்களை, ஆய்பிழித்தாமமார்பன் - குற்றமற்ற தேனுள்ள மலர்மாலையணிந்த மார்பையுடையசனகன், பருகுவான்போல நோக்கி - வாரியுண்பவணப்போல(இராமலட்சுமணர்களை)நோக்கி, பழமறைக்கிழவ - பழமையாகிய வேதங்களுக்குரிய விசுவாமித்திரனே, போந்ததிருவினர் - நின்னோடு) வந்தசெல்வர், யாவாளன்ன - எவ்வொன்றுகேட்க, தயரதன்சிறுவா-தசரதனுக்குக் குமாரர், இவ்வுழிப்போந்தது - உன்னிடம் வந்தது, ஈசன்பொருசிலை - சிவனது போர்செய்யும் வில்வினது, மதுகைகாண்பான் - வலியை அறியுமபடி, என்றான் - என்றுசொல்லினான். எ-று.

பிழி தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; பிழி பகுதி, ஐ செய்யப்படுபொருண்மைவிசுதி புணர்ந்துகேட்டது. பிழியப்படுவதென்னும் பொருளதாயினும், தேனுக்குப் பொதுப் பெயராய் வழங்குகின்றது. தயரதன் எட்டுத்திக்குலும், சுவர்க்கமாகிய மேலிலும், நாகலோகமாகிய கீழிலும்செல்லும் தேனாயுடையானெனவும், சம்பரன் முதலிய பத்தசுரர்கள் ஏறிவந்ததேர்களைவென்றவனென்றும் பொருள் கூறுவர்.

76. (இ-ள்.) வில்தொழிற்கு - விற்போர்க்கு, ஒருவன் ஆயிரா மீனா - ஒப்பற்றவனாகிய சீராமனை, விழைவின்னோக்கி - விருப்பத்தோடு பார்த்து, மல்தடவுத்தோளாய் - மற்போரில்வல்ல பெரியதோள்களையுடையானே, கேட்டி - கேள், கௌசிகன்வரலாறு என்ன - விசுவாமித்திரனுடைய செய்தியை என்று, பொன்தளிர் பொருவுமேனி அகலிகை-பொன்றாச்செய்த தளினைஒத்த மேனியையுடைய அகலிகை, பொற்பின்சுந்த-அழகாகம்பெற்ற, நல்தவக்கிழமை - நல்லதவத்தினுடைய உரிமையை, பூண்ட-மேற்கொண்ட, சதானந்தன் - சதானந்தமுனிவன், நவிலல்உற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

ஆய இரந்தகாலப் பெயரொச்சம் ; ஆ பகுதி, ய் இரந்தகால இடைநிலை, அ பெயரொச்சவிருதி, இராமன் நல்லோருள்ளத்தில் ஆந்திப்பவன், நல்லோர் யாவரும் ஆந்தப்படுமவன் எனப்பொருள் கூறுவர்.

77. (இ-ள்.) திரள்கல் - திரண்டகல், பிறழ்முகின்தோள் - (ஒப்பாகாது) தவறுகின்ற திண்ணிய தோள்களையுடைய, காதிகேய - காதியரசனுடைய குமாரனாகிய இம்முனிவன், உலகம்யாவும் - உலகைமுழுமையும், ஒற்றைவெண்குடையுள் வைத்து - ஒன்றாகிய வெண்பட்டுக் குடைநிழலில் வைத்து, திகிரிஒன்று உருட்டினாளில் - கட்டளைச் சக்கரத்தை நடத்துகின்ற நாளில், வெற்றிவேல் புளினோடு - வெற்றிதரும் வேலைப்பிடித்த வேட்களையுடையானாகி, வேட்டம் மேற்கொண்டு - வேட்டையாடுதலை மேற்கொண்டு, கான்போய் - காட்டுக்குச்சென்று, நல்தவவசிட்டன் - நல்லதவத்தையுடைய வசிட்டமுனிவன், வைகும்சாலையில் நண்ணினான் - தங்குமின்றசாலையில்சேர்ந்தான். எ-று.

யாவும் என்பதில் உம்மை முற்றும்மையாதலால் யா எஞ்சாமைப் பொருளது. ஒற்றை ஒன்று குற்றியலுகரமாதலால் ஐகாரச் சாரியைஏற்று, மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதலாகிய திரிதற் சந்திபெற்றது. “மென்றொடர்மொழி, “ஐ யீற்றுடைக் குற்றுகர” என்னும் நன் - உயிர் - குத்திரங்க ளால்விதி உணர்க.

78. (இ-ள்.) அருந்ததிகணவன் - அருந்ததிராயகனாகிய வசிட்டமுனிவன், வேந்தோடு அளவளாய் - அரசனோடுகலந்துபேசி, முகமன்கூறி-உபசரித்து, தேனுவை-தெய்வப்பசுவை, விருந்து - விருந்துணவை, இனிது அளித்திஎன்ன - இனிமையாகக்கொடு என்று, விழியின்னோக்க - கண்களால் பார்க்க, மருந்தினும் இனியஆய, அமுதத்தைப் பார்க்கினும் இனிமையுடையன ஆகிய, வான்சிறப்பு இயற்ற - உயர்வாகிய சிறப்பினைச் செய்கமையினால், மன்னன் - அவ்வரசன், திருந்துநல் தவத்தோய் - திருத்தமாகிய நல்லதவத்தையுடைய முனிவனே, இந்தத் தேனுவை - இக்காமதேநுவை, அளித்திஎன்றான் - (எனக்கு) கொடுஎன்று கேட்டான். எ-று.

முகமன் முகத்தின் நன்மையென்பது பொருளாதலால், இது பண்புப்பெயர் ; முகம் பகுதி, மன் பகுதிப் பொருள் விருதி, மகரக்கேடு சந்தி,

வாய்மை வாயின் தன்மை மெய். பருமன், பெருமன் என்பவற்றிலும் அவ்விசுதி காண்க. இனிது பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையெச்சம்; இனிமை பகுதி, உ வினையெச்சவிசுதி, மையீறுகெட்டது சந்தி, த் விரித்தல் விகாரம்.

79. (இ-ள்.) என்றலும் - என்றுகேட்டுத்தலும், மறுப்ப- முனிவன் மறுத்துச் சொன்னமையினால், மன்னன்தேனுவை எதிர்த்துபற்ற - அரசன் கடவுட்பசுவை எதிர்த்துப் பிடிக்க, துன்றிய மயிர்க்கால் தோறும் - அடர்ந்துள்ள மயிர்க்களிலெல்லாம், யவனரைத் தோற்றி - யவர்களைப் பிறப்பித்து, வெய்ய - கொடிய, வேன்றிவேல் தானைமாட்ட - வெற்றிதரும் வேலைத்தாங்கிய சேனையை அழித்ததனால், வெம்சமத்து அரசன் மைந்தர் - வெவ்விய போரையுடைய அரசன் புத்திரா, சென்றிட-தன்மேல்வர, உங்கராட்சரவம் உண்ணன்செய்த ஒலியினால், முனிவரன் - முனிசிரோட்டனாக உண்ணன்செய்த ஒலியினால் - கொலைசெய்தான். எ-று.

தோற்றித்தொடர்ந்தகால வினையெச்சம் இது தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவினையாயினமையாகைய பிறவினையாய் நின்றது. வெய்ய பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு மெய்யெச்சம்: வெம்மை பகுதி, பெயசொச்ச அகர விசுதிப் புணர்ச்சியில் மையீறுகெட்டதும், மகரமெய் யகரமானதும், யகரம் இரட்டியதும் சந்தி, “எகரமெய்யோடேலாது” என்பதை மறந்து வெ பகுதியென்பாருமுளா.

80. (இ-ள்.) கூற்றமும்வெருவ - யமனும்அஞ்சும்படி, வேந்தன் - அரசன், கொடுகிலை - வளையுமியல்புள்ள வில்லை, குழையவாங்கி ஏற்று-வளையவளைத்து எதிர்த்து, அருமுனிவற்கு - அருமையாகிய முனிவனுக்கு, ஆற்றாது இடைந்தனை ஆகி - எதிராக வலியில்லாமல், மைந்தர் நூற்றுவர்தமரின் - புத்திரா நூற்பேரிலிருந்து, உய்ந்த மைந்தனைநோக்கி - தப்பிய புத்திரனைப்பார்த்து, வையம்போற்றுக் என்று - பூமியைக் காவல்செய்க என்றுசொல்லி, இமயத்துஏய்தி - இமாசலத்தைச் சார்ந்து, புலன் அவித்திருந்து - ஐம்புலன்களை அடக்கியிருந்து, கோற்றான்-தவஞ்செய்தான். எ-று.

புலங்களாவன.—ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை போற்றுக என்பதில் ஈறுதொகுத்தல். தம்மினென்னும் ஐந்தனுருபுநீங்கற்பொருளது.

81. (இ-ள்.) இமையவில் குரிசில்எய்தி - பொன்மலையாகியவில்லைப்பிடித்தலைவன்வந்து, விழைந்தமைஉணர்ந்தேன்என்றா-நீவரும்பியதை அறிந்தேனென்று, அமைவுஅருகடவுள்வாளி - (பிறர்க்கு) கிடைத்தலருமையாகிய தெய்வத்தன்மையுள்ள அம்புகளை, அளித்தலும் அரசன்போந்து - கொடுத்தலும் அரசன்வந்து, கமைஉடை வசிட்டன் மெய்யில் - சாந்தகுணமுடைய வசிட்டனது உடம்பில், விடுத்தவெம் கணைகள் யாவும் - எய்தகொடிய அம்புகளையெல்லாம், திரும்மெய்க்கதிரின் - இருளைஉண்ணுகின்ற சூரியனைப்போல, தண்டம் - (அம்முனிவனது) யோகதண்டம், தீ எழவிழுகிற்று - தீப்பறக்க விழுகியது. எ-று.

விழைந்தமை இறந்தகாலத் தொழிற் பெயர் : விழை பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, அ சாரியை, மை புடைபெயர்ச்சி விருதி, சந்தித்தகரம் நகரமாதல் மெலித்தல் விகாரம் : நிகழ்காலத்தில் விழைகின்றமை : எதிர்காலத்தில் வராது. கதிர் பண்பாகுபெயர்.

82. (இ-ள்.) ஆங்கு அது கண்டவேந்தன் - அங்கே அச்செயலைக்கண்ட அரசன், அரசாலெம் திறலை எள்ளி - அரசரது மிக்கவலியை அவமதித்து, ஒங்கு அழல் ஊட்டி உண்ணும் முனிவரை - (யாகத்தில்) உயர்ந் தெரிகின்ற தீக்கடவுளுக்கு ஆவுதிகொடுத்துப் பின் உண்ணுகின்ற முனிவர்களை, உவந்துபோகி - மகிழ்ந்துபோய், தீங்கு அறுமுனிவர் - தீமையில்லாத முனிவர்கள், வைகும் தென்புலமதனில் எய்தி - வசிக்கின்ற தெற்குத்திசையில் சேர்ந்து, பாங்கு உற - பெருமையடைய, தழுவின் நாப்பண் - தீக்குருடுவில், ஆயிரம்பருவ நோற்றான் - ஆயிரமவருஷம் தவஞ்செய்தான். எ-று.

ஊட்டி பிறவினையாகிய இறந்தகால வினையெச்சம் ; உண் தன்வினைப் பகுதி, டி பிறவினை விருதி புணர்ந்தபோது, முதனீண்டது நீட்டல் விகாரம், ணகரம் டகரமாதல் சந்திபெற்ற ஊட்டு பிறவினைப் பகுதி, உகரத்தின் திரிபாகிய இகரம் வினையெச்ச விருதி, உகரக்கேடு சந்தி. பருவம் வயது ; வயதென்பது ஒரு வருடமாதலால், ஆயிரம் பருவம் ஆயிரம் வருடம் என்றும்.

83. (இ-ள்.) நோற்றலும் கமலப்புத்தேன் - தவஞ்செய்தலும் தாமனாமலரினுள்ள கடவுளாகிய பிரமன், நொய்தின்வந்து - வினாவில்வந்து, எய்த - பிரத்தியட்சமாக, மன்னன் போற்றலும் - அரசன் நமஸ்காரம் செய்தலும், உவந்து இராசமுனிவன் என்று உரைத்துப்போக - (பிரமன்) மகிழ்ந்து நீ இராசமுனிவனுகின்றாயென்று சொல்லிப்போக, காற்றினை துகர்ந்து - காற்றை (உணவாக) உண்டு, செய்யகண்முடித்து - அழகிய கண்களை மூடிக்கொண்டு, அழலின் நாப்பண் - ஏவகைத் தீயினடுவில், ஆற்று அருவிரதம் - (பிறர்) செய்தற்கரிய தவத்தை, பின்னும் ஆயிரம் பருவஞ்செய்தான் - மேலும் ஆயிரமவருடஞ் செய்தான். எ-று.

புத்தேன் - புதுமை : அது எப்போதும் புதியனாகத்தோன்றும் தேவனுக்குப் பண்பாகு பெயராயிற்று. கமலம் முதலாகுபெயர். ஆற்று முதனிலைத் தொழிற்பெயர் : ஆற்றனைப் பதமபிரிக்கின் செயவெனெச்சத்திற்று தொகுத்தலென்க.

84. (இ-ள்.) விழவு - திருவிழா, கண்துயிலா - கண்உறங்காத, வீதி அயோநிநாடு - தெருக்களையுடைய அயோத்திநாட்டை, ஆளும்வேந்தன் - ஆளும் அரசனாகிய, மழைநிகர் - மேகத்தை ஒத்த, தடக்கை வண்மைவளர்பெருங்கையினது எகைவளர்கின்ற, திரிசங்கு என்போன் - திரிசங்கு என்னப்படுவோன், தொழுதகு வசிட்டன் போற்றி - (யாவரும்) தொழுத்தருகின்ற வசிட்டனைப்போற்றி, உடலொடும் துறக்கம் எய்த - இத்தேகத்

தோடு சுவர்க்கத்தை நான் அடையும்படி, பழமறை தெரிந்தோர் - பழமையாகிய வேதங்களை உணர்ந்தமுனிவரால், எச்சம்பண்ணுவித்திடுக - யாகத்தைச் செய்வித்திடுக, என்றான் - என்றுகேட்டான். எ-று.

தெரிந்தோனென்றும் இறந்தகால வினையாலணையும் பெயரின்மீற்றில் மூன்றனுருபு தொகுத்தல் பெற்றது. விழாஎன்னும் குறியதன் கீழாகுறுக்கல்பெற்று, உகரச் சாரியைபெற்றது. விழவு கண் துயிலாமை ஒழியாமல் நடப்பது. திரிசங்கு வடமொழிக் குற்றியலுகரமாதலின் 'கெடவல்லை.

85. என்னலும் முனிவன் ஒல்லாது என்றலும் - என்றுகேட்டுகது ம்வசிட்டன் முடியாதென்று சொல்லுதலும், புதல்வர்ப்போற்றி-(அம்முனிவனது) புத்திரர்களை வணங்கி, மன்னவன் புரிதிர் என்ன - திரிசங்கு (யாகம்) செய்யுமென்று கேட்க, மறுத்தலும் - தடுத்தலும், பிறாபால்எய்தி-வேறுமுனிவரிடத்துப்போய், நல்மகம்புரிவன் என்ன - நல்லயாகத்தைச் செய்துகொள்வேனென்று சொல்லியதனால், நான்மறைவசிட்டன்சீறி - நான் குவேதங்களை யு முணர்த்த வசிட்டன் கோபித்து, நின்நிலைநிரித்து - உன்நிலைமைமாறுபட்டு, மற்றோர்நீசன்ஆய் - வேறொருபுலையானாகி, உறைதி என்றான்-வாழ்ந்திருஎன்று சபித்தான். எ-று.

புரிதிர் ஏவற்பன்மை; புரி பகுதி, த் எழுத்துப்பேறு, இர் ஏவற்பன்மை எதிர்காலவிகுதி. நின்னிலை பண்புத்தந்த கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர்; நிலை தொழிற்பெயர்; நில் பகுதி, ஐ புடைபெயர்ச்சி விகுதி; இது பகுதியாகிய மை விகுதிபெற்று நிலைமை எனப் பண்புப்பெயர் வழங்கும்.

86. (இ-ள்) களைகண்ஆய் - ஆதரவாகி, உலகம்யாவும் - உலகத்துயிர்களை யெல்லாம், காத்திடும் தலைமைநீங்கி - காக்கின்ற முதன்மைநீங்கி, உளம்மெலிவுஎய்தி - மனமவருந்துதலை அடைந்து, காதிமைந்தனுக்கு உற்றகூற - காதிபுத்திரனாகிய இம்முனிவனுக்குத் தனக்கு நேரிட்டவற்றைச் சொல்ல, தளரல்நீ - கவலைப்படாதநீ, துறக்கத்துஉய்ப்பன்என்று- சுவர்க்கத்தில் செலுத்துவேனென்று, அருதவத்தோர்க்குவ - அரியதவத்தினனா அழைக்க, வளர்தவ வசிட்டன்மைந்தா - பெருகுகின்றதவத்தையுடைய வசிட்டன்புத்திரர், மறுத்தலும் வைதுகொன்றான் - தடைசெய்தலும் சாபஞ்சொல்லிக் கொன்றான். எ-று.

உற்ற இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; உறு பகுதி, அ பலவிற்படர்கை விகுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டியதுசந்தி, அதுவே காலங்காட்டியது, உகரக்கேடும் சந்தி, தளரல் ஏவலொருமை எதிர்மறை: தளர் பகுதி, அல் ஏவலொருமை எதிர்மறை விகுதி.

87. (இ-ள்.) தழலிடை நறுநெய்பெய்து - யாகத்தீயில் நல்லநெய்யையிட்டு, தனிமகம்புரிய - ஒப்பற்றயாகத்தைச் செய்கையில், தேவர் - தேவர்கள், விழைவொடும் அவிசைக்கொள்ளார் - விருப்பத்தோடுஅவியை

க்கொள்ளாமல், விடுத்தலும் - விட்டுவிட்டலும், வெகுட்சிகூர்ந்து - கோப மிகுந்து, தொழுதது சுருவைஎற்றி - தொழுதற்குத்தராக ரொய்க்கரண்டியை மேலே உயரப்பிடித்து, வேந்தனைத் தறக்கத்து உய்ப்ப - திரிசங்குவைச் சுவர்க்கத்துக்குச்செலுத்த, இழிதொழில்சீழ் - இழிவாசிய செயலைப்பிரியும் சீழ்மகனே, எண்ணெய்தல்என - இங்குவாராதையென்று, உம்பர் இழித்தி ட்டார் - தேவர்கீழே விழத்தள்ளினார்கள். எ-று.

சீழ் பண்பாகுபெயர், வெகுட்சி தொழிற்பெயர் : வெகுள்பகுதி, சி புடைபெயர்ச்சி விகுதி, எகரம் டகரமாதல் சர்சி, இசுரலிகுதி ஏற்று வெ ருளி, தல் அல் விருதிகளைத் தனித்தனி ஏற்கின் வெகுடல், வெகுளல் என வரும். சுருவை அத்திமாததுண்டு, விகங்குத்துண்டு அதாவது சொத்தைக் களா மரத்துண்டு இவற்றுள் ஒன்றாற் பெய்யப்பட்ட சிறிய அகப்பை. உம் பர் இடமடியார்கப் பிறந்த பலர்பாற்பெயர் : ஆர் போலியெனக்கொண்டு, உம்பரிழித்திட்டார் என்பதற்கு மேலிடத்தினின்றும் கீழே தள்ளினானென வும் உலாக்கலாம்.

83. (இ-ள்.) என்னிகீழ் ழக வீழும் - தலைகீழாக வீழ்கின்ற, திரி சங்கு என்னும் வேந்தை - திரிசங்கு என்னும் அரசனே, கிஸ்நில் என்று அ மைத்து - கிஸ்நில்என்று (கையால்)அமர்ந்தி, வானில்நிறுவி - ஆகாயத்தில் நிற்கச்செய்து, வாசவன் தன்னோடும் - இந்திரனோடும், இன்னும் ஒருலகற் செய்வன்ன - இன்னமும் ஒருலகத்தைப் படைப்பேனென்று, உடுக்கண ங்கள் - விண்மீன்கூட்டங்களையும், விண்ணோர் - தேவர்களையும், பன் அரு- சொல்லுதலரிய, சரஅசரங்கள்நிற்கில - திரியும் பொருள்களில் திரியாப் பொருள்களில் கிலகிலவற்றையும், படைத்தான் - கிருட்டித்தான். எ-று.

அடுக்கு சின்பப்பொருளது. உடுக்கள்-சப்தருஷிகளென்னும் விண்மீ ன்கள், விண்ணோர்-பூதங்கள், அசரங்களில் முள்ளாக கீளாத்தண்டுமுதலிய வை, சரங்களில் நீர்க்குதிரை, நீர்யனை, நீர்நாய், நீர்க்காக்கைமுதலியவை.

84 (இ-ள்.) படைத்தலும் - கிருட்டித்தலும், விண்ணோருஞ்சி- தே வர்கள் அச்சங்கொண்டு, கோசிகன்பாவு வந்துஎய்தி - கொசிகனிட்டுநில் வந்து சேர்ந்து, அடற்கு அருவலத்தோய் - (பிறரால்) பொருவதற்கரியதவ வலியுடையானே, கீராண்டு அமைத்தவை அமையும் - கீ இங்குப்படைத்த வைபோதும், முன்னர் - முன்னே, தடுப்புஅறப் படைத்தயாவும் - தடை யில்லாமல் படைத்த விண்மீன்கள் எல்லாம், தாரத்திரிசங்குவோடும் - மல ர்மாலையணிந்த திரிசங்குடனே, உடுக்கிறி உலகின்பாநகர - விண்மீன்கள் விளங்குகின்ற உலகின்பக்கத்தில், வரிகளன்று உரைத்துப்போனார் - வாச னுசெய்யக்கடவன் என்று சொல்லிப்போனார்கள். எ-று.

அதுவுதம், கேட்டை, மூலம், பூராடம், உத்திராடம் என்னும் ஐந் து நட்சத்திரங்கள் திரிசங்கு சுவர்க்கமெனத் தென்னிசையில் தேவரால்

அமைத்தன. அமைத்தவை பலவிற்படர்க்கை ஈறுதிரிந்த இறந்தால விலை யாலணையும் பெயர் ; அமை பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, அ சாரியை, வை பலவிற்படர்க்கை விசுதி ; ஈறுதிரியாதாயின் அமைத்தன எனவரும். யாவும் இத்தொடரில் யா வினவடியாகப் பிறந்த பலவிற்படர்க்கைப் பெயர் ; யா பகுதி, வ் பலவிற்படர்க்கைப் பெயர் விசுதி புணர்ந்கெட்டது; பலவிற்பாலைப் பகுதியே காட்டுமெனின் பாலைக்காட்டு தல் விசுதிக்குரிய இலக்கணமாதலாலும், ஒன்றன் பாலைக்காட்டியன்றோ பின்பு பலவிற்பாலைக் காட்டல் வேண்டும் அங்ஙனம் இல்லாமையாலும் அது கூடாதென்க. உம்மை முற்றம்மை.

90. (இ-ள்) கடவுளர் போயபின்னர் - தேவர்கள் போனபின்பு, கௌசிகன் துணைவின்வகி - கௌசிகன் விராவில்போய், குட-திசையத னைநண்ணி - மேற்றிசையைச் சோந்து, கொடுத்தவம் இயற்றும்எல்லை - பெருந்தவத்தைச் செய்யும்போது, படி புகழ் அம்பரீடன் - உலகத்தார்புகழ்கி ன்ற அம்பரீஷன், பசுவினைமகவான்வெளவ-யாகப்பசுவை இந்திரன் கவர்ந் துபோனமையினால், வடுஇலாரிசிகன்சேயை - குற்றமிலாத இரிசிக முனி வனது குமாரனை, வான்பொருள் கொடுத்ததுக்கொண்டான் - மிகுந்தபொருளைக் கொடுத்து வாங்கினான். எ-று.

குடக்கு என்னும் நிலைமொழி திசையது என்னும் வருமொழி புணர்ந் தபோதுநிலைமொழி யீற்றயிர் மெய்கெட்டது. படி இடவாகுபெயர், பசுயாகத்துக்குரிய உயிர்-விசுவாமித்திரனுடைய அக்கையாகிய கௌசிகியென் பாளுடைய புத்திரர் மூவரில் மூத்தவனாகிய சுருபுச்சனைப் பிதா தனக்கெ ன்றும், இளையோனாகிய சுருலாங்குலனைத் தாய் தனக்கென்றுங் கொள்ள நடுவற் குமாரனாகிய சுருசேபன் அம்பரீஷனை நோக்கித் தந்தை தாயினுடைய வறுமைகெடப் பொருளை அவர்களுக்குக்கொடு, யான் வர இசைந் தேனென்றான். திசையது திசை பகுதி, ய் சந்தி, அ சாரியை, து பகுதிப் பொருள் விசுதி. இப்பெயரோடு ஐயுருபு புணர்ந்தபோது அன் சாரியை வந்தது.

91. (இ-ள்) பொன்தடவுத்தேரின் ஏற்றி - பொன்னாகிய பெரிய தேரில் (அச்சுருசேபனை) ஏற்றி, புருடமேதத்துக்காக - புருடமேதமென் னும் யாகஞ்செய்வதற்காக, மல்தடவுத்தோளான் - மற்போரில் வல்லபெருந்தோள்களையுடைய அம்பரீடன், கொண்ட மறைமுனி புதல்வனோடும்- வாங்கின வேதங்களைபுணர்ந்த இரிசிகனுடைய புத்திரனோடு, சுற்று-படித் து, அடி ப்படுத்தியிஞ்சை - நன்குபழகின மந்திரங்களைபுடைய, கௌசிகன்சாலைநண்ண - கௌசிகனுடைய தவச்சாலையைச் சார்ந்தமையால், பற் றுஅறு முனியைநோக்கி - (யான் எனதென்னும்) பற்றைநீக்கியமுனிவனை நோக்கி, பாலகன் அழுதிட்டான் - இச்சிறுவன் அழுதான். எ-று.

நரனை யாகப்பசுவாகக் கட்டிச்செய்யும் யாகம் நரமேதம்.

92. (இ-ள்.) அழுது அகம்குழையும் பாவற்கு - அழாரின்ற மனம் நைகின்ற சிறுவனுக்கு, அஞ்சல் என்று இனிதுகூறி - பயப்படாததென்று இன்சொல்லைச்சொல்லி, பழுதுஅறுமுடையன் என்ற மைந்தரைப்பார்த்து குற்றமற்ற கௌகிசன் தான்பெற்ற புத்திரர்களைப் பார்த்து, நீவிர்விழைவொடு பசுஆய் - நீங்கள் வெறுப்பில்லாமல் யாகப் பசுவாகி, இந்த விடையைக் காமின்என்ன - இவ்வினைஞனைக் காவங்கோளென்றுசொல்ல, தொழுதனர்மீறுப்ப - தொழுது தடுத்தமையினால், வேடர்ஆகஎனத்துனைவின் வைதான் - வேடர்களாகக் கடவீர்களென்று வினாவில் சபித்தான். எ-று.

அஞ்சல் எவலொருமை எதிர்மறை; அஞ்சு பகுதி, அல் எவலொருமை எதிர்மறை விருதி, உகரக்கெடு சந்தி. இனிது பண்படியாகப் பிறந்த ஒன்றன் படர்க்கைப் பெயர்; இனிமை பகுதி துவ் விருதிப் புணர்ச்சியில் மையீறுகெட்டது. இனிடென்பதைக் குறிப்பு வினையெச்ச மாக்கிலும் பொருந்தும். விருதி உகரமென்க. பொருள் இனிமையாயென்பது.

93. (இ-ள்) அந்தணன் புதல்வன்உய்ய - இரிசிகனுடைய புத்திரனாகிய சுருசேபன் பிழைக்கும்படி, ஆங்கு அவன் செவியினூடு - அங்கே அவனது செவியில், மந்திரம் இரண்டுகூறி - இரண்டு மந்திரங்களைச் சொல்லி, மறைமுனி விடுப்ப - வேதங்களை உணர்ந்த விசுவாமித்திரன் அனுப்ப, வேந்தன் எந்திரத்தேரின் ஏற்றி - அம்பர்ஷன் சூத்திரங்களால் மைத்திரதத்தில் ஏற்றி, சாலையின்எய்தி - யாகசாலையை அடைந்து, யூபக்கந்தினில் ஆர்ப்ப - யூபஸ்தம்பத்தில் கட்ட, மைந்தன் கடவுள் மந்திரத்தை ஓர்ந்தான் - அச்சிறுவன் தெய்வமந்திரங்களைச் சிந்தித்தான். எ-று.

அந்தணன் இடுகுறிமாத்நிரமாய் முனிவனையும், காரணங் கருதிய போது, அம் - அழகிய, தணன் - அருளையுடையானையும் உணர்ந்தலால் இப்பெயரைக் காரண விடுகுறிப் பெயரென்க. இப்பெயர்க்கு இவ்வாறன்றி, அந்தம் - வேதமுடிவிற சொல்லும் ஒழுக்கத்தை, அணன் - பொருந்தினவன் என்னலுமாம். இதில் அகரம் ஒன்றுதொகுத்தல். மந்திரம் இரண்டாவன.-இருக்குவேதத்தில் இந்திரனைக் குறித்தும், உபேந்திரனைக் குறித்தும் இருக்கென்று வரும் இரண்டுபாட்டு. உய்ய காரியப்பொருட்டாகிய எதிர்காலச் செயவெனெச்சம்; ஆர்ப்ப காரணப் பொருட்டாகிய இறந்த காலச் செயவெனெச்சம்.

94. அத்தலை அமரர்எய்தி - அவ்யாகத்தில் தேவர்கள்வந்து, அவியினை அடைந்தோம் - எங்கட்குரிய அவியைப் பெற்றோம், இந்த வித்தகச் சிறுவன் தன்னை விடுக்கஎன - இந்த நல்ல ஞானமுடைய சிறுவனை (கட்டவிழ்த்து)விடுக என்றுசொல்ல, வேந்தன்விடுத்து - அரசன்விடுத்து, பத்திமை வேள்விமுற்றி - பத்தியோடு செய்கின்ற யாகம் நிறைவேறின மையால், பதியினில் அடைந்தான் - நகரத்தில் சேர்ந்தான், பின்னும்-மீளவும், பொய்த்தலைபுகாத - பொய்யில் தழையாத, நெஞ்சப்புண்ணியன்

தயத்தில் நின்றான் - மனத்தையுடைய அறத்தின் பயனுள்ள விசுவாமித் திரள் தவத்தொழிலில் நிலைத்தான். எ-று.

95. (இ-ள்.) காதிசேய் ஆற்றுகின்ற தவத்தினை - காதிபுத்திரன் செய்கின்ற தவத்தை, கமலப்புத்தேள் - தாமரைப் பூவிலுள்ள பிரமன், போந்து மேதகவியந்து - வந்து விரும்பத்தகுதியாக அதிசயித்து, மெய்த் தவ இருடிஎன்ன ஓதினன் - உண்மையாகிய தவருவியென்று சொல்லி, அகல - போக, பின்னும் - மீளவும், ஒழிவுஅறும் புலன்கள்செற்று - விட்டுடாழிதலில்லாத ஐம்புலன்களைக் கழிந்து, தீதுஎறிந்து - (காமவெகுளிமயக்கமாகிய) முக்குற்றங்களைவீசி, அமுலின் நாப்பண் - தீயினுக்கு நடுவில், செய்தவம் இயற்றினான் - செய்தற்குரிய தவத்தைச் செய்தான். எ-று.

மேதக என்பதில் மேவ என்னும் நிலைமொழி யீற்று உயிர் மெய் கெட்டு, அப்படியாயிற்று. போந்து இறந்தகால வினையெச்சம்; புரு என் பதன் மருஉ ஆகிய போபகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்ச விசுதி, சந்தித் தகரம் நகரமாதல் மெலித்தல் விகாரம். செற்று இறந்தகால வினையெச்சம்; செறு பகுதி, உ வினையெச்ச விசுதி, பகுதி ஒற் றிரட்டல் சந்தி, இதுவே காலங்காட்டியது, உகரக்கேடும் சந்தி. தீயினுக் கு நடுவிலென்றது தவத்துக்குத்தான் நின்ற நிலைக்கு நான்கு பக்கங்களி லும் மூட்டி எளிகின்ற தீ, மேலேகாய்கிற சூரியன் இதைத்தான் பஞ்சாக் கினி மத்தியிலென்பதும்.

96. (இ-ள்.) வெள்ளிலாக்கதிர்கள் - வெண்மையாகிய சந்திரகிரண ங்கள், விழுதுவிட்டு ஓடும் - விழுதுவிட்டுப் பாய்கின்ற, விழுமணி அணி பலவற்றின் - சிறந்த வயிரம்பதித்த பலஅணிகளினாலும், வண்ணமெல் கரு கார்வடக - அழகிய மென்மையாகிய கரியமேகம் தன்னியற்கைகெட, நன் குஇருண்டு - மிகுதியும் கறுத்து, வளாகுழற் பொறையினில் - வளர்கின்ற கூந்தற் பாரத்தினால், அந்தோ - ஐயோ, துண்டிடை முரியும்முரியும் என் றுஎங்கி - துட்பமாகிய இடைஒடிவது திண்ணமென்று துக்கித்து, தூபுரம் அரற்ற - சிலம்பு கதறும்படி, வெம்கூற்றம் - கொடியயமன், பெண்ணுருக் கொண்டு வருதல்போல - பெண்ணினுருவத்தைப் பெற்று வருதல்போல, பெட்பின் மேககை - பெருமையுடைய மேககை, அவ்வுழிப் போந்தான் - அங்குவந்தான். எ-று.

விழுது விழுதலுடைய தென்னும் ஒன்றன் படர்க்கைப் பெயர்; விழு பகுதி, து ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி; வேது என்பதுபோல இடை நிலை பெறாத தொழிற்பெய் கொண்டொண்டு தொழிலாகு பெயரென்னலு மாம். அடுக்குத் துணிவுப்பொருளது. பிறை பிறத்தலுடைய தென்பது பொருள்; பிற பகுதி, ஐ வினைமுதற் பொருண்மை விசுதி, பகுதி யீற்று அகரக்கேடு கடைக்குறை. இது முதலிய ஏழு செய்யுளும் இவ்வத்தியாயத் தில்-ருக-ஆவது செய்யுள்போன்ற எழுசீர்க்குழிநெடி. லாகிரியவிருத்தம்.

97. (இ-ள்) விளிப்புபூத்து எறிந்த-கரைஉண்டாகிப் பரந்த, மேகலை ஒலிப்ப-மேகலாபரணம் ஒலிக்கவும், மின்னென - மின்னென்று சொல்லும் படி, மெல்மெல - மெள்ளமெள்ள, ஒதுங்கி - நடந்து, துளங்குஇடைஒல்க - நடுங்குகின்ற இடைதுவளவும், மேநகை வரலும் - மேநகையானவள் வருதலும், கோசிகன் அருதவும் துறந்தான் - கோசிகன் அருமையாகிய தவத்தைக் கைவிட்டு, ஆங்கு உளம்கனிந்து உருக-அவனைக் கண்டபோது உள்ளம் ஆசைமிகுந்து உருகியதனால், ஆங்கு அவனோடும் ஒருபதினாயிரம் பருவம் - அப்போது அவனோடு நேபதினாயிரவருஷம், அளந்து அறிவு அரிய இன்னலம் பருகி - அளவுசெய்து அறிதலருமையாகிய இனியசுகத்தை அது பவித்து, அமரரின் உளம்கனித்திருந்தான் - தேவர்களைப்போல மனம் களிப்புக்கொண்டிருந்தான். எ-று.

வளமபு ஓரம் : அது கரையை உணர்த்தினமையினால் இடவாரது பெயர். மேகலை ஒலிப்ப, ஒல்க என்னும் காரியப்பொருட்டாகிய வினயெச்ச மிரண்டுக்கி வரலுமென்னும் வினயெச்சங் கொண்டன.

98. (இ-ள்) மாயையின் கோட்பால் - மாயையினது சூழ்கையினால், மேநகையோடு மருவினன்ன - மேநகையினோடு சேர்ந்தேனென்று, தனைஇகழா - தன்அறிவை இகழ்ந்து, வேல்தடவுகண்அமிழ்தினை-வேல்போலும் பெருங் கண்களையுடைய அமிர்த்தத்தை ஒத்தமேநகையை, ஒல்லையின் விடுத்து - விளாவில் விட்டு, ஆயிரங்காதம் அகன்றுபோய் - ஆயிரங்காத வழி நீங்கிப்போய், வடதிசையின் ஆயிரம் பரும் - வடதிக்கில் ஆயிரம் வருடம், பொறி அவித்து அருதவும் புரிய - ஐம்பொறிகளின் வலியைக்கெடுத்து அரியதவத்தைச் செய்தமையினால், சேயநாள்மலரோன் - செந்நிறமாகிய புதியதாமரை மலரிலுள்ள பிரமன், மாமுனி எனப்பேர் - மகாமுனி யெனப்பேரை, சிறப்பொடும் இனிது அளித்து அகன்றான் - சிறப்பொடும் இனிமையாகத்தந்து அகன்றான். எ-று.

கொட்பு சுழற்சி. சேய பண்டியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரொச்சம்; செம்மை பகுதி, அ என்னும் பெயரொச்ச விசுதிப் புணர்ச்சியில், மையீறுகெட்டு, முன்றின்ற மகரமெய் யகரமெய் ஆகத் திரிந்தது. உ - ஆம் அடியில், அகன்ற என்பதை அகன்று எனத்திருத்துக. நாளென்றது மூலதாமனாயினும் படைப்புக் காலந்தொடங்கித் தன்னியல்பு கெடாமையை, தாமனாயின்னதென்பதை “புறக்குன்று புல்லிதழ் முன்னீர் பிரசம்பொருவில் செம்பொன், நிறக்குன்று கன்னிகை யென்கிரிதாது நிலமதனுள், பிறக்குந் துகள்முது மாசுணம் நாளம் பிரமன் வண்டு, சிறக்குந்திரியரங்கேசருந்திச் செழுமலர்க்கே” இக்கட்டளைக் கலித்துறையாலுணர்க.

99. (இ-ள்) முனிவரன்பின்னும் ஆயிரம்பருவம் - முனிசிரோட்டன் மேலும் ஆயிரம்யாண்டு, மூச்சுஅவித்து அருதவும்புரிய - மூச்சுடக்கி அரியதவத்தைச் செய்கையில், கனிஉறழ்த்சொல் அரம்பையை - முக்கனியை ஒத்த மதுரமாகிய சொல்லையுடைய அரம்பையை, அமரர்விடுத்தலும்-

தேவர் அனுப்புதலும், தனி அவன் காதிசேய்முன்னம் எய்த - தனித்து அவ் வரம்பைகாதிருமாரணுகிய முனிவனுக்கு எதிரில் வந்ததனால், பாறைஆக என்னத் தையலைச் சபித்து - பாறை ஆகக்கடவையென்று அப்பெண்ணைச் சபித்து, அருமுனிவன் புனிதநல்லொழுக்கம் பூண்டு-அருமையாகிய முனி வன் சுத்தமாகிய நல்ல ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு, கீழ்த்திசையில் போ யினன் அருதவம் புரிந்தான் - கிழக்குத் திக்குல்போய் அரிய தவத்தைச்செ ய்தான். எ-று.

ஓடொழுத் தொருமொழியாகிய சுவைப் பண்புணர்ந்தும் தீ என்பது குறுகி இரட்டி தித்தினன வினைப்பகுதியாகி தித்திப்பு, தித்தித்த, தித்தித் து, தித்தித்தது என வினை விகற்பங்கள் பிறக்கும். பண்படியாகப் பிறந்த முதனிலை வினையெச்சப் பொருள்பட நின்றது. தையல்-அலங்ஈரம்; இது பண்பாகுபெயராய்ப் பெண்ணையுணர்ந்தியது.

100. ஈனாஞ்ஞாறுபருவம் அருதவம்புரிந்து - ஆயிரம்வருடம் அரிய தவம்செய்து, பாரணம்பண்ணும் வெம்சொற்றை - உண்ணமுயலும் சுடு சோற்றை - அமரர்கோன் மறையவனாய் தருதினன்று இரத்தலும் - தேவர் களரசன் அந்தணனுருக்கொண்டு வந்து கொடுஎன்று யாசித்தலும், தயா வொடும் அளித்து - கருணையுடையனாய்க் கொடுத்து, புருவமத்தியை யின் இருவிழிசேர்த்து - புருவத்தினடுவில் இரண்டுகண்களின் பார்வையும் பொ ருந்தவைத்து, புலனொடு மூச்சுஎழாது அவித்து - ஐம்புல விருப்பத்தோடு மூச்சுப்புறத்தில் வராமல் அடக்கி, திரம்உறு முனிவன் - ஊக்கமுடைய முனிவன், ஆயிரம் பருவம் - ஆயிரம்வருடம், கீயிடை அருதவம்புரிந்தான் - ஐந்துதீக்குடுவில் அரியதவத்தைச் செய்தான். எ-று.

ஐந்துநென்பதில் நகரத்துக்கு ஓகரம் போலியாக வந்தது. தயா ஈற்றுகாரம் ஐகாரமாகத் திரியாது வந்தது. சோ, கலாஎன்பனவும் அவ்வா றே. புலம் இருகுறிலை யடுத்த மகரமாதலின் அதற்கு னகரம் போலியா கவந்தது. எழாது எதிர்மறை வினையெச்சம்: எழு பகுதி, ஆ எதிர்மறை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, த் எழுத்துப்பேறு, உவினை யெச்சவிகுதி. ஆயிரம் வருடம் தவஞ்செய்து முடித்தபின் சமைத்த உண வையுண்ண முயலுகையில் இம்முனிவன் முற்றத் துறந்தவனோ அல்லனோ என்று சோதித் துணரும்படி விருத்தவேதியனாய்வந்து யாசித்தனன். இவ ன் அவனுக்கே தந்தனன் தராவிட்டால் தவப்பயன் முற்றும் ஒழியும்.

101. (இ-ள்.) பேசு அருதவத்து முனிவரன் உச்சிபிளந்து-சொல் லுதலரிய தவத்தையுடைய மகாமுனிவனது உச்சியைப்பிளந்து, அழல்பிழ ம்பு எழுந்ததுங்கி - தீத்திரனொழுந்துயர்ந்து, மாசுஅறு புவனம் எங்கணும் புகையாய் - குற்றம்அற்ற பூமிமுற்றும் புகையாகி, மண்டலும் - நிறைதலும், மடஅனம் உகைக்கும்சன் - இளமை யாகிய அன்னத்தை ஏறிநடத்

தும் தலைவனாகிய பிரமன், ஆங்குளய்தி - அம்முனிவனிடம்வந்து, மகிழ்ந்தனம் பிரமவிருடி நீதவம்ஒழிக என்கு - நின்றவத்தை மகிழ்ந்தோம்நீபிரம இருடி தவத்தை விகென்று சொல்லி, பாசடைக் கமலப்பொகுட்டி னோன்அகல - பசுமையாகிய இலைகளையுடைய தாமரையின் பூம்பொகுட்டிலுள்ள அப்பிரமன் நீங்கினமையினால், பழமறை வசிட்டனை அடைந்தான் - பழமையாகிய வேதங்களையுணர்ந்த வசிட்டனிடஞ்சேர்ந்தான். ஏ-று.

பேச முதனிலைத தொழிற்பெயர். பிளந்து செய்வினைக்கும், செய்ப்பாட்டுவினைக்கும், தன்வினைக்கும், பிறவினைக்கும், செயப்படுபொருள் குன்றியவினைக்கும், செயப்படுபொருள் குன்றாவினைக்கும் பொதுவாயினும் இங்குச் செய்வினை தன்வினை செயப்படுபொருள் குன்றா வினைகளுக்குச் சிறப்பாகிய இறந்தகால வினையெச்சம் வசிட்டமுனிவன் வாயால் தான்பிரமவிருடியென் அழைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கருத்தால் வசிட்டனை அடைவானாயினான்.

102. (இ-ள்.) அன்னமாமுனிவன் இவன்என உரைத்து - அப்படிப்பட்ட பெருமுனிவன் இவனென்றசொல்லி, சனகன் நல்மரபும் ஆங்குடியும்பி, சனகனுடையகுற்றம்ற்றமரபின் பெருமைகளையும் சொல்லி, பன்அருகேள்விஉறு சதாந்தன் இருத்தலும்- சொல்லுதலரிய நூற்கேள்விமிக்க சதாந்தமுனிவன் இருத்தலும், கௌசிகன் - விசுவாமித்திரன், பரிதிதன் உயர்குலத்தின் அரசர்தம் தோற்றம்முழுவதும் - சூரியகுலத்திற்பிறந்த அரசர்களது பிறப்பின் 'சரிதமுழுதையும், தரளவென்கவினை மன்னவன்சனகன் - முத்துகளால் செய்த வெள்ளைக்குடையையுடைய சனகராசன், உணர்ந்து உளம்களிப்ப - அறிந்து மனம்களிக்கும்படி, மகிழ்வுடன் இனிதுஎடுத்து உரைத்தான் - களிப்போடு எடுத்துச்சொல்லினான். ஏ-று.

அன்ன இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம் : அன் பகுதி, ன் சந்தி, அ பெயரெச்ச விசுதி. அன்னான் எனக் குறிப்புமுற்றுவரும் : மற்றவினை விகற்பங்கள் முதனிலையடியாகப் பிறவா. முழுவது பண்புப்பெயர் ; முழு பகுதி, வ் சந்தி, அ சாரியை, து பகுதிப்பொருள் விசுதி : அடுத்த உம்மை முற்றும்மை. கவிகை தொழிலாகுபெயர் : கவி பகுதி, கு சாரியை, ஐ வினைமுதற் பொருண்மை விசுதி, உதரக்கேடு சந்தி எனவைத்துத் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயரென்னலுமாம்.

103. (இ-ள்.) நல்எழில் புதல்வர் இன்றி - நல்ல அழகுமிக்க புத்திரரில்லாமல், வலமைகள்போற்றி - பார்வதியை வணங்கியதனால், நங்கை - பெண்களின் சிறந்தவளாகிய, அல்லிஅமகமலை அன்ன சீதையை - அகவிதையையுடைய அழகிய தாமரையினுள்ள திருமகள் ஒத்தசீதையை, அரிதின் தந்தான் - அருமையாகப் பெற்றான், வல்லிலாப்பாகன் அம்பொன் வரிசிலை நல்கி - பூங்கொடியை ஒத்தபார்வதியை ஒருபாகத்திலுடைய சிவன் அழகிய பொன்னாகியகட்டியவிலைக்கொடுத்து, இந்தவில் இறுத்தவரகுற-இந்

தவில்லை வளைத்தவனுக்கே, உன்றன்மெல்லியல் கொடுத்திள்ளுஞன் - உன்னுடைய பெண்ணைக் கொடு என்று சொல்லினான். எ-று.

இது முதலிய பத்துச் செய்யுளும்-எஉ - ஆம் செய்யுளோடொத்த அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம். அல்லி உள்ளிதழ், புல்லி புறத்திதழ். வரைமுடிவிலுக்குப் பண்பாகுபெயர், மலைக்குத் தானியாகுபெயர், வல்லி உவமையாகுபெயர். மெல்லியல் பண்புத் தொகைப் பற்றிப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். மசட்டபாற்ற, மெல்லியற்கொடுத்திள்ளுத் தொடரில் நீர்மொழிகள் உயரநிலைப் பெயராகாதலாலும், இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராதலாலும் ஈடூ திரிந்தன.

104. (இ-ள்) எனப்புகன்ற - என்றசொல்லி, இலக குவைவேசனகன் என்று உயர்த்தோன் ரந்த - விளங்குகின்ற கூரியவேலைப்பிடி சதசனகன் ரிஷபக்கொடி மையுயர்த்துப்பிடித்த சிவன் தந்த, தனிச்சிலைகொணாமின் என்ன - ஒப்பில்லாத வில்லைக்கொண்டு வாருங்கொன்னென்று சொல்ல, சகட்டினில் கொண்டுநுகாட்ட - வண்டியில் கொண்டுவிட்டு (ஏவலாளர்)காட்ட, முனிக்கு இறை கண்ணின் தூண்ட - முனிவாதலைவனுசியவுகவாமித்திரன் கண்ணினாலேவ, முகில்திறம் பவளம்செவ்வாய் - காமேகம்போன்ற நிறத்தையும் பவளம்போன்ற சிவந்த வாயையுமுடைய, பனிப்பிறைப்பூயசெயதோளான் - குளிரச்சியாகிய பிறைவடிவாகச் செய்தபூணணிந்த தோள்களையுடைய சீராமன், பரிதியினிழிந்து சென்றான் - சூரியனைப்போலச் சிங்காசனத்தினின்று நிறைவி (வில்லினருகே) போயினான். எ-று.

உயர்த்தோன் ஆண்பாற்படாகுகைப் பிறவையையாகிய இறந்தகால வினையாலேயும் பெயர் : தன்வினை பிறவையையுக்குப் பொதுவாயினும், இங்குப்பிறவினையாய் நின்றஉயர் பகுதி, த்சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, ஆன் ஆண்பாற்படார்கை விருதி, இடில் வி என்னும் பிறவினை விருதிசொகுத்தலாயிற் றென்பாருமுளர். விருதி ஆ ஓவானது செய்யுளவழககு கொணர்மின் ஏவற்பன்மைவினை ; கொண்பகுதி, மின் ஏவற்பன்மை எதிர்சாலவிருதி, ர் விரிசுதல், ஆ அவ்வாதல் குறுக்கல். முதலடியில் 'எனன்று' என்பதை 'நேறு' எனத்திருந்துக.

105. (இ-ள்) சென்றதும் எடுத்து நாணில்செறித்ததும் - அருகே சென்றதையும் எடுத்து நாணில் சேர்த்ததையும், திரண்டசெம்பொன்குன்றவில் அனையவல்லி - திரண்ட உருவமுள்ள செம்பொன்மையாகிய வில்லைஒத்த வலியவில்லை, குழைத்ததும் - வளைத்ததையும், இறுத்தவாறும் - முறித்த விதத்தையும், ஒன்றிடா - (இமைகள்) ஒன்றோடொன்று பொருந்தி, இமையா நாட்டத்து - இமைக்காத கண்களையுடைய, அமரரும் உணரவில்லார் என்றிடில் - தேவரும் உணரமாட்டா ராயினொன்றால், இமைத்து நோக்கும் மனிதரோ - இமைத்துப் பார்க்கும் மனிதரோ, இனிது காண்பார் - திருத்தமாகக் காணவல்லார். எ-று.

சென்றது, செறித்தது, குறைத்தது மூன்றும் இறந்தகாலத்தொழி
ம்பெயர். பொற்குன்றம் பொன்னாகிய குன்றம், பொன்னுலாகிய குன்றம்
எனப் பண்புத் தொகையிலேத் தொடராகவும், மூன்றும் வேற்றுமைத் தொ
கையிலேத் தொடராகவுவகொள்க. குன்றவில் எவ் பதம் அது. ஒன்று முத
னிலேத்தொழிப்பெயர், இடா செய்யாவென்று வாய்பாட்டிற் றந்தகால க்னை
யெச்சம் ;* இது சூமையாத எழிமறைப் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையோடு
முடிந்தது.

106. (இ-ள்.) முருகு நந்தேதாற்றத்து ஐயன் - முருகன் ஒப்பா
கின்ற காட்சியையடைய பெரியோன், மூரிவிட்டு, நத்தலோகம் - வலிமை
யாகிய வில்லைமுடித்தலும், உருகுபெர் உவகைகவள்ளம். உருகுநின்றமிக்
சுகளிப்பாயி வெள்ளம், உவட்() எடுத்த ஒருமேய்த்தல் - பெருக்கெதித்
து வழியாகிற் றீ அசன், கருணைகாமுணியைரோட்டு - கருணைமிக் விக
வாமித்திரனைப் பார்த்து, கடிப்பார்முடித்தற்கு - புதியமகாநகர கிறை
வேற்றுத்தகாக, தருகிகர் அணையவண்கைத் தயரதற்கு - கற்பகத்தரு ஒப்பு
ப்பொருளாக ஒத்த சையைப்பெற்ற கையையுடைய தசரதனுக்கு, இன்
னே உணர்த்துக என்றான் - இப்போதே தெரிவிக்கக் கடவாயென்றுசொ
ன்னான். எ-று.

முருகு இளமைப் பண்பு பண்பியை ஆகுபெயராய் யுணர்ந்தியது. மு
டித்தற்கு இந்நான்கனுருபு நிமித்தகாரியப் பொருளது. நிக் கொன்பதும்
பண்பாகுபெயர்.

107. (இ-ள்.) கோகிகள் விடுத்த ஒலிகாண்டலும் - விசுவாமித்தி
ரன் அனுப்பிய திருமுகத்தைப் படித்ததுணாதலும், குமரரோடும் - மூன்று
புத்திரர்களுடனும், துசுஉலாம் துழைநுகப்பு - மெல்லிய ஆடைதங்குகி
ன்ற துட்பமாகிய இடையையும், தொண்டைவாய் மகளிரோடும் - கொவ்
வைக்கணியை ஒத்தவாயையுமுடைய மனைவியருடனும், மூகவண்டு அரற்
றும் தண்தார்த்தயரதன் - மூகவண்டிகள் ஒலிக்கின்ற குளிர்த மலர்மலை
யணிந்த தயரதன், முனிவர்குழ - முனிவர்கள் தண்ணைக்குழந்துவரும்படி,
காசகண்புச்சும் - இரத்தினங்கள் நித்திரிக்கின்ற, மாடககடிகர் மிதிலை
புக்கான் - மனைகளையுடைய காவல்கொண்ட நகரமாகிய மிதிலையில்புகுந்
தான். எ-று.

மகளிர் ஒருமை யீறுகெடாது நின்ற மகளென்பதன் பன்மை
யைக் காட்ட இர என்னும் பன்மையீறு புணர்ந்த பலர்பார்ப்பெயர். பெ
ண்டிர், புத்தேளிர் என்பவற்றிலும் அவ்விருதியைக் காண்க. மூகவண்டு
ஒருவகைவண்டு. உலாவுமென்பதில் சற்றுயிர் மெய்கெட்டது. தொண்டை
முதலாகுபெயர். கண்படுத்தலாவது இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டன. ஆத
லால் உறங்குவான்போல நின்ற நிலையினின்று அசையாமல் விளங்கல்.

108. (இ-ள்) குடவனை அலறி ஏங்க - குடம்போன்ற சங்குகள் அலறி ஒலிக்கவும், குணில்பொருமுரசம் ஆர்ப்ப - குறுங்கோலால் கொட்டப்படுகின்ற முரசங்கள் ஒலிக்கவும், உடைதிகைக் கடல்அம்தானை - எழுந்து உடைகின்ற அலைகளையுடைய கடலை ஒத்த அழகிய சேனையையும், ஒளிறுவேல் சனகன்போந்து - ஒளிசெய்கின்ற வேலையுமுடைய சனகன்வந்து, தடம் உடைப் பவளச்செவ்வாய்ச் சீதையை - பெருமையையுடைய பவளத்தை ஒத்த செவ்வாயையுடைய சீதையை, தழல்சான்று ஆக - தீச்சாட்சியாக, மடல்அலிழ் துளவிறுற்கு - இதழ்விரிந்த துளவமலர்மாலை யணிந்த சீராமனுக்கு, நீரோடும் வழங்கினான் - கீரோடுங்கொடுத்தான். எ-று.

109. (இ-ள்.) உருவஓடு அரிக்கண் செம்வாய் - (காதணியை) உருவம்படி செல்லுகின்ற செவ்வரிபடார்த கண்களையும் சிவந்தவாயையுமுடைய, ஊராமியை என்னும் மாதை - ஊராமியையென்னும் பெண்ணை, அருவனா அனைய தின்தோள் - உயர்ந்த மலை ஒத்த வன்மையாகிய தோள்களையுடைய, இலக்குவறகு அளித்து - இலட்சுமணனுக்குக் கொடுத்தது, நாளும் மருவலாக்கடர்த வைவேல் - எந்நாளும் பகைவரை வெற்றிகொண்ட கூரியவேலைப்பிடித்த, குசத்துவசன் தன்மகன் இருவரை - குசத்துவசனுடைய பெண்கள் இருவரை, பரதனுக்கும் சத்துருக்கிரற்கும் ஈந்தான் - பரதனுக்கும் சத்துருக்கினனுக்கும் கொடுத்தான். எ - று.

சனகனுடைய ஓளரசபுத்திரி மாண்டவியைப் பரதனுக்கும், இளை யானான குசத்துவசனுடைய புத்திரிகளாகிய ஊராமியையும் இலட்சுமணனும், சுதகாதினியைச் சத்துருக்கிரனுக்கும் கொடுத்தனனென்ப. பகவான் வான்மீகமுனிவா.

110. (இ-ள்) மணவியைமுடிந்தபின்னர் - கல்யாணத்தொழில் முடிந்தபின்பு, மன்னாகோன் மைந்தர்குழ - தசரதசக்கரவர்த்தி புத்திரர்குழத்துவரும்படி, பணிவரும் பவளத்தாறு - பணிந்து வருகின்ற பவளநிறமுள்ள நெற்குலையுடைய, செந்நெல் அம்படப்பைவேலி - செந்நெல்வயலாகிய வேலியையுடைய, அணிகெழுமிதிலைங்கி - அழகுமிருந்த மிதிலநகரத்தினின்றுநீங்கி, அகல்நகர்க்கு ஏகம் எல்லை - பரந்தஅயோத்தியநகரத்துக்குப் போகுங்காலையில், துணிகதிர்ப் பரசுராமன் - (பகைவர் தலைகளை) துண்டிக்கின்ற கிரணமமைந்த மழுவாயுதத்தையுடைய இராமன், இராமனை நோக்கிச் சொல்வான் - சீராமனைப்பார்த்துச் சொல்வான். எ-று.

111. (இ-ள்.) பாற்றினம்சுழலும்சூலப்படையினோன் - பருந்தின்குட்டம்மேலேசுழுகின்ற சூலாயுதத்தை யுடையசிவன், அளித்தவில்லை - கொடுத்தவில்லை, இறுத்ததுஆற்றல்கொள்ளனா - முறித்ததுவல்லமையோ என்றுவினாவி, அணிமணிமுழுவல்கோட்டி - அழகிய முத்துவிளங்குவதுபோலச் சிரித்து, இந்தவில ஏற்றுதினன்று அளித்தலும் - இவ்வில்லை நானேற்றென்றுகொடுத்தலும், இமைப்பின் ஏற்றி - ஒருமாத்திரைப்பொழுதில் நானே

ற்றி, கூற்றுஉறழ் பகழிக்கு - யமன்ஒத்த அம்புக்கு, என்கொல் இலக்குநீ
கூறுகன்றான் - யாதுஇலக்குநீ சொல்களன்று கேட்டான். எ-று.

112. (இ-ள்.) ஈட்டிய தவங்கள்யாவும் - நான்சம்பாதித்த எல்லா
த்தவங்களையும், எய்துகொன்றிடுதிஎன்ன - எய்து அழித்திடு என்றசொல்
ல, பூட்டியபகழிஒன்றால் - (வில்லில்)பூட்டின அம்பொன்றினால், பொன்
நகர்புகவம் கூற்றி - (அத்தவங்கள்) சுவர்க்கத்தில் புகுதலையுஞ்செய்து, வா
ள்திறல் இனையோடும் - வாட்போரில் வல்லமையுடைய தம்பிமாரோடும்,
மன்னொடும் - தயரரசர்கரவர்த்தியோடும், சிலைஇராமன் - கோதண்டத்
தையுடைய சீராமன், சேடுஇன பரிசிதாரும் - மிக்க இளமையாகிய குரி
யன் (உயரத்தைக் கடக்கமாட்டாமல்) தாழ்ந்த செல்கின்ற, மணிமதில் அ
யோத்திகேர்ச்சான் - இரத்தினமிழைத்த மதிலாற்குழப்பட்ட அயோத்தி
யில் சோநதான். எ-று.

ஈட்டிய பிறவினையாடிய இறந்தகாலப் பெயரொச்சம் : ஈண்டு தன்
வினைப் பகுதி, மெல்லொற்று வல்லொற்றாய் நின்ற ஈட்டு பிறவினைப் பகுதி,
இன் இறந்தகால இடைநிலை, இதனீற்று நகரக்கேடு கடைக்குறை விகா
ரம், ய் சந்தி, அ பெயரொச்ச விசுதி. இறந்தோனை விண்ணேறினானென்
னும் வழக்கைப பற்றிப் பொன்னகர்ப் புகவுமாற்றியென்றார். உம்மை இ
றந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை. புகவு தொழிற்பெயர்; புக பகுதி, வு புடை
பெயர்ச்சி விசுதி. இடைச்சொல் பெயரோடொக்கு மாதலால், மிகுதிப்
பொருளதாகியமன்னென்னும் இடைச்சொல் அரசனுக்குப் பண்பாகுபெர்.

இராமன்வனம்புகுந்த வத்தியாயம்.

1. (இ-ள்.) நாகுஇளகமுகின் மிடறுகொப்புளிச்சும் - மிகஇளங்க
முசுமரத்தினது மிடறுகொப்புளிக்கின்ற, நறவுபாய் வயல்வளம்பு உடுத்த-
தேன்பாய்கின்ற வயல்களை ஓரத்தில்(ஆடையாக)உடுத்த,கேகயத்தரசர் கா
ணிய-கேகயநாட்டு அரசனைக்காணும்படி, வீருப்பின் - வீருப்பத்தால்,பரத
னும் இளவலும்-பரதனும் சத்துருக்கிடனும், கிளர்ந்த ஓகையின்-மேலெழு
மகிழ்ச்சியினால், அடைந்தகாலையின் - போனகாலத்தில், ஒன்றார் உதிரம்
உண்டு ஊன்சுவைத்துஒளிரும் - பலகவருடைய வுதிரத்தைக் குடித்துண்
னைச் சுவையறிந்து நின்று விளங்குகின்ற, வாகைவேல் அரசன் - வெற்றி
மாலையணிவேலையுடைய தயரதன், சுமந்திரன்முதலாம் மந்திரத்தலைவரோ
டுஉணர்ப்பான் - சுமந்திரன் முதலாகிய சிறந்த மந்திரியரோடு சொல்லு
வான். எ - று.

நாகு ஒருபொருட் பன்மொழி. காணிய செய்யிய என்வாய்பாட்
டெதிர்கால வினையெச்சம்; இதில் வீருதி இய; இது எதிர்காலங் காட்டி-

யது. இளவல் பண்புப்பெயர்; இது பண்பாகுபெயர். ஒன்றா எதிர்மறை வினையாலணையும்பெயர்; ஒன்றென்பதன் மூல ஆசிய ஒன்று பகுதி, ஆமறை விசுதி, உகரக்கேசி சந்தி, விசுதி ஆன், விசுதி ஆகாரக்கேசி முதற்குற. மந்திரத்தலையோ டென்னும் மூன்றனுருபு ஏழாவதனிடப் பொருளது.

2 (இ-ள்) கற்பகக்கானத்து அரசவீற்றிருக்கும்- கற்பகச்சோலையில்பொருமையாக அரசிருக்கின்ற, சடவுளும் ஏக்கறவுளய்த - இடதிரனும் (தனகசிலதே என்னும்)கவலையை அடையும்படி, பல்பலகாலம் உலகுஎல்லாம்அளித்தேன்- மிகப்பலநாள் பூமிமுற்றும்சாட்சதேன், ஓர்ஓர்பருமணி மெளலி-விளநகுசின்ற பருமையாகிய இரத்தினங்களுடைய முடிஎய, இன் அற்பினின் ஐராமற்கு இனி - அன்பினால் சீராமனுக்கு, அணிபெறச்சூட்டி - அழகுபெறும்படிச் சூட்டி, அகல்நிலம் அவன் அடிப்படுத்தி - பரந்த பூமியை அவன்பாதத்தின் கீழ்ப்படச்செய்து, எழுபுளமுற்று உடலம்உலங்க - எலும்புகள் மேலெழுத்து உடலம் உலரும்படி, மாசவத்தின் இருப்பது என்கருத்துஎன இசைத்தான் - பெரிய தவத்தொழிலில் இருத்தல் என தெண்ணமென்று சொல்லினான். எ-று.

கற்பகக்கானம் பலவினீட்டத்தற் கிழமைப் பொருளதாசிய ஆரம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். ஐந்துதருக்களாவன.-சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம். இவ்வைந்துக்கும் கற்பகமென்பது பொதுப்பெயராயும் வழங்குதலால் ஒன்றன் கூட்டத் தற்கிழமை என்னலுமாம். உலகு இடவாகுபெயர். எல்லாம் ஒருமையிற் பன்மைவந்த பால்வழுவமைதி. எழுந்து என்னும் சினை வினை வளங்க என்னும் முதல் வினையோடு முடிந்தது.

3 (இ-ள்.) காந்துளரி கவிழ்ச்சுக் கடகம் - பிரகாசித்து ஒளியைக்கொட்டுகின்ற காப்பு, நீள்முண்டக்காவலன் - சிறுதுள்ள முன்னங்கையுடைய தகரதனது, மொழிஎதிர்விருப்பி - சொல்லுக்கு எதிராக விரும்பி, ஆய்ந்ததுநகேள்வி வசிட்டன் முரலோர் - ஆராய்ந்த நூல்களின் புலமையையும் கேள்விகளையுமுடைய வசிட்டன் முதலானோர், இராமனுக்கு ஆங்குஅதுவிளம்பி - சீராமனுக்கு அப்போது அதனைச்சொல்லி, எத்துழைநகரம்புனைகளை - உயர்ந்த நகரத்தை அலங்கரிக்க விரும்பி என்று, முரசும் இயம்பு ஒலிகேட்டலும் - முரசுஒலிக்கின்ற முரசுமே கேட்குதலும், கூனியார்தன் வாய்ப்படுத்த - கூனியானவன் பாம்புதன் வாயில் அகப்படுத்தின, பறவையின் பதைத்து - பறவைபோலப் பதைத்து, கேசுயன்பாவை பால் அடைந்தான் - கேசுயராச குமாரத்தியினிடம் சேர்ந்தான். எ-று.

வசிட்டனை என்பதில் ஐ சாரியை. வசிட்டன் முதல் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்; முதல்பண்பாகுபெயர். பாவை உவமையாகுபெயர், கைகேசியின் பிதாவிற்பெயர் அசுவபதி.

இராமன் வனம்புகுந்த வத்தியாயம். எக

4. (இ-ள்.) மாந்தவன் மைந்தன் - உனது சந்தர்த்தி புத்திரன் பணிமுடிபுனைந்து - அரசனின் நினைந்தது முடியையுடைய மாந்தல் புரசுக, பெரிய பூமியை அரசு செய்யாந்து, நீன் மைந்தன் மூலம் - உன் புத்திரன் இராமன் கைகளினாலும் வந்து, உனது அருகி - உணவையுடைய, இழிவுஉறது - அவமரிப்பை உடையாய், இராமற்கு எரிமணிமௌலிகுட்டிதல் - விளங்குகின்ற மலிமுடிபுட்டியை, பாறு இனம் கழலும் பரிதிவேல் அரசனாக - பருந்திய கூட்டம்சுழலுகின்ற சூரியனை ஒத்த ஒளியுள்ள வேலைப்பிடித்த அரசனுக்கு, உளத்தால் விலகினைப் பணிப்ப - சொல்லி நீவிசுகெனது சொல்ல, வேலகடவுகென - வேலப்பாலும் பெருமகன்களையுடைய கைகேசி, மன்னவாழ்வாழ் பாய - அரசனிடத்துச் சென்ற, முனிவொன்மொன்மெல் உண்டான் - சோபததோடு இடையறாமல் மெல்லச் சொல்ல வந்தான். எ-று.

உனது முதனிலையிந்த மொழிவாகுபெயர். அடுக்கு இடையறாமைப்பொருளது முன்புபாடுபெயராயது சூரியன் உண்டிது, அது இடவாகுபெயராய் உரிமையுடையது அரசன் கையில வேலையேறிப்பிறத்தே வந்தால் இவ்வல்லாவுடையவரது பூமிமுதலிய உறுப்புகள் குறைதலின்னைமெனக் கருதி, அவ்வுதிர் மாமசாகனை உண்ணவிரும்பிச் சுழலுவனவாயின. சமூகம் என்னும் பெயரொச்சு எதுவும்கருவியுடையகுமாதலால் வேலென்னும் கருவிப்பெயர் கொண்டு நென்க.

5. (இ-ள்.) முன்னம்நீசரால் என்ற நல்வரங்கள் இரண்டும்-தேர் செலுத்தியகாலத்தில் நீகொடுப்பேனென்ற நல்வரம் கரிரண்டையும், சண்டைதவளனமொழிய - இப்போதுகொடுப்பேன் கேட்க, என்உயிர்கருதினன் விறும் அளிப்புகேட்டான் - என் உயிரை நீ கொடு என்று கேட்டாலும் கொடுப்பேன் கேட்கக்கூடவை என்று சொல்ல, இருநிலம்முழுதும் - பெரிய பூமிமுழுமையும், பன்னாநுதிப்பின்பரதனுக்கு அளிப்பது ஒருவரம்-பேசுதலரிய சிறப்பினையுடைய பரதனுக்குக் கொடுப்பது ஒருவரம், சமூப்பருவம் - பதினான்குவருவம், முடிபுத்த - பொன்முடி அணிதலை ஒழித்து, இராமன் கானிலைப்போவது ஒருவரம்எனப்புகன்றான் - இராமன் காட்டில போய்வசிப்பது ஒருவரமென்று சொல்லினான். எ-று.

முன்னம் பரதபாடுபெயராய்ச் காலத்தை உணர்த்தியது. தருவல் தன்மையொருமை எதிகால விசேஷமுற்ற தாபகுதி, நுவிரித்தல் விகாரம், வ் எதிகால இடைநிலை, அலரன்மையொருமை விசுதி : இவ் விசுதி தன்மை ஒருமையில் எதிகால முற்றுக்கே வரும். அளிப்பது, போவது என்னுங் காரியங்களை வரமெனக் காரணமாக உபசரித்தா.

6. (இ-ள்.) முரசுஒலிகேட்ட அகனமெல்புள்ளின் - முரசினதுஒசையைக்கேட்ட மென்மையான அகணப்பரவைபோல, மூச்சுஅவிர்து ஒருவகைதேறி - மூச்சுடங்கி ஒருவகையாகத் தெளிந்து, பரதனுக்கு உலகம்அளிப்பன்- பரதனுக்குப் பூமியைக்கொடுப்பேன், என் மைந்தன் படை

வனம் புகாது அளித்திடிகளன்று - என்புத்திரனாகிய சீராமன் படர்ந்தவனத்தில் போகாமல் கருணைசெய்களன்று, அரசாகோன் இரப்ப மறுத்தலும் - சக்கரவர்த்தி யாக்க (அதற்குக்கைகேசி) உடன்படாதிருத்தலும், மெய்ம்மை ஆவியின் சிறந்தது என்று அளித்து - சத்தியம் உயிரினும் சிறந்தது என்ற (அவ்வரங்களை) கொடுத்தது, பொருகிலையிராமன் தனைத்தருக என - போர்செய்கின்ற வில்லைப்பிடித்த இராமனை அழைத்துவா என்று, சுமந்திரனொடும் தனிப்புக்கன்றான் - சுமந்திரனொடு தானேசொன்னான். எ-று.

7. (இ-ள்) மைம்முதில்கமலக்காடுபுத்தனைய - கரியமேகம்செந்தாமரை மலர்க்காடு பூத்தாலொத்த, மணிநிற அண்ணல்முன் எய்தி - நீலமணிநிறத்தை ஒத்தபெரியோனாகிய சீராமன் முன்போய், கைம்மலா குவித்துச் சுமந்திரன் அழைப்ப - கைகளாகிய தாமரைமலர்களைக் குவித்துச் சுமந்திரன் அழைக்க, கலிமான்னதேர் இனிது இவ்வந்து - கழவாளம் பூண்ட குதிகைகளைக் கட்டிய தேரில் இனிமையாசனறி, தெவ்முனை கடந்த சினவுவேற் காளை - பகைவரது போராவென்ற கோபிக்கின்ற வேலைத்தாங்கிய இடபத்தை ஒத்த சீராமன், தயரதன் மருங்குசென்று எய்தி - தசரதனுக்குப் பக்கத்தில் போய்ச்சேர்ந்து, எம்மை ஆள்உடையாய் அழைத்தது என்னென்ன - எங்களை ஆளுதலுடையானே அழைத்தது யாதுகாரியம் என்று கேட்க, இறைவன் நெஞ்ச அயர்ந்து சேர்ந்தனன் - சக்கரவர்த்தி (எப்படிச் சொல்வதென மனம்சோர்ந்து கலங்கினான். எ-று.

8. (இ-ள்) கல்லும்வல்லுரும்பும் வெண்ணெய் என்று னாப்ப - கருங்கல்லும் வன்மையாகிய இரும்பும் (தன்வன்மைக்கு) வெண்ணெய் என்று சொல்லுமபடி, காழ்ப்பிமனத்தகைகேசி - தின்மையாகிய மனமுடையகைகேசி, மல்அடுதிணிதோட் பரதனுக்கு உலகம்வழங்கி - மற்போர் செய்யவல்ல வலியமைந்த தோள்களையுடைய பரசனுக்குப் பூமியைக்கொடுத்து, நீ எழ்இருபருவம் - நீ பதினான்கு வருடம், கொல்புலிவழங்குகாணிடை - கொல்லுமியல்புள்ள புலிகள் திரிகின்ற காட்டில், திரியக்கூற்றினன் உந்தை என்று உணாப்ப - சஞ்சரிக்கச்சொல்லினான் உன்பிதா என்று சொல்ல, வில்விழுங்கு உயாதோட்செம்மல் - கோதண்டதலத எளிதாகத் தாங்குகின்ற தோளையுடைய நற்குணமுடைய சீராமன், நீ பணித்த விலக்கலன் எனத் தொழுது அகன்றான் - நீ கட்டளையிட்டவற்றை விலக்கேனென்று தொழுது அப்புறப்பட்டான். எ-று.

காழ் வைரம் ; இது தின்மையை உணர்த்தியது. மனத்த சினை யடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரொச்சம் ; மனம் பகுதி, அத்துச்சாரியை, அ பெயரொச்ச விசுவதி, மகரக்கேடும், அகரக்கேடும், உகரக்கேடும் சந்தி. திணிதோள் வினைத்தொகை நிலைத்தொடர் ; விரிந்தால் திணிந்த, திணிகின்ற, திணியும் என விரியும். இங்கு நிகழ்காலத்ததாகக் கொள். வில்லை விழுங்குதலாவது தோளினது பருமனுக்கும், வலிக்கும் போதாமல் அதனில் கிடத்தலை. வில் என்பதற்கு ஒளி எனப்பொருள்கொண்டு, ஒளியையுண்ட

தோனென உரைப்பினும் பொருந்தும் இருவழியும் இராமனடாம வேற்றுமைத் தொகை என பது வலிந்து கோடலாய நன்றது.

9. (இ-ள்) கோசலைஉறையும் கோயிலுள்ளம்தி - கௌசலைவசிக் கும் மாளிகையினுட்போய, கொற்றவன பணிஉரைத்தது - அரண் கட்டளை யைச்செரூலி, உள்ளமமாசு அற, தேற்றி - உள்ளம் குற்றம் நீங்கும்படி தேற்செய்து, சுமித்திரையோடு மன்னுழைப்போக எனக்கூறி, சுமித்திரா தேவியோடு அரசனிடம் போகக்கடவை என்றுசொல்லி, பூசல வண்டுஅறைதார இளையவனோடும் - ஒன்றோடொன்று போளாச் செய்கின்ற வண்டுகள் ஒலிசெய்த மாலைவணிந்த இலட்சுமணனோடும், புரிநரம்பு இரங்குத்குதலை - கடழ யாழ்மபுகள் இரங்குநர மதுரமாதிய சூதலைச்சொல்லையுடைய, தேசகணபதியும் சீதைபின் சொடர - ஒளி விடும்நீங்காத சீதைபின் தொடர்ந்துவர், தயரதன் மருங்குநென்று அடைந்தான் - தயரதன்பகம் போயச் சொந்தான். எ-று.

10. (இ-ள்) தயரதன் வருததம் ரோகி உள்ளழிந்து - தசரதன் படும் வருத்தத்தை நோக்கிஉள்ளமநைந்து, சுமநிரன் தளாவொடுமாழிக் - சுமநிரன் தளாச்சியோடு துன்பப்பட்டி, அயாவொடும் கலுழந்து - கோகத்தோடுஅழுது, கொடியகைகேசி முகத்தினைநோக்கி துதுறைவான்-கொடுமையுடைய கைகேசி முகத்தைப்பார்த்து இதைச்சொல்வான், செயிராறுகடவுள் முனிவன் நல்அருளால் - குற்றமற்ற தெய்வதன்மை யுள்ளமுனிவனது நல்லகருணையினால், திருவளாகேகயத்துஅரசன் - செல்வம்வளர்கின்ற கேகயதேசத்து அரசன், உயிரடைவறறின் பாடையும் உணர்ந்து - உயிருடைய எல்லாப்பிராணிகளின் பாஷைகளையும் அறிந்து, ஆங்கு ஒழுகுநான் தமமில் ஒருநான் - நடக்கின்ற நாள்களில் ஒருநான் எ-று.

நாள்பால பகாஅஃறிணைப் பெயராயினும் இங்குப் பலவீன்பா லென்பது தானேற்ற தம் என்னும் சாயையால விளங்கிற்று கொடிய குறிப்புப் பெயரொச்சம் கொடுமை பகுதி, அகர விசுதிப்புணர்ச்சியில், மையீறுகெட்டது, உகரம் இ ஆனதும், யகரமெய்த் தோற்றமும் சந்தி. உடைய என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரொச்சத்தின் அகரவீறு தொகுத்தல்.

11 (இ-ள்) மல்தடவுத்தோளான் - மற்போரில்பெருமையுள்ளதோள்களையுடைய கேகயராசன், மனைவியோடு இனிதினவைகியமலா அணைப்புறத்தில்-மனையாளோடு இன்பமாகத் தங்கியிருந்த புஷ்பசயனத்தில், சிற்றெறும்பு ஒழுங்கில சேறலும்-சிற்றெறும்புகள் நேராகச்செல்லலும், அரசன் சேவடி கட்டக அரிதுஎன்ன - அரசனது சிவந்தபாதத்தைக் கட்டிநடுசெல்லவது அரிது என்று (ஒரொறும்பு) சொல்ல, அயல் உறறுமேவும் எறும்பு - (அதற்கு) அயலில் பொருந்தியுள்ள எறும்பு, அயல்ஓளஎறும்புடன் - பாகத்துள்ள ஓளஎறும்புடனே, வெகுணடு உடைத்திடுதல் - (அரசனை) கோபித்

துப் பேசுதலை, கொற்றம்வேல் மன்னன் உணர்ந்தான் நகைப்ப - வெற்றியைத் தரத்தகுந்த வேலைதாங்கிய கேகயன் கேட்டுணர்ந்து சிரிக்க, கோல்தொடி நகைத்தது என்னென்றான் - அழகிய வளையலணிந்த மனைவி நகைத்தது யாதென்று கேட்டாள். எ-று.

சேறலும் இறந்தகால வினையெச்சம்; செல் பகுதி, து, அல் சாரியைகள், உம் இறந்தகால வினையெச்ச விருதி, பகுதி எகரம் ஏகாரமாதல் நீட்டல், லகரக்கேடும், தகரம் தகரமாதலும், உகரக்கேடும் சந்தி. சேவடி செம்மை என்னும் பண்புப்பெயர் அடிஎன்னும் வருமொழி புணர்ந்தபோது, மையீறுகெட்டு, மகரம் வகரமாகி முதல் நீண்டது; சேயடி என மகரம் யகரமாகத் திரிதலுமுண்டு. உடனென்னும் மூன்றாவதன்சொல்லுருபு ஏழாவதனிடப் பொருளது. கோற்றொடி பண்புத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப்பெயர்; கோலமென்பது - அழகு; இது கடை குறைந்தது. தொடி தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; தொடி பகுதி, இ செயப்படுபொருண்மை விருதி, உகரக்கேடு சந்தி.

12. (இ-ள்.) ஈங்குஇதுறுவலின்என்ஆவிமுடியும்-உன்னிடத்துஇதைச் சொல்லினால் என்உயிர்உடலினின்றும்நீங்கும், (ஆதலால்) இயம்பலன்என்னவும்-சொல்லேனென்று சொல்லவும், கோங்கு அலர்சூழலான் மறுத்துக்கூறுகஎன்று உரைத்துமுனிதலும் - வாசனைபரந்த கூர்மையுடையான் (அரசன்சொல்லி) தடுத்துக்கூறக் கடவைஎன்று சொல்லிக்கோபித்தலும்-கோ அடுவேலான் - பகைஅரசர்களை (போரில்) கொல்லுகின்ற வேலைப்பிடித்த கேகயன், தீங்குஉறும் உள்ளத்து அரிவைதோள் நலத்தின் - (தனக்கு) தீங்கு வருதற்குக் காரணமாகிய பெண்ணினது தோளினின்பத்தைக் காட்டினும், தீதுவேறு இன்றுஎனவிடுத்தான் - தீமையைத்தருவது வேறுபொருள் இலதென்று துணிந்து (அவளை) கைவிட்டான், ஆங்குஅவள் அகட்டில் தோன்றிய உனக்கும் - அககேகயநாட்டில் அவள் வயிற்றில் பிறந்தஉனக்கும், அருள்உறுமோ என அறைந்தான் - கருணைதோன்றுமோ என்று சொல்லினான். எ-று.

இயம்பலன் எதிர்மறை வினையுற்று, இயம்பு பகுதி, அத்தொழிலை மறுத்த அல் எதிர்மறை விருதி, அனைத்தமொரு பகுதி, அன் தன்மை பொருமை விருதி. என்னவுமென்ற உம்மை உயர்வுசிறப்பு. பரிமளத்தை உணர்ந்தும் கொங்கென்னும் பண்புப்பெயர் கோங்கென நீட்டல்பெற்றது. கோ உயாதினை ஆனொருமைக்கும், பன்மைக்கும் பொதுவாயினும் இங்குப் பன்மையாய் நின்றது. நலத்தினென்னும் ஐந்தனுருபு எல்லைப்பொருளது. வேறு பண்பாகுபெயர். அகடு தான்பெற்ற உணவின்சாரத்தை எல்லா உறுப்புகளுக்கும் சரியாகத் தருதலால் பண்பாகுபெயர்; அகடு நடு.

13. (இ-ள்) மழைஉறழ் நடவுக்கைத்தயரதன் - மேகத்தை ஒத்த பெருங்கைகளையுடைய தசரதன், மனைவாழ்மங்கையர் வயிறு அலைத்து

இராமன் வனம்புகுந்த வத்தியாயம். அந்

ங்கி - மனையில் வாழ்கின்ற பெண்கள் வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு அழுது, அழுகுரல் ஒதை, அழுகின்ற குரலின் ஒசை, கடையுசமுடிவின் ஆர்கலி உடைந்தால்என - கலியுகத்தின் முடிவில் கடல்கள் கரை புரண்டாற்போல, ஒலிப்ப- ஒலிச்சு, கழைகளிதறுகண்கடாக்களிறு அனையான் - கரும்பை முறித்துத் தின்னும் அஞ்சாமையுடைய மதயானையை ஒத்த சீராமன், காவலன்பனிதலைக்கொண்டு - தசரதனுடைய கட்டனையைத் தலைமேற்கொண்டு, குழைபொருதலுக் கட்டுகொடியொடும் - குண்டலத்தைத் தாக்குகின்ற பெருங் கண்களையுடைய புங்கொடியை ஒத்த சீதையினோடும், இனைய கோவொடும் வளநகர கடற்கரையின் - இலட்சுமணனோடு வளமுடைய அயோத்தியைத் தாண்டினான். எ-று.

மனைவாழ் மங்கையராவா தயரதனுடைய மனைவிமார் அறுபதினுயிரம்போ, யுகக்கடை கடையுசுமன நின்றமையால் இலக்கணப்போலி; கடாம் மதம்.

14. (இ-ள்.) கொடிஞ்சிமான் தடவுத்தோ சமந்திரன் விடுப்ப - மேல்மொட்டமைந்த குதிகைகளைப் பூட்டிய பெரிய தேரைச் சமந்திரன் ஓட்ட, கோன்றார் அழுதுபின்சொடர - ராஜநகரத்து ஜனங்கள் அழுது கொண்டு பின்தொடர்ந்துவர, தடவுத்திகைக் கரத்தால் நவமணிகொழிக்கும் - பெரிய அலைகளாகிய கைகளால் ஒன்பது வகை இரத்தினங்களை ஒதுக்குகின்ற, கங்கை அம்களாயினில் சார்ந்து - கங்கைக்களையைச்சார்ந்து, தொடர்ந்தபின் செல்வோர் அறிவுஊறவண்ணம் - விடாமல் பின்னேவருகின்ற நகரத்துக்குடிகள் அறியாதவிதம், துன்றுஇருளினிட மறைந்துவகி - அடர்ந்த இருளில் மறைந்துசென்று, மடங்கல்வறு அனையான் - சிங்கங்களில் ஆண்சிங்கம்போன்ற சீராமன், முனிவரர் உறையும்சாலையின் - முனிசிரோட்டர் வசிக்கின்ற பன்னசாலையில், மகிழ்வுடன் அடைந்தான் - மகிழ்ச்சியாயடைந்தான் எ-று.

மான், கோன் இரண்டுபெயர்களும்தான் எனவும் சாரியை. நகர் இடவாகுபெயர், கங்கையங்களை என்பதில் அம் சாரியை, மடங்கல்யானைமுதலியவற்றின் மேல்பாய்கையில் முன்னங்கால் பின்னங்கால் வால்முதலியன மடங்குதலால் தொழிலாகுபெயர். இதுஒன்றுக்கும்மடங்காதது என்பதுபொருளென்பாரை வினையாலணையும் பெயர்பால் காட்டும் விருதியுடையதாயிருத்தல்வேண்டுமே இதில் யாதெனவினாவமுதக்க. ஏறு தொழிலாகுபெயர்.

15. (இ-ள்.) அலத்தகமருட்டிவருந்து - (செந்நிறத்தால்) செம்பஞ்சியை மயங்கச்செய்து (நடையால்) வருந்துகின்ற, அணிகொள்கேடி அணங்கோடும் - அழகைப்பெற்ற மெல்லிய பாதங்களையுடைய தெய்வப்பெண்கள்தான் சானகியோடும், இலக்குவனோடும் - இலட்சுமணனோடும், உயர்காவின் - உயர்ந்த சோலையில், செல்வுழி-போனபோது, போந்த குகனோடும் தோழமைஎய்தி - காணவந்த குகனுடன் சிநேகமடைந்து, ஒலித்தடவுத்திகைநீர்க்கங்கையாறு அகன்று - ஒசையைச் செய்கின்ற பெரிய அலைகளையுடைய

கங்கையாற்றை கடந்து, பரத்துவன் கண்டு அவன் ஒருவி - பரத்துவாச முனிவனைக் கண்டு அங்கிருந்து நீங்கி, சிலத்தழும்பு இருந்ததடவுப்புயத்து அண்ணல் - வில்லினது தழும்புள்ள பெருந்தோள்சனை யுடையோனாகிய சீராமன், சிரதிரகூடம் எய்தினன் - சித்திரகூட மலையை அடைந்தான். ௭-று.

சிறித்ப் பண்புத் தொகைநிலந் தொடர் ; விரிந்தால் சிறுமையாகிய அடிஎன விரியும் ; சிறுமையென்னும் நிலைமொழியோடு அடியென்னும் வருமொழி புணர்ந்தபோது, பகுதி மை யீறுகெட்டு, இகரம் சகாரமாகி, உகரங்கெட்டது. செல்வழி என்னும் வினையெச்சத்தில் வகரம் உடம்படு மெய்யல்லாத சந்தி. ஒருவி தன்வினை பிறவினைகளுக்கும் பொதுவாயினும் இங்குத் தன்வினை இறந்தகால வினையெச்சமாகப் பிறந்து.

16. (இ-ள்.) கோதைவெல் தடவுக்கை சயரதன் ஆங்கு - மாலை யணிந்த வேலைப்பிடித்த பெருந் கையையடைய சயரதன் அப்போது, கோ சலைகேட்டி - சொசலையேசன், யான்முன்னம் ஏதமஇல் வேட்டம்ஆடு வான்எய்தி - முன்னாலுற்றம்இல்லாத வேட்டைஆடும்படி (காட்டில்)போய், கங்குலின் இருடிதன்மகனவ - இருட்டோதில் சலபோசனென்னுமு னிவனுடைய புத்திரனாகிய சுசோசனென்னும் சிறுவனை, தீதுடியில் விலங்குள்ளுறையது வீழ்த்திடலும் - தீமையுள்ள செயலுடைய விலங்கெ ன்று கருதி அம்பைவிட்டு விழச்செய்தலும், சிறுவன் நல்மொழியினைக்கே ட்டி - அச்சிறுவனுடைய நல்லசொற்களைக் கேட்டு, காதலோடு எடுத்து-வி ருப்பத்துடன் ஈனெடுத்து, அவன் தந்தைகைக் கொடுத்து உள்ள ஆறுஉ ணைத்தேன் - அவனுடைய பிதாவின் கையில் கொடுத்து நடந்தசெய்தியை ச்சொல்லினேன். ௭-று.

வேட்டம் முதனிலையிலாத் தொழிற்பெயர். மக ஆண்பால் பெண் பால்சுளுக்குப் பொதுவாகிய பெயராயினும், பின்னே சிறுவனென்றமை யால் ஆண்பாலை யுணர்த்திற்று. காசிபமுனிவனுடைய குமாரன் விருத்தே சனன் அவன் குமாரன் சலபோசன், அவன் குமாரனாகிய சுசோசனெ ன்பவன் நான் இருகண் பார்வையுமில்லாத எந்தாயையும் தந்தையையும் உறியில்வைத்துக் காவர் தடிமுனையிலுமுடித்து காவவேன். இப்போது பரு குதற்கு நீர்சேட்டனர். நான் தேடிவந்து கரகம்கொண்டு நீர்மொள்ளுகி ன்ற காலையானேத் தும்பியினால் நீருட்கொளவுகின்ற ஒலியென மயங்கி எய்தனை. வினாவில் அவ்விருவருக்கும் நீர் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து என் சாவையும் சொல்லென்றனன் தசரதன் அவ்வாறே அத்தாய் தந்தையரி டம்சொல்லினன்.

17. (இ-ள்.) கண்டில்லாமுனிவன் மத்தரின்மயங்கி - பார்வையில் லாத சலபோசமுனிவன் பித்தரைப்போல மயக்கங்கொண்டு, இறந்திடுமை ந்தனைததழவி - இறந்த புத்திரனைத்ததழவி, புத்திரசோகத்து இறத்தி நீள

இராமன் வனம்புகுந்த வத்தியாயம். அநு

ன்ன - புத்திரசோகத்தினாலே நீ இறப்பாய் என்ற, உன்னை என்ன முனிந்
து உரைத்து - புகைகளும்படி என்னை கோபித்துச் சிந்தித்து, சித்தம்மா
ழாந்து - மனம் மிக்க துன்பமுற்று, பன்னியோடு மயிதி - தன்பத்தினி
யோடுகூடி, கிறுவன் வெம்தபுல் புகுந்து அவுத்தான் - சித வுனுக்காகமுட்
மய வெவ்விய தியில்தானும் நழைந்த இறந்தான், வித்தகமுனியன் சாப
மாதுஎன்ன - ஞானமுடைய முனிவனிட்ட சாபம் இதுவாகும் என்று,
விளம்பினன், அயரும் வல்பையில - சொவ்வின்வனாகிச் சோகிக்கும்
போது. ஏ-று.

தருவிஎன்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் உரைத்தென்னும் வினை
கொண்டது. மாழ்கு என்னும் முதனிலையோடு யா என்பதன் மலுஉ ஆ
டிய ஆ என்பது புணர்ந்தபோது முதனிலைவினை கடைசகுறையாகி நின்ற
மாழா பகுதி, தீ சந்தி, த் திறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்ச விகுதி,
சந்தித்தகரம் நகரமாதல் மெலித்தல் ; கடைசகுறை பெறுதாயின் மாழ்கி
ன, மாழ்கி, மாழ்கினான், மாழ்கல் எனவரும், ஈகென்னும் கூட்டியாகப்பிற
ந்த குறிப்பு வினமுற்று சாபத்தின்பயிற்சு கூட்டிகின்றது.

18. (இ-ள்.) சித்திரகூடத்தி இராமன் எய்தியது - சித்திரகூடம்
லையில் சீராமன் சேர்ந்ததை, சொப்ப சமந்திரன் மொழியாம் அசுதிறம் -
சொல்லிய சமந்திரனுடைய சொல்லாகிய அவ்வகை, அரசன்மாற்பு அகம்
பிளப்ப இறந்தலும் - அரசன் மாலைப் பிளந்ததனால் உயிர் நீங்குதலும்,
கனவுகண்டு அழுங்கி - கனவுக்கண்டு மனம்வராந்தி, முத்தம்வெள்கவிகைப்ப
ரதனும் - முத்தினுற்செய்த வெள்ளகுடையையுடைய பரதனும், ஒன்றார்
முடைகமழ் குருதிவேல்-பகைவருடைய புலால்நாற்ற மணக்கின்ற இரத்த
ம்படிந்த வேலுத்தாங்கிய, தடவுக்கைச் சத்துருக்களனும் - பெருந் கையை
யுடைய சதுருக்களினும், கேகயம் அகன்று - கேகயநாட்டினின்றும் நீங்கி,
தன்புனல் அயோத்தியில் அடைந்தார - குளிர்த நீவளமுடைய அயோ
த்தியில் சொந்தார். ஏ-று.

எய்தியது இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர் ; எய்து பகுதி, இன் இறந்
தகால இடைநிலை, அ சாரியை, து புடைபெயர்ச்சி விகுதி, இடைநிலை
கரக்கேடு கடைக்குறை, ய் சந்தி. மார்பகம் ஒற்றமைப் பொருளதாகிய
ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர்.

19. (இ-ள்.) மல்தடவுத் திணிதோள்மைந்தர் - மற்போரில் வல்ல
பெரிய வன்மையாகிய தோள்களையுடைய பரதசத்துருக்கினர், கைகேகி
லர் அடிவணங்கினாரிற் - கைகேசியினுடைய தாமரைமலர்போன்றபாத
ங்களைவணங்கி நிற்க, ஆங்குஅவன் உற்றவை அனைத்தும் உரைப்ப - அப்
போது நடந்தவற்றை யெல்லாம் சொல்லியதனால், உருமுவீழ்அரவுஎனாடு
ங்கி - இடிவீழ்ந்த பாம்புபோல நடுங்கி, பெற்றவெம் கூற்றை முனிந்தபோ
ய் - தன்னைப்பெற்ற சொல்ப யமனையொத்த கைகேசியை வெறுத்துப்

போய், அரசன் அடியின்வீழ்ந்து அழுது பேதறலும் - தசாதனுடைய பா தங்களின்மேல் விழுந்து கலங்குதலும், சுற்றவார்தெருட்ட - சுற்றணாந்தமே லோர் தெளிவித்ததனால், தாதையை வேள்வித் தழலினில் - தந்தையை ஓளபாசனாக்கினியில், கடன்கழித்தனன் - தான் செய்யவேண்டியகடமை களைச் செய்ரான பரதன். எ-று.

இறந்தவன் முன்செய்தவர்த ஓளபாசனாக்கினியை உரிமைக்கட ன்செய அன்றுமூட் மயானத்தில் இறந்தவனை ஏற்றும் சிவதயில் செத் துக் கொளுத்தல் அந்தனா, அரசா, வைசியா மூவர்க்குமுரியது. கூற்று சொல்லால் அஹோயாயாயினும், பொருளால் உயாதினை ஆண்பாலாதலால் கைகெடிகையக் கூற்றுஎன உருவகப்படுத்தினது பால்வழுவுமைதி என்க; சொன்மாத்திரத்தில் திணைவழுவுமைதி.

20. (இ-ள்.) உர்வதகனைகண்ஆய் அளித்தடிவ்வுலகம்-நின்பிதாபூத வாக்ககாத்த இவ்வுலகத்தை, காக்களன வசிட்டனைமுதலோர் - நீகாக்ககட டவையென்று வசிட்டன் முதலியபேரினோர், தெளிவுஉற உணர்ப்பமறுத்த னன் ஐகி - மனம்செவியுமபடி சொல்ல அடைமறத்து, சித்திரகூடமவந்து எய்தி - சித்திரகூடம் சென்றுஅடைந்து, தனைஅவிழ் கமலக் கண்ணனைவ ணங்கி - கட்டவிழ்ந்த தாமனாமலாபோன்ற கண்ணுடைய சீராமனைவண ங்கி, தந்தை விண்அடைந்தமைசாற்ற - தந்தை விண்ணுலகை அடைந்த செய்தியைச் சொல்லியதனால், உளம்மெலிவு எய்திக்கலுழ்ந்து - மனந்தள ர்ந்து அழுது, தன்னாதைக்கு உறுகடன் யாவையும் கழித்தான் - தன்தந் தைக்குச் செய்யவேண்டிய உரிமைக் கடனைச் செய்தனன். எ-று.

களைகண் அலைந்தவருடைய துன்பர்களை ஒழிக்கின்ற இடம்என ப்பொருள்படுகின்ற இஃதொடர்மொழி ஒரு சொல்லின் தன்மையது. வசி ட்டனை என்பதில் ஐ சாரியை, தனையவிழ கமலமென்றது தாமரைப் புதும லரை. கமலம் பொருளாகுபெயர். கடம்என்பது கடனென எனகரம் போ லிபெற்றது.

21. (இ-ள்.) உன்கடன் - உன்கடமை, புறவுபூண்டு உலகமளிப்ப து - காக்குந்தொழில் மேற்கொண்டு பூமியை ஆளுநல், என்கடன்-என்க டமை, நின்போற்றல் - நிண்ணைவனங்குதல், எனத்தொழுது - என்றுவண ங்கி, பரதன்வீழ்ந்துஇரப்ப - பரதன் சீராமனுடைய பாதங்களில் தண்ட மிட்டு யாசிக்க, சழீஇக்கொடு என்வாய்மை பழுதுஉழுது - தழுவிக்கொ ண்டி என்மெய்மை குற்றப்படாமல், எர்ப்புபருவம் நீ அரசன்ஆய்- பதினா ன்குவருடம் நீ அரசனாகி, உலகம் அளித்திளன்ன - உலகத்தைக் காவென் றுகட்டனையிட, பணிந்து அவன்பாதுகை இரண்டும் - பரதன்வணங்கிஅச் சீராமனுடைய மிதியடிகளிரண்டையும், எரிமணி இமைக்கும் மௌலியி ல்புனைந்து - ஒளியுள்ள இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற முடிபோல அல ங்காரமாகச் சுமந்து, நந்திஅம்பதியிட இருந்தான் - நந்திக்கிராமத்தில் இருந்தான். எ-று.

இராமன் வனம்புகுந்த வத்தியாயம். அள

புரவு சொழிற்பெயர், புரபகுதி, வு புடைபெயர்ச்சி விருதி. நிற் போற்றல் இது இரண்டாம் வேற்றுமைச் சொல்லு கிலைத்தொடராதலால் “நின்றியல்பாம் உறவே” என்ற இயலபின் விகாரமாயிற்று, தழீஇக்கொ ளென்பதில் அளபெடை சொல்லிசை அளபெடை மொண்டென்பதன் ம லுஉ கொடு.

22. (இ-ள்.) சித்திரகூடம் நீயி - சித்திரகூட மலையினின்று நீங் கி, திசைமுகன் அனையகேண்மை அத்திரி-நான்முகனை ஒத்த (உயிர்களிட த்து) அன்புள்ள அத்திரிமுனிவன், உறையும்சாலை அடைந்து-வசிக்கும் பன் னசாலையை அடைந்து, அருகைய அப்பின்கொத்து அலர்மலை சாந்தம் - அம்முனிவன்பத்தினியாசிய அருகைய புங்கொத்த கள் பரந்துள்ள மலை யையும்சந்தன நுதையுர, சானகிகு அளிப்புகொண்டு - சேதக்குக்கொடு ககப்பெற்று, தத்தநீர் அருவிச்சாரல் - நுன்னுகின்ற நீரையுடைய அருவி யின் பக்கத்துள்ள, தண்டல அரணியம் சாரநான் - தண்டகாரணியமெ ன்னும் வனத்தை அடைந்தான் இராமன். எ-று.

இது முதலிய பதினெட்டுச் செய்யுளும் முதற்சீரும், நான்காஞ்சீரு ம் விளவிற்றுதிச் சீராகவும், ஒழிந்த நான்குசீரும் மாவிறதிச் சீராகவும் வந் த அடி நான்கா லமைந்தன ஆதலால் அறகோச கழிநெடிவாசிரிய விருத் தமென்க. திசை நான்கென்னும் எண்ண உணரத்திய குறிப்புச்சொல். கேண்மை கேளாருந்தன்மை, கேள் - உறவு. இது தன்காரணமாகிய அ ன்பை உணர்த்தியது.

23. (இ-ள்.) கழைபொருது உருத்தமுத்தின் - மூங்கில்கள் (ஒன்றி னோடொன்று) தாக்கியதனால் சிந்திய முத்துகளினால், கவைஅடி பெயர்ப்ப மாழ்கி - பிளந்தவடிவுள்ள கால்சனை எடுத்துவைக்க வருந்தி, உழையினம் ஒதுங்குகானின் உறுதலும் - மான்கூட்டம் பக்கமாகச்செல்லும் காட்டில் சோதலும், உருமுசீற்றதது அழல்உமிழ் - இடியைஒத்த கோபமமைந்ததீ யைக் கக்குகின்ற, குருதிப்பேழ்வாய் - (உண்ட) இரத்தம்வழிசின்ற பெரிய வாயையுடைய, விராதன் ஆயிழையையெளவ - விராதன் சானகியை எடு த்துச் சென்றதனால், நிழல்உமிழ் வாள்ன்வீட்டி - ஒளியைவீசுகின்ற வானி னால் (இராமலட்சுமணர்) வெட்டி, நிலத்திடைப் புதைத்திட்டார் - (அவன் உடலை) மண்ணில் புதைத்தார். எ-று.

பொருது காரணப் பொருட்டாகிய இறந்தகாலச் செயவெனெச்ச த்தின் திரிபு. உரும என்னும் பெயர் சிறந்தமென்னும் வருமொழிப் புணர் ச்சியில உகரச்சாரியை பெற்றது. ஆயிழை விளைந்தொகைப் புறத்துப் பிற ந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்.

24. (இ-ள்.) அங்குஅவன் எழுந்து - அவ்வுடலினின்றும் அவன் எழுந்து, முன்னாந்துப்புரு - அரக்கனுவதற்கு முன்னான தும்புரு, அரம்

பைதன்னால் - அரம்பை என்னும் தேவவேசியினால், சோபொங்குருமரன் இட்ட - புகழ்மிருந்த குபேரன்கொடுத்த, சாபம்போக்கினை என்று ஏந்தி-சாபத்தை நீக்கினுயென்று துதித்து, தங்குதன்பதியின் ஏக - வசிக்கின்ற நகரத்துக்குச்செல்ல, சரபங்குந்தனக்கு - சரபங்கமுனிவனுக்கு, மீளா-மீண்டிவராத, தூங்கநல் முத்திநலகி - உயாவாகிய நல்லவீட்டுலகை அருளி, நொல்நெறிசெல்லும் எல்லை - பழமையாகிய காட்டுவழியில் செல்லுங் காலே. எ-று.

நான் தம்புருவென்னுங் காந்தரவான், குபேரனிடஞ் செல்லும் அரம்பையைக் கண்டு விருப்புமிருந்து தீச்செயல் புரித்தமையால் குபேரனிடம் சாபத்தினால் அரக்கனாயினேன் என்றான் விராதன். பிரமனால் அனுகூலப்படுத்தி இந்திரன் சரபங்கமுனிவரை நோக்கிப் பிரமன் தன்னுலகுக்கு அழைக்கவரச்சொல்லினனென, அம்முனிவன் நான்நெடுங்காலம் பெருந்தவம் செய்தேனையால், இப்படிப்பட்ட பதவிகளைப்பெற விருப்பமில்லென்று மறுக்கனன். இந்திரன் வந்த அடம்பரத்தைக் கண்டு சீராமன் தனியே செல்லுதலும் அம்முனிவன்கண்டு வேதம் விதித்த தீயை மூட்டிச் சீராமனிடத்து விடைபெற்று மனைவியுடன் அத்தியில் மூழ்கவீட்டுலகை அடைந்தனன்.

25. (இ-ள்.) பசுவின்தோல் மெய்யில் போர்த்து - பசுவினதுதோலை உடலில் போர்த்துக்கொண்டு, பாய்புலி திரியுமாபோல - பாய்புலியல்புடைய புலிதிரியும் வகைபோல - வசைஅறும் முனிவரோடும் தாங்கியும் - நிக்நையில்லாத முனிவரது வேடத்தைப் பூண்டு, வனத்திலுள்ள காட்டிலுள்ள, நிக்சரர்க்கோறல்என் - இராகததரைச் கொல்லுதல்என்ன, நீதியோ என்று - நீதியாகுமோஎன்ற, சீகை - சானகி, அகிமுதற் படைகள் தாங்கின் - வாள்முதலிய ஆயுதங்களைப் பிடித்தால், வன்கண்மை அடுக்கும் அன்றே (உயிர்களினிடத்து) இரக்க நிலாமை துணிவாகச்சேரும். எ-று.

உம்மை உயர்வு சிறப்பு, பசுவின்றோல் கினைத்தற்கிழமைப் பொருளாதாய ஆற்றம் வேற்றமைத் தொகை. இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி. கொல அசை - ஓ எதிர்மறை. அன்றே என்னும் இடைச்சொல் தேற்றப் பொருள்தரும் இடைச்சொல்.

26. (இ-ள்) என்ன ஓர்காதை உடம்பு - இப்படி என்று ஒரு கதையுளது, கேட்டிளம்பெருமஎன்னு - கேள்எம் பெரியானே என்று சொல்லி, தன் இருகைகள் கூப்பி - தன்இரண்டு கைகளையுங்குவித்து, சானகி உடலாக்கல்உற்றாள் - சானகிசொல்லுதல் சொட்டினாள், முன்னம் ஓர் முனிவன் செய்த தவத்தினை - முன்னாளில் ஒருமுனிவன் செய்ததவத்தை, அழிக்கமுன்னி - அழிக்க நினைத்து, பொன்னாககு இறைவன் - அமராவதிகுத்தலைவனாகிய இந்திரன், ஓர்வாள் முனிகையில் கொடுத்துப்போனான் - ஒருவாளை முனிகையில் கொடுத்தாவிட்டுப் போனான். எ-று.

இராமன் வனம்புகுந்தவத்தியாபாம். அசு

உணாககல தொழிற்பெயா, உணா பகுதி, க சாதி, கு சாரியை, அல் புடைபெயாச்சி யுகுதி, உகரககேய சந்தி. கூப்பி பிறவனையாகிய இறந்தகால வனையெச்சம்; கூம்பு தன்விலைப் பகுதி மெல்லொறநுவல்லொற றுதலாகிய விகாரம் பெற்ற கூப்பு பிறவனெப்பகுதி, உகரத்திலா திரிபாகிய இகரம் இறந்தகால வனையெச்ச விருதி, உகரககேய சந்தி.

27. (இ-ள்) அதுகாத்தலவேண்டி - உவ்வானை (துறப்பிரயாமல்) காத்துக்கொள்ளுதல் விருமபி, வயிரவாள்ளையிலுடைய - வைரப்பிரியுள்ள வாளைகளையிலுரித்து, நலதவன கொடியவனவுடல்மரம் - நல்லதவன செய்யும் முனியன் பூங்கொழுகையும் வலியுடலுடைய மரங்களுக்கும், குறைபடுத்து - வெட்டி, பின்னா - பழையபின், பற்றடல் - வலங்கு யாவும் - தன்னிடமவந்த எல்லாவிலங்குகளையும், ஒறத்து வான்நிதி தத - அறநூல் - அறநாடி தது வான்நிதி த பயனல், பற்றுகில்வந்தி - எரிநின்ற பயனுடைய நரகத்தில் சார்ந்து, பருவரல்உழந்தான் - துன்பம் அதுபலிந்தான். எ-று.

28. (இ-ள்) ஆதலால் வரிவில்தி - ஆகையால் கட்டமைந்தவிலைத்தாங்கி, அரக்ககலா முனிநதுகோறல் - இராககதனை கோபித்துக் கொல்லுதல், தீதுஎனஉரைப்ப - தீதென்றுசொல்ல, ஐயன் சீதைசொல்ம கிழந்துகேட்டு - தலைவன் சீதையினுடைய சொல்லைகிழந்துகேட்டு, மாத வா தமக்குமுன்னம் - பெருந்தவத்தை யுடையார்க்கு முன்னே, வஞ்சினம் உரைத்தஅற்றால் - சபதத்தைநான் சொல்லிய முறைமையினால், பாதகாக் கொல்லின் - அப்பாவிகளைக்கொன்றால், நனைமையந்திடும் - (அக்கோலை) நன்மையைத்தரும், பழிஉறது - நிந்தைசாராது. எ-று.

தீது குறிப்பு வினைமுற்று. வஞ்சினமென்றது அறத்தை ஆகக்வும் அல்லதைப் போக்கவுமே யான் விலையெந்தியது என்று தம்மைக் கண்டு அடைக்கலம் புகுந்த தண்டகாரணிய முனிவர்களுக்குக் கூறிய சபதத்தை. கொல்லின்னம் மையந்திடும் என்பதில் கொல்லுதற் றோழிலைச் சுட்டிய அது என்னும் சுட்டுதல்தோன்றா எழுவாய்.

29. (இ-ள்) அன்றியும் - அல்லாமலும், அரசா ஏதிரிப்பதேஅறமதுஆகும் - ஆயுதத்தைத்தாங்குவதே அரசகுலத்தினார்க்குத் தருமநிலைஆகும், மன்றல்தம்முமலாய்என்ன - மணம்அமைந்த அமுசிய கூந்தலையுடையாளேயென்று, வரிசிலை இராமன்கூறி - கட்டுள்ள கோதண்டத்தைத் தாங்கிய சீராமன்சொல்லி, துன்றுஅருதவததின்மிகக் சுதீர்க்கணன் - அருமையாகிய அடைதற்குரிய தவத்தில்க்க சுதீட்சணமுனிவன், வழிமுன்காட்ட - வழியைமுன்னின்று காட்டி யதனால், தென்தமிழ்முனிவன்சாலை - தெற்கில் வழங்கும் தமிழை வெளிப்படுத்தின அகத்திய முனிவனுபன்னசாலை, அணித்துஎன - சமீபத்திலுள்ளதென்று, செல்லுமஎல்லை-போகும் போது. எ-று.

உம்மை இறந்ததுதழீஇய எச்சவுமமை, ஏ பிரிநிலை. அறமது என்ன பதில் அசாரியை, து பகுதிப்பொருள் விருதியாயினும் தன்னை யேற்ற பெ

யரின்பாற் பொதுமையை நீக்குகின்றது. மன்றலங் குழலாய் சினையடியாகப் பிறந்த குழலாளென்னும் பெண்பாற்பெயர் விளியுருபேற்று ஈற்று ளகரம யகரமாய்த் திரிந்தது .ஆதலால் அன்மொழித் தொகை அன்று.

30. (இ-ள்)செல்நெறியதனில்-போகும்வழியில்,ஓர் தாமநாமமெனில்-தாமமாமலர்க்கையுடைய மெனில், தெய்வநல்முழவு இயம்பக்கேட்டு - தெய்வத்தன்மையுள்ள நல்லமிருதங்கம் ஒலிக்கக்கேட்டு, நன்னும்ஓர் முனிவனோடும் - எதிர்வருகின்ற ஒப்பற்ற தர்மபிர்து என்னும் முனிவனிடத்து, மன்னும் இதுஎன் என்ன இடைவிடாது ஒலிக்கின்ற ஒலியாதென்றுகேட்டக, மறைபயில் மாண்கி கண்ணன் - வேதங்கள் தேர்ந்துள்ள மாண்கொருணி, என்னும் நல்முனிவன் - என்னப்படும் நல்லமுனிவன், நீருள்இரு தவம்புரியும்எல்லை - நீர்க்குள் பெருந்தவத்தைச் செய்யும்போது, ஏ-று.

நெறியதனில், நெறியது பகுதிப்பொருள் விசுதிபெற்ற இடப்பெயர், இல் ஏழாம்வேற்றுமை உருபு, அன் உருப்புணர்ச்சியில் வந்த சாரியை. மற்று, கொல் அசை. இருந்தவம் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்; விரிந்தால் இருமையாகிய தவமென விரியும். இருமையென்னும் பண்புப்பெயர் தவமென்னும் வருமொழிப் புணர்ச்சியில் மையீறுகெட்டதும், இனவெழுத்து மிகுதலும் சந்தி.

31. (இ-ள்) ஏத்து அருமுனிவன் செய்யும் - துதித்தல் முடியாத முனிவன் செய்கின்ற, இநதவம் ஒழிப்ப - பெருந்தவத்தை ஒழிப்பதற்கு, தெய்வக்கூத்தியர் ஐவர்தம்மை - தேவலோகத்து நடனப் பெண்கள் ஐந்து பேரை, வயிரவாள் குரிசில்வை - வச்சிராயுதத்தையுடைய தேவரசன் அனுப்பியதனால், வேய்த்தடவுத் தோளார்எய்த - மூங்கில்போலும் பெருந்தோள்கையுடைய தெய்வப்பெண்கள்வர, முனிஉளம்விழந்து - முனிவன்உள்ளத்தில் விருப்புக்கொண்டு, வாவிநீத்தம் ஓர்சாலைஆக - தடாகத்தின் நீர்வெள்ளம் சிறந்த இடமாக, தவத்தினால் நிறுவிஅன்னோன் - தவத்தினால் நிலைபெறச்செய்து அம்முனிவன். ஏ-று.

ஏத்தரு என்பதில் ஏத்து முதனிலைத் தொழிற்பெயரொனக்கொண்டு எழுவாய்த் தொகாநிலைத் தொடரொனினும், ஏத்த எனப்பதம்பிரித்துச் செய்யவெனெச்சத் தீறு தொகுத்தல் பெற்றதெனினும் பொருந்தும். கூத்தியர் தொழிலடியாகப் பிறந்தபலர்பாற்பெயர்; கூத்துமுதனிலையிலலாத் தொழிற்பெயர் பகுதி, இ பெண்பால் விசுதி,உகரக்கேடு சந்தி,இவ்வொருமைப் பெயரின் பன்மையை உணர்த்தவந்த அர் பலர்பால் விசுதி, ய் சந்தி. நீத்தம் நீர்த்தப்படுவதென்னும் பொருளில் நீந்து பகுதி, அம் செய்யப்படு பொருண்மை விசுதி, நகரம் தகரமானதும், உகரக்கேடும் சந்தி, அம் புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்தும் விசுதி எனக்கொண்டு, தொழிலாகுபெயரொனினு மொக்கும். நிறுவி இறந்தகாலவினையெச்சம்; நில் தன்வீனைப் பகுதி, து பிறவினை விசுதி, லகரக்கேடும், தகரத்திரிபும் சந்தி. இங்ஙனம் முடிந்த நிறு பிற

வினைப்பகுதி, வ் சந்தி, உ சாரியை ; இ இறந்தகால வினையெச்ச விருதி. உகரச்சாரியை பெறுது வரின் நீரீஇ என்ற சொல்லிசை அளபேற்று வரும்.

32. (இ-ள்.) திருமபு அனுக்கும் செம்சொல் - மதுரமாகிய கரும் பின்சுவையை அழிக்கவல்ல நல்லசொற்களைப் பேசவல்ல, தெரிவையர் நலன் உண்டு. ஆட - பெண்கள் சுகத்தை உண்டபின் ஆடாநிற்க, சதியின் ஆடும் அமலை இம்முழக்கம் என்ன - ஈனவொற்றின்படி மடிக்கின்ற ஓசை நமக்குக் கேட்கின்ற இவ்வோசை என்று சொல்ல, வாங்குவில் தடவுத்தோள் அண்ணல் - வளைப்பதற்குரிய ல்லலைத்தாங்கிய பெருந்தோளையுடைய பெரியோனாகிய சீராமன், அவைவிரும்பிக்கேட்டு - அவற்றை விருப்பமாய்க்கேட்டு, நீங்குழி இளவலோமம் இராகவன் - (தருமபிருது) நீங்கிய காலத்தில் சீராமன் தம்பியுடனே நடந்தனன். எ-று.

ஆடும் என்னும் பெயரொச்சம் தன்காரியமாகிய அமலை என்னும் காரியப் பெயர்கொண்டது. முழக்கமென்பது தொழிற்பெயர் ; பகுதி முழங்கு. கரும்பு பொருளாகுபெயர். அண்ணல், இளவல் பண்பாகுபெயர் ; அல் பகுதிப்பொருள் விருதி.

33. (இ-ள்.) வில்வலன் துணவன் ஆகும் - வில்வலனென்பவன் தன் தம்பியாகிய, வெய்யவாதாபிதன்னை - கொடியவாதாபியை, ஒல்லையில் தகரது ஆக்கி - வினாவில் ஆடாக்கி, ஒறுத்தணன் புழுக்கல் - துண்டித்த சையால் சமைத்தகறியை, ஆங்குப்புல்லிய மறையோர்க்கு ஊட்டி - தன்னிடம்வந்த வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்களுக்கு உண்பித்து, போதுக என்று இயம்ப - வரசுக்கடவாயென்று அழைக்க, வெய்யோன்வல்லையில் முனிவர்வீய - கொடிய அசுரனாகிய வாதாபி உடனே முனிவர் இறக்கும்படி, வயிறுபோழ்ந்து ஏருவான் - (அவரது) வயிற்றைப் பிளந்துகொண்டு வெளியே வருவான். எ-று.

வெய்ய பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரொச்சம் ; வெம்மை பகுதி, அ பெயரொச்சவிருதி, மையீறுகெட்டதும், முன்னின்ற மகரமெய்ய கரமானதும், தனிக்குறின்முன் ஒற்றாகிய அம்மெய் இரட்டியதும் சந்தி, இது வெவ்விய எனவும் வரும். இது மகரமெய் வகர மெய்யாகத் திரிந்து இகரச்சாரியையும், இரட்டிய வகரச்சந்தியும், யகரச்சந்தியும் பெற்றது. தகரது இதில் அகரம் சாரியையும், து பகுதிப்பொருள் விருதியும் ஆகும். புழுக்கல் பிறவினைத் தொழிற்பெயர் ; இது ஆகுபெயராய் வேவீத்த பொருளுக்காயிற்று. தன்வினைத் தொழிற்பெயர் புழுக்கல். ஒறுத்த காரணப்பொருட்டாகிய இறந்தகாலப் பெயரொச்சம் ஊனென்னும் காரியப்பெயர் கொண்டது.

34. (இ-ள்.) செம்தமிழ்மணக்கும் - செம்மையாகிய தமிழ்மணக்கின்ற, செவ்வாய்க்குறுமுனிதனக்கு - சிவந்தவாயையுடைய அகத்திய முனிவனுக்கு, தீயோன் வெம் திறல் தம்பிதன்னை - மிக்கவலியமைந்த தம்பி வாதாபியை,

இன்னவாற்றணம் விருந்துசெய்ய - பேறசொல்லியபடி. விருந்துசெய்துஅழைக்க, அந்தம் இவ்வலியோன்தன்னை - முடிவில்லாத வலியுடையவாதாரியை, அகட்டி டைஅறுத்த - வயிற்றினுள் சீரணிக்கச்செய்த, வெற்றிமைந்துடைய முயி வஞ்சாலே - வெற்றியையும் தவவலிமையையுமுடைய அகத்தியமுனிவனதுசாலை, பாதுகா வறங்கல்உற்றான், இது என்றுசொல்லினான். எ-று.

மக்களுடைய இயற்கை யுருவினும் குறுகிய உருவமுடைமையால் குறுமுனிவனென்னும் பெயர்வழங்கியது, தம்பி பொருளடியாகப் பிறந்த இனையானென்னு முறைப்பெயர் ; தாம் பகுதி, பி இனையவனென்னும் முறைப் பொருண்மை விசுதி, பகுதி ஒருமைபிற்பன்மை வந்தவழுவமைதி, தம் ஆசல குறுக்கல் விகாரம். இன்ன வண்ணமென்பது இன்னணமென மரீஇயது. முனிவன் இறைவனை யாரோடும் பேசாமல்கிந்தனைசெய்பவன்.

35. (இ-ள்.) தமிழ்முனிசாலைஎய்தி இறைந்தலும் - தமிழை வெளியிட்ட அசுத்தியமுனிவனது பன்னசாலையை அடைந்துவணங்குதலும், தவதின்மிக்கோன் - தவத்தில் மிகுந்த அகத்தியமுனிவன், உழிக்குநர் வானம்விலும் டூனியும் உதவக்கொண்டு - கதிராகிகின்றவானையுமில்லையும் அம்புரத்தாணியையும் கொடுக்கவாங்கி, ஆங்கு- அப்போது, அமை உறழ்தோளியோடும் - மூங்கில்ஒத்த தோளையுடைய சாநகியோடும், ஐயனும் இனையகோவும் - சிராமனும் இலட்சுமணனும், கமழல் அத்துறை சூழ்பஞ்சவடியினில்-(தல்லமலா) மணத்தையுடைய அழகிய ஆற்றின்துறையால் சூழப்பட்ட பஞ்சவடியில், கடிது சென்றார் - வினாவாகச் சென்றார்கள். எ-று.

பஞ்சவடி ஐந்து ஆலமரங்களையுடையஇடம் ; வடம்-ஆலமரம். கடிது உரிச்சொலடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையெச்சம் ; கடி பகுதி, த எழுத்துப்பேறு, உ வினையெச்ச விசுதி இவ்வாறன்றிப் பண்புப்பெயரடி யாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையெச்சமெனினும் ஒச்சும்; வினாவப் பொருளதாடிய கடுமை பகுதி, உகரவினை யெச்சவிசுதிப் புணர்ச்சியில், மையீறுகெட்டதும், உகரம் இகரமானதும் சந்தி, த் எழுத்துப்பேறு.

36. (இ-ள்.) அவ்வுழிஎருவைமன்னன்சடாயு-அவ்விடத்தில் கருகுகளுக்கு அரசனாகியசடாயு, வந்துஅணுகலோடும் - வந்துநெருங்குதலும், செவ்வீசோ இராமன்கோகி - நற்குண நற்செய்கை சோத்துள்ள சீராமன்பார்த்து; யானாசீ செப்புகளென்ன - நீ எத்தன்மையாய்சொல்லக்கடவை என்றுகேட்க, எவ்வெலாத்திசையுமவென்றதயரதன்தோழன்யான்-எப்படிப்பட்ட திக்கிலுள்ளாரா யெல்லாம் வெற்றிகொண்ட தயரதனுடைய சிநேகன் நான், என்கவ்வைஇல் மரபின் செய்திகுளென்ன - எனது துன்பப்படுதலிலாத பரம்பரையினது செய்தியைக் கேளென்று, கமழல் உற்றான் - சொல்லினான். எ-று

செவ்வி செம்மையென்பது போன்ற பண்புப்பெயர் ; செம்புகுதி, இகரம் பகுதிப்பொருள் விசுதி, மகரம் வகரமாகத் திரிபுதம், அது இரட்டியதும் சந்தி. யாரா முன்னிலையொருமை விசு வினைக்குறிப்பு ; யார் படர்க்கையிடத்துக் குரியதாயினும், முன்னிலையொருமை விசுதிபெற்ற மையின் முன்னிலை குரியதாயிற்று. தொண்டனென் என ஆண்பாற்படர்க்கைப் பெயர் என்னென்றும் தன்மை யொருமை விசுதி பெற்று அவ்விடத்துக் குரியதாயிற்று. “திருப்புகழ் களியடாம்” “பாண்டாம்” பலர் பாற் படர்க்கைப் பெயர் தன்மைப் பன்மை விசுதிபெற்று அவ்வாறு வருதல் காண்க. நிசை இடவாகுபெயர். செப்புக வியங்கோள் வினை. முதனிலை நிசைச்சொல்.

37. (இ-ள்.) ஆசு அறுதக்கன் ஈன்ற - குற்றமற்ற தக்கன்பெற்ற, அறுபதுமகளிர்தமையில் - அறுபது பெண்களில், ஏசுஅறம் என்மர்தம்மை-நிர்ணயில்லாத எட்டுப்பெண்களை, காசிபற்கு ஈந்தான் - காசிபமுனிவனுக்குக் கொடுத்தான், அந்தப் பாசிழைமகளிர்தமையில் - அந்தப் பசும்பொன் அணியணிந்த பெண்களில், அதிதி முப்பான் முச்சோடி - அதிதி முப்பத்து மூன்றுகோடியாகிய, தேசுஉறும்-ஒளிமிசுந்த, அமரர்ப்பெற்றாள் - தேவர்களைப்பெற்றாள், திதி தயித்தியவா னன்றாள் - திதிஎன்பவள் அகரரைப் பெற்றாள். எ-று.

மகளிர் பொருளடியாகப் பிறந்த பலர்பாற் பெயர் : மக பகுதி, அள் பெண்பால் விசுதி, விசுதி அகரக்கேடு முதற்குறை, இங்ஙன முடிந்த பெண்பாலொருமைப் பெயரைப் பன்மைப் பெயராக்குத்தற்கு இர் என்னும் பல் லோர் படர்க்கை விசுதி புணர்ந்தது : புத்தேளிர், பெண்டிர் இவற்றிலும் இர் விசுதிகாண்க. பாசிழை பசும்பொன்னுற்செய்த இழை என்பது பொருளாதலால் அது ஓர் குறிப்பாகிய மரபு வருவமைதி. ஏசு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். தைத்தியர் தத்திதாந்தராமம். ஐகரத்துக்கு அகரமும் யகர இகரமும் தயித்தியவொன்ப் போலிய-கவந்தன.

38. (இ-ள்.) தனுஅயக்கீவன் தந்தான் - தனுஎன்பவன் அயக்கீவன்என்னும் அகரனைப் பெற்றான், காளி காளிகந்தனோடும் - காளியென்பவன் காளிகனென்னும் பாம்புடனே, புனிதம்கூட நாகம்தந்தான் - சுத்தமாகிய பாம்புகளைப் பெற்றான், தாமினை என்னும் பூவை - தாமியென்னும்பெண், செனிகிரவுஞ்சிபாசி திருதராட்டரியினோடும் - செனிகிரவுஞ்சிபாசி திருதராட்டரியினோடு, கனிமொழிச் சுகிஎன்று ஓதும் - முக்கனியை ஒத்தசொற்களைப் பேசுகின்ற சுகியென்று சொல்லும், கன்னியர் தம்மைப்பெற்றாள் - பெண்களை இன்பமாகப்பெற்றாள். எ-று.

கிரவுஞ்சி என்பதில் அகர வகர உகரம் ஓளகாரத்துக்குப் போலியாகவந்தன.

39. (இ-ள்) பாசிபாசத்தைஎன்றாள்-பாசியென்பவள் பாசத்தைப்பெற்றாள், செனிபருந்து உவணம்என்றாள் - செனிபருந்துகருடன்என்னும் பற

வைகளைப்பெற்றான், தேசஉடை கொளஞ்சிஎன்பான் - ஒளியையுடையகி
 கொளஞ்சிஎன்பவன், கூகையைச் சிறப்பின் ஈன்றான்-கூசையைச்சிறப்போ
 டிபெற்றான், ஆசுஅறையர்ந்த சீர்த்தி - குற்றமில்லாமல் உயர்ந்தகீர்த்தியை
 யுடைய, திருதராட்டிரிநல் அன்னம் வசுஅறநேமிப்புள் - திருதராட்டிரி
 யென்பவன் நல்லஅன்னமும் சக்கரவாகமும், உற்கானனம் இவற்றை ஈன்
 றான் - தீயுணிப்பறவையும் ஆகியஇவற்றைப் பெற்றான், எ-று.

40. (இ-ள்.) சுகிளனஉரைப்பான் நதையினைத்தந்தான் - சுகியென
 அழைக்கப்படுபவன் நதையென்பவனைப் பெற்றான், நதையெனவும் விரதை
 யைத்தந்தான் - நதையென்பவன் வணங்கத்தக்க விரதையைப்பெற்றான்,
 துகள்அறு குரோதவகை - குற்றமற்றகுரோதவகையெனவன், அரிமிருகசு
 வேதை மாதங்கிசார்த்தூலி-என்னும் இவ்வைந்துபெண்களோடு, திகழ்தரு
 சுரசைகத்துரு சாபிபத்திரமதையுடன் - விளங்குகின்றஇந்நான் குபெண்க
 ளோடு, சிறப்பின்வகைபடு மிருகமந்தையை ஈன்றான் - (பெண்களுக்குரிய)
 சிறந்த குணங்களின் வகைஉண்டாகிய மிருகமந்தையைப் பெற்றான், மிரு
 கிளின் மிருகம் ஈன்றான் - மிருகியென்பவன் நீண்ட மிருகத்தைப் பெற்
 றான், எ-று.

இது முதலிய ஆறு செய்யுளும் இவ்வத்தியாயத்தின் முதற் செய்யு
 ள்போன்ற எழுதிக்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம். இச்செய்யுளின் முதலடி
 யில் ணகையை ணதையெனத் திருத்துக.

41. (இ-ள்.) உரைத்திடு மிருகமந்தை - எடுத்துப்பேசப்படும் மிரு
 கமந்தை யென்பவன், வெம்கரடி சவரிமான் கவரிமான் உயிர்த்தான் - வெ
 வ்வியகரடியையும் சமரிமானையும் கவரிமானையும்பெற்றான், நிராத்தீர்ப்ப
 த்திரமதை - முறையாக எடுத்துப்பேசுகின்ற புகழையுடைய பத்திரமதை
 யென்பவன், இராவதையைஈன்றான் - இராவதையென்பவனைப்பெற்றான்,
 இராவதை நிகரிவ்வரைக்குஇணை அயிராவத்தினை ஈன்றான் - இராவதை
 யென்பவன் மலைக்கு ஒப்பாகிய ஐராவதையானையென்பெற்றான், அரிசுரங்கு
 அளித்தான் - அரியென்பவன் குரங்கைப்பெற்றான், மானம்பரித்த சார்த்
 தூலி - மானத்தைப்பூண்ட சார்த்தூலியென்பவன், மந்தியோடுஅழல்வாய்
 ப்பாய்புலி தன்னை ஈன்றான் - பெண்குரங்கோடு கோபிக்கின்ற வாயையு
 டைய பாயுமியல்புள்ள புலியைப் பெற்றான், எ-று.

42. (இ-ள்.) சொற்றமாதங்கி-மேல்சொல்லியமாதங்கியென்பவன், மாத
 ங்கம் உயிர்த்தான் - யானையைப்பெற்றான், சுவேதை திக்கயத்தினைப்பெற்
 றான் - சுவேதையென்பவன் திக்குயானைகளைப்பெற்றான், மற்றையசுடோபி-
 மற்றசுடோபியென்பவன், ரோகினியோடும் திருவியைமகிழ்ந் தினிதுஅ
 ளித்தான் - உரோகினியையும் திருவியையும் மகிழ்வாய் இன்பமாகப்பெற்
 றான், உற்ற கந்திருவி குதிரையை உயிர்த்தான்-கன்மையுள்ள கந்திருவி என்
 பவன் குதிரைகளைப் பெற்றான், உரோகினி பசுவனைப்பெற்றான்-உரோகினி

யென்பவன் பசுவைப்பெற்றான், பற்றுஉறு சுரசை நாகங்கள் என்றான் - அன்பு மிகுந்தசுரசை நல்ல பாம்புகளைப் பெற்றான், கத்துருப் பன்னகம் உயிர்த்தான் - கத்துரு ஒழிந்தபாம்புகளைப்பெற்றான். எ-று.

சொற்ற இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; சொல்புகுதி, இறந்தகால இடைநிலை, அபெயரெச்ச விகுதி, லகரம் தகரமாதல் சந்தி. திக்கயம் வடமொழிச் சந்தி; கசீரமெய் மொழிக் கீராகாத தமிழில் திககுக் கயமெனவழங்கும். பன்னதம் பத் நகம் எனப் பதம்பிரித்துப் பாதத்தால் இலது நடைஎன்பர்வடநூலார். மற்றைய இடைச்சொடியாகப் பிறந்தகுறிப்புப் பெயரெச்சம்: மற்று “ஐயிற்றுடைக் குற்றுகரமும் உளவே” என்பதில் ஐயை உடைமையாக்கிக் கூறினமையால், வருமொழிநோக்கி வராத ஐயை ஏற்ற மற்றை புகுதி, ய் சந்தி, அபெயரெச்ச விகுதி.

43. (இ-ள்) மனுஎன உரைப்பான்-மனுவென்ற சொல்லப்பட்டவன், முகத்தினில்மார்பில் - முகத்தினாலும் மார்பினாலும், தொடையினில் வழங்கு உறுகாலில் - தொடையினாலும் நடச்சின்ற காலிலாலும், புனிதமாமறையோர்வேந்தர்நல்லணிகள் - சுந்தமாசிய பெரிய வேதங்கையுணர்ந்த பிராமணர்களையும் அரசர்களையும் நல்லவையொருகையும், பின்னவர்தமைப் பொறையுயிர்த்தான் - குத்திரர்களையும் முறையேபெற்றான், அனலையென்று சொல்லப்பட்டவன், தருக்களைப்பயந்தான் - மரங்களைப்பெற்றான், வினதையென்பவன் - வினதையென்பான், அருணையும்துணைவனில் பறக்கும் புள்அரசினையும் - அருணையும் வேகமாய்ப் பறக்கின்ற பறவை யரசினையும், துகள்அறஇனிதின் என்றனன் - குற்றமற இனிமையாகப்பெற்றான். எ-று.

44. (இ-ள்) அருணன்என்று உரைப்போன்- அருணனென்றுசொல்லப்படுவோன், அருள்செய்சம்பாதிதன்னுடன் - (எனக்கு) கருணைசெய்த சம்பாதியோடு, சடாயுஎன்று உரைக்கும் எருவையின் வேந்துஆம் என்னையும் என்றான் - சடாயுஎன்று சொல்லப்படும் கழுஞ்சுளினது அரசனாகிய என்னையும் பெற்றானென்று, மகிழ்ந்து இனிது எடுத்துஉரைத்து-மகிழ்ந்து இனிமையாக எடுத்துச்சொல்லி, வரிசில உழவரீன்புறம் காத்துஇங்கு இருக்குவன்என்று - கட்டமைந்த வில்லையேந்திய வீரனாகிய சீராமனே உன்னைப் புறத்தில காத்துக்கொண்டு இங்கு இருப்பேனென்று சொல்லி, அயல்வனத்தின் - பக்கத்துள்ள சோலையில், வரிசிறைப்பறவை ஏகளும் - விரிந்த சிறகையுடைய சடாயுசெல்லுதலும், இராமன் விழைவொடும் ஆங்கு அமர்ந்தனன் - சீராமன் விருப்பத்தோடு பஞ்சவடியில் தங்கினான். எ-று.

சம்பாதியும் சடாயுவும் சூரியமண்டலத்தைச் சாரச் சென்றபோது அச்சூரியகிரண வெப்பம் பொறுக்காமல் தன் சிறகு தீந்தமைபற்றி சடாயு தவித்தலைப் பார்த்து, தன் சிறகினிழலில் சடாயுவைக் கொண்டுவந்தமையால் அருள்செய் சம்பாதி என்றான்.

45. (இ-ள்) சென்று அவன் இருக்கும் எல்லை-போய்ப் பஞ்சவடியில் இருக்கும்போது, சிலைத்தழும்பு இருந்ததின்கோள் குன்றனைநோக்கி-வில்லினது வடுள்ள திண்ணிய தோளையுடைய மரகதமலையை ஒத்த சீராமனைப்பார்த்து, ஆசைகூர்ந்து - ஆசைமிகுந்து, சூப்பலகை என்னும் வல்திறல் அரக்கி - சூடபலகையென்னும் மிககவலி அமைந்த இராட்சதி, மாணி டஉருவம் எய்திப்போந்து - மனுஷவுருவத்தைப் பெற்றுவந்து, தின்றுவினைமருவி ஆவிதருகளை - இப்போது என்னைச்சோந்து என்னுயிரைத் தரக்கடவைஎன்று, இரந்துசொன்னான் - கெஞ்சிக்கேட்டான் எ-று.

இதுமுதலிய இருபதுசெய்யுளும் முதற்சீரம் நான்காஞ்சீரம் பெரும்பாலும் விளவிடுகிச் சீராகவும், ஒழிந்த நான் குழிரும் மாலிடுகிச் சீராகவும் வந்த ஆறுசொகளாலமைந்த நான்கு கழிபெடிமடிகளால் செய்யப்பட்டன. ஆதலால் அதுசொகழிநெடி-லாசிரியவிருத்தமெனப்படும. பெரும்பாலுமென்றது விளவிடுகிச்சோ நிற்குமிடத்துக் காலிடுகிச்சீரம் சித்பான்மைவருமென்பதற்கு. சஎ-ஆம் செய்யுள் இரண்டாம் அடியில் நான்காஞ்சீர புரிமாய்காப்சீர இல்லாததைக் காண்க.

46. (இ-ள்) ஐயனும் அசுதிஆடி - ஐயனடிய சீராமனும் நகையாடிப் பேசி, சிலமொழி அறையும் எல்லை - சில சொற்களைச் சொல்லுங்காலை, பைஅரதுசுப்புச் செவ்வாய் - படமுடைய பாம்புபோன்ற இடையையும் செவ்வாயையுமுடைய, சீதைபாங்கு எய்தல்நோக்கி-சானகி(சீராமன்) பக்கத்தில் அடைதலைப்பார்த்து, அரகங்கையினால்வளவ - சூர்ப்பலகை தன்கைகளால் எடுக்கும்படி முயலுதலை, இளையவன்கண்டு - இலட்சுமணன்பார்த்து, வெய்யவள்காதும் மூக்கும்கொய்தான்-அக்கொடியாளுடையகாதையும் மூக்கையும் அரிந்தான், கரன்அடிவீழ்ந்துசொன்னான் - கரனுடைய பாதத்தின்மேல் விழுந்து (தனக்குநோந்ததை) சொல்லிமுறையிட்டான். எ-று.

47. (இ-ள்) அ உரை கேட்டலோடும் - அச்சொல்லைக்கேட்டலும், அழல்எழஉருத்துப்பொங்கி - நெருப்புப்பறக்கக் கோபித்துப்பொங்கி, தெவ்அகரமும - பகைவர்களைக்கொல்லுகின்ற கரனும், வில்தூடணனும், வில்லைப்பிடித்த தூடணனும் - வேல்திரிசிராவும் - வேலைப்பிடித்த திரிசிரா என்பவனும், வெம்அழல்குலம் எந்தி - வெவ்வித தயைவீசுகின்ற குலாயுதத்தைத்தாங்கி, விரிகடல் தானையோடும் - விரிந்தகடலோத்த சேனையுடனே, எவ்வெலாத்திசையும் சூழ்போந்து - எப்படிப்பட்ட எல்லாத்திக்குகளிலும் சூழ்ந்து வந்து, இராமனைஅமரின்ஏறா- சீராமனைப் போரில்எதிர்த்தார்கள், எ-று.

தெவ் பண்பாகுபெயர். போந்து இறந்தகால வினைபெச்சம்: புகு என்பதன் மூலம் ஆகிய போ பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்ச விருதி, சந்தித்தாரம் நகரமாதல் மெலித்தல்; இயற்கையா

கிய போ என்பது பகுதி எனின், அது போய்ன வநுமேஅன்றிப் போந் தென வராமையாலும், போயென்பது சேய்மைக்கண் செல்லுமே அன்றி இதுபோல அண்மையில் வராமையாலும் கொள்ளலாகா தென்க. குழன்னு முதுமுதனிலே குழந்து என்னும் வினையெச்சப்பொருள்பட நின்றது.

48. (இ-ள்.) ஏற்றவர் உடலம் - எதிர்த்த அரக்கர்களுடைய உடல்கள், புல்தோல் - மீத்தோலும், இறைச்சிஎன்பு - இறைச்சியும் எனும்பும், ஈருள்மூளை-ஈரலும்மூளையும், வீற்றவீற்றாக - வேறுவேறாகும்படி, வீழ - நிலத்தில்விழ, வெம்சிலைக்கல்லி காட்ட-வெவ்வித கோதண்டத்தின்தேர்ச்சியைக்காட்டியதனால், ஊற்று இருந்து ஒழுகுகண்ணான்-ஊற்றுநீர் இருந்துபிரவகிக்கின்ற கண்களையுடையாளாகி, இலங்கையின் ஒல்லையிதி - இலங்கையில் வினாவில்போய், ஆற்றல்அம் குரதிஒள்வாய் - வலிஅமைந்த உதிரம்தோய்ந்த அழகிய ஒளியுள்ள வாளைத்தாங்கிய, இராவணற்கு அறியச் சொன்னான்-இராவணனுக்கு அறியும்படிச் சொல்லினான் குர்ப்பவகை. எ-று.

பாருள்ஈர்பகுதி, ஊர் பகுதிப்பொருள் விசுதி; கடவுள்(நன்மை) இநிலும் அவ் விசுகிகாண்க. இது பண்பாகுபெயர்: பாரலென்பதம் இது. கல்வி காரணவாகுபெயர். ஊற்று தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்: ஊறு பகுதி, இவினைமுதற்பொருண்மை விசுகி, உகரக்கேடு சந்தி, இகர விசுகி புணர்ந்து கெட்டமாத்திரத்தில் முதனிலே நீண்டு இரட்டியது. வான் (கூர்மை) பண்பாகுபெயர்.

49. (இ-ள்.) கேட்டலும்வெகுளியோடுகாமமும் - கேட்டலும்கோபமும் காமமும், கிளர்ந்துபொங்க - மேலெழுந்து பொங்கியதனால், வான்திறல் அரக்கர்க்கோமான் - வானின்வல்லமையுடைய அரக்காக்கு அரகனாகிய ராவணன், மாமன்நல்லிருக்கைஎய்தி - மாமனாகியமாரீசனது நல்லிருப்பிடத்தைச்சேர்ந்து, ஊட்டிஅரக்கு உண்டசெவ்வாய் ஒள்தொடிச்ச்தை-ஊட்டெதற் குரியசெர்நிறம்பெற்ற சிவந்தவையையுடைய ஒள்ளியவளையலணிந்த சானகி, காணத்தீட்டு அருபடிவம்மான்.ஆய் - காணும்படி கித்திரித்த வருமையாகிய உருவமுடையமானகி, செல்களனமறுத்துச் சொல்வான் - செல்லக கடவையென்று சொல்ல (மாரீசன்) மறுத்துச் சொல்லுவான், எ-று.

தன் தங்கை மூக்கும் காதும் அறுப்புண்டமையையும், கரன், தூட்டணன், திரிசிராளன்னும் மூவரும் பதினாலாயிர வெண்கல ரதவீரர்களும் ஒரு முகூர்த்தகாலத்தில் அழிந்நமையையும் கேள்விப்படலும் கோபமும், சீதையினுடைய பேரழகைக கேள்விப்படலும் காமமும் ஒருசேர உண்டாயின. நல்லிருக்கை என்றது மாரீசன் புலன்களை ஒதுத்து யோகத்திவிருக்கும் இடத்தை.

50. (இ-ள்.) முன்னர் - தாடகையைக் சொல்லெய்த காலத்தில், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், மனாஉரு சூக - மனாயென்னு மானுருவாக, வான் எயிறு அரக்கர் இருப்போடு - கூடாமையாகிய வளைபற்களையுடைய இரண்ட

ரக்கர்களோடு, இராமன் முன்னா எய்தவும்-சீராமனுக்கு முன்னே நான் போகுதலும், அவன்கை அம்பால் - அச்சீராமன் கையம்பினால், பொருஅரு என்னோடு எய்தும் - ஒப்பில்லாத என்னோடு உத்த, இருவரும்பொன்றல்செய்தார் - இருவரும் அழிந்தார்கள், யான்வெருவி மாயைதன்னால்- நான் பயந்து மாயாவித்தையினால், இலங்கையில் மேவினேன் - இலங்கையில் வந்துசேர்ந்தேன். எ-று.

வெருவியானென்பதை வெருவியானென்ப பரம்பரித்து, வினைத் தொகை நிலைத்தொடராசரி, பயந்தானென உணர்ப்பினும் பொருந்தும். இராமன் முன்னர் எல்லப் பொருளாபாயி ஐந்தாம் பெற்றமைத் தொகைநிலைத்தொடர்; இராமனின் முன்னொன விரியும்; அடங்குமாறல் சீராமனுக்கு முன்னொன்றது எனெனின், அவனுக்கு இன்ன வினையான், அதற்கு இது சிறிது என உலகவழியில் வழங்கலானென்க. இங்ஙனம் அன்றி, பண்புத்தற் விழமைப்பொருளாபாயி அடங்குமாறல் பெற்றமைத் தொகை நிலைத் தொடரொனவைத் துணர்ப்பினும்பொருந்தும் முன்னா பண்பாடுபெயராய் இடத்தை உணர்த்தியது.

51. (இ-ள்.) கத்தருமகவான் வினைகற்புபுன - சத்தருளன்பவ ன் இந்திரனுடைய யானை கருமையுடையதென்று சொல்ல, பெருந்தகையு டம்மைத்தடவுக்கண்ணவர் வெள்ளை என்றலும் - விதையென்ற சொல்லப்ப டும் மைளமுதிய பெரிய கண்களையுடையார் வெண்ணிறமுடையதென்று சொல்லுதலும், மைந்தர்செய்யும் வித்தகச்சூழ்ச்சிநெடூல் - புத்திரந்தாம் செய்த தேர்ச்சியுள்ள ஜலோசனைக் காரியத்தினால், விதையை நுகாசிடிக க - விதையை அடிமைப்பெண்ணைச் செய்தமையினால், அத்தலைக்கொழ ன் - அப்போது கருடன், அன்னை ஒரு பெற்றைக்க எனென - தந்தாயிடு டைய அடிமையாயி அரியசிறையை நீக்கக்கருதி. எ-று.

எண்ணினன்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் - நூ - உம் பாட்டில் உதவி என்னும் வினையொண்டதாதலின் இது குளகமெனப்படும். “குள கம் பலபாட்டொருவினை சொன்னும்” என்பதனாலு முணர்க. சனிந்து நின்று முடியும் செய்யுள் முத்தகச் செய்யுளெனப்படும். சூ, “முத்தகச் செய்யுள் தனிகின்ற முடியும்” என்பது. சூழ்ச்சி காரண வாகுபெயர்.

52. (இ-ள்.) மேவிநெறியில் - தான்பந்து செல்லும் வழியில், ஈர்ஆறுயோசனை அகன்றமேனி - பன்றிரண்டையோசனை தூரம் பரப்புள் ளுடையும், பாஅடிக்களிறும் - பரந்தப நங்கையும்கூடையானையையும், அன்னபரப்பு உறும்ஆமை ஒன்றும் - அப்படிப்பட்ட விசாலமுள்ளஆமை ஒன்றையும், சேவடிஉகிரின்அள்ளி - சிவந்த பாதங்களினது நகங்களினால் எளிதாகஎடுத்து, பழமரம் சேர்தலோடும் - ஆமரத்தில் சேர்தலும், யாரு ம்ஆனை ஆர்ப்ப - எல்லோரும் ஆனன்ற பெரினாச்சலிதம்படி, அதன்பனை ஒடிந்தது - அம்மரத்தின் பெருங்கிளை ஒடிந்தது. எ-று.

டாஸா என்ன டெபாஸ்டெ கனையடி, தரந-9 ரஸ் ஆளளி என்றும்
ஆர் ச பாஸ்டியைப் பைமையடி ரஸ் உள்ளில சென்ற தென்பதை உ
சைத்த பழையம் பிசுதியு பழச்சு அடிபடைய மாபிரண்டிப் பொருள்.
புதுக்கட்டி டபு, ஆலது அகிய பூ பிபிஸை சமோஸ்

[illegible]

வாலியலியா அறுபதினாயிரவற்ற பிறமனுடைய புத்திரர் சிறியவரு
(முனையர்). உபாகரமகாபாசியாகாராதலால் இவர்களை மேருமலையில்
மொளமொள (மருங்கு) அங்கு அங்குபிபொருளது காதரு அமிர்
க கலசத்தை நீக்கிவிட்டால் பின்னே அடிமையினின்று நீக்குவேனென்று
சிறந்தையை கோகரி கூறினான் விதை புத்திரனுக்குரைத்தனன் கருட
ன சேவருலகம் புத்திர அமிரத்ததை எடுத்துவருசையில் வந்த மறித்த தே
வார்கொல்லோரையும் தன்சிறை காதறினல் மூலசிககசெயது அமிர
கடகனைய சொன்னவருது கொடுக்க, அவன் கத்துருவாருகாதந்து அடிமை
சனன் நீங்கினான் கத்துரு சருப்பப் விரிந்து அதனமால் அங்குடத்தை
வைத்தனன் அங்கு இவ்வள உடனேவாது கவாதுபோயினன், அமி
ராதம் சிறிய சருப்பப்பையக சாறுவிட வயிறிறழிந்த சாடப்பங்குள நக
கிராக்குப் பிளந்தன

54 (இள) ஆங்கு அவன்விரித ஆலாது-அகாலததிலகருடன் தவ
சய உலமரம் இது உரும, இததலை ஆறமரினா இய விடததில செயசின்ன,
தவகுஅற 46 ததின் கீதான- 4 மைகுதிபின்ன 461ததின்ன துமீக்கேன், என்
தலும் அரககரீறி என்ன மாசீசனசொலவகுதலும் இராயனன கோபவ
கொண்டு, வீவகுதோளா கரீ 8கதொனந்து பருதததோவ களைபுடைய கர
னை(சீராமன) சொலைசெய்த செயதயை, அகம்பன்ன விளம்புனானதும்-
அகம்பன்ன(உயிதப்பிவது) சொலவிய நாளிலுய, 87(வாது உனாத
தேன் - நின்னிடததுவாய சொலவினேன, அன்றும் மமததுஇவைபோ
வய சொளாது - 4,நாளிலும் ததெது இசசொறகனபோலும் சொற்களைச்
சொலவிடைய ஏ-று.

தவத்தினென்னும் ஐ நொருபு நீங்கறொருளது ஞானது ஏழாவத
 னிடப பொருளில் ஒருமெய்யா நசகிநாசகினியார இடைச்சொல் என்

பா. உம்மை எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை அன்றுமென்றவுமை இறாத துதழீஇய எச்சவுமை. போல்வ பலவின் படாககை எதிரகால வினையா லணையுமபெயா

55. (இ-ள்.) எங்கைதன் செவியும்முகமும் - எந்தந்கையினுடைய காதையும் மூககையும், இகலஇன்றி - பகை இலலாமலிருக்க, அஹத்த வெய்யோன் மங்கையைவெளவ - அறுததகொடிய இராமனதுமனையானை ககிரகிக்குமபடி, மான்ஆய்ச்சென்ற - நீமானுருவாய்ட போய், அவள மயக கிடாய்வு - அசசனகராச புத்திரியை மயங்கச்செய்யயானால், ஊங்கமீ ளாமெளலிகொய்வன் என்றும் - உனது நீண்டகூர்ம மணிகத தலையை அரி வேன்என்று சொல்லுதலும், துணுககமஎய்தி - மனமகவந்தலை அடைந் து, அங்குஅவன்முன்னம் அம்பொன்மானுரு - அவவாசகிரமத்தில் அவனு பகெதிரில அழிய பொன் மானுருவா, அமைந்து சென்றான் - சமைந்து போயினான். ஏ-று.

இகலென்றது மூககையும் செவியையும் அரிதற்குக் காரணமாய்நிற் கும் பகை. எககை பொருளடியாகப் பிறந்த முறைப்பெயா, யாம் பகுதி, கை இனையாளென்னும் முறைப்பொருணமை விசுதி, யா மென்பதில் யா லுடப்பிறப்பா, லொதக எவ்வானது குறககல, மகரம் நகரமானது சந்தி, அவன் முன்னமென்றது ராவணனுக்குத் தன்னிடம் மமபிககை உண்டா மபடி.

56 (இ-ள்) அமிாதச் செம்வாய்க் கறபினுக்குஅரசி - அமுதம்போ லச் சிவந்த வாயாறபேசும் சொறகையுடைய கறபுரிசைக்கு அரசியாகியரா னகி, பொன்பிழாவங்கும பொன்னின் பொடியை ஒததுள்ள, புளளிப பொறி இளமான - மிகக் புளளிகளையுடைய மென்மையாகிய மாலை, வெளயித தருதிஎனன - உயிரோடு பிடித்துத்தா என்று, இராமனுக்கு அ ன்பினில் உற - சீராமனுக்கு அன்போடுசொல்ல, தொடரதலும்-சீராமன்பி னசெல்லுதலும், கடிதின்னூட - மான்விராவாக ஓடாகிறக, (அது வஞ்சக மானென உணமையுணந்து) விலபழுத்தது உமியும் - கோதண்டம் பழு தது உமியுமின்ற, பெய்யகலை ஒன்றால் வீழத்தினான் - வேகமுள்ள அம் பொன்றினால் வீழச்செய்தான. ஏ - று.

புளளிப்பொறி இருபெயரொடடுப் பண்புத் தொகைநிலை. விறபழு ததுமிருமென்றது இலக்கணை. வீழ்த்தினான் பிறவினையாகிய ஆண்பாற படாககை யிறந்தகால வினமுறறு; வீழ்தன் வினைப்பகுதி, த சந்தி, து பி றவினைவிசுதி, பெறற வீழ்த்து பிறவினைப்பகுதி, இன் இறந்தகால இடை நிலை, ஆன் ஆண்பாறபடாககை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, பிறவினை விசு தி பெறுமல வீழ்த்தானெனவும் வரும்.

57. வீழ்தருபொழுதின் - (மாரீசன்) வீழுகின்றகாலத்தில், சீதாஇ லக்குவஎன்னு - சீதையே இலக்குவனெயென்று சொல்லி, வீழும்ஆழ்தய

ம்மொழியைக்கேட்டு - வீழ்கின்ற அழகின்ற துயரத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற சொல்லைக்கேட்டு, அணியிழை இனையகோவை - அணிந்த ஆபரணங்களை யுடைய சீதை இனையபொருளை, வாழி - நீ வாழக்கூடவை, எம்கோமான் செய்திகண்டு - எங்குளுடைய தலைவனுடைய செய்தியை அறிந்து, இவண் வருதிஎன்ன - என்னிடம்வா என்றசொல்லு, தாழ்நிறுதடக்கை ஐயன் - (முழ்தாள் வரையும்) தொங்குகின்ற பெரிய கைகளை யுடைய இலக்குமணன், தளர்வொடும் கடிதுசென்றான் - மனத்தளர்ச்சியோடு வினாந்து போயினான். -எ-று.

அணியிழை வீணத்தொலைப் புறத்துப் பிற்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப்பெயர்; அணியென்பதைப் பண்புப் பெயராகக்கொண்டு, பண்புத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்ததெனினும் பொருந்தும். வாழிஎன ஈறு கேட்ட வியங்கோளெனக் கொள்ளாமல் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயரெனக்கொண்டு, வாழ் பருதி, இ ஆன்பால் விசுதி: வாழ்வையுடையானெனக் கோமானுக்கு விசேடனமாகவிறும் பொருந்தும். செய்தி தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; செய் பகுதி, த எழுத்துப்பேறு, இ செய்யப்படுபொரு ள்மை விசுதி. பொருள் செய்யப்பட்டகாரியம், இங்ஙனமன்றித் தொழிற் பெயராகக் கொள்ளலாகும். தளர்வு என்பது அண்ணனுடையகட்டளை யைக் கடந்துசெல்ல றேந்ததானும், பிராட்டி தனியே இருத்தலானும் உண்டாகிய மனத்தளர்வு.

58. (இ-ள்.) இருவரும் அகன்றஅற்றம் - இராமலட்சுமணர் நீங்கிய சமயத்தை, நோக்கிய இலங்கைவேந்தன் - பார்த்த இராவணன், அருமறை பறையும் - அருமையாகிய வேதங்களினால் சொல்லப்படும், முக்கோல் பகவன்ஆய் - திரிதண்டத்தை எந்திய முனிவனது வேடங்கொண்டு, அரு மின்எய்த - பிராட்டியின் பக்கல் வந்துகொண்டிருக்க, திருஅணுள் - திருமகளாகிய அச்சானி, ஐயன்வேள்வித்தீயினில்ஒளிப்ப - சீராமனுடையநித் தியாக்கினியில் ஒளிகக, செமதி - சுவந்ததீத்தெய்வம், மருவருமாயாசீதை வகுத்து-அடைதலரிய பொய்ச் சீதையைப் படைத்து, முன்விடுத்தது-(இ ராவணனுக்கு) எதிரில் விடுத்தது. -எ-று.

அற்றம் தொழிப்பெயர்; அறு பகுதி, அம் புடைபெயர்ச்சி விசுதி, பகுதி ஒற்று இரட்டல்சந்தி, உகரக்கேடும் சந்தி, இங்கு வற்றமெனவும் பதம் கொள்ளக் கிடந்தமையினால், வறு பகுதியெனக் கொள்ளினும் இதுவும் இல்லாமையென்னும் பொருளது. பறையுமென்பது திசைச்சொல், ஐயன் வேள்வி என்றது சீராமன் தினமும் செய்துவரும் ஓமம். ஒளிப்ப தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவினையாயினும், இங்குத் தன்வினை. திருவே சானடியாதலால் திருவாளென்பதற்குத் திருவாகிய அன்னாளென இருபெயரொட்டிப் பண்புத் தொகைநிலைத் தொடராகக் கொண்டுநாதாம், அன்னான் இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயர். மாயாசீதை வடமொழிச் சந்தி.

59. இலங்கையேந்தன் - இராவணன், சிதைஎன்று - (மாயாசிதையை) மெய்ச்சிதையெனக் கருதி, சில்லிஅம் தடவுத்தேர்ஈற்றிப்போதலும் - சக்கரம்பூண்ட அழகிய தேர்மே லேற்றிக்கொண்டு போதலும், சடாயுவெம்போர்புரிய - கருகுஅரசன் வெவ்விய போனாச்செய்ய, ஒன்வாளில் வீழ்த்தி - (சிவனிடத்துப்பெற்ற) ஒள்ளியவாளினால் (சடாயுவை) விழச்செய்து, மூதுளயில் - பழமையாகியமதில், அண்டகோள முககிடையர் - சுவர்க்கத்தின் முககிடில் உயர்ந்த, இலங்கைஎய்தி - இலங்கையை அடைந்து, மாதினை அசோகநீழல் - பிராட்டியை அசோகமரநீழலில், அரக்கியர் மருங்குவைத்தான் - அரக்கியரிடத்து வைத்தான். எ-று.

சிதையென் நென்பரைச் சடாயுவுக்குங் கூட்டுக. என்று இடைச் சொலடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம். முடிமையென்னும் பரண்புப்பெயரோடு எயிலென்னும் பெயர் பண்புத் தொகைகளைத் தொடராகப் புணர்ந்தபோது, நிலைமொழி மையிறுகெட்டதும், மூதி நீண்டதும், உசரங்கெட்டதும் சந்தி. மூதெயில் உயர் இலங்கை என்னுந்தொடரில் உயர்நிலை தொடர்ந்த என்னும் சூத்திரத்தில் “சொற்றொழும்இற்று” என்றொரு சூத்திரத்தால் அமைந்த பால் வருவமைதி. சில்லி, மாது பண்பாகுபெயர்.

60. (இ - ள்.) ஈங்குஇவைநிற்க - பஞ்சவடியில் நடந்த இச்செய்திகளைப் பேசுதல்கூட்டும், எய்தும் இலக்குவன் - சென்ற இலக்குமணன், இராமன் செய்யபுகழல்வணங்கி - சீராமனுடைய சிவந்ததாமரைப்பூப்போலும் பாதங்களை வணங்கி - ஆங்கன் உற்றவை புசலலோடும் - பஞ்சவடியில் நடந்தவற்றைச் சொல்லுதலும், வாங்கிய சிலையோன் சாலையருவினன் அணங்கைக் காணுது - வளைத்தவில்லையுடையானாகித் தன்பன்னசாலையைச் சார்ந்து சானசியைக் காணாமல், எங்கிவெய்து உயிர்த்து மாழ்கி - அழுது வெப்பமாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கலங்கி, எங்கனும் துருவிப்போனான் - எங்கும் தேடிக்கொண்டு சென்றான், எ - று.

பஞ்சவடியில் நடந்தசெய்தியை தூலாசிரியர் சொல்லிக் கொண்டு வருதலால் பஞ்சவடியை ஈங்கென அண்மைச் சுட்டினாலும், இனையபெருமான் பஞ்சவடியினின்று நீங்கித் தூரத்திலிருக்கின்றமையினால் அதனை ஆங்கெனச் செய்மைச் சுட்டினாலும் சுட்டினார். தன்னேவிக்கு அரக்கரால் ஏதேனும் தீங்கு நேரிடுமே என்னுங் கருதினானதி, அவ்வரசுக்காக்கொலைபுரிய வாங்கிய சிலையோனாயினான். அனாரு பண்பாகுபெயர். காணுது எதிர்மறை வினையெச்சம்; காண் பகுதி, ஆ எதிர்மறை விகுதி, அனைத்துமொருபகுதி, த் எழுத்துப்பேறு, உ வினையெச்ச விகுதி, து விகுதி என்பராயின் “உருபும் வினையும் எதிர்மறுத் துணைப்பினும், திரியாதத் தம் ஈற்றுருபி என்ப” என்னுஞ் சூத்திரத்தை காட்டி மறுக்க.

61. (இ-ள்.) அறைகழல் வீரர்எய்து நெறியினில் - ஒலிக்கின்றவீரகண்டைஅணிந்த வீரரிருவம் நடக்கின்றவழியில், அமரர்கோமான் சிறை

அரிவனாயினவீந்தாத - ஓரூரன் பிறகை அரிந்த மலேபொலிந்தாத, சடாயு
 ஓரூரன் கிணத்தத்தொடியி சடாயுல ௨ நிகை உப்பாய்ந்த, 11-ம் அருக
 பிள்ளைக்கு பெரு சலமையாய் கறியுடைய சிலைக்கு, உற
 வைபேகம் எலலா - ஓர் - ட ருமசு சொல்ல மபோது, மறிதலும் இற
 தட்டும், அறற்குசொர்க்கு எக ௨ து அகனா - அச்சு அயுவுக்குச் செ
 ருதிமாயுளா ௪ பிஞ்சு பெயம்படும கடமையைச் செட்டமுடி தது அபபு
 தம் சென்றாக ௭, ௭-9

ம ௭, ௭ அசை மமரூ சாமான வரை சிறை அரிந்த மெதி-சங்
 கருக்கு நிகைச்சு செயும அசரொளீ பதற்கு ட்டுங் கொடுக்காமையின
 ட்டும், பதற்கு அசை ம மரிட ளா ளா களாழிந்தமையினும் இந்
 திறன் மலேபொலி சிறை கீர மரித்தானென்பது

62 (௭-௭) சொச்சிமெட்டுடாவி ட்டாம - நொச்சியினது மென்
 மையாகிய பேராமபுக மயாசிற நொளி ௭-௭ புறதருசெலலம் இ
 நொலி அனாமையாயி நீ சொஞ்சு வரபொரும, அச்சு அங்கு அயிலவி
 ளளும் இவ் குவன் (சைவர கு) டய லாயும் வருத்தத்தையும் கொ
 மிசின்ற லேபு ௭-௭ லபு ளாய இலக்குமன்ன, அயோமுசிப்போ ந
 சகையிற் அரககிமுக்கு நாடிகொடு - அயோமுசியென்னும் பெயராயுடைய
 விஷாதவிய டற்களா ளா ர மிற்றுடைய முக்கை நாக்குடனே, கொய
 தபின்னா - டீரா சலின்பு, ச மமால கனிநுபோலவார - கருத்திலிட்டக
 யிறமையும் மசெவலியையுமு ௭ யயாவொருத இராமலட்சுமணர்கள், கவ
 ருநன் வா தகானம் புகார கவ ர வாழ்கின்ற காட்டில புகுந்தார்கள்.

போதுஅன்ற மய ம லேமையுடைய பேரருமபு, இதுகாலவா
 குபெயா பேரருமலொப ௭-௭ காயுநாபிபகலெல்லாம் போதாதி, மா
 லேமலந் டீரைய' என்னுஞ் சாரலுமுணாக அச்சு முதனிலை திரிந்த
 தொழியையா, அ ௭-௭ படு, தல விசுதிபுணாந்து கெட்டமாததிரத்தில
 முதனிலை அச்செனந் திரிந்து அயிலகூமை, அது பண்பிக்கானமையி
 ட்டுல டலபாருபெயா டிலக்குமனா தனதல மயங்குத தாககீகொண்டு
 வர இராத்திரிப்பாதி லொலகையில, அயோமுநிஎன்னும் அரககி இளை
 யோனை மோசன மந்திரத்தி ௭-௭ மயக்கித் துக்கிக்கொண்டு போயினா.
 இலக்குமணன் அமமயக்கா லீங்கி ௭-௭ மூக்கையும் ராக்கையும் அநிந்தவி
 டடெ நீர்கொண்கிவந்து சேரா தன்ன

63 (இ-௭) மமயலமாலயானே ஆதி விலங்கு எல்லாம் - மதமயக
 காதையுடைய பெரியானே முசலிய மிருகங்கையெல்லாம், சையரிக்கொ
 ண்டி - டீரே பபிடி தது, வயிறற் டீரே பெயயும் கவந்தனை - வயிறறில வை
 கின்ற கவந்தனை, செருப்பஅன்னா - கொலையெய அவன், மொய்கழல
 இப்பகனஆடி - விடநீங்காத வீரகண்டையுடைய யடசனாகி, முறையிளி
 ல பணிந்துபோற்றி-(தூலயிந்த) முறையில வணங்கித்துதித்து, ஐயன்மீ

சவரிதன்பால் - ஐயர்களே சவரியென்பவளிடத்தில், அடைகன அடைந்தார் - செல்லக் கடவீனொன்றுசொல்ல (அப்படியே) சென்றார்கள். எ-று.

கவந்தன்செய்தி.—இவன் தனுவென்னும் இயக்கன் மகன். ஒரு நாள், கண்டோர் அஞ்சத்தக்க உருக்கொண்டு, தூலசிரக என்னும் முனிவரிடத்துச் சென்று ஆசியம் செய்தகாலை அவர் சீற்றங்கொண்டு, நீரின் இயற்கை யுருநீங்கி, இவ்விசார உருவோழநக்கக் கடவையெனச் சபித்தனா. இவ்வுடலோடு இந்திரனுக்குமுன் சேட்டை செய்தமையால் அவன் சினங்கொண்டு வச்சிராயுதத்தினால் புடைத்தாலும் தலையுள்ளே அழுந்தினான். எனக்கு விசாரவுருவம் ஒழிவென்றெனக்கேட்க, இந்திரன் உள்ளமிரங்கி சீராமனால் ஒழிவாகுமென்று அருள்செய்தனென்பது. ஐயன்மீர் அண்ணன் மாறொன்பதுபோல ஒருமை யீறுகெடாமலே மாறொன்னும் பன்மை யீறுபெற்ற ஐயன்மார் விளியுருபேற்று, ஐயன்மீனொரு நின்றது, என இடைச் சொலடியாகப் பிறந்த காரணப்பொருட்டாகிய இறந்தகாலச் செயவெனெச்சம்.

64. (இ-ள்.) அருரவத்து உணங்குமேனிச் சவரியும் - அருமையாகிய தவத்தினால் உலர்ந்த உடலையுடைய சவரியும், அடகுமூலம் விருந்து அளித்து - இலையையும் கிழங்கையும் விருந்துணவாகத்தீர்த்து, அண்ணல்கேட்டி-உயர்ந்தோனேனோன், விரிதலைமதங்கவெற்பில் - வாழைமரங்களையுடைய மதங்கமலையில், பொருந்தினன் சுக்கிரிவன் - சுக்கிரிவன் வசிக்கின்றான், அவனொடு நண்புண்பு - அவனொடு நீசிரேகங்கொண்டு, திருந்தலர்ச் செகுத்திஎன்ன - பகைவர்களைக் கொல்என்று, உரைத்துநல் முத்திசேர்ந்தான் - சொல்லி நல்லமோட்சவுலகைச் சேர்ந்தான். எ-று.

அண்ணல் பண்பாகுபெயர். விரிதலை வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். முனிவர்களுண்ணுதற்கு இலைக்கலத்தையும், நல்லகனியையும் தருதலால் வாழையை மட்டும் கூறினாபோலும், விரிதலை பரந்த சிகரங்களையுடைய எனவும், பரந்த இடத்தையுடையவெனவும் உரைத்தலும் பொருந்தும். சவரியுமென்ற உம்மை ஒரு புடையிறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை, மூலமென்பதும் பண்பாகுபெயர். விருந்து புதுமை, அது பண்பாகுபெயராய்ப் புதியவொரு உணர்த்தி, அது காரணவாகுபெயராய், அவாக்காகச் செய்த உணவுக்காதலால் காரணவாகுபெயர். திருந்தலர் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்; திருந்து பகுதி, அல் பகுதிப்பொருளை மறுத்த எதிர்மறை விருதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்துமொரு பகுதி, அஃ பல்லோர் படர்க்கை விருதி.

65. (இ-ள்.) மையகாரீர வண்ணனும் இளவனும் - கரியமேகம்போலும் ஒளியமைந்த நிறமுடைய சீராமனும் இலக்குமணனும், மணிதாழ்-இரத்தினங்கள் அழுந்தியுள்ள, ஐயதன் புனல்பம்பை மாநதிமருங்கு - அழகுள்ள குளிர்ச்சியாகிய நீர்வளமுள்ள பம்பைஎன்னும் யாற்றின் பக்கத

தில், அனுமன் பொய்இல்வாய்மைகேட்டி - அதுமானுடைய பொய்இல்லா தசொற்களைக்கேட்டு, அவனோடும் அளவளாய்ப்போந்து - அவனோடிகலந் துபேசிப் புகுந்து, செய்யதாமரை நாயகன் - சிவந்ததாமரை மலர்களுக்கு க்கணவனாகிய சூரியனுடைய, மதலைபாற் சேர்ந்தார் - புத்திரனாகிய சுக்கிரீ வனிடத்தில் சேர்ந்தார்கள். எ-று.

சூரியனைக் கண்டு செந்தாமரையோ டொப்ப வெண்டாமரையும் மலர்வதாயினும், திருமகளுக்கு இருப்பிடம் இதுவே ஆகும் சிறப்புக் கருதிச் செய்ய தாமரையைக் கூறினர். மைய, ஐய இரண்டும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரொச்சம். அதுமன் அஞ்சனதேவி சிவந்தகனி உனக்கு உணவு என்னக்கேட்டு, உதயசூரியனைச் சிவந்த கனிஎனக்கருதிப் பாய்கையில் இராகு கேதுக்கள் எங்களால் பற்றப்படும் சூரியனைச் சிறுகுரங் கொன்று பற்றவருகின்றதே என்ன, இத்திரன்வந்து வச்சிரத்தால் புடைத்தலும், மேருமலையில் வீழ்த்துகிதைந்த தாடையையுடையா னென்பது பொருள். இதுமுதலிய முப்பது செய்யுளும் முதற்சீரும் இறுதிச்சீரும் மா விறுதிச்சீராகவும், ஒழிந்தசீர் மூன்றாம் பெரும்பாலும் விளவிறுதிச் சீராகவும் வந்த நெடிலடி நான்காலமைந்தன ஆதலால்கலிநிலைத்துறை. பெரும்பாலுமென்றது, விளவிறுதிச்சீர் நிற்குமிடத்தில் காலியறுதிச்சீர் சிறுபான்மை வருதலு முண்டு, எக - ஆம் பாட்டு முதலடியில் ச-ஆம் சீர் இராமன் வில் எனப் புளிமாங்காய்வந்ததைக் காண்க.

66. (இ-ள்.) தணிப்புஅருதிறல் சுக்கிரீவனை - (பிறரால்) அடக்குதலில்லாத வலியமைந்த சுக்கிரீவனை, தழல்சான்றுஆ - அக்கினிசாட்சியாக, பிணித்தஅன்பினின் - (உள்ளத்தில்) கட்டிய அன்பினால், பெட்பொடும் தோழமைகொள்ள - பெருமையாகச்சிறைக்கொள்ள, வனக்குவெம்சிலை - வளைப்பதற்குரிய வெவ்விய கோதண்டத்தை, கொடுங்கனை வாலிமார்புருவ - கொடுமையாகிய அம்பு வாலியினுடைய மார்பை உருவும்படி, பணித்தி என்றலும் - கட்டினாயிடு என்றுசொல்லுதலும், பங்கயக்கண்ணன் நேர்ந்தனன் - தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய சீராமன் இசைந்தான்.

சுக்கிரீவன் இரந்து கேட்கின்றான் ஆகலின் கனை வாலிமார் புருவ வெஞ்சிலை பணித்தி என்றான். தணிப்பு - பிறவினைத் தொழிப்பெயர். தன் வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாசிய தணி என்பது இங்குப் பிறவினைப் பகுதி, ப் சந்தி, பு புடைபெயர்ச்சி விசுதி, தன்வினையில் தணிவு எனவரும். சான்று உரிச்சொலடியாகப் பிறந்த ஒன்றன் படர்க்கைப்பெயர். சால் பகுதி, று ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, லகரம் றகரமாதல் சந்தி, அது எனக ரமானது மெலித்தல் விகாரம். பொருள் நிறைவுள்ள தென்பது.

67. (இ-ள்.) வாலிநினைதிறல் உரைக்குவன் - வாலியினுடைய மிகுந்த பலத்தைச் சொல்லுவேன், மகிழ்ந்து கேட்கஎன்ன - களித்துக்கேட்கக்கடவாய் என்று, சீலம்எய்தியசுக்கிரீவன் - நல்லொழுக்கத்தைப் பெற்ற

சுக்கிரீவன், தெளிந்து உரைப்பான் - துணிந்துசொல்லுவான், ஆலப - அன்
னமாயாவி என்றுஉரைத்திடும்-(உலகத்தாருக்குவி)ஷம்போன்ற வஞ்சகம்
செய்வோனென்று சொல்லப்படும், அவுணன் - அசுரன், காலன் அன்ன
ஸ்ரீவாலியை - காலக்கடவுளை ஒத்த ஒப்பற்ற வாலியை, கடுசமர்க்குஅழை
த்தான் - கடுமையாகிய போர்செய்வதற்கு அழைத்தான். எ-று.

வாலி - விநயவிருஷனுடைய வாலிற் பிறந்தவன். சுக்கிரீவன் நல்
லகமுத்துடையான். தினத்திறல் ஒருபொருட் பன்மொழி. எய்திய இறந்த
காலப் பெயரெச்சம். எய்து பகுதி, இன் இறந்தகால இடைநிலை, அ பெய
ரெச்ச விருதி, இடைநிலையின் ஈற்று எனகரக்கேடு உடைக்குறை, பகுதியிற்
று உகரக்கேடு, யகரத்தோற்றமும் சந்தி. வாலியினிடத்து நல்லொழுக்க
மிலது என்பதைக் குறிப்பிக்க சுக்கிரீவனைச் சீலமெய்திய என விசேடணி
த்தார்.

68. (இ-ள்) ஆங்கவன்தனை தொடர்ந்துபோய் - அப்போதுஅவ்வ
சுரணத்தொடர்ந்துசென்று, பாதலத்து அணைந்து - பெரிய பிலத்திலேசே
ர்ந்து, வீங்குதோள்உடை அவுணனது - பருத்ததோள்களையுடைய அவ்வ
சுரனது, ஆர்உயிர்வீட்டி - அருமையாகியஉயிரைக் கொலைசெய்து, ஈங்கு
உறாமையின் - இங்கேவராமையால், இறந்தனன் எனமனத்து எண்ணி -
இறந்தான் என்றுமனத்தில் நினைத்து, நீங்குபாதலம்அடைத்து - புறத்தில்
வரத்தகுந்த பிலத்தை (மலைகளால்) அடைத்து, யான்நெடுநகர்புகுந்தேன்-
நான்கிட்கிந்தை என்னும பெரிய நகரத்தில் வந்தேன்.

பாதலம் ஒருலகத்தின் பெயராயினும் அது இங்கே மிகுந்தஆழ
முடைய இடத்துக் காயிற்று. வழங்குத்தில் பாதாளக்கொலுசு என்பதனாலு
மறிக. அவுணனது உயிர் ஒற்றமைப் பொருளதாயிய ஆறும்வேற்றுமைத்
தொகைநிலைத் தொடர். உயிர் வீட்டல் என்பது உடலினின்று உயிரைப்
பிரியச்செய்தல். வீட்டி பிறவினையாகிய இறந்தகால வினையெச்சம். வீடு
தன்வினைப்பகுதி தன்னோற் றிரட்டிய வீட்டு பிறவினைப்பகுதி, உகரத்தின்
திரிபாகிய இ இறந்தகால வினையெச்ச விருதி, உகரக்கேடு சந்தி : தன்வி
னையில் விழனன வான்.

69. (இ-ள்) வாலி ஆர்உயிர்மறிந்தனன் என்று - வாலிஅருமையா
கிய உயிர்நீங்கினுனென்று, எனக்கு அமைச்சர் - எனக்கு மந்திரிமார்கள்,
கோலம்நீன்றழு குட்டனும் - அழகிய பெரிய கிரீடத்தைச் சூட்டுதலும்,
கொடுதொழில்வாலி - கொடிய தொழிலைச் செய்யும்வாலி, பிலம் அடைத்
திடும் கல்லினை - பிலத்தை அடைத்துவைத்த மலையை, காலினால் உடை
த்து - காலினால் உடைத்து, என்பால் அடைந்து- என்னிடம்வந்து, யான்
இரப்பவும் பருவரல் விளைத்தான் - யான் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்ளவும்
எனக்குத் துன்பத்தையுண்டாக்கினான்.

அமைச்சர் - அருகில் உள்ளார் என்பது பொருள். முடி-தலைக்குப்
பண்பாகுபெயராய் நின்றமுடி என்பது தானியாகு பெயராய்க் கிரீடத்தை

புணர்த்தியது. கல் கருவியாகுபெயர். கால் இக்கு அடியை உணர்த்தலால் முதலாகுபெயர். இரப்பவும் என்றவுண்மை உயர்வு கெடப்பு. இரப்ப நிகழ்காலவியைச்சம். இர பகுதி, ப் சந்தி, ப் விரித்தல் விகாரம், அ காரண காரியப் பொருட்டல்லாமையால் நிகழ்கால வினையெச்ச விசுதி. பருவரல் தொழிற்பெயர். பருவா பகுதி, அல் புடைபெயாச்சி விசுதி, ரு விரித்தல் விகாரம், உகரக்கெடு சந்தி, பகுதி ஆ அகரமானது குறுககல். டருவருகின் ழுன் பருவந்தான் என வினை விகற்பங்கள் வரும்.

70 (இ-ள்.) மந்தரத்தினைகடலினை - மந்தரமலையையும்கடலையும், மந்தொழிற்குஅழைத்த - மல்லுப்போருருஅழைத்த, துந்துபிப்பெயர் அகரணது - துந்துபிபன்னும் பெயரையுடைய அகரணது, ஆருயிர் தொலையா - ஆருயினானீக்கி, மேல்எடுத்து - மேலே தாங்கி, உத்திஎறித்தலும் - தள்ளிஎறித்தலும், மதங்கன் உற்று உறையும் - மதங்கமுரைவன் தங்கி வசிக்கின்ற, இந்த மாதசாஸையில் - இந்தப் பெரிய தவச்சாஸையில், எய்தி வீழ்ந்தது - (அந்த மாரிசபிண்டம்) வந்து விழுந்தது. எறு.

முடிவுக்காலத்தில் உலகத்தைக் கடல் அழிக்கவல்ல தாதலால் அதனையும் மந்தோகக் கழைப்பாறையினன். துந்துபிப்பெயர் இருடையொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடா. இது பொருளை புணர்த்தாது சொல்லையுணர்த்தி நின்றது. இந்த இன்னும் சுட்டின் மூஉ.

71. (இ-ள்.) மதங்கமாமுனி - மதங்கனென்னும்பெருமுனிவன், ஆங்கு அதுநோக்கி - அங்கே இறைச்சித் திரனையைப்பார்த்து, அவ்வாலி - இத்திரனையை எறிந்தவாலி, கதங்கொடு எங்குஉறின் - கோபத்தினால்இம்மலையில் வந்தால், கதிர்முடித்தலை - கிரணமுள்ள முடிஅணிந்த தலை, ஒரு தூறு விதம்பட - தூறுவகையாக, தனிதெறிக்கஎன - தானேசிறந்தக்கடவதென்று, வெகுண்டு உரைத்ததனால் - கோபித்துச் சபித்தமையினால், அதிர்த்துவாலி இங்கு அணைவுஉறான் என - நடுங்கி இம்மலையில் சேர்தலினென்று, இவண்அமரந்தேன் - இங்குத் தங்கினேன்- எ-று.

தனித்தெறித்தலாவது பிறர் புடைத்தலில்லாமலே உடைந்து கிந்துதல். கொண்டென்பதன் மருஉஆகிய கொடு மூன்றாவதன் சொல்லுருபு. வெகுண்டு இறந்தகால வினையெச்சம்; வெகுள் பகுதி, ட் இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்ச விசுதி, ளகரம் டகரமாதல் சந்தி, அது ளகரமாதல் மெலித்தல். உரைத்ததனால் இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர் மூன்றனுருபை ஏற்றபோது இடையே அன் சாரியைபெற்றது; உரைத்தது அன் ஆல் என வகுத்துக் காண்க.

72. (இ-ள்.) துந்துபிப்பெயர் அரக்கனது என்புஇது - துந்துபிப்பெயரையுடைய அரக்கனது எனும்புஇதுவாகும், துனைவின் அந்தரத்துஎடுத்துஎறிகஎன - விவாவாக ஆகாயத்தில் எடுத்தெறியக் கடவை என்று, இரவிசேய்அறைய- குரியபுத்திரன் கேட்டுக்கொண்டமையால், மந்தரகிரி

அனையதை - மந்தரமலை ஒத்த எலும்பை, மணிவிரற்றலையால் - செம்மணி போன்ற பாதத்தின் பெருவிரலினுனியால், உந்தஜயிரண்டியோசனை-தள் எப் பத்துயோசனைதூரம், ஒல்லை ஏகியது - வினாவில்போய் விழுந்தது.

துந்துபிப்பெயர் - மந்தரகிரி என்பன இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலைத் தொடர். மந்தரக் கிரியெனக் ககரமிக்கது சந்த இன்பப் பொருட்டு வந்த விரித்தல் விகாரம். ஐ யிரண்டு பண்புத்தொகை நிலைத் தொடர்.

73. காழ்கொண்டு ஓங்கி - வயிரம்பற்றி உயர்ந்து, என்திசையினு ம்கவடுவிட்டு உயர்ந்த - எட்டுத்திக்கிலும் பெருங்கிணைகினைத்து உயர்ந்த, ஏழ் மராமரம் உருவிட எய்களென - ஏழ்மராமரங்களையும் உருவுப்படி எய்யக்கட வையென்று (சுக்கிரீவன்) கேட்டுக்கொள்ள, இராமன் தாழ் தடவுக்கையி ன் - சீராமன் தனது நீண்டபெருங் கைகளினால், ஆற்றல்அம் தடவுச்சிலை குனித்து - வலியுடைந்த அழகிய பெரியவில்லைக் குனித்து, பாழிமாமரம் உருவிட - மிகப்பெருமையாகிய மராமர மேழையும் உருவுப்படி, ஓர்க ணைபணித்தான் - ஓரம்புக்குக் கட்டினையிட்டான். எ-று.

வாலி யென்பவன் பெருவலியுடையனாயிருக்க, இச்சிறுவனாகிய சீரா மன் அவன்மார்பை உருவுப்படி அம்பைஎய்யும் பெருவலியுள்ளேஇல்லை என்று ஐயப்பட்டு இவ்விரண்டு வினைகளையும் செய்யும்படி சுக்கிரீவன் கே ட்டுக்கொண்டான். பாழிமா ஒருபொருட்பன்மொழி. குனித்து பிறவினை யாகிய இறந்தகால வினையெச்சம்; குனி தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகிய பகுதியாயினும் இங்குப் பிறவினைப் பகுதி, த் சந்தி, த் இறந் தகால இடைநிலை, உ வினையெச்ச விசுதி; குனிவித்து என்பதில் விவ் விசு திதொகுத்த லென்பாரு முளர். குனிந்து தன்வினை.

74. வில்விழுங்குதோள் ஐயனது ஆற்றலையியந்து - விற்கல்வியை முற்றுமுணர்ந்த தோளையுடைய சீராமனது வலியை அதிசயித்து, கொல் சினத்தவாலியை - (பகைவனா) கொல்லுகின்ற கோபமுள்ள வாலியை, கதிர்சேய் அறைகூவ - சூரியபுத்திரன் போர்செய்ய அழைத்ததனால், அவ ன்மல்லினால்இவன் வலிதொலைத்தலும் - அவ்வாலி மற்றோரினால் இச்சுக் ரீவனுடைய வலியைப் போக்குதலும், மாழாந்து ஒல்லமீண்டு - மனம்கல ங்கி வினாவில் திரும்பி, அஃது உரைத்தலும் இராகவன் உரைப்பான்- தா ன்வலிதொலைத்ததைச் சொல்லுதலும் சீராமன் சொல்லுவான், எ-று.

வில்தான் காரணமாக உண்டாகிய கல்வியை உணர்த்தலால் கார ணவாகுபெயர். வில்லைப்பிடித்தல், அம்பைத் தொடுத்தல், எய்தல் முதலிய வற்றை உணர்த்தும் தூலையுணர்த்துகின்ற தெனக் கொள்ளின் காரியவாகு பெயர். வில்விழுங்குதோள் - வில்லை விழுங்கிய தோள்ளென உரைத்தலும் ஒன்று; அதாவது தோளினது பெருமைக்கு வில் ஒரு சுள்ளிபோலக் கிட க்கின்றதென்பது. சினத்த குறிப்புப் பெயரொச்சம்; சினமென்னும் பன்

புப்பெயர் பகுதி, அத்துச் சாரியை ; அ பெயசொச்ச விஞ்சி, மகரக்கேடும், சாரியை முதல் அகரக்கேடும், ாற்றுக்கரக்கேடும் சந்தி. தெரிநிலை வீணையில் கினந்த எனவரும், இதுவும் பெயரடியாகப் பிறந்த தாயினும், பகுதி சின. அறைகூவ ஒருசொல்லின் தன்மைதது.

75. (இ ள்) வேறுகணமில்லா உருகளை என்று-உங்கள் ருவனையும் வேற்றுமை தெரிந்திலனென்று சொல்லி, வில்வீரன்-வில்வீரனாகிய சீராமன், ஊறு தேன்மலாப்பிணையல் ஒன்று - சுரக்கின்ற தேனையுடைய ஒருபூமாவையை, அணிந்து அமர் உடற்றச் சேறி என்றலும் - தரித்துக்கொண்டு போசெய்யும் பழநீபோன்று சொல்லுதலும், சென்றுவா வியைப்போர்ச குஅழைப்ப-போய்வாவியைப் போர்ச குஅழைக்க, ஏறுஇரண்டு எதிர்ந்து - இரண்டு ஆண் சிங்கங்கள் (ஒன்றை ஒன்று) எதிர்த்து, அமர்புரிந்தால் என ஏற்றார்-போர் செய்தாற்போல எதிர்த்துப் போசெய்தார்கள். எ-று.

வேறு பண்புப்பெயர். கணமில்லாக்களை யென்பதைக் கண்டிலன் துங்களை எனப் பதம் பிரித்தலுமாம். பிணையல் தொழிலாகுபெயர். சேறி எவலொருமை; செல் பகுதி, ச் எழுத்துப்பேறு, இ எவலொருமை எதிர் கால விஞ்சி, எ எவானது கீட்டல் விகாரம். உயர்ந்ததென்னும் பொருளில் ஏறு தொழிலாகுபெயர்.

76. (இ ள்) ஏற்றவெம்சமர்புரிநிலை-மேற்கொண்ட வெவ்விய போரைச் செய்தலும், இராமன் வில்வணக்கி - சீராமன் வில்வனைத்து, பாறுஇன மசுழன்று - பருந்தின் கூட்டம்சுழல, ஒன்னலாநீணப்புலாப்பருகி- பகைவருடைய கொழுப்பாசிய தகையை உண்டு, ஊறுஇருந்து நெய்த்தோர் உமிழ்-ஊற்றெடுத்து இரத்தத்தை உமிழ்கின்ற, பசுழிஒன்று உகைப்ப - ஓரம்பினைப் பிரயோகித்தமையினால், கூற்றம் அஞ்சுறம் - யமனார் அஞ்சுகின்ற, வாலிதன் உயிராகுத்தது - வாலியினதுயிராகிய நீரை (அந்த அம்பு) குடித்தது. எ-று.

ஏற்ற வெஞ்சமர் என்பதற்கு மேம்பாடாகிய வெவ்விய சமர் எனவும் உணரக்கலாம். பாற்றநம் ஒன்றை கூட்டத் தற்கிழமைப்பொருளதாகிய ஆறும் வேறுறுமைத் தொகையிலாததொடர். சுழன்று சுழல என்பதன் திரிபு. இவ்வனமன்றிப் பிறவினையாகிய வில்விஞ்சி தொகுத்தலாயிற் றெனினும் பொருந்தும். ஒன்னலா எதிர்மறை வீணப்பெயர்; ஒன்று என்பதன் மருஉ ஆகிய ஒன்று பகுதி, அல் அததொழிலை மறுத்த விஞ்சி, உகரக்கேட சந்தி, அனைத்துமொரு பகுதி, அர பல்லோர படர்ச்சுமை விஞ்சி.

77. (இ-ள்.) பரிதிவானவன் மைந்தன் - சூரியனாகிய தேவனது குமாரன், அவ்வுலகு அடிப்படுத்து - அங்கீகரிக்காதையிலுள்ளாரைத் தன்பாதத்தி ன்கீழடங்கும்படி அடக்கி, புரவுபூண்டிட - காக்குந்தொழிலைக்கைகொள்ள, பொழிகதிர்மணிமுடி புனைந்து - பொழிகின்ற கதிர்களையுடைய இரத்தின கிரீடமணிந்து, கருவிவான்பொழி- (உலகத்துக்கு) துணைக்காரணமா

கிய மேகங்கள் மழையைப் பொழிகின்ற, காலம்ஆங்கு ஒழிந்திகாறம் - கார் காலம் அவ்விடத்தில் ஒழியும்வளையும், அருவிதாங்கு - அருவநீர் ஒழு குகின்ற, உயர்பிரச் சிரவணமலை அமர்ந்தார் - உயர்ந்த பிரச்சிரவணமென் னும் மலையில் (இராமலட்சுமணர்கள்) தங்கியிருந்தனர்கள். ஏ-று.

கருவிவானென்பதற்குத் தொகுதியையுடைய மேகமெனவும் பொ ருள்கொள்ளலாம். கருவி தொகுதிக் குறிப்புணர்த்தும் உரிச்சொல். தொ குதி மின்னல், முழக்க முதலானவற்றின் கூட்டம். பரிதி வட்டம்; அது பண்பாகு பெயராய்ச் சூரியனை உணர்த்தியது. பரிதிவானவன் இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்.

78. (இ-ள்.) சிறந்தமல்லல் அம்திருவினால் - சிறந்தவளப்பமாகிய அழகிய செல்வத்தைப் பெற்றமையினால், இரவிசேய் நம்மை மறந்தனன் கொள்ளன்று - சூரியபுத்திரன் நம்மை மறந்துவிட்டானே என்று ஐயப்ப ட்டி, இளவலை விடுத்தலும் - இலக்குமணனை அனுப்புதலும், அறங்கிடந்து ஒளிர்தெஞ்சினன்வணங்கி - அறந்தங்கி விளங்குகின்ற மனமுடைய இலட் சுமணன் (சீராமனை) வணங்கி, கிட்கிந்தை அடைந்து - கிட்கிந்தையைச்சா ர்த்து, ஆங்கு உறைந்த வெய்யவன் மைந்தனுக்கு - அந்நகரத்திலுள்ள சூரி யபுத்திரனுக்கு, யாவையும் உரைத்தான் - (சீராமன்) சொல்லியவற்றை யெல்லாம் சொல்லினான். ஏ-று.

அறங்கிடந்தொளிர தெஞ்சினென்பதைச் சுக்கிரீவன்மேலேற்றி, அவன்செய்ந்நன்றி மறப்பவனல்லனென்பதைக்குறிப்பிக்க இவ்வாறு கூறி னானென்னினுமொக்கும். வெய்யவன் பண்படியாகப் பிறந்த ஆண்பாற்பட ர்க்கைப் பெயர்; வெம்மை பகுதி, அன் ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி, பகு தி மையிறுகெட்டதும், மகரம் யகரமானதும், அது இரட்டியதும் சந்தி.

79. (இ-ள்.) இரவிகாதலன் - சூரியபுத்திரன், இளவலோடு இரா மன்மாடுஎய்தி - இலட்சுமணனோடு சீராமனிடத்து அடைந்து, வினாவின் வானரத்தலைவனா - வினாவில் வானரப்படைத் தலைவனா, குணக்கிலும் மேற்கும் - கீழ்த்திசையிலும் மேற்றிசையிலும், பரவும்உத்தரதிசையிலும்- துதிக்கப்படும் வடதிசையிலும், பணிமொழி அணங்கை - குளிர்ச்சியாகிய சொல்லையுடைய சானகியை, தருவி ஒல்லையின் மீள்களைய - தேடிவினா வில் திரும்பிவரக் கூடவீனென்று, துணைவரின்விடுத்தான் - வினாவில் அ னுப்பினான். ஏ-று.

இன் என்னும் ஏழனுருபை மேற்கென்பதனோடுங் கூட்டிக், வடக் கு மங்கல திசை ஆதலால் பரவுமென அடைகொடுத்தார்.

80. (இ-ள்.) அங்கதன் திறல்சாம்பவன் - அங்கதனும் வலியுள்ள சாம்பவனும், நீலன்என்று அறையும் - நீலனுமென்று சொல்லப்படும், துங் கவெம்படைத் தலைவர் சூழ்தர - உயர்ந்தவெவ்விய படைத்தலைவர் சூழ்ந்து

இராமன் வனம்புகுந்தவத்தியாயம். ககக

வர, சுடர், ஒழி மங்குல் ஆர் குழல் மடவரற்கு - ஒளி, விய தன்மோதிரச்
சை மேகம்போன்ற நிறைந்த கூந்தலையுடைய சீதைக்கு, அளிக்கனை வழ
ங்கி - கொடுக்கக் கடவையென்று கொடுத்து, தென்றிசை அநுமானை, தெந்
குத்திசையில் அனுமானை, மீட்கவறு எனவிடுத்தான் - ஆண்சிங்கத்தை அ
னுப்புவதுபோல அனுமானை அனுப்பினான். எ-று.

சிங்கவறு அனுன் எனப் பாடமாயின் ஆண்சிங்கத்தை ஒத்தவனெ
னச் சீரான்மேலேற்றிக் கூறாக. மடவரல் ஆறும்வேற்றமைத் தொகை
ப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் சாரணப்பெயர்; விரிந்தால் மட
த்தின வு வரலாற்றை யுடையாளென விரியும்; மடம் கற்பு.

81. (இ-ள்.) நெய்யும்சொடுகானமும் - தீக்கொள்ளிகள் உண்டா
வின்ற கெடிய காபிகளையும், வளாகளும்நீந்தி - மலையையும் கடந்து, புடை
கொள்வானபில மருங்கினில் எய்தலும் - பேரிடங்கொண்ட உயர்ந்தபிலத்
துக்குப் பக்கத்தில்தெல்லலும், டோதந்து இடர்வினத்திடும் அவண்ணை-புகு
ந்து சங்கடத்தை உண்டாக்குகின்ற அரக்கனை, இராவணன் என்னு-இராவ
ணனென்று கருதி, அடல்வினைத்து போலா உண்டாக்கிக்கொண்டு, அவ
ன் ஆர் உயிர் அங்கதன்செகுத்தான் - அத்துமிரனென்பவனுடைய அரிய
உயிரை அங்கதன் கொலைபுரிந்தான். எ-று.

நெடி நெடுகிழி என்பதன் மருஉ. இப்பதத்துக்குச் சிங் வண்டென்
பாருமுண்டு, வரை மூங்கிலுக்குப் பண்பாகு பெயர்: மலைக்குத்தானியாகு
பெயர்.

82. (இ-ள்.) அங்கதன் முதலாகிய வானரத்தலைவர் - அங்கதன்மு
தலிய வானரப் படை தலைவா, சிங்கவறு என - ஆண்சிங்கங்கள் செல்லுது
போல, பிலத்துவாரத்திடை - பிலத்தின் துவாரத்தில், சென்று - நழைந்து,
மணிக்குப்பை - இரத்தினராசி - கங்குல்மேய்த்து ஒளிக்கிற - இருளைமுற்
றும் உண்டு விளங்குகின்ற கிரணங்களை, கால்விரிக்கும் - கான்று (விகி)பர
ப்புசின்ற, துங்கமாநகரிடத்தில் - உயர்வாகிய பெரியநகரத்தில், ஓர் தோ
கையைக் கண்டார் - மயில்போலும் சாயலுடைய ஒருபெண்ணைக் கண்
டார்கள். எ-று.

கங்குல் பொருளாகுபெயர். காலென்னும் முதனிலை லீனையெச்சப்
பொருள்பட்டு நின்றது. தோகை மயிலுக்குச் சினையாகுபெயர். அது பெ
ண்ணுக்கு உவமையாகுபெயர். இப்பெண்ணின் பெயர் சுயம்பிரபை.

83. (இ-ள்.) கண்டவானரர் உளம்புதூஉற-பார்த்தவானரர் மனத்
தில் ஆச்சரியம்பொருந்த, கருதி - எண்ணி, வண்டுபாட்டுஅயர் - வண்டுகள்
பாடுதல் செய்கின்ற, வணர் இரு கூந்தல்நீயாரா - வளைவாகிய பெரியகூந்த
லையுடையாளே நீயார், அண்டர் ஊர்நிகர்நகரம் - தேவருடைய அமராவதி
ஒத்த இந்நகரம், யார்நகர் - யாவருடைய நகரம், அருபவளம் விண்டு
கூறு என - அருமையாகிய பவளம்போன்ற வாய்திறந்து சொல்லென்று

கேட்க, மின்கொடிமெல்மெல மிழற்றும் - மின்னற்கொடியை ஒத்தசயம் பிரபை மெள்ளமெள்ளச் சொல்வாள். எ-று.

பாட்டு முதனிலை திரிந்த தொழிற்டெயர் : பாடு பகுதி, தல் விசுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்திரத்தில் பகுதி தன்னெற்றிரட்டியது. யார் நகொன்பதில் யாவொன்பது யாவொன்னும் பல்லோர் படர்க்கை வினாப்பெயரின் மருஉ. மின்கொடி ஆறும்வேற்றமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன் மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்.

84. (இ-ள்.) மயன்எனும்திநல்அவுணாகோன் - மயனென்றசொல்லப்படும் வலியுள அகரராசன், வரத்தினால் - (தான்பெற்றுள்ள) வரத்தினால், வெயில்செய் பொன்னினில் - வெயிலைவீசுகின்ற செம்பொன்னினால், முன்னம்செய்திடும் விழுநகர்சது - முன்னால் படைத்த சிறப்பாகிய நகரம்இது ஆகும், பயிலும்அன்னவன் - வாசம்பண்ணுகின்ற அம்மயனென்பவன், விசும்பிடை பனிமதி முகத்துக் குயிலைவெளவி - சுவாககத்திலுள்ள குளிர்ச்சியாகிய சந்திரனபோன்ற முகத்தையுடைய குயில்போன்றதெய்வப்பெண்ணைக் களவுசெய்துகொண்டேவந்து, இக்கோநகரதனில் வீற்றிருந்தான் - இந்தராளநகரத்தில் பெருமையாக இருந்தான். எ-று.

வெயில் பண்புப்பெயர்; வெம் பகுதி, இல் பகுதிப்பொருள் விசுதி, மகரம் யகரமாதல் சந்தி; இது வெப்பமாகிய கிரணத்துக் கானதால் பண்பாகுபெயர். விசும்பு இடவாகு பெயர். குயில் உவமை யாகுபெயர். இல் என்னும் ஏழனுருபேற்ற நகரது என்னும் பெயர் அன் சாரியை பெற்றது.

85. (இ-ள்) அச்சஅணங்குவேல்-(பகைவருக்கு)பயந்தையும்நோயையும்தருகின்ற வேலைத்தாங்கிய, மயனுடை-ஆர்உயிர்மடிய - மயனுடைய அரியஉயிர் (உடலினின்று) நீங்கும்படி, வச்சிரப்படை எறிந்து - வச்சிராயுதத்தினால் (அவனை) துண்டித்து, வானவர்க்கு இறைஅகல - தேவராசன்நீங்க, செச்சைஅம்குழல் - மயிரச்சாத்தணிந்த கூந்தலையுடைய, திருநிகர்வமைக்கு அந்நகரம் - திருமகளொத்த ஏமை என்பவனுக்கு மயன்செய்த நகரத்தை, பச்சைமால் உந்திபூத்தவன் - பச்சைநிறமுடைய திருமாலினது உந்தியில் உண்டாகிய பிரமன், பரிபுடன் அளித்தான் - அன்போடு கொடுத்தான். எ-று.

உந்தி பூத்தவன் ஏழுவாய்த் தொகாநிலைத் தொடருமாம். பச்சை பண்புப்பெயர்; பசுபகுதி, ஐ பகுதிப்பொருள் விசுதி, தன்னெற்றிரட்டிலும் உகரககேடும் சந்தி. மால் அடியார்பசுக் மோகமுடையான், யாவரினும் பெரியான் என்னும் இருபொருளிலும் பண்பாகுபெயர்.

86. (இ-ள்.) தாமப்பூங்குழல் - மலர்மலை யணிந்த கூந்தலையும், தண்கிலாத்தரளம் வெள்முறுவல் - குளிர்த்திலாவைவீசுகின்றமுத்துப்போ

ன்ற பற்களையுமுடைய, ஏமைஎன்பவன் - ஏமையென்னப்பட்டவன், இந்நகர் என்வயின் அளித்து - இத்தநகரத்தை என்னிடத்தில்கொடுத்து, காமர் வாணலகு அடைந்தனர் என்றலும் - அடியை சுவர்க்கலோகத்தைச் சேர்ந்தாளென்று சொல்லுதலும், கவிகள்தாமஓதியாம் செல்நெறி - வானரங்கள்புகையுட்டிய கூந்தலையுடையாளே நாங்கள் செல்லும் வழியை, காட்டு எனத்தொழுத - காட்டென்றுநொழுதன. எ-று.

தாமவோதி இரண்டாம் வேற்றமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக காரணப்பெயர். வாணலகு எழாம் வேற்றமைத் தொகை நிலைத்தொடர். தொழுத பலவின் படாச்செய்திறந்தகால வினைமுற்று; தொழு பகுதி, த் இறந்தகால இடைநிலை, அ பலவின் படர்க்கை விகுதி.

87. (இ-ள்) அஞ்சனப்புயல் தூதரீர் - கருமையாங்கியமேகம்போன்றசீராமனுடைய தூதர்களேரீங்கள், பிலம்அகன்றுகை - பிலத்தினின்றும் நீங்கிப்போகும்படி, செஞ்செவேயிழி புலங்ககளை - மிகச்செவ்வையாகக் கண்களை மூடிக்கொள்களன்றுசொல்ல, செங்கையால் புலதப்ப - (வானரர்) அகங்கைகளால் மூடிக்கொள்ள, அவர்விலங்கைஒன்று உரைத்தலும் - சுயம் பிரகாசை ஒரு மந்திரத்தைச் செபித்தலும், வெம்பிலம்அகன்றுகொடிய பிலத்தினின்றும் நீங்கி, மஞ்சுகள்படும் - மேகங்கள் உறங்குகின்ற, மகேந்திரவரையின்வந்து அடைந்தார் - மகேந்திரமலையில் வந்து சேர்ந்தார். எ-று.

புயல்முற்றுருவமாய்ச் சீராமனை உணர்த்த, உயர்நிலைப் பெயராய் நிறநலால் நிலைமொழி யிற்று லகரங்கெட்டு, வருமொழி முதல் நகரம் நகரமாகத் திரிந்தது, நன்-மெய், கு-ர-க. செஞ்செவே. தன்னந்தனரி, சிற்றஞ்சிற, இவை எல்லாம்பொது வியல் - கு-ச-நில். நன்-உரி-உ-ர-ஆல் அமைச்சு. மஹேந்திரம் என்பதில் ஹ மொழித்திடையில் கின்றமையால் ககரமாகத் திரிந்தது.

88. (இ-ள்) ஆங்கண்எய்திய - அம்மகேந்திரத்தில் சேர்ந்த, அங்கதன் முதலியவீரர் - அங்கதன் முதலியவீரர் - கோங்குலாவும் குழற்கொம்பின - மணத்தங்கிய கூந்தலையுடையபூங்கொம்பைஒத்த சிதைவைய, கண்டிலம்அன்றி - காணப் பெற்றிலோம் அது அல்லாமல், வீங்குபோரிடை - மிகுந்தபோரில், சடாயுவைப்போல வீந்திலம் - சடாயுவைப்போலஉயிர்மாய்த்திலோம், என்றுஎங்கும் மாற்றம்கேட்டு - என்றுபுலம்புகின்ற சொல்லைக்கேட்டு, இருந்தசம்பாதிது உரைப்பான் - (அம்மலையில்) உட்கார்ந்திருந்த சம்பாதி இதுனைச் சொல்லுவான். எ-று.

முதலிய பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரொச்சம்; முதலென்னும் பண்புப்பெயர் ஆகுபெயராய் அங்கதனை யுணர்த்தலால் பொருளடியாகப் பிறந்ததென்றும் முதல் பகுதி, இ சாரியை, ய் சந்தி, அ பெய

பெயர்ச்சுதி அங்கதன்னன்னும் பெயரோடு முதலென்னும் முதனிலை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலையாகப் புணராதது. கொங்கசன் புகோங்கசன் முதலென்னும் நீட்டல உலாய்மென்னும் பெயரொச்சம் உலாமென வகரவியா மெய்கெட்டு நிறைது எவருமென்னும் காரியப்பொருட்டாகிய பெயரொச்சம் மாற்றமென்றது காரணப்பெயர்கொண்டது.

91) (இ-ள்) எம்பிரீசம எனதம்பி இதநததை, கூறுமின்ன னனநு - சொல்லுககொடுன்னு கேட்குதலும், கலிகள் - வானரங்கள், மயூராகால - (கருடோ) விருமபுகிறை சீராமனது, நலமீனகிழுக ளைய - நலநிலைந தசூரிய மீனவியை, அரககன வெம்புகாட்டிடை - கொகிகினை சாடமலந் தாவணை, வெளவலும் சடாயுமுளையிலக - கவா ரது செல்லதலும் சடாயு முன்னோடாய்த தங்ககையில், தம்பைமோலி யான - தம்பை மலாமா'யணியை தங்ககையுடைய இராவணன், சடாமணி வா'ந்நை துணிதரான-(கைடபிழ) ஒளியுள்ள மணிகளிறைத்த வா ரிந்நை (இருசிறகையு) செட்டிமுன - ஏறு

இவ்வாறு சிவன் சொல்கிறது. நம்பி ராகவன் என்னை நம்பி ராக வனென்ப பதம்பிரித்த நம்பியாகிய ராகவனென்ப பொருள்கொண்டு, இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நீட்டித்தோடாகவும் ஒன்று அகர இகர சகரங்களைப் பெறாமல் சகரத்த முதலிலுடைய வடமொழி வடிவங்களுமு ளை “ரகுலென்பான் விரிவியால்” என முன்னோ செய்யுளானுமுண் னாக துன்பை போகஞ்ச செவ்வோ நரிகும மாலை, நமரப என்னும் முதற்பொருளிய பெயர் மலராகிய கிணைக்கு முதலாகுபெயராம். அது மாலைக்கு கருவிமாகு பெயராம் கிணையாகுபெயருமாம் மோலி மௌ லியென்பதன கிடைவு எம்பி என்பதில் யாம் பகுதி

92. (இ-ள்) மாறையோககியைக்கொண்டு - மாம்பிஞ்சின் பிள்ளை ஓத்த கண்களையுடைய சான்'ய எடுத்தது, அவன் எகலும்வருதி-அவன் போகுதலும் மனமவருதி, பாழிதம்பியதது இராகவன் - பெருமையாகிய ஆழகியதோளையுடைய சீராமன், பரிதிசேயோடும தோழமைகொடு - சுககிரீவனிடத்து நட்புக்கொண்டு, வாலியைதகொலைத்து அரசுஅளிப்ப - வாலியை உயிராமாய்தது அரசுசெய்தலைக் கொடுத்தமையினால், ஏழை போம இடம் நாடும என்று - மடமென்னும் குணமுடைய சீதை சென்று ளள இடத்தைத்தேடுங்கொள்ளு கட்டினியீட்டு, எங்களைவிடுத்தான - (சுககிரீவன்) எங்களை அனுப்பினான். எ -று.

மாழை பிஞ்சுக்கு முதலாகுபெயராய், அதுதன் பிள்ளைக்கு அவ்வாகு பெயராயிற்று நோக்கி கிணையு யாகப் பிறந்த பெண்பாற் படாககையபெ யா ; நோக்கு முதனிலைத் தொழிலாகுபெயராய்க் கண்ணை யுணரத்தியது. அதுவே பகுதி, இ பெண்பாற் படாககை விடுத்தி, உகரக்கேடு சந்தி. அளி ப்ப காரணப்பொருட்டாகிய இறந்தகால வினையெச்சம், அளி பகுதி, ப் சந்

இராமன் வனம்புகுந்த வத்தியாயம். கசுடு

தி, ப் விரிதத் விகாரம், அ செயஎன் வாய்பாட் டுறத்தகால வினையெ
ச்ச விகுதி.

91. (இ-ள்.) என்னஒத்தலும் - என்றசொல்லுத்தலும், எருவைவேற்
துஉளம்கசிந்துஉருகி - கழுஞ்சுஅரசன் மனம்புள்ளிஉருகி, முன்னமயானும்
என் தம்பியும்-முன்னாளில நானும் என் தம்பியும், மொய்கதிர் உலகில்-அடர்
ந்த கிரணங்களுடைய சூரியமண்டலத்தில், மன்னுவான் பறந்திடுதலும் -
சேரும்படி பறந்துசெல்லுதலும், வருந்தும் என் தம்பிதன்னை - (சூரியவெப்
பத்தினால்) வருந்திய என் தம்பியை, என் உடைச் சிறையினால் - எனதுசிற
கினால், தயாவொடுகாத்தேன் - தயையோடு காத்துக்கொண்டேன். எ-று.

முன்னம் பண்பாகுபெயராய்க் காலத்தை உணர்ந்தியது. கதிர்
பண்பாகுபெயர். மொய் கதிரொனக் கொள்ளின் வினைத்தொகைப் புறத்
துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். உடைய என்னும் ஆ
றும் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு ஈறுதொகுக்கப்பட்டது. ஒடு உருபு விசே
டணப் பொருளது ; தயாவொடுகாததே நென்பதற்குத் தையையுடையே
ளுகிக் காத்தேனென்றுணர்க்க.

92. (இ-ள்.) வெய்யவன் கொடுகதிரினால் - சூரியனுடைய அதி
வெப்பமாகிய கிரணங்களினால், மெல்கிறைகருகி - மென்மையாகிய சிறகுக
ள்கறிந்து, மையலோடும் இம்மகேந்திரவளையினில் - மயக்கத்தையுடையே
னுகி இந்தமகோத்ரமலையில், வீழ்ந்துபையுள் உற்றனன் - வீழ்ந்து
ன்பமடைந்தேன், எம்பிஎவ்வுழிபடாநனவே - என் தம்பி எவஞ்சென்ற
றானே, ஐயன்மீர் அஃதுஅற்றிதலன் - ஐயாகளே சடாயுசென்றதுடம்தெ
ரியேனா, இவ்வுழிஅமர்ந்தேன் - இவ்விடத்தில் தங்கினேன். எ-று.

மெல்கிறை பண்புத் தொகைகிலத்தொடா, மென்மையென்றும்
பண்புப் பெயரோடு சிறையென்னும் வருமொழி புணர்ந்தபோது, நிலை
மொழி யீற்று மையீறுகெட்டதும், லகரம் நன்-மெய்-சூ ௩௬-ஆல் னகர
மானதும் சந்தி. புன்செய், வெண்பல், ஒண்கதிர் என வருவனவற்றுக்குப்
விதி அதுவே. ஐயன்மீர் ஐயன்மார் என்னும் பல்லோர் படர்க்கைப்பெயர்
விளியுருபேற்றபோது ஈற்றுக்காரம் ஈ காரமாயிற்று.

93. (இ-ள்.) யான்பயந்தருள்குபாரிசன் - நான்பெற்ற குபாரிசன்,
ஊன்எனக்குஅளிப்பான் - இறைச்சியை எனக்குக்கொடுக்கும்படி, வான்ப
டர்ந்து - உயர்மேகங்கள்வந்து பரவுபடி உயர்ந்த, மகேந்திரவளையில்மே
வுதலும்-மகேந்திரமலையில் தங்குதலும், ஊன்படார்வேல் இராவணன் -
(பகைவருடைய)தசையிலைத்த வேலையுடைய இராவணன், ஓர் அணங்கோ
டு-ஒரு பெண்ணையுடையானகி, கான்பார்ந்தனன்எனலும் - காட்டில்
துழைந்துபோகுதலும், கன்னுடையப் பிழத்தான் - கோபித்துப்பெயர்
பிழத்தான். எ-று.

யத்தருள் வினத்தொகை வினை; பயமென்னும் பெயரடியாகப் பிறந்த பய பகுதி, த் சந்தி, து சாரியை, அருள் வினைமுதலி னுயர்வைக் காட்டும் விருதி, சந்தித்தகரம் ஈகரமாதல் மெலித்தல், உகரக்கேடு சந்தி; இது விரிந்தால் பயந்தருளின் எனவிரியும். அணங்கு அழகெனப் பொருள்கொள்ளின் பெண்ணுககுப் பண்பாகு பெயர்; அசையெனப் பொருள்கொள்ளின் கண்டோடாகு விருப்பைத் தருகின்ற பெண்ணுக்குக் காரிய வாடுபெயர். இராவணன் யாவரையும் அடூவிப்பவ னென்பது பொருள். கனன்று பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம்; கனல் பகுதி, த் இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்ச விருதி, பகுதி யீற்று லகரம் றக ரமாதல் சந்தி, அது னகரமாதல் மெலித்தல்.

94. (இ - ள்.) பொருந்த வெளவலும் - செவ்வையாகப் பிடித்துக் கொள்ளுதலும், இராவணன் புரந்தருள்க என்ன - இராவணன் (சுபாரசினை என்னை) காக்கக் கடவை என்று, வருந்திக்கூறலும் - வருந்தாநின்ற கேட்டுக் கொள்ளுதலும், லிடுத்து இவணவந்து அவைபுகல் - அவனைவிட்டு என்னிடம்வந்து அச்செய்திகளைச் சொல்லவும், திருந்துமாதவர் - குற்றமற்றபெருந்தவத்தினர், சீதைஉயந்தனள் எனச்செப்ப-சீதை பிழைத்தாளென்று சொல்லவும், பரிந்துகேட்டனன் - அன்பாகக்கேட்டேன், பார்வைக்கும் தோன்றினள் என்றான் - என் கண்பார்வைக்கும் தோற்றினாள் என்று சொல்லினாள். எ-று.

சுபாரசின் இராவணனை மறித்ததும், இராவணன் கெஞ்சியிரந்ததும், அவன் இரங்கிவிடுத்ததும் பலவாதலால் அவை எனப் பன்மைச்சுட்டினால் சுட்டினான். தீக்கடவுள் உண்மையாகிய சீதையைத் தான்மறைத்து, மாயையால் கற்பித்துவைத்த சீதைஇவளென்னும் மெய்ம்மை தங்கள் ஞானநோக்கால் உணர்ந்தனராகலால் சீதை உயந்தனளென மாதவர்கூறுவராயினார். பார்வை இது தொழிற்பெயரொனக் கொள்ளின் பார் பகுதி, வைபுடைபெயர்ச்சி விருதியென்க; தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயராய்க் கண்ணை உணர்த்திற்றெனக் கொள்ளின் பார் பகுதி, வ் எழுத்துப்பேறு, ஐ கருஷிப்பொருண்மை விருதியென்க. உம்மை ஒருபுடை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை.

95 (இ-ள்) சாரங்கமுனிவரன் லோகசாரங்கனென்னும்முனிவர்களிற் றோகசாரங்கன், இராகவன்துதர் - சீராமனுடையதுதர்கள், மன்னின் நின் னிறை - இங்குவந்தால் நின்சிறை, மாண்புடன் முனைத்திடும் - சிறப்பாக மூணக்கும், என்னமுன்னிப்பன்னினாள் - என்று ஆராய்ந்துசொல்லினா னால் உணப்பகர்தலும் - என்று(சம்பாதி) சொல்லலும், பண்டுபோல சிறகர் பண்ணினி - முன்போல இறகுஅடர்ந்து, நன்கினின் முனைத்திட - செழுமை யான முனைக்க, ராமனைத்ததித்தான் - சீராமனை (சம்பாதி) துதி பண்ணினான். எ-று.

இராமன் வனம்புகுந்த வத்தியாயம். ககௌ

லோகசாரங்கனைப்பது முதற்குறையாய், சாரங்கனைவந்தது ; இவ்வாறே இத்திரகோபம் - சோபம், பிண்டிபாலம் - பாலம், வாய்பாடு பாடு - என முதற்குறை பெற்றன. சிறகு குற்றியலுக்கரமாசலால் சிறகொன அர்போலிவந்தது.

96. (இ-ள்.) சீதை-ஆண்டு உறைஇலங்கையுள் - சானசி அங்கேயுள்ள இலங்கையில், சோந்தனன் என்னுதி - சோந்தாளென்று சொல்லி, வீந்தஅச்சடாயுவசுக்கு இருகைநீர் உகுத்து-இறந்தஅச்சடாயுவசுக்கு இரண்டிலைகளாலும் நீரைச்சிந்தி, காதல்கூடாநடும் வானராக்கு - (தன்னிடத்து) ஆசை மிகுசின்ற வானராகளுக்கு, இன்உணாகழறி - இன்சொறகளைச் சொல்லி, ஏதமஅற்றிடம் ஏருவையேந்து - (ஏறையின் குறையாயிய) குற்றம் நீங்கிய கழுக்குஅரகூன், அன்றே ஏவினன் - அப்போதே சென்றான். ஏ-று.

தூரத்திலிருக்கின்றமையால் ஆண்டுறை இலங்கைஎன்றான், வீந்த காரியப்பொருட்டாகிய இறந்தகாலப் பெயசொச்சம்; வீ பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, அ பெயசொச்ச விகுதி, சந்தித் தகரம் நகரமாதல் மெலித்தல் விகாரம், இது சடாயுவாயிய செய்பவனைக் கொண்டது. உகுத்து பிறவினையாகிய இறந்தகால வினையெச்சம்; உ கு தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும் இங்குப் பிறவினைப்பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்ச விகுதி, தன்வினை உக்கு, உகுந்தெனவரும்; உகுவித் தென்பதில் உகுந்தென விவ்விகுதி தொகுத்தல்பெற்றதென்பாருமுள்.

97. (இ-ள்.) துன்றவார்சிறை ஏருவையேந்து - நெருங்கியநீண்ட சிறகையுடைய கழுக்கரசனாகிய சம்பாதி, ஏகலுமதுவன்றி நின்று - பறந்து போகலும் கூடிநின்று, வீராஉள்ளிறைந்த போஉவகையர்ஆதி - வானரவீரர் உள்ளத்தில் நிறைந்தபெருங் களிப்புடையராகளாய், வென்றமாருதிதி னைக்கடல் கடக்களன - (பகைவர்களை) வெற்றிகொண்ட அதுமானே அலையையுடைய கடலைக்கடந்து செல்லக்கடவை என்று, விளம்ப - (சாம்பவன் முதலானோர்) கேட்டுக்கொண்டமையால், குன்றின்மீது இவ - மலையின் மேல் ஏறிய, கோள்புலிப்போத்து எனஇவர்தான் - வலிமிகுந்தஆண்புலிபோல (மகேந்திரமலைச் சிகரத்தில்) ஏறினான். ஏ-று.

துவன்றல் நிறைதல். வார்சிறை வினைத்தொகை நிலைத்தொடர்; விரிந்தால் வாரந்த சிறையென விரியும். வேந்து பண்பாகு பெயர். அண்மை விளி ஆதலால் மாருதிஎன இயல்பாய் நின்றது. மாருதி தத்திதாந்த காமம்.

98. (இ-ள்.) அம்கண்வான்உலகுஅனவும் - அழகிய இடமகன்ற வானிலுள்ள சுவர்க்கலோகத்தைப் பொருந்துகின்ற, மாகேந்திரவரையின் நின்று - மகேந்திரமலையிலிருந்து, அதுமன்திங்கள் நீள்முடி - அதுமான்சந்திரனைநீண்டசிரம், உரிஞ்ச்செல்உழி - உராயும்படி செல்லும்போதுமகப

திஷ்டுப்ப - இந்திரன் (வச்சிரத்தினால்) தண்டித்ததனால், மங்குல்சேர்வழி நீரினுள் மறைந்தமைஞ்ஞாகம் - (கீருண்ண மெய்க்கள்செல்லுகின்றவழியே சென்று கடலிலமறைந்த மைந்நாகமலை, என்னுழையில் தங்குகளுள - (அதுமானே) என்னிடத்தில் தங்கியிருந்து போனவறு சொல்ல, அதனைத்தடவுகையின் தடவாறுபோனால் - அந்தமைந்நாக மலையைத் தன்பெருங்கைகளால் தடவிச்சென்றான். எ-று.

செல்வழி வீணத்தொகை நிலைத்தொடா, விரிந்தால் செல்கின்றஉழியெனவிரியும். * உடம்ப்பெய அல்லாதமெய். மன்-உயிர - கு-கூட - இல் “நெறி” என்றமைபால் தோன்றியது. மலைகளின் சிறைகளைவெட்டுகின்ற இந்திரனுடைய கண்களுக்குத் தோன்றாதபடிச் சென்றதாசலால் “மங்குல்சோவழி நீரினுண்மறைந்த மைஞ்ஞாகமென்றா. இது முதலிய பதினைந்து செய்யுளும் முதற்சீரும், மூன்றாம்சீரும், நான்காஞ்சீரும்பெரும்பாலும் விளவிறுதிச்சீரும், இரண்டாஞ்சீர் காயிறுதிச்சீரும், கடையினின்ற சீர் மாவிறுதிச்சீரும் பெற்ற நெடிலடி நான்காலமைந்தன ஆதலால் கவிநிலைத்துறை எனப்படும் பெரும்பாலு மென்றது விளவிறுதிச்சீர் நிரகுமிடத்துச் சிறுபான்மை காயிறுதிச்சீர் வருமென்னற்கு; இசை இசசெய்யுளில் முதலடியின் முதற்சீரிலும், மூன்றாமடியின் முதற்சீரிலும், நான்காமடியின் நான்காஞ்சீரிலும் காண்க.

99. (இ-ள்.) திரைசெய்க்கள்கடல் முகட்டில் - அலைவீசுகின்றதெளிவாகிய கடலினது மேலிடத்தில், கறுமுனின்செல்லும் மாருதியை-கருடனைப்போல வேகமாய்ப்போகின்ற அதுமானை, சுரசைஎன்பவன் தடுப்ப - சுரசைப் பெயருடையவன் (குறுசகேவந்து) தடுத்ததனால், தன்னுடைப்பேர் உடலசுருக்கி - தன்னுடைய பெரியவுருவையு சுருங்கச்செய்து, விரைவின்வாய்வழிப்போகி - சிறிதுபோதில் (அவருடைய)வாயில்சென்றுமீண்டு, மெய்ந்சிழல் வெளவுபோஅரக்கி - (தனக்குமேலேசெல்லுகின்ற உயிராக) என்னது உடலினிழலால் (அவ்வுடலை) பற்றுபின்ற (அங்காரதானா) யென்னும்) பெரிய அரக்கியினது, குருதிவாயிடைப் புகுந்து - (பிறையிரகளினது) * திரம்படிந்த வாயில்புகுந்து, குடல்பறித்து இலங்கையில் குதித்தான் - குடல்பறிப்பிடுங்கி இலங்கையில் குதித்தான். எ-று.

சேவர்கள் அதுமானுடைய வலியை இவ்வளவினதென்று அறிந்தபடி சுரசையென்பவனை அனுப்பினா. அத்தெய்வப்பெண் பெரிய உருக்கொண்டி வந்து வழிமறித்து நின்று, எத்தனை அண்டங்களைப் பூவும் விசுராமல விழுங்குததாக தன் பெருவாயைத் திறந்து இதன்வசெல் என்று சொல்ல, அதுமானும் சென்று மீண்டனன். சுரசைவர்களும் வியந்து புகழ்ந்தார்கள் ஒருயிரினிழலைப் பற்றுஇழுத்து நின்று உண்ணு வரம்பெற்றுள்ள அங்கார தானாயென்னும் மறித்தனர். மறித்தலும் அதுமான் ஏன் மறித்தனைஎன, நீ எனக்

கு ஆகாரமாவாய் என்றன். நீ வல்லாயாயின் உண்ணென்று அவள்வாயி னுட்புகுந்து, குடலைப்பற்றி வயிற்றுதல் வாய்வளையும் பிளந்துகொண்டு காற்றடிசையப்போல மேலெழுந்து பாய்க்தன்ன். குடல்பறித்து இதில் நிலைமொழி அலிற்னைப் பெயராதுலாடும், இது இரண்டாம் லெற்றுமைத் தொகைநிலைப் புணர்ச்சியாசலாடும், நன் மெய்-கு-உச-இன்படி குடற்பறி த்தென லகரம் தகரமாகாமல், உருபு-ஆ-கக - இன்படி விகாரத் தியல்பா யிற்று.

100. (இ-ள்) கன்னிமுதலாயில்உடுத்த - அழிவிலலாமையும்பழமையு மாசியமதிலாசிய ஆடையையுடுத்த, கமரகர் இலங்கைகாத்தாழும்பும் - காவ லுடைய நகரமாசிய இலங்கையை மிருதியும் காசினிற், மின்னு சக்கவா ள்எயிற்ற மின்னலை (இசுமர்ந்து) சிரித்த காணமயாகிய பங்கையுடைய, அணங்கிலை வெம்கொடித்தநிலை தாடி - (இலங்கைமா தேவியென்னும்) பெண்ணினுடைய கொடிய கன்னத்தில் அறைத்து, அன்னமாநகா முழு தும் - அப்படிப்பட்ட பெரிய நகரமுடிவையுடைய, அகையில் கனி என நோக்கி - உள்ளங்கை நெல்லிககனிபோலஉசுண்டு, உன்னம்கலை அணங் கை - நாணந்தமுள்ள மேகலையண்டி சாணகியை, காண்கிலன் ஆய்வருந்து ற்ருன் - காணுதவனாதி வருந்தினான். ௮-று.

மூதெயில் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்; விரிந்தால் முதுமையா கிய எயில் எனவிரியும், முதுமை என்னும் பண்புப் பெயரோடு எயிலென் னும் பெயர் புணர்ந்தபோது, நிலைமொழி யீறகெட்டி, ஆநிலைண்டு, உகரங் கெட்டது சந்தி. காத்தோம்பல் ஒருபொருட் பன்மொழி. நகர இறந்தகா லப் பெயரொச்சம்; நகு பகுதி, அ பெயரொச்ச விகுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டிய தும், உகரக்கேடு சந்தி, ஒற்றிரட்டலே இறந்தகாலங் காட்டியது. எட்டுக் கோவைகையுடையதுமேகலை. “என்கோவை மேகலைகாஞ்சியிருகோவை, கண்கொள்கலாபமிருபத்தொன்று - பண்கொள், பருமப்பதினான்கு முப்ப த்திரண்டு, விரிசிகைபென்றுணரற்பாற்று, இவ்வெண்பாவாஹு முணர்க. இ து நச்சுணர்க்கினியார் காட்டிய செய்யுள். ஏடுகோவையுடையது மேகலை என்பர் மண்டலபுருடர்.

101. (இ-ள்.) திங்களின் வடிம்புஇடறு - சந்திரனுடலின் ஓரத் தைஇடறுகின்ற, சினைமலாஅசோகநல்கிழலில் - சினைகளில்மலர்களையுடைய அசோகமரத்தினது நல்லகிழலில், மங்குல்ஊடு ஒளிஎறிக்கும் - இரவின டிலில் ஒளியைவீசுகின்ற, மாசுபூத்தமெல்கொடிபோல - துகள்படிந்த மெ ல்லிய பூங்கொடிபோல, வெம்கண் - கொடியகண்களையும், வாள்வயிறு-வா ள்போன்ற பங்கையுடைய, அகல்வாய் அரக்கியர்மருங்கு - விரிந்தவாயை யுமுடைய அரக்கியர்பச்சத்தில், வீற்றிருக்கும் நங்கைவாள் முகம்நோக்கி - பெருமையாக இருக்கின்ற சீதாபிராட்டியினது ஒளிதங்கிய முகத்தைப்பா ர்த்து, நல்துதல் சீதைஎன்று உணர்ந்தான் - நல்லநெற்றியையுடைய சான கி என்று துணிந்தான் ௯-று

வாளெயிறறை வாய்க்கும், வெங்கண, அகலவாயென்னும் இரண்டையும் அரக்கியாடகும் விசேடணமாகக்கொள்க சீராமன் சொல்லிய குறிகளோடொத்திருந்ததலால், நங்கைமுக நோக்கி, சீதையென்றுணாவானுயினன் நங்கை பெண்களில் சிறந்தவன்.

102. (இ-ள) அன்னகாலையின் - அநுமானசோதகாலத்தில், அரக்கர்களோன எய்திஇரபடவும் - இராககதராசனாகிய இராவணன்வந்துகொஞ்சவும், மறுதல் - அருவறுத்து இடங்கொடாத கன்னிமாதவக்கொழுநதின - அறிவில்லாத பெருந்தவத்திலுயாந்த சீதையினது, கற்புஉடைமாடசிமைநோக்கி - கற்பிலுடைய பெருமையை (தன்கண்ணூர்) கண்டு, தன்னுடைய கருவியின்யாரும் துயிலுழி - (இருள்)அடாந்த இராவணன்வலா அரக்கியரும் நிகழ்ந்ததபோல, ஆழிகைக்கொடுத்த - (சீராமந்தந்த)மோதிரத்தை கையில் கொடுத்து, பொன்னினவரா சிலைக்குரிசில் -அழகாயினீண்டகோதண்டத்தையுடைய சீராமன், புகன்றவையானவையும் புகலாறன் - சொல்லிய அடையாளமொழிகளை யெல்லாமசொல்லினான் எ-று.

இரப்பவுமென்ற உம்மை உயாவு சிறப்பு. யாரும், யாவருமென்ற உம்மைகள் முற்றும்மைகள் யாவாவொன்பதன் மருஉ ஒன்றேஆம்; வினாவின் கருப்பி முற்றன்று முற்றும்மையேற்றமையால் யா இரண்டும் வினாபொருளை விட்டி, எஞ்சாமைப பொருளன். மாடசிமை பண்புபெயா, மாண பண்புப பகுதி, சி பகுதிபொருள் விசுதி, மை யென்பது அப்பொருட்டாகிய விசுதி இது ஒருபொருட்பணமொழி ஆழி பண்பாகு பெயா புகன்றவை பலவின்படாகனக இறந்தகால ஈறு திரிந்த வினையால் னையும் பெயா புகல பகுதி, ற இறந்தகால இடைநிலை, அன சாரியை, அ பலவின படைக்கை விசுதி, பகுதி யீற்று லகரம் நகரமாதல் சந்தி, சந்தி ற சரம் நகரமாதல் மேலிதல் விகாரம், இப்புகன்றன என்னும் வினையாலினையும் பெயா அகர விசுதி கெட்டு, வை யென்னும் பெயா விசுதி பெற்ற மையால் ஈறு திரிந்ததாயிற்று.

103 (இ ள) ஆங்குகின்ற எழுத்து அதமன் - அங்கிருந்து அது மான்பாய்ந்து, ஆட்கப்பசுதளிர்சனற - பொன்னாகிய பசியதளிகள் தளிர்ச்சு நீங்குகொள்ளாநாளமொபொதுளும் - தேன்பெற்ற புதுமலர்கள் நெருங்குகின்ற சோலைகளையாவையும் - சோலைகளையெல்லாம், சிதைப்ப - அழித்தல் வகுதோளினா வல்லினா கிங்கரா - பூரித்த தோள்களையுடைக்கின்ற விலைவாதுகொள்களாகியகிங்கராகா,வெம்சமாஉடற்ற-(அது வினை இதுதது) வெவவியபொரைச செயதமையால், ஓங்கலஅன்னதோளையால் - தனது மலைஒத்த தோளின்வலியினால், அன்னவர் ஆவியாங்குகளின் - அக்கிங்கரருடைய அரியஉயிரை மாயத்தான். எ-று.

நலாபொதுளும் எவ்வாயத் தொகாரிலைத் தொடராதலால் வருமொம் மிகாதியலபாயிற்று ஓங்கல தொழிலாகுபெயா. தோளினா

விலலா இவ் விருசொ ஁து சித்தகாலசு நுறிபு வீசுநமுற , முன்னா வி
 னையெசமயமும, பின்னா பெயபசசுபா ம பின்னா னா - வினை -கு-
 கூஉ - உடறறல - பொருதல

104 (ரு) கவிமொழிவொரு நகரனா நெதநும-பெரியகை
 மைமையுடைய நகரனா கட்டமையுடைய கை படைக்கிற
 கடலுடைய நகரனா அடியுடைய கை படைக்கிற
 யுடைய கை அகரண வகுப்புகள் அகரண வகுப்புகள்
 சுவரண வகுப்புகள் அகரண வகுப்புகள் அகரண வகுப்புகள்
 எழுப்பும் - பெரியகை அகரண வகுப்புகள் அகரண வகுப்புகள்
 அகரண வகுப்புகள் அகரண வகுப்புகள் அகரண வகுப்புகள்
 அகரண வகுப்புகள் அகரண வகுப்புகள் அகரண வகுப்புகள்
 அகரண வகுப்புகள் அகரண வகுப்புகள் அகரண வகுப்புகள்

[illegible]

-105 (ஈ) ம ர ()
 ஒப டா கணபுடைய) ஈ வீ ல ப ப லீ ய - அநுபயி
 மபுடைய) ஈ வீ ல ப ப லீ ய - அநுபயி
 லோக ன , பி லீ ய) லீ ய - அநுபயி
 லவகயர் பி லீ ய) லீ ய - அநுபயி
 னாகக (அமபுசு) லீ ய - அநுபயி
 குமார நகிய லீ ய - அநுபயி
 பப, சேடு) லீ ய - அநுபயி
 மான், அபுதற லீ ய - அநுபயி
 தனாயில சூனாக கி கன் லீ ய - அநுபயி

சமயம் விளக்கம் பற்றி கூறும் பிறம் அளவாகிய நிகழ்கால வினாக்கொன்றை, என்ன பகுதி (1) நிறுவனை யுத்தி, உணர்வு உட்கரணமாகிய சாட்சி சேடமுன்னம் கருவிபாடு பனமொழி நிலத்தொகும் மூன்றனுடைய ஏதாவது தனிப்பட்ட பொருளாகிய உயரம் சாரியை

106 (இ-) வயிரவாடபடை உழவன் - வச்சிரமாகிய கூரிய ஆயுதவீரனாகிய இ- திரன், மறமகெடவரிசுவருனிதன் - வீரமகெடமெபடி கட்டமைந்த வில்லை உண்டாக்கி, புய வசிறத்த வெமதழங்கண் மெகிறமுள்ளவெப்பமாகிய நடப்போலும் கண்களையுடைய, இராவணி அமாகுளதிராபுகுந் திரகிரகித்து போகரு எதிரில் புகுந்து, வெயில எறித்து அழல்கவிழ்க்கு வெயிலைவிதி தீயைக்கொட்டுகின்ற, விரிஞ்சனவெம படையினில் வீரமனுடைய கொடிய அத்திரத்தினால் கட்டி, அயில எயிறறவாள்

கனமுனனா - கூரியபற்களை யுடைய வாளைத்தாங்கிய இராவணன் முன்பு, அவ்வருதுமனை உய்த்தான் - அந்த அநுமானைக் கொண்டுபோய் விட்டான்.

இராவணி இராவணன் புத்திரன் ; இது தத்திதாந்தநாமம். படை யினிலென்னும் ஐந்தனுருபு கருவிப்பொருளது. நிறத்த பண்புப் பெயரடி யாகப்பிறந்த குறிப்புப் பெயரொச்சம் ; நிறம் பகுதி, அத்து சாரியை, அ பெயரொச்சவிசுதி, பகுதி யீற்று மகரக்கேகும், சாரியை முதல் அகரக்கே கும், உகரக்கேகும் சந்தி.

107. (இ-ள்.) ஆனாகீனமுனிவுஉற - (இராவணன்) நீயானொன்று கோபித்துக்கேட்க, அரகசனாககீனையொடும் அறப்பான் - இராட்சதநாக னை உறவினருடனே களைத்துவிடும்படி, வீரவஞ்சினம் உடைத்த - வீரமாதிரி யசபதமொழியைச்சொல்லிய, வில்விதன்னுதனயான் - கோதண்டத்தை த்தாங்கிய சீராமனுடைய தூதன் நான், இன்னே - இப்போதே, சோர் இல் கற்புடைய அணங்கை விடாய்எனில் - தவறுதலில்லாத கற்பையுடைய பிராட்டியை விடாய்ஆனால், உன்உடல்துணியா - உன்னுடம்பை! டித்து, நாளின்கவை பேய்க்குவழங்கும் - ஈரலின்கவையைப் பேய் கொடுக்கும், அவ்விராகவன்படி - அச்சீராமனுடைய பாணம். எ-ன்ற வி

ஆனா யானாயென்னும் முன்னிலை யொருமை வினா வினைக்குற்ப புமுற்றின் மருஉ. கீளை தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர் ; கீளை பகுதி, இ வினைமுதற் பொருண்மை விசுதி புணர்ந்து கெட்டது. இவ்வனமன்றி முத னிலைத் தொழிலாகு பெயரொன்னலும் பொருந்தும். தூதன தன்மையில் படர்க்கை வந்த வழுவமைதி. வில்வி ஆண்பாற் படர்க்கைப் பெயர் : வில் பகுதி, ல் சந்தி, இ ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி ; இவ்விசுதி கருங்குழலி, பாசி என மற்ற ஒருமைகளிலிலும் வரும்.

108. (இ-ள்.) என்றுமாருதி உரைப்ப - என்றுஅநுமான் விடை சொல்ல, இராவணன் எளிதினில் குரவகைக்கொன்று - இராவணன் இக் குரங்கை எளிதாகக் கொலைசெய்து, நீக்குமின் என்னலும் - இல்லாமற்செ ளென்று கட்டளையிடுதலும், வீடணன் தூதனாக்கோறல் - வீர னுதுவரைக் கொல்லுதல், வென்றிஅன்றுஎன விலக்க - வெற்றி யவது அன்றென்று விலக்கினமையினால், வாலினில் வெள்துகில் ரலில் அழுக்குப்படியாத சீலையைச்சுற்றி, மன்றவெம்கனல் கொ ட்ச்சயமாக வெவ்விய தீப்பற்றச்செய்து, வல்லையில் விடுக்க என ன் - வினாவில் விடுக்கக்கடவீனொன்று சொல்லினான். எ-று.

ரதர் சாதிப்பன்மை கோறல் தொழிற்பெயர் ; கொல் பகுதி, தல் ாச்சியை யுணர்த்தும் விசுதி, பகுதி ஓகரம் ஓகாரமானது நீட் றி யீற்று லகரங்கெட்டு, தகரம் நகரமாதல் சந்தி. கொளுத்தி பி ய இறந்தகால வினையெச்சம் : கொள் தன்வினைப் பகுதி. உ

இராமன் வனம்புகுந்தவத்தியாயம்

109. (இ-ள்.) து பிறவினவிசுதி பெற்ற கொளுத்து பிறவினை
இரகரன் திரிபாகிய இகரம் இறந்தகால வினையெச்ச விசுதி, உகர
பெயர் பெற்றப் பொருளதாகிய இடைச்சொல், வெள்ளிடுகெ
தெய்வியுடைய தூய்மையை யுணர்த்தியது.

(இ-ள்.) அன்ன ஆறு வெம்அரக்கர் - இராவணன் கொல்லிய
அரக்கர்கள், வாலிடை ஆர் அழல்கொளுத்த - தன் வாழ்க்கையினை
ஹம்சையாகக் கொடுத்த, கன்னிமூதெயில் உடிரத - அழிவில்லாத பழைய
நிலாபாய ஆண்டையெடுத்த, கழற்கா இலங்கைகிண்டி - காவலகாணைய
இலங்காநகரத்தைத் தீயினுகு - ண்பித்து, வன்னமேகலையுணர்ந்த - பிழி
புறவனைய - த மேகலையை அணிந்தசானகியை, பணிந்து குளாமணிவாங்கி
- நம்ஸ்கரிக்க குளாமணியைப்பெற்று, பின்னல்வெந்திராக்கல் தாயன்
அணிந்தபொருள்) பின்னுதலுடைய வெள்ளிய அலைகளை வீசுகின்ற அலை
கந்திரத்து அடைந்தனன் - மகேந்திரமலையில் அடைந்தானான்
பெருங் குணங்களுடைய அதுமான், எ-று.

பிறவினையாகிய இறந்தகால வினையெச்சம்; உண் தன்வி
பிறவின விசுதி, உணவானது நீட்டல், ணகரம் டகரமாக
அஃது உகரக்கேகெம் சந்தி, உகரத்தின் திரிபாகிய இகரம் இறந்தகால வினையெச்சவிசுதி, குளாமணி மயிராமுடியின்மேல் அணியும் இரத்தினம், உகரம்
இறந்தகால வினையெச்சம்; தா பகுதி, உகரத்தின் திரிபாகிய ய் இறந்தகாலவினையெச்ச விசுதி; இகரவிசுதி ஏற்றல் தாவி எனவரும்; இது உகரம்
சாரியை பெற்று, உகரக்கேடாகிய சந்தி பெற்று, தாவி எனவந்ததெனினும்
பொருள்தம்.

110. (இ-ள்.) வாலிமைந்தனைத்தொழுது - வாலிமகனாகிய அங்க
தனைவணங்கி, மாதினைக் கண்டமைவிளப பி - சீதையைச்சுண்டதைச்சொ
ல்லி, டீலிமாமயில் அகவும் - தோகையையுடைய பெருமயில்கள் நடிக்கி
ன்ற, மதுவனம் அழித்தனன் - மதுவனத்தை (தன் துணைவரோடு) அழித்
து, பெயர்ந்து - அங்கிருந்து நீங்கி, நீலமால்வனாஅனைய - பெரிய நீலரத்தி
னமலைஒத்த, நெடியவன் சேவடிவணங்கி - பெரியானுடைய சிவந்தபாதங்
களை வணங்கி, சாலியின்பெருகற்பின் - அருந்ததியாகிய வின்மீன் ஒத்த
பெருங்கற்பையுடைய, தையலைக்கண்டமை பகர்ந்தான் - பிராட்டியைக்க
ண்டதை விண்ணப்பஞ்செய்தான். எ-று.

மாது காரியவாகுபெயர், தையல் பண்பாகுபெயர். கண்டமை இற
ந்தகாலத் தொழிற்பெயர்; காண்கின்றமை, காணமை என இந்தமை
தி, இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிமறை இம்மூன்று தொழிற்பெய
லும்வரும்; எதிர்காலத்து வாராது. சாலியின் இருபெயரொட்டி
தொகைகிறைத்தொடர்.

கூர்மபுராணம்.

(இ-ள்) பகரதமாருதிபினனும் - விண்ணப்பஞ்செய்த அநுமான்மேலும், பரிவொடும்வேறுஇருந்து - அனபோதெனியிடத்திலிருந்து, முன்புதவளதளவர்கை - குவிர்த வெண்மையாகியமுலையருமபுபோன அபயமாயும், மொயகுழல தருசுடாமணியைவாடி - மொயத்தகூர்நிலையுமுண்டாயினித்த ஒளியுடைய குளாமணியைத் தன்கையிலே நி, புகழ்களையும்கூர்நிலையும்கொடுத்தும், வாங்கிப்பொருப்பு மழ தடவுபடியும் பரிணயம்-பெற்றமையொருத பெருந்தோள்களடிகுமுடைய, மலிழத்துகளை மணிகளாடப் உடனாமயிழந்து கணமணிகளென்றும்படி, ரோக்கினன் வாசுனையிராமன் - பாரததான் கட்டமைந்த கோரணத்தகரநாகிய சீராயின.

114 (இ-ள்) ஓறையறையிழைத்தவததோடாவன் - ஒருசக்கரம்பூண்டவையுய பெரியதேரில ஏறவோனாகிய சூரியனது, மைரணமுண்டப்பயுத்திராகிய சுடகிரீவன் முன்கோரணத்தோடும், குழகலாஉயிராகும்சீகரம் - பகைவருடைய உயிரைஉடையதோடும், பெற்றிவான் உண்ட இளவல் - வெற்றியைத் தருகின்ற வானையுடைய இயக்குமணன், பின்வர - பின்னவரவும் சொறறவென்குசிலைகுடைய பெருமையத்தருகின்ற வெவ்விய கோசலாடமேகிய சீராமன், வலாடனிய போரந்து - வினாவில் நடந்து, எபறதேளநினைசருடமும் - எறிந்தொரிய அலைகளைச் சுருட்டுகின்ற இரங்குமகோகசலாகரை நிறத்தகான் - ஒலிக்கின்ற நீரின்வளமுள்ள கடலின் கரையில (சேனயோடு) இறங்கினான், எ-று

ஓறையறையறைப பண்புப பெயராயின ஒன்றென நுகடுமென்றொடாக நூறகர மொழி வடுமொழி நோக்காமலுனெடுதாரங், புகரகரநியை பெற்றது ஓரையொழி பசுபுக தொகைநிலைத்தொடங், ஊர்புலன் அண்பாறப்படாகை எதிரகால நறு இரத்தவியையா லணையும்பயா, முககரலத்திலும் ஒத்துநடக்கும் பொருளை எதிரகாலத்தாற கூறுவா தமிழநூலாந், நிகழ்காலத்தாற கூறுவ வடநூலாமதம் சுருடமும், இரங்குமெனும்பெய சொசுமிரண்டுகடிக கடலெனனும் பெடபவனைக கொண்டன

